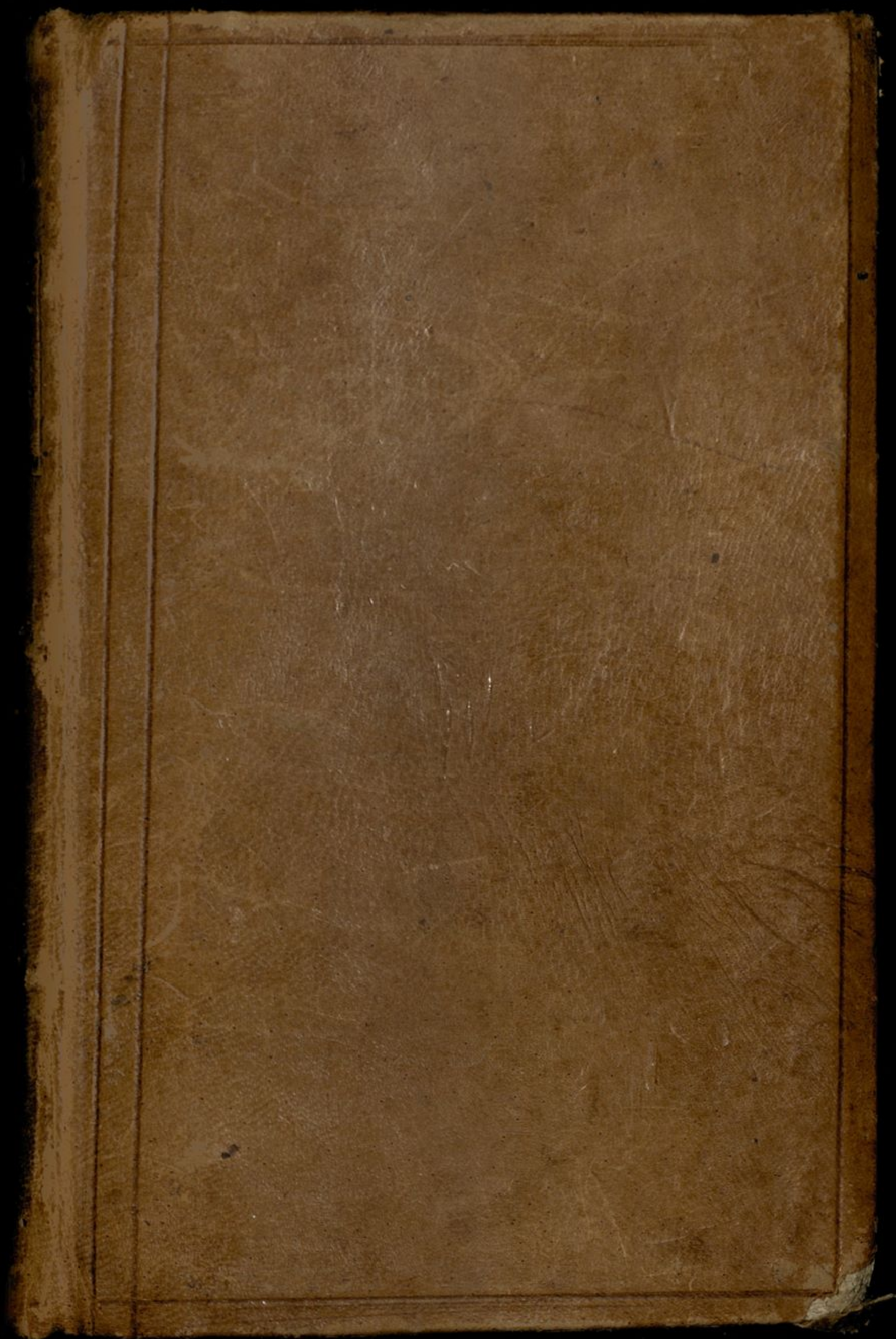

10197. II. C. d. 1. Q.

M O L I T U

Gręfhnika

per ufákimu

Is sędem Psalmov

o d

P O K O R E

k' Bógu sdihujózhiga.

s' perpushtenjam vishi Gosfófke.

V' LUBLANI,

Se naide per Joanesu Rezerju.

1 8 0 4.

AL O L T U

Get this

per annum

is the same as

and

FOR K R

of the same

per annum at the rate of

4694-030-N1

to be paid by the University

8

Predgovor.

Sveta katoliška Zerku, sa svoje otroke prav skerbna mati, tudi na svoje hudobne otroke, to je, gresnike ne posabi, ampak kólikùr kóli samore, vednu sa nje skerby; inu ker vé, de je sa gresnika nar vekshi srezha, aku on skusi rèsnizhno pokóro is svojiga gresniga stanú ustane, je ona is Davidovih Psalmov sedem isbrala, inu teiste gresnikom moliti perporozhila, de bi ony, kadar teiste mólio, zhes svoje grehe spodóbnu shalúvali, svoje serze s' pravim savúpanjam k' Bogú pousdignili, tèr usmilenje, inu odpushtanje grehov sadóbili.

Ti Psálmi, kateri se Psalmi od Pokóre imenujejo, imajo v' sebi narlepshi, inu imenitnishi navuke sa gresnika. V' njih gresnik ráslozhnu vidi, kakú se prava, inu rèsnizhna pokóra delati imá; sakaj David je v' tihistih zel stan rèsnizhniga spokórniká takú shivú popisal, ravnu kakúr bi bil Bóg Davidovi greh tudi sa tó perpuštil, de bi nam nad Davidam rás-gled rèsnizhniga spokornika pokasal, inu nafs eno molítu navu-zhil, s' katero bi my do sedesha milosti Boshje predreti samogli.

De bi pak my Psálme od pokóre enukóliku bòl sastopili, inu s' vezhim pridam molili, sa tó pride-jo sdaj na svetlobo prizhejzhi trije Psalmi od Pokóre na visho ene molitve ráslosheni, inu zhe bódo ty dopadli, bódo potle she sadni shtirji natisneni.

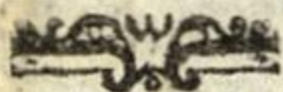
Per vsakimu is tih treh Psál-mov je nar pervizh en sapopadèk,
tó

tó je: nar pervizh se pove, per kateri perloshnosti je David Psálm slóshil, kaj on v' timistim govory, kaj od Bogá prósi. Potle se sazhné Psálm, inu sa sledno versto t'sálma so bogabojezhe misli na visho ene molitve, de bi gresnik vedil, kaj imá misliti, kadar teiste besede is Davidoviga Psálma móli. Ne rezhem, de bi usaki ravnu use tó, kar je sapísanu, misliti mogel: sakaj po besedah S. Pavla: *) Daróv je vezh sórt, duh pak je samú edén — — — vse pak dēla edén, inu ravnu taisti duh, kateri flehernimu dejly kakúr on hozhe. Vender pak samore tó, kar je sa usako versto sapísanu, serze vsaj enukóliku uneti, inu s' pomozhjó svetiga Duhá dobre misli obuditi.

Sa volo tigá beri gresnik te bukvize, inu misli, de David tebi govory; poslushaj njega sdihujozhiga, inu s' njim vred zhes tvoje gre-

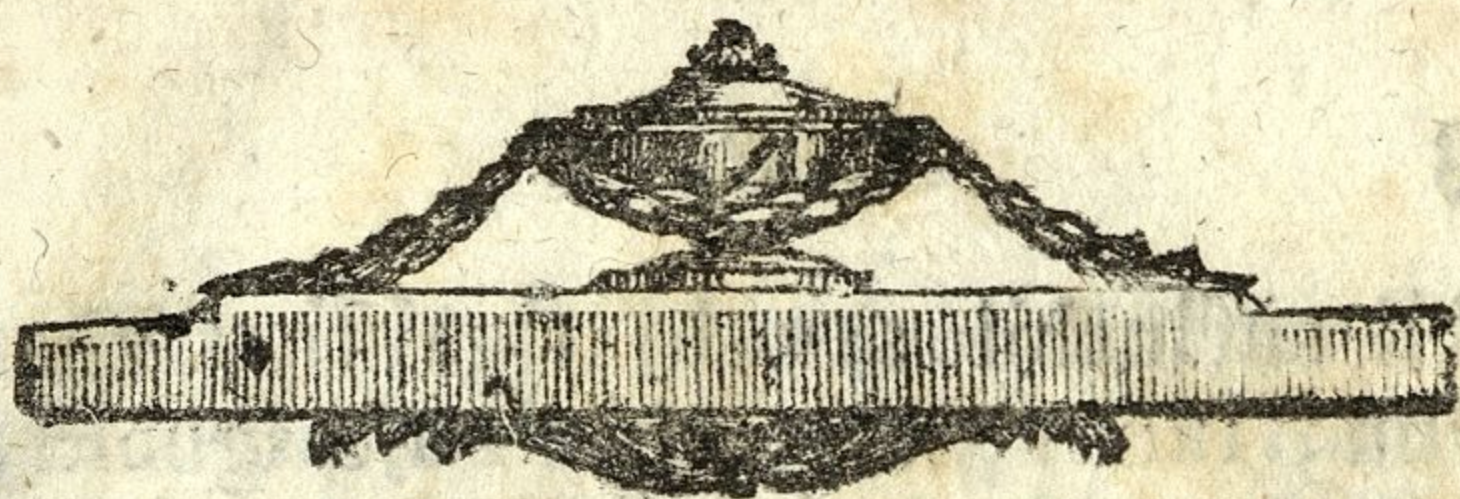
*) 1. Kor. 12. 4.

grehe sdihúj; glej njega jokajozhi-
ga, inu s' njim vred jokaj, de se
nad tebój ispólnio besede Davida:
*) Kateri med jokanjem sejejo, bódo
s' veseljam sheli. Shli so tjé, inu
jokali, kadar so svoje semena vun
metali: s' veseljam pak bódo pér-
shli, kadar bódo svoje snope nel li.

*) Psal. 125: 5.

I. Pfalm od Pokóre.

Sapopadek.

Tá Pfalm je David takrat slóshil, kadar je od Saula preganjan, inu v' nevarnosti bil od njega umorjen biti. Bres vse pomózhi se je po pufhavi klátil, inu pèrkri-val; zelú njegovi továrfhi, ker so se tigá okóliklaténja vshe navelí-zhali, so bily sa njega neváрни.

Od ufih strany stiskan, inu bres vúpanja, zhlověshko pomózh dobi-ti, je fklenil se k' Bógu oberniti. Al on se je bál, de bi Bóg savo-lo kakiga fkritiga grěha ne bil na njega rásferden, inu de bi ki ne bil

bil saflushil savolo tigaiſtiga zhaſnu, inu vėzhnu shivlenje sgubiti; sa tó prófi v' tim Psalmi Bogá, de bi tá zhaſno, inu vėzhno ſmèrt od njega odvèrnil, inu njemu dodejlil, njega v' prizhejózhim, inu perhódnim shivlénji hvaliti.

David je miſlil, de bi ki njegóva preſg dna ſmèrt snaminje ráslerdenja Boshjiga ne bilá; sakaj on je vėdil, de je Bóg njega sa imėnitne opravila odlózhil, katere pak do takrat ſhe niſo bile iſpelane. On je vėdil, de imá on uſe perpraviti, kar je k' ſidánju templa Boshjiga potrebnu; sakaj Bóg je bil njemu uſo podóbo templa pokasal, inu David je imel uſe tó ſvojimu ſínu, kateri pak takrat ſhe ny bil rojen, iſrozhiti, de bi tá po tēj podóbi tempel ſídal. David je vėdil, de imá ſkusi njega vunajna flushba Boshja v' pravi rėd poſtavlena, inu tējíſti ſpodóbna lepota perdana biti. V' takih okóliſtavah je on ſnal miſliti, de bi njegóva preſgó.

sgódna smèrt fhiba jese Boshje bilá : sakaj njegova presgodna smèrt bilá take imenitne opravila od njega odvernila.

Sravèn tiga je David tudi sa zhašt Boshjo prav vnèt bil. Use druge ludstva, svunaj Judovfkiga ali niso praviga Bogá sposnale, ali pak niso njega spodóbnu zhaštile. Davidu, inu njegovimu saródu je Bóg svoje rèsníze isrózhil, katere so imele pèrhodnim vèrnim v' ivètim Pismi perhranjene biti. Is Davido- viga pisànja so imeli pèrhodni vèrni od mnógih fkrivnóšt oblubléniga Odrèsheníka podvuzheni biti. Sa tó je on Bogá profil, de bi njemu telešnu shivljenje fhe dalej pustil, de bi samógil Boshje fkrivnosti osnanòvati, inu Boshje ime nevernikam snanu sturiti. David je Bogá tudi sa vèzhnu shivljenje profil, de bi njega samogel na vèkoma hvaliti.

Kadar je pak David v' nar vèk-
fhi

fhi britkósti, Bóg njemu rásodene,
 de je njegova molitu uslishana.
 On vshe v' duhu vidi, kakú bódo
 njegóvi sovráshniki raskropleni,
 inu kakú bo njih hudobía saframò-
 vana. On svojim sovráshnikam vó-
 fhi, de bi ponishani samy v' se
 fhli, inu se rèsnizhnu pobólfhali.

Katólifhka Zerku postavi tá Psalm
 med fhtévílu sedem Psalmov od
 pokóre, inu prósi, de bi Bóg nje
 pregrěshne otroke v' prizhejózhim
 shivlenji pokoríl, inu se nad njimi
 v' vèzhnosti ne moshtúval: sakaj
 ona terdnu vèrúje, de po tim shiv-
 lenji ny vezh zhasa sa pokóro, am-
 pak de bó tam v' vèzhnosti ali
 vèzhnu plazhílu pravizhnih, ali
 pak vèzhnu těrplénje hudobnih.

V' fkrívnim, inu víshim sastóp-
 ki je tá Psalm molitu eniga v' svoji
 vèsti nepokojniga grěshnika, Kate-
 ri se presgódne smèrti, inu pèr-
 hodne sodbe bojí, inu se sa tó v'
 pokóri trudi; kateriga pak per sad-
 nih

nih vèrstah tìga Psalma tò vesely,
kar je vsm rěsnizhnu shalujajó-
zhim oblublenu. Kar se tedaj v'
tim Psalmi od preganjanja, od brit-
kóst, od telešniga omáganja, inu
od veselja po zherki, tò je, kakùr
besede leshe, bére, se more v'
višhim sastópki od preganjanja, brit-
kóst, omáganja, inu veselja ene
dušhe sastopiti.

1. v. Gospód! nikár me ne svári v'
tvojim sèrdi, inu ne tépi me v'
tvoji jesi.

Gospód! glej, od usih strany sti-
fkan, od usih sapušhen, vùs
prestrašhen kakùr otrok od ptujih
otepen k' svoji materi hity, jest k'
tebi mojimu lubesnivimu ozhetu per-
tezhem. V' tej moji molitvi lizer te-
be ne imenújem ozheta, ampak Go-
spóda, ker si savolo mojih hudobij
ne vúpam tebe ozheta imenovati;
vender s' savúpanjam na tvoje usmi-
lenje zhakam, ker si en dobrotlivi
Go-

Gospód. Pusti se, o Gospód, pre-
 profiti od tvojiga slushabnika, ka-
 teri svojo pregreho, svojo slabost,
 inu neurednost sposna, inu se savo-
 lo tiga prizho tebe ponisha, kateri
 se ne odpove sa naprej tvój slushab-
 nik biti, ampak shely tvojim povel-
 jam pokorén ostati, inu hozhe tvoj
 nar slajshi járm nositi. Pravizhnu
 mene tépešh, jest se zhes tvojo oj-
 stróst zelú nizh ne pertóshim: veli-
 ku bòl sposnám, de sim pokorjenja
 vredén, inu kër prerad sam sebi sa-
 násham, radovolnu pervolim, de ti
 shibo primesh, inu mene tepesh.
 Tepi mene, jest se ne umikam tvo-
 jimu svarjenju, kër sposnam veliko
 zeno tigaištiga: sakaj, *) kateriga
 Gospód líbi, tiga on pod shibo dershy:
 tepe pak usakiga sinú, kateriga gori usa-
 me. Jest ne jishem sa pravizhniga
 veljati. Gospód! **) ne pusti, de bi
 se moje serze k' hudobnim besedam nagni-
 lu, inu pregrehe isgovárjalu, kakúr hu-
 dodelniki delajo: - pravizhen me bó s' usmi-
 len-

*) Hebr. 12. 6. **) Psal. 140. 4.

lenjam tepel, inu svaril; olje greshnika pak (kateru je nezheemerna hvala, inu perlisovanje) nima mojo glavó o-maslití. Sakaj rajshi hózhem milostlivu svarjen, kakúr sapelivu hvalen, ali k' moji shkodi glájen biti. Pokori tvojiga sinú lubeshnivu kakúr usmileni ozhe, inu ne pogubi kriviga kakúr ojster, inu serdit sodník.

2. v. Usmili se zhes-me, Gospód; sakaj slab sim: osdravi me, Gospód, sakaj moje kosty se tresejo od strahú.

Gospód! perdershi enukóliku tvojo shibo, jest vse pod toisto pesham: tvoje pokorjenje sazhenja vse sa mojo mózh presitnu biti. Svojoglavni otrok se framúje, kadar od svojiga ozheta tepen s' bolezhino persílen jóka, inu véka, inu v' hudobií prav oterpen otrok tepenje bres salsá terpy. Jest pak, ker usmilenje jishem, aku lih sim malu poprej tvojo rokó k' mojimu pokorjenju vábil, se ne framújem odkri-
to-

toferzhnu svojo slabóft tebi pokasa-
ti. Vsmili se zhes-me, inu persane-
si moji slabosti: ne tépi me po tvoji
mozhi; ampak perdershúj tvojo ro-
kó po moji slabófti. Druge podpó-
re nimam svunaj tebe: zhe mene
s' tvojo teshko rokó na eno stran
udarish, inu mene od druge strany
ne podpresish, bom omagal, is ne-
vóle godérnjaj, inu se gotovu po-
gubil.

*Osdravi me, Gospód! Satisfni vkúp
moje she krivave rane, katere je
meni tvoja teshka roka sturila. Po-
vèrni meni sdravje mojiga lerzá, ka-
teru so meni moji gréhi uséli. Uly
v' moje ferze poterpeshlivoft, slad-
kóft, inu veselje, kateru sim sgubil.
Ne posnam drugiga takú dobriga
osdravníka svunaj tebe, kateri vèsh,
de *) sdravi ne potrebujejo osdravnika,
temuzh bolni. Tebe samiga shelím,
ker si rekal: Nisim pèrshal kli-
zat pravizhne, temuzh greshnike. Ti sam
imash she usmilenje s' enim dobru
ote-*

*) Mattb. 9. 12.

otepenim, inu na pól mertvim. Use, kar je mene sizer podperalu, je mene sdaj sapustilu, inu ufa moja prejšhina mózh, vúmnošt, inu serzhnošt je preshla, inu se rásgu-bíla. Nizh drugiga kakúr slabóšt, flepota, strah, inu omáganje je v' meni ostalu.

3. v. Inu moja dúsha je silnu omam-lena: al ti Gospód! kakú dólgu?

Moja dúsha je od strahú, inu shalosti takú oslabeła, de tudi moje telú peshha. Meni je smankalu svitlobe, de bi smotam odjiti samogel. Nimam sadošti serzhnosti, de bi dobre šklepe šturil, tudi ne premoshnosti, de bi tešte v' djanji ispelal: nimam tešte zhiste pameti, inu terdne vóle, de bi bil v' štani salašúvanju mojih sovrašnikov ubejšhati. Posvejtni modriáni svojo slabóšt perkrívajo; jest pak ne bóm svojo slabóšt perkrival, de usmilenje sadobím. Zhlovešhka modróšt namrezh nima sadošti rásšvitlenja, ne

tu-

tudi ponishnosti sadoſti, sa tó nozhe verjeti, de zhlověk k' dóbrimu sam is sebe nobene mozhy nima. Jeſt pak ponishnu verujem, inu odkritaſerzhnu povem, de sam is sebe zelú nizz dobriga ne premórem, inu de ne saflushim drugiga kakur nepokoj, ſtrah, inu grisenje veſty, sakaj myr, ſladkóſt, inu notraui pokoj je ſamú sa nedólshne.

Al ti Goſpód! kakú dólgu? Ah kakú dólgu - - prevezh ſtiſkan vſhe ſkoraj ne morem dálej govoriti. Goſpód! pomagaj meni s' beſedo isre- zhi, kar v' mojim ſerzi vidish. Ka- kú dólgu bóſh odlafhal pridti, inu meni pomagati? Glej, pred oblizh- jam eniga dobriga osdravnika ſtojim: odkrivam moje rane, próſim, inu ſolſe tózhim. Sa kaj ſi, Goſpód, pruti meni kakur de bi moje nadló- ge ne vidil, ali mene is tihſtih re- ſhiti ne hotél? Vſaj nimafh nizz majſhi mózh kakur vólo. Ny mar vſhe zhafſ tvojo ſerdito rokó od- regniti? Shtejem ure, inu meni
ſe

se sdy, kakūr bi bile vshe zele lej-
ta. Kakū Gospód! bósh ti moje zē-
lu shivlenje v' fkušnujah, inu v'
folsáh pretezhi pustil?

Vem, kaj s' tvojim odláshanjam
hózhes'h: ti hózhes'h namrezh mene
previshati, de bres tebe nizh ne
samorem: ti meni s' tvojim odlá-
shanjam hozhes'h takú rézhi: Aku
bi jest tebi hitru na pómozh pēr-
shal, bi ti vojskòvánja ne zhutil;
zhe bi vojskòvánja ne zhutil, bi se
savolo s'voje mozhy preusel, inu
savolo te preusetností nikdár k' pre-
maganju ne pērshal. Al ti Gospód,
dólgu odlas'hafh rudi sa tó, de bi
jest sposnal, kakú gl boku fim se
pogrēsnil, de bi se is tesháve, s'
katéro se pravi pokoj doby, v-
zhíl ból fkerbnu v rúv ti, de bi
supet t gaitiga ne sgubil.

Gospód! kēr si mene enukóliku
zhafa sapustil, de bi se savolo po-
mánkanja tvoje pomozhi m ja fla-
bóft pokasala; ne sapusti me v'iaj

sa vselej, de ne bóm vèzhnu pogublen: sakaj aku v' sedajnim shivlenji, ob zhasi vsmiljenja tolikáj naklálah, kaj bó tam v' vèzhnosti, ob zhasi moshtúvájja sa tē, kateri bó lo pogubljeni, inu *) zhe bó pravizhen komaj isvelizhan, kje se bó hudobnik, inu grešnik perkasal?

4. v. Gospód! obèrni se (k' meni), inu rešhi mojo dušho: pomagaj meni sa tvoje milosti vólo.

Obèrni se k' meni, ker sim se jest s' nadlogami persilen k' tebi obèrnil. Obèrni se k' meni, de tvojo lepoto vidim, inu v' toisto salublen vso nezhimerno lepoto tiga svejra sanizhújem. V' tvoji jesi si se po pravizi od mene obèrnil; is tvojiga usmiljenja se k' meni supet obèrni. Pretergaj saveše, s' katerimi so grēhi mojo dušho svesali. Rešhi me is flushnosti grēha, inu hudizha, tēr sturi prostu moje ferzē od ulih posvejtnih saderg, ne fizer savolo mene, ker nisim urēden

*) 1. Pet. 4. 18.

den, tudi ne savolo krivizhne file
mojih sovrašnikov, ker tó moja
hudobía saflushi; ampak šturi tó
savolo tvoje milosti.

Blagur timu, na kateriga se ti,
mój Bóg! usmilenú osrečh: tvój
pogled samore nar terjishi serze
omezhati, inu kakur nekadaš Pę-
trovu serze v' spokórne folse rás-
zediti. Osri le hitru ná-me, nikár
me predólgú ne sapústi, sakaj bo-
jim se, de bi mene smert ne pre-
hitela; dáj de bres odláshanja po-
kóro šturím, inu uše tó dopólnim,
kar k' tvoji zhašti šturiti shelím.

5. v. Sakaj merti zhlovék ne misli
na tebe: v' gróbi pak kdó bó
tebe hvalil?

A ku mene ne rešhish, mórem
umreti; kjé bó pak moja po-
kóra, katero delati po smerti vezh
zhafa ny, ker je vendar pokóra
nar vezhi hvala, katero grešnik
tebi dati samore. Ne usami meni

zhaſt, katero greſhnik imá, kadar reſnizhèn ſpokórnik poſtane, inu tebi uſeto zhaſt s' pokóro po grehi omejeno povérne. Ti ſi hotél nad menój zelimu ſvejtú zhlo-veſhko flabóſt pokasati; ne brani ſe tudi nad menój zelimu ſvejtú mózh tvoje osdravlive gnade ſna-no ſturiti.

Zhe pomislím, kaj ſi ti, Goſpód, pruti meni, inu kaj ſim jeſt pruti tebi, ſe nozhem s' tebój pravdati, ali v' ſodbo jiti: ſakaj kjé je en zhlovèk na ſvejti, de bi ſe pred tvojimi ozhmy ſa pravizhniga ſhte-ti ſamogèl, ker bóſh zelú pravize ſodil. S' Jobam bóm rekal: *) Sa kaj ſkrivaſh tvoje oblizhje, inu mene ſa ſvojiga ſovráshnika imáſh? ſuper en liſt, kateriga vetèr odneſe, ſkaſújeſh ſvojo mo-gózhnoſt, inu ſuhó bilko preganjaſh. Bi bilu pazh urèdnu ſe nad enim ſe-melfkim praham ſnoſiti? iſvoli ti rajſhi en ófer, kateri ſe tvoji viſo-kóſti ſa greh ſpodóbi, inu dáj tvojo tesh-

*) Job. 13. 24.

teshko rokó temu zhutiti, kateri je vshe skusi tvojo pomózh sadošti terdén vje tesho nositi. Nad menój pak si svojo zhašt s' persanáshanjám perdobi. Sturi sebi zhašt s' tem, ker jest tvoji pravizi sam is sebe sadošti plazhati nifim urēden, ne tudi premóhen. Tebi samimu se spodobi tá zhašt, de se samóresh, kadar hózhesh, zhes eniga krivizhnika usmiliti.

Aku je pak vendér per tebi, Gospód, sklenjenu, de imá sdaj moji-ga shivlenia konéz biti; vsaj ne pusti mene pastí v' taisti strašni grob vezhne smerti, kjer je nar vėkshi posablenie na tebe, kjer je vezhnu molzhánje od tvoje mogózhnosti, dobróte, inu résnize, kjer ny drugi-ga kakúr jók, inu shkripanje s' sobmy, kjer je dovershena terdouratnost hudobnih, de tebe ne hvalio, temuzh strašnu kólnejo.

6. v. Trudèn sim od mojiga sdiho-
vanja, ule nozhy na moji póstè-
li silnu jókam: inu mojo póstèlo
s' svojimi solsámi mózhim.

Glej Gospód! is fèrza shelím tvojo
ušim pravim spokórníkam per-
pravleno milost obuditi; savolo
tigá se s' védnim sdihóvaniam trú-
dim, inu nozhem jènjati she dalej
se truditi. Kólikúkrat so moje vu-
shesa od poslushanja posvejtiga
shuma trudne postale; kólikúkrat
so se moje ozhy od glédanja posvejt-
nih nezhejernost utrudile, kóliku-
krat se je moj jesik savolo posvejt-
nih kóvánt, inu pohujshanja pólnih
pogóvorov upèhal; kólikukrat je
moje telú savolo nespametniga pote-
panja omagalu: sdaj pak, kadar imam
tolikáj grèhov sa isbrisati, inu tebi
ušetó zhašt poverniti, bi jest savolo
truda spokorne dela opustil? Tó se
ne spodobi, inu tó nima biti. No-
zhem timístim hinávskim spokórni-
kam enák postati, kateri komaj po-
kóro perzhnejo, inu se bérsh nasaj
uma-

umaknejo ; kateri se s' eno rokó
 malu udárió, inu se bérsh s' drugo
 gládio. Jest hozhem po velikosti
 mojih pregréh v' britkósti, v' sha-
 losti, v' pokóri biti, inu kakúr sim
 do sdaj v' samopas'hnosti shiveti ji-
 fkal, takú hózhem sa naprej mo-
 je mesú vednu v' terdo slúshnost
 síliti. Nozh, inu dan imajo solse
 mój krúh biti : usaki dan hózhem
 moji dushi rezhi : Dusha ! kjé je
 tvoje bogástvu, kateru si napravila ?
 kjé je tvoja pervá nedólshnost, ka-
 téro si sgubila ? kjé je tvój Bóg !
 kateriga si sapustila ?

Al kakú britkú je spokórniku,
 kateri v' solсах svoje oveselenje ji-
 she, sravén pak kómaj tólikaj zha-
 sa, inu perloshnosti najide, de bi
 solse tozhil. Zhes dan je moja sha-
 lost takú rezhi vjeta, inu saklenje-
 na, jest njó ne smem ozhitnu kasa-
 ti : sakaj v' frédi posvejtlih ludy
 shivím, kateri vednu ná-me gléda-
 jo, inu aku bi mojo shalost vidili,
 bi toisto sa slabóst shteli, inu is-
 ti-

tiga perloshnost useli mojo vero samehòvati. Savolo moje flushbe mòrem moshatu, inu mòdru oblizhje kasati, de mojo nótrajno shaloft, inu britkóft perkriem, inu ne rásodenem mole sdihòvanje prizho tẽh, kateri ne vedò, od kòd taiste pride, inu kòliku veljá.

Nozhy so sa moje shalòvanje perpravne. Proft od flúshnosti, v' kateri sim savolo moje flúshbe po dnevi, odlòzhen od glédavzov, rẽshen od opravikov, inu fkerby se po nozhi britkófti mojiga shaloftniga serzá popólnim isdám; v' trẽditame, katera mojo shaloft perkriva, inu redy, perdobím, kar meni dan usame: v' moi posteli sagernen pustim rézhì solse: inu povodnja solsa se po m ji posteli ràslije: tam namrezh, kj r nimam drugiga glédavza svètaj tebe usmileniga Bogá, kateri ne sàvershesh ràstertu, inu ponishanu serze, inu imash dopadaenje nad solsami spokornikov. Srezhne nozhy! nozhy bòl svitlè kakùr nar
svit.

svitlejšhi dnevi, v' katerih se sado-
by luzh gnade Boshje, katero je tá-
má pregreh otámnela. Srežhne sol-
se résnizhne pokóre! katere so stu-
denéz tolikáj dobrót, sastava mirú,
sveta sprava s' tebój, o Gospód!
shlahne vode! katere samórejo po-
gafiri ogin jese serditiga Bogá. Slad-
ka fila! katera Boshjimu sérdu o-
roshje is rôk usáme.

7. Od silne nótrajne shaloſti so moje
ozhy otamnele, med usimi mo-
jimi sovráshniki sim se postáral.

Tolikáj jókam, de meni ozhy
támne perhájaio, inu fkoráj
ſlep postaj m. Póln ſtrabú savolo
tvojiga sérda, G. spód, vshe omagú-
jem. Na meſti ſladkiga, inu po-
kójiga shivlenja, v' katerim sim
neká aj shivel, naméſti pozhitka,
inu obilnoſti, katero je meni ſveje
obetal, prejidejo moje lejta med
ſkritim ſalasúvanjam, inu ozhitnim
pregánjanjam uſe ſorte ſovráshnikov,
kateri aku lih ſo krivizhni, vender

v' obilnosti, v' zhaſti, inu veſelji ſhive, takú, de ſkoraj v' veri na previdnoſt Boſhjo omagújem, ker moje ſovráſhnike per uti njih hu-
dobii mírnu ſhiveſti vidim.

Moji dnevi tekó v' britkóſti, inu v' ſolsah; ſavolo ſtrahú, inu pre-
velike ſkerby ſe meni laſje na gla-
vi beſlio; moje britke ſolſe ſo meni
liza kakúr nívo iſorale. Takú te-
kó moje lejta, inu mojih britkóſt
je vednu vezh, bres tigá, de bi ve-
dil, zhe bóde tih mojih nadlóg kà-
daj konez. Enu ſamu je, kar mene
ſhe opęra, inu oveſely, namrezh
tó, ker ſi ti o Bóg, ti vezhna re-
ſniza! oblubil, de bódo vſi, kateri
tebe s' zelim ſerzam, inu v' zeli
britkoſti ſvoje duſhe jiſhejo, tebe
gotóvu náſhli, inu tó, ker vem,
de ti zhloveku, kadar ſe njemu nar-
hujſhi gody, rad perſtópish. Savo-
lo tiga na tebe, Goſpód, uſe moje
ſavúpanje poſtavim, inu ne bóm
oſramoten. *) *Rezi, Goſpód, moji
duſhi: Jeſt ſim tvoja pomozh.*

*) *Pſal. 34. 3.*

8. v. Bejšhite od mene usi, kateri hudobíó delate: sakaj Gospód je glás mojiga jokanja uslišhal.

9. v. Gospód je moja prošnja uslišhal, Gospód je moja molituga gori usel.

Glejte, po delu se prejímé plázhilu, po bojúvánji pride mír, po sdihòvanji gréde oveselenje, inu sa dashjam britkih sòls sònze veselja poseje. Glejte, tó je sad mojiga truda, inu tihistih sòls, s' katerimi sim moja postilo mozhil. Nozh britkóšt je preshla, inu dan veselja se je perblishal. Gospód je moje sdihòvanje vlišhal; on je mene is nadlóge rešhil. Rešs je tedaj, de je Gospód blisu tih, kateri na njega klizhejo, inu de ty, kateri v' sol-sah sejejo, v' veselji shánjejo. Sa rešs: *) *Blagur tim, kateri shalújejo, sakaj ony bódo oveseleni.*

Bejšhite tedaj od mene usi, kateri hudobnu shivité, sakaj Gospód se

*) Matt. 5. 5.

se je na moje solse oserel. Onę so fizer tihu kapale, vendar so v' narvishi nebęsa prederle. Vam se je sdelu, de sapstojn na semlo pđdajo; al onę so is mojih lız pred sedesh Narvishiga tekle. Nikdár sadošti zheshen ozhe! ne enkrat, temuzh skrat morem rezhi, de si ti usmilenu glafs mojiga jokánja uslishal, de si mojo prošnjó uslishal, inu mojo molitu gori usel.

10. v. Ufi moji sovrašniki naj se framújejo, inu silnu prestráshio: naj se sdajzi vérnejo, inu framújejo.

Moja slabóšt, moje solse, moje oframoténje, inu strah, use je na enkrat od mene preshlu, inu je na moje sovrašnike padlu. Sramújte se vy moji sovrašniki; al sramúite se taku, de od vaših hudobnih misel odstópite. Podájte se bres odláshanja b' pokóri. sakaj *) dan Gospódovi bó pershal kakur tat. Od-
ver-

*) 2. Pet. 3. 10.

vernite od sebe use, kar vafš napi-
húje; usámite radi gori use poni-
shúvanje, s' katerim vafš Gospód pc-
nishúje, inu vuzhite se is tigá, kar
se je nad menój sgódilu, kakú všmi-
len je Bóg pruti ušim, kateri na nje-
ga klizhejo.

Aku se pak ne udate, inu se
sdaj pod ufigamogózhno rokó Bo-
shjo ne ponishate, bó vafha pre-
useŕtnost oframotena, kadar pred lod-
bo Boshjo pridemo: takrat bóte per-
šileni rezhi, kar módér mósh od
hudobnih govory: *) Ty so tišti,
katerim smo se nekàdaj posmehúvali, inu
nje sa oframlivi pregovor imeli. My
nevúmni smo njih shivljenje sa nespamet
šhteli, inu njih konèz sa nezhasť: Glej-
te, kakú so sdaj pershteti med Boshje
otroke, inu njih odložhik je med svetniki.
Tedaj smo pot rèsnize sgrešhili, luzh
pravize nam ny svetila, inu sönze sa-
slópnošli nam ny gori šhlu. Utrudili
smo se na póti krivize, inu pogublénja,
inu smo po teshkih potih hodili, sa Go-
spó

*) B. Modr. 5.

spódo vo pót pak nísmo vedili. Kai nam je preusethnost pomagala? inu bahánie s' blá am kai nam je perneslu? Use to je kakúv senza preshlu - - v' nashí hudo-
bii smo konèz useli. Takú bóte upíli,
kadar se bóte v' vezhni smerti sná-
fhli. Mene pak je Gospód poterèl,
de bi me povishal; meni je na en
zhafs svojo pomózh odtegnil, de bi
se moja zhlovefhka slabóft pokasa-
la, de bi se potreba Boshjiga usmi-
lenja rásodeła, inu de bi takú mózh
Boshja vselej hvalena bilá.

II. Pfalm od Pokóre.

Sapopadek.

David je tá Pfálm slóshil po tēm, kadar je is bolešni, inu nadlóg rešhèn bil, s' katerimi je Bóg nje- ga tēpèl sa tó, kēr je s' Betsabéo grešhíl, inu njeniga moshá Uría umóril.

Kadar je David s' Betsabéo gre- fhíl, je on, kakúr je grēshnikam navadnu, jiskal svojo pregrēho per- kriti. On je tudi na Joaba svojiga vojvoda k' vojski pisal, de imá U- ría od vojske domú pošlati. Uría pride, inu David njemu ukashe do- mú k' sheni jiti, inu per njej osta- ti, dokler se od vojskniga truda spo-

spozhije. Al Uría ostane toisto nózh pred durimi krajľe ve hifhe, inu rezhe: *) Skrinja Boshja, Israel, inu Juda v' shotorih prebívajo, inu moj Gospod Joab, inu slushabniki mojiga gospoda na semli leshe, inu jest bi v' svojo hifho shal, de bi jedel, pyl, inu per svoji sheni spal? kakur rës izhnu ti shivish, inu tvoja dusha shivy, to ne slurim.

Tó bogabojezhe govorjenje Uría bi bilú imělu Davidovu ferzë omezhiti, inu njega na njegovo pregreho opomniti. Al hudobía se je bilá Davidoviga ferzá vshe možnú polástila, inu sa tó se ny ispamerúval, temuzh je fhe hudobnishi postal. Drugi dan ti David novo sviázho ismisli: on usame Uría k' svoji krajľevi misi, inu napája njega s' vinam, de bi njega upijánil, inu loshej na njegovi dóm spravil. Al Uría supet toisto nózh pred krajlovo hifho spy. Krajl tedaj supet ny svoj namejn doseǵel: inu aku lih je vidil

*) 2. B. od krajl. 11. 11.

dil Bogá svoji hudobíi take mejnike
staviti, ny od nje jénjal, t. muzh
od svojiga napúha gnan je v' svojim
serzi sklenil. Uriú s' smertjó vusta
satisniti, de bi namrezh Uriá Davi-
dovo pregreho ludem povedati ne
mogel. Na tá sturjen sklep pishe
David list na Joaba, v' katerim u-
kashe Uriá v' boju na prav nevarni
prostor postaviti, de bi bil od sov-
rásnikov umorjen; s' tim listam
póshle Uriá k' Joabu. Joab is-ól-
ni povelje krajlovu, inu Uriá v'
boju mertu ostane.

Kakú velika hudobía se túkaj is
usih okólistav kashe! David jishe
Uriá upijaniti, de bi tá od vina
smamlén na svojo prejdni dan stur-
jeno peršego posabil. Tá nekàdaj
takú bogabojezh krajl, ràsgled le-
pih zhédnost, se sdaj ne framúje
svoj greh perkríti, inu tó skusi pi-
jánost svojiga podloshniga, od kate-
re bi on imel druge ludy odurazhù-
vati. On se ne bojí eniga svojih
podlóshnih napelati k' prelomlenju

perſeže, katera je nar mozhnejſhi ſaveſa pred Bógam, inu poſabi, de njegovi podloſhni, aku Bogú ſveſti niſo, bódo ſhe májn ſvojimu krajlú ſveſti. Inu ker njemu uſe tó ne tēkne, on ne v' nágloſti, temuzh s' dobrim premislikam ſklēne nedólshniga, inu nar ſveſtejšhiga ſvojih ſluſhábnikov umoriti, inu de bi mēro ſvoje hudobíe do verha napólnil, dá ſturjen ſklep ſamimu Uriú v' roko, de more nedolſhen, takú rézhi, ſvoje roké v' ſvoji láſtni krívy mozhiti.

Komú je bil pazh tá krajl podóbēn po tim, kadar je bil od Bogá ſam ſebi puſhen? kakúr kóli viſók, inu zhaſtitliv je prej tudi v' poniſhúvanji bil, takú niſik, inu ſanizhliv je potle per nar vėzhi ſvitlobi ſvoje krajlėve mogózhnoſti poſtal. David je v' tim ſtani ſilnu neſrežhen bil, vendēr je bil ſhe velikú neſrežhníſhi ſa tó, ker je v' tim ſtani dólgu molzhezh, inu po-kojn oſtal.

Kdó

Kdó bi se nad tó Davidovo hudobíó ne sausel? kdó bi si vúpaj njemu usmilenje od Bogá oblubiti? kdó bi od njega ne sódil, de je vëzhnu sapušhen, inu pogublen bití urëden? Al Bóg, katëriga usmilenje je neskonzhnu, ny hotel nad Davidam samú velikóšt zhlovešhke slabósti pokasati, temuzh tudi mózh svoje osdravlive gnade. David je bil med shtëvilam isvólenih; sa tó je bil na pót pravíze, inu isvelizhanja nasaj pelan. De bi Bóg svojo osdravljivo rokó perkríl, poshle Davidu bolešén, inu s' toisto njega k' pokóri permóra. Kër pak Bóg use ne samú s' mozhjó, temuzh tudi na lepo, inu lübesnivo visho dëla, je on k' bólnimu Davidu svojiga Preróka Natana poslal, de bi tá njega priásnu na njegovo pregrëho opómnil, inu njegóvu ferzë s' lepim svarjenjam h' pokóri omezhil; inu tó se je tudi gotovu sgódilu. Kmalu po tem pak, kadar je David na svoje ponishòvánje odpušhanje svoje pregrëhe, inu telešnu sdravje sadóbil,

je prizhejzhi Psalm slóshil, v' katerim is hvaleshnosti pruti Bogú, inu nam k' podvuzhej ju iskashe:

Pervizh kakú srezhén je zhlovék, katerimu Bóg gréhe odpusty, ker on teiste sapstóju, inu is svojiga samiga vsmiljenja odpusty. David sre-zho opravizheniga gréshnika v' tim postavi, ker gréshnik pravizhen bres saflushenja postane. Ne postava, ne tudi naturška luzh stury gréshnika pravizhniga; ampak shiva vera na Jësusa Kristusa Odréshenika nje-ga k' opravizhenju, inu k' odpushtanju gréhov perpele. Táka vera pak, katera zhlovéku rásodene, káj, se imá bati, kaj od Odréshenika vúpiti, inu káj sturiti, de odpushtanje doby, je nesaflusheni dár Boshji, je en dár, kateriga zhlovék saflushiti ne móre; sakaj ravnu tá dár je povuku Zerkve sazhetik uliga saflushenja, inu predej pred usim saflushenjam gré.

De je taka vëra nesaflusheni dár Boshii, se tudi is tigá vidi, ker zelú tiisti grěshniki, kateri od Odrěshenika vedó, dostikrat nimajo take vere, katera bi nje opravízihila, dokler njim Bóg tako vëro ne dodejly. Tó se nad Davidam ozhitnu iskaše. Nikdár ny on na Odrěshenika njemu, inu njegovim ozhetam oblu-bleniga posabil: vendër zeli zhafs, dokler je v' svoji pregrehi molzhe-ozh, inu potúhnen ostal, njemu tó snanje ny nizh pomagalu: njegova vëra na Odrěshenika je takú rezhi v' njemu spala. Kakú bi si bil tedaj sam lebi pushten is svojih grěhov vùn pomagat, inu s' kakushino pomozhió bi se bil on v' sgubleno svetóst vèrnil, aku bi Bóg ne bil njemu s' svojim všmilenjam naprej pèrshal, inu njegovi prasni mír poderel, aku bi ne bil njemu shivú pred ozhy postavil, kar je on sam pred sebjó sakríti jískal, aku bi ne bil ravnu takrat vúpanje v' njegovu ferze ulil, kadar je toistu s' straham napólnil, aku bi ne bil Bóg lubesén pru-

pruti svoji svēti postavi, inu zher-
tenje use krivize v' njegovim serzi
obudil; s' besēdo: Aku bi ne bil
use k' sadoblenju pravizhnosti po-
trebne pomozhi njemu dodejlil, inu
njega s' svojo usigamogózhno gnado
do prave pravizhnosti perpelal.

Drugizh David v' tim Psalmi po-
ve, de je od Bogá savolo samolzhánja
grēha s' bolesnio stiskan bil, inu ny
pokoja nāshāl, dokler se ny svoje
hudobie odkritu obtóshil. David je
hotel is hvaleshnosti svojo pregrēho
inu svoje nesrēzhnu molzhánje zeli-
mu sveitu snanu sturiti, de bi na tó
visho sebe savolo svojiga molzhánja
pokoríl, inu nafs podvuzhil na mi-
lost Boshjo shivú vúpati, Bogú hva-
leshnost skasati, inu ne odlashati
svoje pádze s' résnizhno pokóro po-
ravnati.

Tretjizh David fleherniga grēh-
nika posebej opominja, de nima ka-
kúr nevúmna shivina, kakúr kojn,
ali meseg biti, katere je trēba s' ber-
sda.

sdami, inu tepenjam perganjati, de
so ludem pokórni : on opominja
grěšnike, de se imajo Bogú pod-
urězhi, de ne bó ki Bóg perfilen,
nję s' telešnim terplenjam krotiti.

Sadnizh pokashe ráslozhik, katę-
ri je med pravizhuim, inu hudob-
nim. On pove, de hudobni veliku
terpe; pravizhni pak se vesele sa-
volo njim perpravleniga usmilenja
Boshjiga.

Po prizhòvanju S. Paula S. Duh
v' tim Psalmi use ludy vuzhy, de
usi potrebujejo osdravljivo gnado Is-
velizharja; inu de samorejo v' nje-
govim imęni usi grěhi, aku bi fhe
takú veliki bily, odpushteni biti,
zhe grěšnik teiste rěsnizhnu zherti,
inu obshaluje : sravęn pak tudi po-
ve, de sa pobólshtanje zhloveku od-
merjen zhas svoje mejnike imá, inu
de pride zhas, v' katerim ny vezh
usmilenja; de je tedaj tá zhas prav
prav drág. S. Duh tudi vuzhy v'
tim Psalmi, de nespokórnik, kateri
k'

k' svojimu pobólsšanju pošlane nad-
lôge sanizhújejo, sebi vèzhnu po-
gublénje na glavo kóplejo: isvole-
ni pak, ker take nadlôge sa pokó-
ro gori usámejo, vèzhno frèzho,
inu isvelizhanje naidejo. Sa tó se
tá Psalm susebnu na teisti grěšhnike
spodóbi, kateri so vezh zhasak aki
grěh samolzhal, inu pokóro delati
odlašhali, inu sa tó je katólishka
Zerku tá Psalm med Psalmi od po-
kóre postavila.

1. v. Blagúr tem, katerim so pregrę-
he odpushene: inu katerih grěhi
so pokriti.

Nikóli se popótnik per konzi svoje
póti bôl ne odahne, kakúr ta-
krat, kadar je na svoji póti velike
nevarnosti skufil: nikóli zhlovék
bôl sdravje ne zhisla, kakúr po tim,
ker je reshko bolesén prestál: nikó-
li tudi Kristian bôl ne sapopade, ka-
kú frèzhna je s' Bógam spravlena
du-

dušha, kakur po tim, kir je nesre-
zho imel v' flúshnosti gręha dólgu
jezhati. Perva srežha sa zhloveka
je ta, de nikdár v' smertni gręh ne
pade: sakaj *) *dobru je zhloveku, kadar
jarm od svoje mladosti nosi.* Druga, inu
veliku vekshi srežha pak je tá, de
se on, kadar v' gręhe sabrede, is-
tihistih iskóple. Aku pomislim, kar
S. Ambrosij od slatin zhasov pervi-
ga kristianstva govory, de je on ló-
shej take nashál, kateri so karstno
nedólshnost obvarúvali, kakur ta-
ke, kateri bi bily po sturjenim grę-
hi urędno pokóro sturili; aku po-
mislim, kakú ředki so v' sedajnih
zhasih nedólshni, morem skleniti,
de je sa gręshnika v' řesnizi prav
velika srežha, kadar se skusi pokó-
ro řesnizhuu pobólska.

Al Gospód! pusti meni tukaj pri-
zho tebe nesrežhén stan eniga gręsh-
nika malu ból na tanku premisliti,
de v' svoje serze ból utisnem vesel-
je nad toisto srežho, katero řesnizh-
ni

*) Jer. shal. Fejs. 3. 27.

ni spokornik imá. Kaj je pazh grěshnik, prědèn se ti, o Bóg, na njega usmilenu osrěh? Osleplen shivy kakùr bi ne bilú ne věrstva, ne Bógá, ne vėzhnosti. Sa svojo postavo imá svojo skasheno naturo, svoje hudobnu poshelenje: njegova luzh je bārłavi vùm; njegovi vishar je njegova spazhena vóla. On ne posna dolshnostíi ne pruti Bogú, ne pruti sebi, ne tudi pruti svojimu blíšhnimu. Grěh na grěh naklada, od dnę do dnę se od tebe, vėzhna dobróta, bøl dalfha. V' grěhih tizhy bres tigá, de bi svojo nesrězhho sposomal; ja on, kër svojo pregrěho lubi, sebe she sa srězhniga shteje. Aku njega tudi v' zħafi kaka rěsniza v' serze sbode, inu njegovo vęst nepokójno stury, on bėrsh tó sbadanje sadushiti jishe.

Is takiga nesrězhniga stanú kakú bi se pazh grěshnik usdigniti samogel, aku bi ti, o Bóg, njemu usmilenu naprej ne pėrshal? Sa rěs je veliku usmilenje, kadar ti njega s' vę-

vero sbudíh, inu njemu njegovi ne-
 frězhèn stan zhutiti dásh. Al kaj po-
 maga grěshniku sposnanje svojiga
 grěha? zhe grěh sposna, inu od ti-
 gaištiga ne jěnja, on fhe s' vėzhim
 sposnanjam, inu bōl radovōlnu, te-
 daj fhe bōl hudobnu grěhy. *) *Po-
 slava*, po bešedah S. Pavla, je v'
mejss pershla, inu takú je grěh obilni-
shi postal. Is tvojiga usmilenja mo-
 resh, Gospód, njegovu serze s' tvo-
 jim straham prebošti, de se on tvo-
 jih sodbá bati sazhne. Ostrashen bó
 on fizer svoji hudobíi koněz šturiti
 glědal, vender pak ga ne bó šturil:
 sakaj sam se je samógel raniti, inu
 pogubiti, al sam se ne more sazeli-
 ti, inu isvelizhati. Strah samóre
 njega, kěr na svojo mózh preusětnu
 savúpa po pólnim podreći, inu nje-
 mu use vúpanje usěti: sakaj is ene
 štrany njega velik štrah natiška; is
 druge pak njega hudobía možhnu vė-
 she. De se od takih valóv fěm těr
 tje gnan ne poguby, potrebuje on,
 de njemu tvoja milost, o Bóg, na
 po-

*) Rim. 5. 20.

pómozh pride : potrebnú je namrežh,
 de ti milostliv Gospód, ker si grěh-
 niku njegovi nesrežhén stan, njego-
 vo bolešén pokasal, inu s' tem nje-
 mu strah sturil, tudi njemu sdravi-
 lu, inu osdravnika pokashešh ; de
 njemu ule preusętnu vúpanje na svo-
 jo mózh odusamešh, inu terdnu vú-
 panje na Odrěšheníka, inu na nje-
 gove sdravila v' sęrze ulijesh : s' be-
 sędo tręba je, de ti, Gospód, vse
 pomozhi, inu perprave, katere so
 k' sadoblenju pravize potrebne,
 grěhniku usmilenu dodejlíšh, tó je :
 tręba je, de njemu dásh sposnanje
 pregrěšniga stanú, strah sa volo pri-
 hodne sodbe Boshje, vúpanje na sa-
 flushenje, inu mózh Odrěshenika,
 lubesén pruti tvoji svęti postavi,
 inu zhertenje ule krivize. Tvoje
 usmilenje je tedaj, o Gospód, kadar
 grěhnika is njegoviga nesrežhniga
 spánja sbudišh : tvoje usmilenje, ka-
 dar njega k' pokóri naklónesh : tvoje
 usmilenje, kadar njegovu preober-
 nenje doveršhish. Na tó visho je
 zęlu preobernenje eniga grěhnika
 od

od perviga do sadniga delu usmiljenja Boshjiga.

Blagur tedaj tim, katerim so prepregehe odpuščene. Srežhen ta dan, v katerim ti, Gospod, tvojo usmileno roko grešniku ponudiš: al she srežhnishi taisti, v katerim njega sa roko primešh, inu is blata njegovih pregreh potegnesh. Srežhna ura, v kateri na njega usmilenu pogledaš: al she srežhnishi taista, v kateri njemu tvoji usmileni glas slišhati dásh, inu rezhesh: Savupaj syn! tvoji grehi so tebi odpušteni: Pojdi v miri, tvoja vera je tebi pomagala.

2. v. Blagur zhloveku, katerimu Gospod greh ny sarajtal, inu v kateriga serzi ny golúfie.

Kakú neperpravén je grešnik k' timu, de bi se savolo svojiga greha resnizhnu pokoril, inu si persadeval svoj greh s' pravo pokóro rásdjati? Rodovinski greh namreza
je

je zhloveka takú skasil, inu spazhil, de je nagnen svoj gréh sakrivati, ali isgovarjati, ne pak resnizhnu od sebe urezhi. *Blagur* tedaj zhloveku, katerimu Gospod gréh ny sarajtal, ker je njemu dár resnizhne pokóre usmilenu dodejlil.

Pokóra ny resnizhna, zhe ny serze resnizhnu, inu odkritu. So grešniki, kateri oflepleni svoje grehe ne sposnajo: so drugi, katerih grehe ljudje ne vídio, inu katerih nótrajna hudobía je s' blis ham vunájne brúmnofti perkríta: supet drugi svoj gréh fizet rasodenejo, tigaištiga hudobío pak isgovarjati, ali vsaj pomajnshti jishhejo: eni pak zelú s' lashmy svoj gréh taję. Nikóli ny vezh nevarnoft golúfie v' ferzi, kakúr kadar se pokóra dęla. Serze grešnika susebnu takiga, kateri je dólgu v' grehih hinávshine, inu lashy tizhal, je filnu perpravnu druge, nar ból pak sebe flepiti, inu golúfati.

Kólikùkrat se sgody, de grěshnik bogaboježhe ludy vidi enèkatere godóve s' vezhi bogabojezhnostio obhajati, inu v' takih okólistavah njegovu hudobuu poshelenje ny takú možnú k' hudobíi vnětu, on nima takú možniga gnanja k' grěhu. V' zhasi on ne greshy sa tó, ker nima perloshnosti k' navadnimu grěhu: kaki dan se tudi njemu ne polubi po svoji navadi greshtíti. Taki grěshnik vshe mejni, de je svoji hudobíi sa rešs flavú dál, kir vèndèr on ny drugiga sturil, kakùr de je od svoje hudobíe na eni zhas prejenal: on mejni, de sa svejt ne mára, kir vèndèr svejt sa njega ne mára. Tolikáj je smót, tolikáj fleplenja, tolikáj golufie per pokóri, de je malu resnizhnih spokórnikov.

Kar je odsvunaj viditi, namrezh besede, inu dela, so dostikrat take per golufnih, kakùrshne per pravih spokórnikih. Ena skrita korenina v' ferzi, katèra je per enih lubesèn pruti Bogú, inu njegóvi postavi, per dru-

drugih pak lubesèn pruti sebi, inu stvarém, stury vùs rásložhik med pravimi, inu med hinavskimi spokorniki. Saul, inu David, obadva sta rekla: Greshíl sim: ispovedanje grèha je bilú per obèh enaku; al savolo preusètnosti, inu hinavshine je bilú per Saulu prasnu, savolo ponishnosti, inu odkritiga ferzá pak je bilú per Davidu dobru, inu osdravlivu. V' ferzi ozhitniga grèshnika, kadar je gori v' tempel molit fhal, ny bilú golùfie: sakaj, kèr je shelèl usevideozhiga sodnika utolashiti, se ny framòval sebe grèshnika bres ovinka toshiti. Al golùfia je bilá v' ferzi Farisérja, kèr je rajshi hotel sa lepiga viden, kakùr v' résnizi opravizhen biti: inu kèr je samolzhal, kar bi bil povèdati imel, je govóril, kar bi bil molzhati imel. S' napuham je use saflushenje poderel, inu kèr se ny hotel ponishati, je she vezhi grèshnik postal. Blagùr tedaj zhloveku, v' kateriga ferzi ny golùfie.

3. v. Kér sim mólzhal, so moje ko-
sty oflabele od ufakidaniga ve-
kánja.

Moje serze, moje notrajne ozhy,
inu moje vusta so bile v' hu-
dizhovi flúshnosti. Moje serze je
bilú s' lubesnio na greh navesanu,
nifim jénjati mogel svoje grehe lu-
biti, inu kér ufaka lubes n, svunaj
Bashje, zhlověka slepy, je moj duh
slep, inu berlav postal, de nifim
ne velikost, ne nastopike moj h pre-
greh spoznal, inu de se nifim nad
mojo nesęzho nikóli pridnu prestra-
shil: zbe sim v' zhafi v' svoji vęsti
sboden vsaj enukóliku moje grehe
isповędati hotel, je moj jesik ali od
framoshlivosti, ali od strahú nad po-
kóro kakúr svéšan bil, de se nifim
moje hudobie nikdár spodobnú kri-
viga dál.

Kóliku vezh zhafa pak sim mojo
pregreho samólzhal, tóliku terjishi
je moje serze postal, pregrehne
navade so se bõl ukoreninile; greh
d se

se je meni vėdnu mājn hudobėn,
 mājn shkodliv, inu moj ťtan mājn
 nesrežhen sděl, inu takú fim k' sdrav-
 ju ufaki dan mājn perpravėn bil; sa-
 kaj rana, doklėr je ťhe krivava,
 zhe se osdravniku bėrťh iskashe,
 bó lohku sazėlena, zhe se pak dól-
 gu sakriva, vėdnu ból gniėe, inu
 bó teshku sazėlena. Jest fim jiskal
 grėh s' grėham perkríti; al zhe fim
 ťi ból tó persadeval, ból hudobnu
 fim grėh na grėh nakladal: mozhy
 moje dushe ťo vėdnu ból flabele:
 grėham se nifim samogėl vezh bra-
 niti, inu pravizhnoť jiskati se me-
 ni ny polubilu. Skusi ponishnu ob-
 toshenje se nifim hotel v' noviga
 zhloveka preoberniti, sa tó fim se
 v' slabóťtih pregreťhniga zhloveka
 vėdnu ťtaral.

Ti pak, Gospód, ťi is svojiga u-
 smilenja bolezhine kakúr shərjavzo
 ná-me isťpal: tvoje pũshíze ťo bile
 takú bodezhe, inu obzhutlive, de
 ťo moje koťty prebodle, inu do mus-
 ga predėrle: kólikũkrat kóli fim ťe
 ga

gànil, sim bolezhino kakur bodezhe
ternje zhutil: kamur kóli sim se u-
legel, je mene bolelu; nózh, inu dan
nisim pokója imel: od bolezhine sim
zelú rióvel. Takú, Gospód, si mój
pozritek pokoril, katériga sim v'
grěhi jiskal, inu takú si oframotil
mojo sramoshlivoſt, savolo katere
nisim mojo pregrěho odkritoſerzhuu
povědati hotel.

4. v. Ker je bilá tvoja róka nózh,
inu dan teshka na meni: sim se
v' moji tesnavi sém tēr tje obra-
zhal, ker je mene tēr bóděl.

Kaj je zhlovek, inu kámu pride
s' svojim napúham, kadar ti,
Gospód, reſho tvoje oſtroti njemu
zhutiti dáſh? Mój Bóg! zeli zhaſs
mojiga shivlenja hozhem na ſtiſkanje
pomniti, s' katerim si mene is uſmi-
lenja ſtiſkal. Vězhnu zheſhena bódi
tvoja lubesniva roka, katéra tepe'
de ſerzě osdravi, inu grěſhnika v,
neſrězhnim míri ſaſpati ne puſty.

Doklèr sim pod tvojo serdito rokó bil, inu she nisim vèdil, de sim pod nio, sim se svijal, lèm tèr tje obrázhal, inu mislil, se tvoji pravi-zi odtegniti. Al use je bilú sapstojn: zhe sim se vezh branil, vezhi bolezhíne sim zhutil, takú, de sim vshe skoraj omagal. Na tó se je moja vest sbudíla, inu sim se bati sazheł, ne toliká telesnih, kakúr drugih veliku hujshih bolezhín, katere sim si saflúshil sa zelo vezhnost.

V' takim stani sim sam sebi teshak postal, inu nisim mogel sam sebe prenesiti: jiskal sim sebe pred seboj sakriti; al ny bilú mogózhe, de bi ne bil sam sebe vidil. En glás je is mojiga serzá fhal, kateriga sadushiti nisim bil v' stani, zhe sim ga bøl toláshil, bøl mozhen je postal. Tádaj sim vidil, de ny drugiga sturiti, kakúr se svojih hudobij ponishnu obtoshiti. Al enu skritu framúvanje, en strah, de bi ki vshe samújenu ne bilú pokóro delati, inu vezh takih smotnjáv, je mene v' mol-

molzhánju perdershùvalu, inu ravnu
 tó je moje serzë mozhnu teshalu,
 Takú strashen namrezh si ti, o Bóg!
 kadar grěshniku njegovi grěh na-
 prej mezhes'h! Al blagùr grěshni-
 ku, kateriga ti nózh, inu dan sti-
 fkašh, inu s' tim perfilish se obto-
 shiti grěha, kateriga je dólgu terdú
 samolzhal: blagùr njemu, kadar nje-
 mu rezhes'h: *) *Tebi je teshku pruti
 ostem berzati.*

5. v. (Tedaj) sim tebi mojo pregre-
 ho iskasal; inu mojo nepravizo
 nisim sakrival.

V' tih okólistavah, ker so se mo-
 je ozhy odperle, sim nar per-
 vizh mojo neisrezhenó slepoto spo-
 sual, inu zhutil: sdajzi sim shelil is
 nje rěshen biti, inu sim s' Evangel-
 fkim slepзам mojiga Odrěsheuika
 profil, rekózh: **) *Sin Davidovi!*
usmili se zhes mene - Gospód! daj,
de vidim. Na enkrat se je usa moja
 hu-

*) Djan. Apost. 9. 5. **) Luk. 18. 39.

hudobíá pred moje ozhy postavíla. Jest sim vidil, kakú so tebe moji grehi resnali, ker sim v' moji hudobi perpravlen bil, aku bi mogozhe bilú, use tvoje Boshje lástnosti urrezhi, inu sim takú rezhi shelil, de bi ti, lama Vezhnost, jenjal vezhni Bóg biti. Spomnil sim se, kólikúkrat sim grisenje moje vesty, kólikúkrat svet strah odbijal, ker se nisim hotel prizho tebe ponishati. Jest sim sposnal, kakú si ti lubesniv, ker si mene neredniga v' poterpeshlivoosti prenefil, mene vednu k' pokóri vabil, inu sa menój kakúr sa eno sgubleno ovzó hodil: sraven pak sim tudi sposnal mojo terdobo, inu nehvaleshnost, s' katero sim tebe sanizhóval.

Kadar je use tó pred mojimi ozhmy bilú, sim bil v' fkušnjavi, de bi po pólnim obnemagal; sakaj jest nisim terzhnosti imel verjeti, de bi greshnik, kateri je tólikúkrat preusetnu na Boshjo milost greshil,

vúpanje imęti samogel. Ti pak, Gospód, si se zhes - me usmilil, ti si branil, de po tim, kir sim usim tvojim lástnostam nezhasť sturil, nisim tudi zhes tvojo milost, katera je tebi zhes use luba, nehvaleshnu grehíl. Ti si v' moje serze terdnu savúpanje na mojiga Odrěshenika ulíl; ti si mene podvuzhil, tebe lubiti, inu sebe sovrashti: ti si meni pokasal, de tvoji ojstri pravizi drúgazhi odjiti ny mogozhe, svunaj zhe sam sebe pravizhnu sódim, svój grěh obshalújem, inu sebe savolo tigaiřtiga bres sanafhanja pokorím.

Na tó sim jest, kar sleherni ponishan greřhnik stury, tebi, o Bóg, mojo zelo hudobío tóshil, inu de lih je use tebi odkritu, sim venděr ne samú grěh, temuzh tudi use okólistave tigaiřtiga tebi iskasal. Jest sim povedal ne samú perlóshnost, inu perzhetik mojiga grěha, temuzh tudi, kję, kádaj, sa káj, inu na káko visho sim ti-
ga-

gaistiga sturil, inu use njega nastópke: inu zhe sim bòl sebe prizho tebe t shil, bòl se je moje ferzè hladilu. Zelú nìzh nìsim perkril, inu s' pólnimi vuštami sim poveđal, de je use, kar sam is sebe inam, krivizhnu, inu hudobnu; use dóbru pak samú is tebe isve-
ra; de zhlovèk sam is sebe nìzh dugiga ne sna, kakùr golúfati, inu greshíti; skusi tebe pak, zhe nega možhniga sturísh, nar bólfhi sad pernesíti samore.

6. v. Rekal sim: Povedal bóm zhes-
se mojo krivizo prizho Gospó-
da: inu ti si meni hudobío mo-
jiga greha odpustil.

Po tim, ker sim se moje hudobíe
prizho tebe odkritoferzhnu ob-
tóshil, sim sklenil pred eniga tvo-
jih namestnikov jiti, tam se use
svoje hudobíe obtoshiti, inu tvoji
pravizi skusi pokóro zhašt dati:
inu tedaj si ti hudobío mojiga ser-
zá

zá odpustil, ker si use moje serze
prenaredil. V' serzi sim terdnu
f'klenil se obtoshiti, inu tvoji pra-
vizi sadofti fturiti, inu vshe si ti
glafs mojiga serzá uflifhal: moje
obtoshenje she ny bilú na jesiki,
inu vshe je tvoje vuhú v' mojim
serzi flifhalu, kar sim fturiti f'kle-
nil. Kakú teshak kamèn se je ta-
krat od mojiga serzá odvalil, ka-
dar si moje serze prenarèdil! Zhu-
til sim sam v' sebi, de sim vùfs dru-
gi zhlovèk: novu nagnenje je v'
mojim serzi ustalu: meni je sveit,
inu jest sim sam sebi supern postal.
Kakùr sim prej mojo hudobío per-
kríti shelil, takú sim potle hitel
toisto enimu tvojih namestnikov
ràsodeti, inu kakùr sim se prej fra-
mòval sebe sa hudobniga pokasati,
takú me je potle veselilu sebe sa-
framùvati, de bi tebi, o Bog, bilá
usa zhast, ker tebi samimu usa zhast
gre, nam pak oframotenje, inu sa-
nizhùvanje. Kómai sim dozhakal
dan, na kateriga sim perloshnost
imel pred tvojiga namestnika pridti,
ker

ker fim prej vesel bil, zhe fim hitru od njega bejshati samogel. Nar pervu, kadar fim pred njim govoriti sazhel, je bilu, de fim taku dolgu samolzhanje, inu sakrivanje svojiga greha ispovedal, inu na to visho svoje molzhanje pokoril.

Aku lih flushabnik Boshji ny kmalu te ovecelozhe besede meni rekali: Pojdi, tebi so tvoji grehi odpushteni: vendar fim s' lohkim inu savuplivim serzam od njega fhal, ker je meni lubesnivu povedal, kakú se prava pokóra dela, katéra sama je osdravilu grešhniga serzá. Na to visho je pravizhnu s' menój sturil; sakaj taki hudobnik, kakorshni fim jest bil, ny samogel kmalu v' pravize otrók Boshjih stopiti. Namestuik Boshji je mogel snaminja mojiga spreoberenja imeti, zhe je toistu resnizhnu, ali ne: on je mogel skufiti, zhe je mene Duh Boshji, ali samú zhloveshki duh k' timu ispovedanju gual. De je grešhnik resnizhnu spre-

spreobernenen, ny sadoſti, de on svojo vunajno hudobío sapuſty; ferze more prenarjenu biti, v' ferzi ukoreninena, inu saſtarana hudobía more ràsdjana biti. Tó ſe pak navadnu po zhaſi, ne pak hitru sgody. Zhaſs, inu poſkuſhnja ſe po vuku ſvetih ozhakov nar bøl varne prizhe reſnizhniga preobernenja.

Kadar je pak flushabnik Boshji moje preobernenje ſkuſil, je vidil, de je toſtu tvoje iſvelizhanſke gnade delu. Tvoja uſigamogózhna roka ſe je nad menój ozhitnu kaſala. Duhovni viſhar ſe je ſauſel, inu ny veđil, zhe bi ſe vezh nad mojo ſlabóſtio, ali pak nad mozhjó tvoje gnade, nad tvojim uſmilenjam zhudil. Veſelil ſe je s' tebój, ker ſi ti dobrotlivi paſtir mene tvojo sgubleno ovzo naſhàl. Póln hvaſhnoſti ſa tá zhudeſh, kateriga ſi nad menój ſturil, ny vezh odlafhal mene med tvoje otroke ſhteſi: on ny vezh hotèl zhakati, de
bi

bi bil jest s' pokornimi deli pravi-
 zi Boshji moj dolg plazhal; sado-
 sti je njemu bilú moje perpravlenu
 ferze, kateru je on is tigá sposnal,
 ker je vidil, de sim se vshe en
 zhafs v' sp kórnih delih trudil, inu
 sa tó je mislil, de bosh ti tó delu,
 kateru si usmilenu perzhel, tudi
 dobrótlivu do konza ispelal. On
 je tedaj svojo rokó zhes mene is-
 tegnîl, inu meni v' tvojim imeni,
 o lubesnivi ozhe! sasheleni mîr
 dál, rekozh: Tebi so tvoji grehi
 odpushteni; pojdi v' mîri, inu ne
 sturi nizh vezh takú, de se tebi
 kaj hujshiga ne sgody.

Tó takú hitru osdravlenje pak ny
 moje folse ustavilu, ampak she vezh
 tihistih obudilu. Nikdár nisim sado-
 sti obshalúvatî mogel, de sim toli-
 káj zhafa tebi dobrotlivimu ozhetu
 supern bil. Mene ny vezh en
 flushni strah trudil, ampak lubesên
 je meni moja nehvaleshnost veliku
 bôl shivú pred ozhy stavila kakûr
 use poprejshinu bodenje moje ve-
 sty.

ſty. Sa tó ſim / ſam ſebi tóliku májn
persaneſiti hotel, kólikúr ſi ti hi-
trejſhi meni ſaneſel; inu ker ſi ti
malu od mene tirjal, ſim tebi ve-
liku dati ſklenil.

Jeſt ſim vidil, kakú je tebi do-
padlivu bilú, kadar ſim ſe mojih
pregreſh prizho tebe odkritoſer-
zhnu obtoshil: ſa tó ſim ſi naprej-
uſel, tebi k' zhaſti zelimu ſveitu
ſnaminja moje pokóre ſapuſtiti,
inu mojo hudobío s' zheďnoſtami,
zhe bi ſe ſmelu rézhi, poſvezhe-
no ſveitu pokasati: takú namrezh,
de, kadar bó ſvejt vidil mene v'
radovolnim ponishóvanji, v' bej-
shanju pred poſvejtno zhaſtjó, bó
ſposnal, de ſim nekàdaj prelákomen
poſvejtne zhaſty bil, inu sraven ſe
bó vuzhíl rajſhi ponishen, kakúr
viſok biti: kadar bó vidil mene pru-
ti ubógim dobrótliviga, bó moje ne-
kàdajne hrepenje po zhaſnimu blá-
gu vidil, inu ſe bó vuzhíl lakom-
noſt, inu vesanje na poſemelfku
blagú ſovráſhiti: kadar bó vidil
me-

mene bôl molzhëzhiga, samotniga,
krotkiga, poterpeshliviga, bó spo-
snal moje nekàdanje nepótřebne
pogóvore, moj samopafhni smëh,
mojo jëso, inu zhùmernost, inu se
bó sravën vuzhíl të grëhe nad se-
bój bólfhati: kadar bó mene v'
postih, v' zhujenju, v' dolitrenju
mojiga mefá, v' terdim deli vidil,
bo sposnal moje poprejshinu rás-
vusdanu shivlenje, inu sav lo mo-
je pokóre se bô framòval taku hu-
dobnu shivlenje pelati. De samol-
zhanje svojiga grëha plazham, je
pravizhnu, de se k' nogam ufih
kristianov vershem, inu s' vustmi
ufih sa odpufhanje grëhov profim.

Mój Bóg! kakufhni je zhlovëk
sam is sebe, inu sam sebi pufhen!
Kakufhni je pak fkusi mózh tvoje
gnade pobólfhan! sa rêls: Blagur
tem, katerim so pregrehe odpushene: inu
katerih grehi so pokriti Blagur zhlove-
ku, katerimu Gospod greh ny sarajtal,
inu v' kateriga serzi ny golufie.

7. v. Sa to bó sleherni brumèn ob pravim zhasi k' tebi molil.

Pravizhni niso pravizhni rojeni, ampak grěšniki; tamú skusi kárst pravizhni, inu sveti postanejo Dostikrat pervo nedolshnost sgu-
be, inu preden na pót pravizhno-
sti stópio, se po blatu velikih grě-
hov válajo. Bóg namrezh nje v'
flúshnosti njih hudóbniga nagne-
nja, inu v' flipoti pusty, de bi ta-
kú njih napùh ponishal. Ony v'
zhasi savolo svoje nehvaleshnosti
tudi v' srědi svojiga tēka pádejo,
inu se ránio. Ufi tedaj naj se boje
tiga, kar se je meni sgódilu: ufi
naj se od mene vuzhe, kaj pokóri
super stóji, inu kaj njó dovérhi.
Moje molzhánje, moje pokorjenje
savolo molzhánja, moja vuzhli-
vost, s' katero sim se svarjenju u-
dál, je podvuzhenje sa nje, de se
nimajo framòvati, ali bati, odkri-
toferzhnu svoje hudobie se obto-
shiti: inu zhe so nesrězho imeli
kaj perkriti, imajo bres odlashanja
ràs-

ràsodeti, kar so is nevúmnosti sakrivali. Moje vúpanje naj njim vúpanje obudy: moje odpushtanje naj njim bó saštava, de tudi ony, zhe se prav perprávio, toistu sadobiti samórejo: moje ponishanje, inu molitu naj nje opómni, de se ponishajo, inu sa odpushtanje prófio.

Zhe so pak frézho imeli, uselej kàrstno nedólshnost perhraniti, naj moj pádèz nje na molitu opomni, de se ony ki takú ne udarjo, kakúr sim se jest udaril. Naj si v' ferze usámejo besede S. Paula: *) Kakúr pomagavzi pak vafs opomnimo, de Boshjo gnado saslojn ne prejmete: sakaj on (Bóg) rezhe: Ob pèrjetnim zhasi sim tebe usíshal, inu na dan isve izhanja sim tebi pomagal. Glej, sdaj je pèrjetni zhass, glej, sdaj je dan isvelizhanja. So zhafi, kateri so zhafi usmilenja, inu kadar ty pretekó, ny vezh milosti. Ufaku odláshanje je nevarnu, inu dostikrat
fe

*) 2. Kor. 6. 1.

se sgublena perlóshnost nikdár vezh
ne doby. Bóg imá svoje zhase, ka-
teri so nam nesnani : on sam naprej
vidi pèrhodnu, my pak vidimo sa-
mú prizhejózhe, inu pretezhenu.
Sa tó nals opominja David, rekozh:
*) *Zhe danàs njegovi glass slisite, ni-
kár ne odvernite vashe serza.*

8. v. De tudi povóánja veliku vodâ
blisa njega ne pride.

Presavúpliv na svojo mózh, inu
frèzho nílím ob pravim zhafi
ná-te, o Bóg, klizal, sa tó sim
se od skufhnjav premagan globoku
pogrešnil. **) *Jest sim per svoji obil-
nosti rekal : Ne bóm nikóli premaknen.*
De bi ti, Gospód, mene ponishal,
si tvoje oblizhje od mene obèrnil, inu
meni je use upadlu. Slishal sim vezh-
krat, de zhlovèk savolo svoje fla-
bofci ne sme nizh na sebe savúpa-
ti, al kër she nílím svoje flabofci
skufil, nílím verúval, de samórem
pasti. Takú sim bil timuistimu ne-
e spa.

*) Psal. 94. 8. **) Psal. 29. 7.

spametnimu móshu enak, od kate-
riga stoji v' S. Evangelju pisanu,
*) de je sidal svojo hisho na pejsèk:
inu ena ploha je padla, inu so pershle
derezhe vode, inu vetrovi so pihali, inu
so se v' toisto hisho upèrli, ona ie padla,
inu me podertia je bila velika. Pershal
je vihar fkušnjave, inu je mene
napuhneniga poderel; inu ker po
mojim padzi nisim ponishnejshi bil,
ti ti, o Bog, ploho, inu povodnjo
derezhih vodâ, tó je, veliku fku-
šnjáv nád-me perdrèti pustil, inu
onè so mene poderle, inu utópile.

Take nesrèzhe se imajo bati usi
hudobni, kateri na svoje pobólshta-
nje ali zelú ne mislio, ali pak to-
istu odláshajo: kadar bódo v' svo-
jim prasnim míri spali, bó jesa Bo-
shja kakùr hudú ureme na njè pla-
nila, inu ony bódo v' povodnji
vezhnih britkóst utopleni.

Bogaboježhi pak vedó, de je
zhujenje, inu molitu taista od Bogá
is-

*) S Matt. 7.

isvólena podpóra, skusi katero samú se mózh, inu terdnoſt super uſe ſkuſhnjáve doby, inu ohrani; ſa tó vèdnu zhújejo, inu mólio; ony dokler je perjètni zhafs, dokler je dan isvelizhanja, s' molitujo, inu pokoro hiſho ſvojiga ferzá terdno delajo: ſa volo tiga njè ſkuſhnjave ſamú od svunaj nadlègùjejo, v' njih ferzè pak takú lohku predrèti ne ſamórejo: ſakaj uſmilenje Boſhje je bliſu tèm, kateri vèdnu zhújejo; onu povſod ſpremla tè, kateri na toiſtu vúpajo, inu ſa toiſtu próſio. Zhe ſe tudi kàdaj sgody, de Bóg njè k' njih vèzhimu ponishùvanju v' kaki ſkuſhnjavi premagati puſty, njè vèdèr kmalu ſupet uſdigne. Nobedèn tih, kateri ſvoje grèhe vèdnu v' ſpokórnih ſólsah peró, ne bó v' povodnji hudobíe utoplen: nobedèn tih, kateri, dokler je pèrjètni zhafs, k' uſmilenju Boſhjimu pertezhe, ne bó oſtri pravizi iſdan: inu nobedèn tih, kateri ſe ſkusi rèſni-zhno pokóro od hudobnih lózhi, ne

ne bó ob zhafi moshtùvanja s' nji-
mi oframotén.

9. v. Ti si moje perbejshálishe v'
britkosti, katera je mene obda-
la: ti moje veselje! reshi me od
tih, kateri so mene obsúli.

Aku ravnu sim se v' sèrzi ufi hu-
dobíi odpovedal, aku lih so
ufe posvejtne nezhimernosti meni
superne postale, aku lih druge k'
pokóri, inu k' savúpanju na tvojo
milost opominjam, vendèr se na svoj
prizhejzhi stan ne sanesem. Vem,
de tvoj duh diha, kjer, inu kadar
hózhe; vem, de moji sovráshniki
mene is usih strany salasùjejo, inu
de je hudizh po tèm, kadar je svoj
róp sgubil, s' tèm ràsdrashen, inu
she bòl fkerbnu jishe dobiti, kar je
sgubil. Jest posnam dobro tvojo
slabóft, inu nestanovitnost zhlovè-
shkiga serzá; vem, kakú nevarèn
je svejt sa mene; sakaj moje hude
nagnenja so fizer oslablene, vendèr
niso po pólnim ràsdjane. Zelú loh-
ku

ku se tedaj samórem v' poprejshno
nesrežho pogresniti, inu bóm tudi
gotóvu padél, aku mene tvoja usi-
gamogózhna roka ne obvarúje: jest
se vezh svoje preusëtnofti, kakúr
pak svoje flabófti bojím.

Sakry tedaj mene Gospód v' tvo-
jim narózhji: odvèrni od mojih o-
zhy use húdu, katèru mene smoti-
ti samóre, inu odusàmi meni use
perlóshnofti hudú sturiti: ne pusti
mene v' nobeno táko fkušhujavo
pridri, katèra bi bilá vezhi kakúr
pomózh, katèro si meni dati namej-
nil. Varúj me, de se nikdár ali
fkusi prasnu savúpanje na lastno
mózh, ali fkusi kako gréshno lubè-
sen pruti sam sebi is tvojih rók ne
istergam: obvarúj meni pravizhnoft,
v' katèro si mene postavil; inu de
toisto obvarújesh, sturi milostlivu,
de bóm sa rešs ponishen, inu hva-
leshen: ti sam tvoje dary varúj,
inu ne savúpaj teifte mojim flabim
rokam. Poravnaj moje hudobnu na-
gnenje, katèru me shene. de bi se
sa-

savolo dóbriga povishùval : satéri v' meni use nagnenja pruti zhloveshkimu obrajtanju, use dopadajenje, kateru pruti sebi imam ; sakaj tá strup se naglu zhloveckoviga serzá polasty : ti sam bódi moja zhast, moje poveselenje. Isrúj is mojiga serzá use korenine, katere so moji navadni gréhi v' mojim serzi sapústili ; ne sturi po mojih sheláh, ampak po tvojim dopadajenji, inu ne glej na drugu kakùr na tvoje usmiljenje. Prósim te sa dár stanovitnosti, susebnu sa taisti zhast, kadàr bóm nar bòl mràsel, nar bòl neukretèn, nar màjn k' dobrimu nagnen. Mene màjn mój tək, kakùr konèz tigaištiga fkerby : sakaj zhimú je nedólshnost, v' kateri se samú nekaj lejt shivy, inu kaj pomaga pokóra, aku ny stanovitna. Ufiga se is moje strany bojím : od tebe pak, Gospód, use kar je nar bóls'higa, vúpam.

10. v. Sastopnost bóm tebi dál, inu tebe podvuzhil na tej póti, po kateri bósh hodil; vednu bóm na tebe gledal.

Gospód! kómaj sim tebi moje she-
 le rásodel, vshe flishim tebe
 meni rézhi: Sastópnost, inu mózh
 bóm tebi dál na póti isvelizhanja.
 Ti si tvojo drago dúsho savergél,
 inu si nevúmni shivini enák postál,
 ker si se od napuha unet zhes sapo-
 vèdi tvojiga stvarnika spuntal; pra-
 vizhnu bi bilú, aku bi bil tebe v'
 tvoji nevúmnosti, inu slepoti sapu-
 stil; al jest se nózhem na tvoje pre-
 greshenje spomniti: ravnu s' tako
 skerbjó bóm zhes te zhúl, s' ka-
 kúrschno bi bil zhúl, aku bi nikdár
 ne bil mene reshalil. Jest hozhem
 tebe módriga, inu rásvúmniga v'
 usih rezheh sturiti, katere vezhnu
 isvelizhanje sadenejo; pokasati tebi
 hozhem, de vezhne dobróte veliku
 vezh veljajo kakúr use zhasne, krat-
 ke, inu prejidejózhe rezhy; jest te
 bóm obvarával pred spazhenjam tiga
 svej.

svejtá, kateru mnogiteriga sapele, ker njemu nesrežhni konéz pèrkri-
va. Ne bóm pustil, de bi ti po krí-
vih pótih hodil, inu na tihistihi o-
stal. Pokasal bóm tebi use nevár-
nosti, de ki ne pádesih; v' sadregi
te bó moj svèt spremlal: luzh moje
besede bó tebi povsod naprej svetí-
la; tebi bóm ozhy dál, de toisto vi-
dih. vufhesa, de njó sastópnu po-
slushah, serze, de njó gori usá-
mesih, inu ispólnih. Jest bóm moje
ozhy kakúr sveste varhe vednu na
tebe obernene imel, inu moje ozhy
bódo tvojo hójo spremlale, dokler
te perpelem do konza tvojiga popo-
tòvanja, v' srežhno vezhnost.

II. v. Nikár ne bódite kakúr kojn,
inu meseg, kateri pameti nimajo.

Neskonzhnu je tvoje usmilenje, o
Bóg! Ti si meni dár pokóre
dodejil, de sim se mojih grèhov po-
nishnu obtóshil, inu si meni mojo
hudobío odpustil: ti si meni ne sa-
mú nevarnost pokasal, v' kateri je
en

en preobernen grěšnik, kęr samóre supet v' poprejshine grěhe nasaj pasti, ampak si zelú moje serze nagnil, tebe sa pomózh profiti, de bi v' pravizi do konza oftal. She vezh : ti si meni zelú na snanje dál, de hozhes h uselej mój várh biti, inu use moje stopine vishati. K' sahvali sa tó tvoje usmilenje si hózhem persadevati s' mojim opominjanjam druge nedólshne v' njih nedólshnosti stanovitne sturiti.

Nespokórníkam sim pokasal, kakúshna nesrězha je h' grěhu she nepokóro perdjati : spreobernene sim podvuzhil, kakú lohku se doblena praviza sguby, kakú potrebna je per spazhénju tige svejtá pomózh Boshja. sdaj de use podvuzhím, she vafš nedólshne ogovorím : Spomnite se na vafho víšokóst, v' kateri se snajdete ; ne podversite nikdár vafho dušho mešu, inu telešnim shelám : ne postanite kakúr kojni, inu mesgi, kateri so bres vúma, inu po nagnenju svojiga mešá dělajo : ampak spom-

spomnite se veliku vezh na vašho zhaft, v' kateri ste, ker ste po Boshji podóbi stvarjeni: ne framožite samy sebe, ne sapustite vašho visokóft, h' kateri vaš je Bóg pousdignil, inu ne postanite nevúmni shivini enaki. Samú Bóg je zhes vaš povishan; on vaš je nar visokejšhim duhovam enake stvaril, use druge stvary pak je vam podvergèl. Ohranite vaše gosposstvu, vašho visokóft, savolo katere ste blisu Boshjiga sedesha, inu ne lasite s' posvejtnimi shelámi po semli, kakúr nevúmna shivina do-li perklónjena po semli hódi.

12. v. Ukroti (o Bóg) s' kórbami, inu bersdami znelúfti tihistih, kateri se k' tebi ne perblishújejo.

Ne pusti, Gospód, te, kateri tvoj fladak jarém, inu tvojo lohko bútaró od sebe mežhejo, inu shive kakúr kojn, inu meseg po svojím nagnenju, ne pusti njé prósim, v' njih smotah ostati: sturi
s²

s' njimi, kar my s' nevúmno shivino sturimo, de njó ukrotimo: deni na njih zhelusti bersde, inu ustavi njih svojoglavnost: nadleguvaj njih preusętniga duhá s' telešno slabostjo: pogasi s' britkostami ogin njih presihivih pozhutikov: ustavi njih lubęsęn k' posvejtnim hladnostam s' bodezhimi bolezninami: odusami njim perloshnost k' hudimu, inu odtergaj njim telešne dary, katere tratjo, inu k' tvojimu reshalelju obrázhajo.

Zhe so k' tvojimu glasu gluhi, inu na tvoje svarjenje nepokórni, perloshi k' pervim udarzam druge ból zhutlive: sturi terdouratnim, kar si meni nepokórnimu sturil: ne perpušti, de bi se v' takim krivizhnim stani sa fręzhne shtęli: sagradi njim njih hudobno pót s' tęrnjam britkóst: ustavi njih pregrešni tęk s' zhasno supernoštjo, de, ker svoje hudobne shele ne bódo ispolniti samogli, se bódo navelizhali hudobnu shivęti: dáj njim gren-

grenkóšt grěhov, inu sladkóšt
brumnosti zhutiti: šturi njim flush-
nost pregrehe teshko, inu butaro
tvoje postave lohko, de bódo spo-
snali, kakú si sladèk usim tēm,
kateri na tebe klizhejo.

13. v. Sa grěšnika je veliku shib:
tiga pak, kateri na Gospóda vū-
pa, bó usmilenje obdalu.

O de bi ufi tiisti, kateri med ne-
varnostami tigá svejtá bres fker-
bi shive, mene poslušali, inu me-
ni, kateri sim húdu, inu dóbru fku-
sil, verjeli, kakú refnizhnu je, de
grěšnika veliku shíb tepe, tiga
pak, kateri v' Bogá vūpa, njegova
milost obdá! Vshę v' prizhejózhim
shivlenji ny sa grěšnika, naj se
vesely kólikúr hozhe, prave fręzhe:
Ti vęzhna praviza, šturísh, de on
fkoraj uselej v' svojim grěhi saflu-
shenu terplęnje najde; ali njega nje-
gova vęst grise, inu tó je silnu te-
shavnu, ker zhlovék svojo vęst
vędnu s' sebój nósi, ali, zhe tudi
nje-

njega njegova večť ne bode, on venděr v' svoji hudobii nikdár tolikáj veselja, inu pokója, kólikúr shelly, ne najde; njegovima veselju je vselej došti supernoť perdrushenih. Zhe pak v' prizhejózhim shivlenji tolikáj shib grešhnika tepe, kaj more njega shelę tam v' vėzhnoťti zhakati! sakaj tukaj je zhas persanašhanja, tam pak zhas vėzhniga moshtúvanja.

Use drúgazhi pak se s' timištimi gody, kateri na Gospóda vúpajo, sakaj njegova miloť nję objame. Reťs je, pravizhni so na tim svéjti doťtikrat v' řtiskah, inu grešhniki v' obilnoťti shive: vezhkrat je en nedolshni Jakob v' terdih řkusňňjah, inu hudobni Esau velike řladkóťti ushiva: venděr je sgol samu usmiľenje, de je pravizhěn řtiskan, na grešhnika pak, aku lih je v' kaki zhasni řřezhi, tvoja ojřtra praviza, Gospód, na unim svéjti zháka.

Dostikrat eden, ali drugi tvojih
 isvolenih sajide, inu se ne ispane-
 tuje drugazhi svunaj s' nadlogami
 stiskan: tvoje usmilenje je tedaj,
 kadar njega s' fhibami pershenesh,
 de se is svoje hudobne poti verne;
 tvoje usmilenje je, kadar njega per-
 mórash, de se super tebe ne punta,
 de se tvoji sveti voli podvershe:
 tvoje usmilenje je, kadar njemu
 zhasne nadlóge nakladash, de bi ga
 vezhnim britkóstam odtegnil; tvoje
 usmilenje je, kadar njemu sapelive,
 inu nevarne zhasne dobróte usá-
 mesh, de bi njemu vezhne dobró-
 te dodejlil.

Gospód! jest sposnam, inu zhu-
 tim, de zhe bøl terdnu na tebe vú-
 pam, zhe se bøl tvoji vóli podver-
 shem, bøl sim frëzhën, bøl mîrën,
 bøl vesel v' fërzi tudi med ulimi
 smeshlnjavami tiga svejtá. Aku bi
 ljudę okúfli, kakú fladáak je Go-
 spód, inu kakú frëzhën je tá, kate-
 ri na njega savúpa, kakú bërsh bi
 se njim nad posvejtñim veseljam gnu-
 ši.

silu, inu kakú hitru bi ony svejc
 sapustili: s' veseljam bi se sladkó-
 stam tiga svejtá odpovedali; inu use
 krishe bi volnu na-se useli, aku
 bi pomislili besede S. Paula: *) *Nu-
 sha sedajna zelú kratka, inu lohka nad-
 loga nam pernese vezhno, inu visoko
 zhasi, katera use prevaga. **)* Sakaj
*Nobènu okú ny vidilu, nobenu vuhú sli-
 shalu, tudi v' serze eniga zhloveka ny
 pershlú, kar je Bog perpravil tim, ka-
 teri njega lubio.*

14. v. Veselite se v' Gospódu, vy
 pravizhni, inu bóditi prav ve-
 seli, rásglasújte vashe veselje
 usi, kateri ste dobriga serzá.

Veselje v' Gospódu je dejlesh ne-
 dólshnih, ali pak skusi pokó-
 ro opravizhenih. Grešnikov, inu
 v' svejt salublenih dejl pak so folse,
 inu terplenje: sakaj ony so ófèr
 ferdite pravize Boshje, inu zhe
 mājn zhes svoj nesrežhni stan sha-
 lújejo, vezh so objokánja urédni. Ser-
 ze,

*) 2. Kor. 4. 17. **) 1. Kor. 2. 9.

ze, katëriga se posvejtna lubesën polasty, se zelú ne more v' Gospódu veseliti, inu kólikùr bòl se ferze pruti posemelskim rezhem unema, tóliku bòl pruti vezhuim dobrótam omrásuje: sakaj nobeden ne samore dvem sebi na spruti postavlenim gospódam flushiti, inu obàdva lubiti ny mogózhe, ker *) *perjateľstvu tiga svejtá je Bogú sovrasnu: kdór kóli bó tedaj hotel pèrjateľ tiga svejtá biti, poslane Bogú nepèrjateľ: inu kdór se hozhe tukaj s' svejтам veseliti, ne bó samogel s' Kristusam krajlòvati.*

Vy tedaj pravizhni veselite se v' Gospódu, vy, kateri ste dobriga ferzá, rásglasújte vashe veselje. Vy ste fizer she na tim svejti v' eni ptuji desheli: vy sedité she kakùr nekàdaj Israelzi, per Babilónskih vodáh, inu jókate, ker se spomnite, de ste med tolikáj smótami, med hudobnim svejтам, inu she od nebes'hkiga Siona odlózheni: vashe
zi.

*) Jak. 4. 4.

zitre više na verbah, na nesadnih drevesih, kar po isláganju S. Avgustina pomejni, de vy pravizhni na tim svejti p' svejtnim ludem grešhnu veselje pustité, inu sá se samú veselje v' Gospódu perhránite, tó je: vy pravizhni se tukaj samú v' tim veselíte, de sté s' Bógam sklenjení, inu de s' Kristusam úred od svejtá sanizhòvani terpité. Al usdignite vaše glave, sakaj vaše reshenje se perblishúje: spómnite se, de Kristus vam govory, kadar rezhe: *) Resnizhnu, resnizhnu vam povem: Vy bote shalòvali, inu jokáli, svejt pak se bó veselil, al vašha shalost bó v' veselje preverniena. Shena, kadar rody, imá shalost, ker je nje ura pèrshlá: kadar je pak otroka rodila, ne smisli vezh na britkost savolo veselja, ker je en zhlovèk na svejt rojen: inu ravnu takú vy imate ress shalost sdaj, jest váš bom pak supet vidil, inu vaše ferze se bó veselilu: inu vaše veselje vam ne bó nobedèn usel. Spomnite se, de, kadar zhafs pride v' nebesški Jerúsalem

*) Joan. 16. 20.

lem jiti, bó ufa shaloſt jenjala. Bog bó uſe ſolſe od njih ozhy obríſal: inu ſmèrti ne bó vezh, ne ſhalòvanja, ne upitja, ne bólezhine ne bó vezh, ſukaj pervu je minulu. Dokler pak tá zhaſ pride, poveſelite ſe ſa ſdaj s' Davidam, rekoſhi: **) Jeſt bóm v' pravizhnosti pred tvoje oblizhje (Goſpód) pèrſhal: inu bóm naſiten, kadar ſe bó tvoja zhaſt perkasala.

III.

*) Skriv. rásod. 21. 4. **) Pſal. 16. 15.

III. Psalm od Pokóre.

Sapopadek.

David je tá Psalm slošil takrat, kadar je savolo fvoje dvojne pregrehe, namrezi savolo prešestva, inu vmorjenja Uriaviga v' eni veliki bolešni, ali kakur enika-teri islagavzi mislio, kadar je v' terdih stiskah, inu nadlógah bil. On sposná svojo hudobío, inu preveliko pregreho, sa to prav dá Bogú, de njega tepe: samú toliku Boga prósi, de bi s' njim kakur usmileni ozhe, ne pak kakur ojster sodnik ravnal: de bi njegove bolezhine pomajnal, ker je njemu savolo sil-

f 2

nih,

nih, inu predólgih bolezhin poter-
peshlivoſt vshe smankúvati sazheľa.

On ne tóshi ſvoje bolezhíne lu-
dem, ampak ſamimu Bogú: sakaj
ludje njemu teiſte ne majnſhajo,
temuzh k' timiſtim ſhe nove brit-
koſti perkládajo: njegovi pèrjátli
njega ſapúſhajo, inu njegovi ſov-
ráshniki njega pogubiti jiſhejo: njih
hudobno volo on s' mo. hánjam, inu
krotkoſtio prenéſe, inu Bogú, katę-
ri ſam uſe ſheľe njegoviga ſerzá
poſna, ſebe zęliga iſrozhy: kęr do-
bru vę, de Bóg njemu ſavolo njego-
ve pregręhe uſe tę britkóſti nakla-
da, inu ſa tó ſe on uſim ſtiſkam ra-
dovólnu podverſhe, de bi ſkusi tá-
ku pokorjenje njegovi gręhi iſbrifa-
ni bily.

De bi Bogá k' uſmilenju obudil,
pokashe, kakú velik ráslozhik je
med njegovim ſtanam, inu med ſta-
nam njegóvih ſovráshnikov; kakú
on, inu kakú njegovi ſovráshniki
miſlio. Njegovi ſovráshniki ſo pól-

ni sdravja, inu shivlenja: ony bogátio, so vèdnu mozhnejshi, inu njih je ulaki dan vezh: sa njegove dobrote njemu nehvalešnost urazhújejo: ony njega sovrašio, inu pogubiti jishejo samú sa tó, ker je nim njegovu dopadajenje nad brumnostio supernu, inu ker njim njih hudobío vèdnu ozhíta.

Na konzu svojiga Psalma on Bogá prósi, de bi njega hitru osdravil, inu takú njegovim sovrašnikom sastopiti dál, de njega ny po pólnim sapustil, kakúr si ony domishlújejo; temuzh, de, aku ravnu njega, ker je grěshnik, po saflusbenji tepe, on vendér uselej njegovi Bóg, inu Isvelizhar ostane.

Tá Psálm, kateri je od Zerkve med shtévilu sedém Psálmov od pokóre postavljen, je molitu susebnu takiga grěshnika, kateri je savolo svojih grěhov silnu shalošten, inu fkoraj vùs smamlen; kateri savolo svojih pogostnih padézov velik

lik nepokój v' svojm meši zhuti, inu se bojí, de bi ki Bóg, ker njega takú stiska, ne bil vshe po pólnim sapustil, inu de bi ki ne bil njega k' vezhnimu terplenju obsódil. Tá Psalm je tudi molitu takiga grěhnika, kateri veliko terpy od tihistih, kateri so negovi perjätli bily, dokler je v' grěhah njih tovársh bi!: sakaj ony se njemu, kadar njegove shele se pobólshti vídio, možnu superstavio. Al on njim svoje vushesa satise, de njih sapelive besede ne flishi, inu v' njih sapelúvanje pervoliti nozhe; temuzh k' svojimu Bógú kakúr svojimu samimu pomozhniku pertezhe, inu njega sa odpushanje svojih grěhov prósi.

1. v. Gospód! ne svári mene v' tvojim serdi: inu ne tepi me v' tvoji jesi.

Usim pravim spokórnikam je lástnu, de zhlovešhku svarjenje po-

poterpeshlivu prenesó, kër svarjen-
je grěshnika ponishúje, inu sdravi:
kóliku májn se tmem jest tvojiga
svarjenja, o Bóg, braniti, kër ti nar
skrivnishi grěhe sposnash, inu tvo-
ja praviza nar majnschi prestópke
bres pokorjenja ne pusty. Sa volo
tigá, kër tvojo pravízo lúbim, inu
svojo krivízo sovráshim, se rado-
volnu tvoji shibi podvershem.

Samú tó tebe ponishnu prósim,
ne svari mene v' tvojim serdi, inu ne
tepi me v' tvoji jesi. Ne svari mene
po saflushenju mojih prevelikih grě-
hov, ampak po velikosti tvojiga u-
smilenja. Ne tepi mene s' tem, de
bi mene mojim hudobnim shelám pu-
stil, ali de bi meni perpustil ufo
hudobío ispelati, h' kateri svoje ser-
ze nagnenu zhútím. Ne tepi mene
takú, de bi po tvojim svarjenju she
hudobnishi, inu terdouratnishi po-
stal. inu de bi tó, s' zhimer mene
bólshati hozhes'h, savolo mojiga spa-
zhénja meni h' pogublenju flushílu,
Ne tepi mene tudi kakúr sovrásh-
nik,

nik, kateri neusmilenu tepe, inu
rastare, ampak tépi mene kakúr
dobrotlivi ozhe, kateri svojiga lína
s' tepenjam pobólshti hózne.

2. v. Sakaj tvoje púshíze v' meni tí-
zhe: inu tvoja roka je teshka
nad menój.

Sposnam, de, aku bi ti, Gospód,
mene tudi s' usimi tvoíimi shi-
bami tepél, bi tó ne bilú sa moje
gréhe prevezh. Al ne glédaj, Go-
spód, na tó, kar fim saflushil, ali
kaj fim tvoji pravizi dólshan: am-
pak glej na mojo slabóft, inu na
tvoje usmilenje. Ti si pruti meni
takú usmilen, de mene v' prizhejo-
zhim shivlenji, kjer je zhas odpú-
shanja, sa moje gréhe pokoríh: jest
tebe sahvalim sa tó usmilenje. Al
prósim, nakladaj meni samú tóliku,
kolikúr ti meni mozhy dati hózhesh,
de svoje terplenje volnu nósim: pu-
sti se s' tim potolashiti, ker mene
moja vést filnu grise, inu meni po-
kója ne dá; sakaj jest sposnam, inu
po-

ponishnu ispovem, de sim nar vèk-
fhiga pokorjenja urèden.

Moje zèlu ferzè je kakùr s' tèrn-
jam rásbodénu, sakaj moja s' tvojim
svarjenjam isbudena vèst meni ufo
mojo hudobíó pred ozhy stavi: gro-
snu bodezh je strah pred tvojimi oj-
strimi sodbami, sa tó moja dusha
skoraj omagúje: inu kër tvoja tesh-
ka roka vèdnu na meni leshy, me
strah obhaja, de bi ne bil od tebe
sa vselaj sapushen. O kakú velike
bolezbine morejo tam v' vèzhnosti
biti, kër so onè vshe tukaj takú bo-
dezhe: o kakú nesrèzhèn bi jest bil,
aku bi ti, kakùr sim saflushil, zèlo
tèsho tvoje ojstre pravize na mene
vergél.

3. v. Ní sdravja v' mojim mési sa-
volo tvoje jèse: moje kósty ni-
majo pokója savolo mojih grè-
hov.

Glej Gospód! moje mesú je spa-
zhenu, ufi moji vudi so rás-
Vu.

vusdani. Moje v' grēhah rāsvejenu
 mesú ní vezh dúhu podvershenu,
 ampak tigaiſtiga uſefkusi premagú-
 je. Dokler ſim moje vude moríl,
 je bilú Boshje sdravje v' mo-
 jim meſi: takrat ſe mesú ní takú
 možnú dúhu superſtavílu; inu zhe
 je tudi kaki boj med duham, inu
 meſam uſtal, je duh mesú bérſh u-
 ſtavil. Al ró sdravje ſe je rāsgúbí-
 lu, ker ſim meſu, inu njegovim
 ſhelám ſtrežhi, inu slóshnoſti jík-
 ti sazheł: uſe je is ſvojiga reda ſto-
 pílu; jeſt velik nepokój v' ſvojim
 teleſi zhútím.

Vérh tiga ſi ſhe tudi ti, Goſpód,
 moje meſú terdú natiſkati sazheł. Od
 velikih bolezhín moje telú medly,
 inu ſavolo teleſnih ſlábóſt moja du-
 ſha peſha takú, de, ker koſty po-
 kója nimajo, je tudi duſha napokoj-
 na, inu smamlena; meni ſe ſkoraj
 ſhiveti vezh ne lubi. Gorje taki
 fleipi duſhi, katéra je, kir ſe je od
 tebe, vėzhna dobrota, odvernila,
 vúpala svunaj tebe kaj bóľſhiga do-
 bi-

biti! sa rešs fkusi laſtno fkufhnjo
ispametùvan ſposnam, de ni sdráv-
ja svunaj v' tebi, ti ſamu ſhivlenje;
ni praviga veſelja, svunaj v' tebi,
ti neſkonzhana lejpota; inu nobenu
ſerze ne ſamore pokojnu biti, dok-
ler v' tebi, o krajl uſiga mirú ne
pozhíva.

4. v. Sakaj moje hudobíe ſo zhes
mojo glavó sraſle, inu me tla-
zhio kakùr teshka butara.

Ní zhudu, de pokója nimam, ker
je tolikaj hudobíe v' meni. Ka-
dar ſim moje grehe ſturil, ſo ſe me-
ni tiſti zelú maihni ſdéli, jeſt nje
niſim zhutil; sdaj pak pod njih te-
ſho jezhim, inu ſtókam. Skusi po-
goſtne padèze ſim v' neſrežhno na-
vado pèrſhál: s' grehàmi ſim ſe sna-
nil, inu pobratil, inu ſim prègreho
kakùr vodó pí. Gorje moji neſre-
zhni duſhi, katera je v' takú ſtra-
ſhnim ſtani pokojna bilá, katera s'
ketnami pregreſhnih navad uklenje-
na ni njih teſho zhùtila, katera je
v'

v' slúshnosti grěhov sladkú spala,
 hudizhovi járm s' veseljam nosíla,
 inu de lih je usa usa ognusena bi-
 lá, je venděr nad svojimi gnusoba-
 mi dopadajen e imęla.

Al kakú bi bil tá nesrežhèn stan
 zhutil, kęr sim se od urozhine mo-
 jiga hudiga poshelenja vnęt sam se-
 bi mozhan sdel. Shele takrat, ka-
 dar si se ti, vezhna dobróta, s' tvo-
 jo osdravljivo rokó mene dótaknil,
 sim svojo slabost zhutil; takrat so
 se moje saperte ozhy odperle, inu
 sim sposnal, de so moje hudobie,
 katere so se meni prej kaj prav ma-
 liga sdele. se kakúr morje nad mojo
 glavó snáhle, me topile, inu na
 meni kakúr prav teshka butara le-
 shale. Gospód, zhe meni na pomozh
 ne pridešh, inu me s' tvojo usmile-
 no rokó ne poprešh, morem pod tó
 teshko butaro poginiti. Jest sim ka-
 kúr taista nesrežhna shena, katero
 je po prizhòvanju (S Lukesha *) Sa-
 tan s' bolešnio takú svęsal, de je
 óšem-

*) Luk. 13.

ósemnašt lejt fkluzhena bilá, inu se zelú ní gori fkloniti mogla. Ti, dobrotliv Isvelizhar, si njó vidil, k' sebi poklizhal, inu njej rekal: *Shena! od tvoje bolesni si reshena*: Ti si roké na njó poloshil, inu sdajzi se je gori fklonila. Rezi tudi meni eno besedo, inu tvoj hlapéz bó osdravlén: poloshi na njea rokó tvoje ufigamogózhne gnade, inu bérsh bó od mene teshka butara pregrehi odpadla, tēr se bóm pravizhen gori fklonil.

5. v. Moje rane so gníti, inu smerdeti sazhele: savolo moje nevúmnofti.

Moji grēhi so pērshli is spazhenja mojiga serzá, inu so moje seržę she ból spazhili. Jest fim se grēhov navadil, inu fim se v' tih navadah uterdil, takú, de so moje grēshne navade zelú drugim nadlēshne postale, inu de se je ufin nad mojim sadershánjam gnufiti sazhele: inu tó se je savolo moje ne-
frę-

frëzhne nevúmnofti sgódilu, ker ni-
 fim zhes svoje grëhe pokóro dëlal :
 sakaj pravu sdravilu sa grëhe je po-
 kóra : modróft tedaj eniga grëhni-
 ka je tá, de kmalu svoj grëh s' po-
 kóro pokonzhá; nar vëzhi nevum-
 noft grëhnika pak je tá, de zhes
 grëhe pokóro ne dëla.

Jest fim pred tebój, Gospód, mo-
 je rane sakrival, ker nim tešte
 sovráshil : inu ker fim se framòval
 tešte prizho tebe odkritoferzhuu
 ispovedati, fim se tudi framòval te-
 šte enimu tvojih namestnikov rás-
 ođeti, inu kar je hujshi, fim fhe s'
 vunajnim lepim obnáshanjem, s' vu-
 najno brumnoftio moje rane perkri-
 vati glëdal : na tako visho strup hu-
 dobíe v' meni ní bil sadufhen, te-
 muzh moje rane so vëdnu naprej
 gnile, inu sa tó veliku hujshi po-
 stajale : sakaj pregrëhe s' hlenenjam
 sakrite se teshejsi spoznajo, spo-
 snane se teshejsi odkrijejo, inu od-
 krite se teshejsi zëlio. Moja ne-
 vúmnoft se meni s' tem bôl utëpa,
 ker

ker fémrad mojih gnilih rán vshe
 sam prenesiti ne mórem : inu nikó-
 gár nimam, kateri bi meni pomágal,
 sakaj h' katerimu duhovskimu o-
 sdravniku se satezhem, on savolo
 fémradu mojih saftaranih rán, inu
 savolo njih gnilobe ostermy, inu
 usaki, kakúr nekàdaj Marta od svo-
 jiga brata Lazarusa rezhe : *) Go-
 spód ! on vshe smàrdy, sakaj on je
 vshe shtiri dny mertu. Ti tedaj, Go-
 spód, usmili se zhes-me, iskashi
 nad menóí tvojo Boshjo mózh, ka-
 kúr si njó nekàdaj nad Lazarusam
 iskasal : saupí s' velikim glasam tvo-
 je gnade, inu rezi : *Lazarus pridi
 vùn.* Obudi mene k' shivlenju pra-
 vize sazeli moje rane, inu ukashi
 duhovskim osdravnikam, tvojim na-
 mestnikam, rekózh : *Odveshite ga,
 inu pustite ga prozh jiti.*

*) Luk. 11. 39.

6. v. Revèn sim postal, inu vùs v-
kùp lèsem : zèl dan shalosten
hódim.

Kaj sim flèpèz jiskal v' svojim
grèhi drugiga kakùr svojo frè-
zho, svoje povíshanje, svoje rás-
veselenje: inu kdó gresky sa volo
kaj drugiga kakùr sa volo tēga, ker
grèh sa svojo frèzho shteje. A jest
sim jiskal v' grèhi, kar se v' njemu
ne najde, inu se tudi nikdár najdi-
ti ne samore. Veliku vezh sim nà-
shàl v' svojim grèhi revshino, po-
nishanje, bolezhino, inu shalost.
Jest sim revèn postal na telèti, inu
na dushi: moje telú nadlòge tare-
jo, inu moja dusha, katèra bi pru-
ti nebèshkim dobrótam hrepeneti
imèla, je is svoje vùfokosti padla,
inu se je nesramnim shelam tìga
svejta podvergla; usa je skashena,
usa posemelfka, usa mesèna.

Takú is usih strany stiskan, v'
veliki shalosti utoplen zèl dan o-
kòli hodim: kamùr se obernem,
ni-

nikjer oveselenja ne najdem: inu kakú bó hudobnik oveselenje náshál, ker nobeniga ne saflushi: nar vezhi oveselenje sa grěšhnika je tó, de on svoj nesrežhen stan sposná, inu zhes tigaistiga fěrzhnú shalúje. Dodejli Gospód, de ne bóm v' prasni shalo-
sti hodil, temuzh, de bó moja shalo-
lost v' trudenju spokornih děl, inu de ne bóm tolikáj shalòval zhes tó, kar terpím, temuzh veliku vezh zhes tó, ker fim tvojo pravizo reshalil.

7. v. Sakaj moje ledje je pólnu smot-
njáv: inu na mojim meši ny
sdrávja.

Kar mene she ból v' fěrzi bóly,
je tó, ker zhutim v' mojim te-
leši neisrezhenu spazhenje: sakaj
spazhenje perviga grěha so moji lá-
stni grěhi grosnu obúdili, inu timu-
istimu bres mere veliku perloshili.
V' svojim teleši zhutim nespodobnu
gnanje; húdu poshelenje se fkusi
use vude kashe; v' glavi se use fór-
te pregrěshne podóbe sberajo: ozhy

na nevarne rezhy uhájajo : vufhe-
fa se na hudobne pogóvore rade na-
stávlajo : jesik je hitér v' pohuišhli-
vih besedah : ufi vudi , katere sim k'
perhtranjenju dušniga , inu telešniga
shivlenja sadóbil , slúshio sa oródje
hudobíi. Na tako visho ní sdrávja
na teleši , ker ní vuda , fkusi kate-
riga bi se poshelenje ne unemalu.

Al kakú po pravizi je v' meni tá
nadróga ! sakaj moj duh se je od te-
be , o Bóg , lózhil , inu sa tó je vùs
réd prevernén , inu vùs mír ràsdert ;
use je nepokojnu poštalú , use se je
v' dušhi , inu v' teleši prekuzúvati
sazhèlu , takú , de se meni sa rěs
spodóbi rezhi , kar je nekàdaj S Paul
rekal : *) *Vem , de v' meni , tó je ,
v' mojim mesí dóbru ne prebiva : Ah !
de bi tudi s' S. Paulam smel rezhi :
Ne delam dóbru , kar hozhem : ampak stu-
rim (tó je : meni vjide zhes volo)
húdu , kar sovráshim. Zhe pak tó stu-
rim , kar nozhem , ne delam vezh jest
toislu , ampak greh , (tó je , poshelenje ,
ali*

*) Rim. 7. 18.

ali nagnenje k' grěhu) kateri v' meni prebiva. Vidim pak drugo postavo v' mojih vudih, (tó je, zhutim enu gnaje, kateru mene kakür ena postava fili, ne k' dobrimu, ampak k' húdimu) katera je postavi moje misli (tó je postavi Boshji, katera se mojemu duhu prav sdy) supër, inu mene v' postavi greha, kateri je v' mojih vudih (inu ní drugiga, kakür hudu poshelenje) kakür jetnika dershy. Jest nesrezhèn zhlovèk, kdo bó mene reshil od telefa tẽ smerti?

8. v. Silnu sim slab, inu ponishan: rióvem od shaloſti mojiga serzá.

Silnu si persadevam rásbersdane vude mojiga spazheniga telefa ukrotiti, inu mesú dúhu podurezhi: al moj dúh je oflablen, inu ne samore vezh mesú premagati: sa tó je ranjenu moje serze, inu tó mene veliku ponishúje, kër vidim, de moj dúh od melá premágan nebeske rezhy ne shely, temuzh je zelú

v' meseŋe, inu posemelfke stvary
s' lubesnio, inu rasveselenjam sa-
mishlen:

Kar mene she bøl boly, je tó,
ker se spomnim, de kólikur sim do-
brót od tebe prejel, tóliku sim njih
s' grěhimi povérnil, inu tvojo do-
brotlivoŝt reshalil. Kadar na te mo-
je nesvestobe smislim, ní meni sa-
doŝti pred tebój milu jokati, temuzh
jest od velike shaloŝti v' ferzi rió-
vem. Skusi grěh sim nisk, inu
nevúmni shivini enak poŝtal, sa tó
je po pravizi, de k' svojimu poni-
shanju v' riovénji shivini enak
poŝtanem.

Al ravnu sa tó, ker mój nesre-
zhèn stan sposnám, zhes tigaiŝtiga
shalújem, inu na-te, vezhna dobrota,
mozhnú upijem, inu pomózkh od te-
be vúpam. Sakaj ti fi S. Paulu, ka-
dar je tebi svoje slabóŝti tóshil, re-
kal: *) *Tebi je moja gnada sadoŝti: sa-
kaj mózh se v' slabóŝti bøl iskashe.* Jest
te-

*) 2. Kor. 12. 9.

tedaj ne bóm svojo slabóft sakrival,
de bó mózh Kristufova v' meni pre-
bivala: tudi bóm tebi moje ponishù-
vanje glasnu osnanùval, de se nad
menój dopólnio besède vèzhne rěšni-
ze: *) *Kdór sam sebe ponishuje, bó po-
vishan.*

9. v. Pred tebój, Gospód, so use
moje shele: inu moje jezhánje
pred tebój ní sakritu.

Doklér fim posvejtne rezhy lúbil,
kadar fim savolo sgube ene, ali
druge stvary shalòval, so bile moje
shele svejtu snane; svejt je saftópil,
sa káj shal jem, on je sposnal, kakú
velika je moja shaloft, inu britkóft
mojiga ferzá: sakaj svejt posná, kar
je njegoviga; on zhuti, inu ráslozhi
svojiga duhá, kjer kóli je taisti. Sdaj
pak, ker shalújem zhes svoje grehe,
inu zhes svojo nehvalešhnoft pruti
tebi, vèzhna dobróta! sdaj, ker she-
lím tvoji reshaleni pravizi sadofti
sturiti, inu tebi samimu dopasti,
svejt

*) Luk. 14. 11

svejt ne posná moje shele; sakaj sdi-
hòvànje, kateru tvoj Boshji duh o-
budy, je svejtu nesaftopnu, inu se
s' zhlovefhkim jesikam dopovedati
ne samore: sa tó je shaloft, katera
je is Bogá, svejtu zelú ptúja, inu
nesnana.

Al tebi, Gospód, kateri dnu zhlo-
vefhkiga ferzá vidish, so use moje
shele popólnim snane; sakaj ti sam
si teiste v' mojim ferzi obudil: ti sam
vidish, kóliku je meni supernu mo-
je prejšhnu shivljenje, tí sam vesh,
kakú je meni britkú, de sim tebe,
studenéz utih dobrót sapustil, inu se
nad nezhimernostami tiga svejtá ve-
felil: ti sam sposnash, kakú mo-
zhnu shelím s' teboj v' lubesni fkle-
njen biti.

Vendèr, ker samóre bres mojiga
vedesa v' mojih shelah kaj tebi su-
perniga tizhati, prósim tebe s' Da-
vidam, rekózh: *) *Preglej me, o Bóg,*
inu sposnaj moje ferze: skusi me, inu
spos-

*) Psal. 138. 23.

šposnaj moje štese : inu poglej, aku kri-
vizhnu delam : inu péli me po vezhni pó-
ti. Dáj meni zhište sheľę, sheľę, ka-
tere se ná - te špodóbio : sakaj sheľę
s' pošvejtno lubęsnio ognušene tebi
dopasti ne samórejo. Inu ravnu tó
je, kógar se bojím, de bi namrezh
kaka štvar moje sheľę ne kasila, keď
takú dólgu tešte ne ušliskih. Sa
tó veliku jezším v' švojim ferzi, inu
tó moje jezhanje ní pred tebój škri-
tu. Ušake sheľę, aku ne bódo hitru
išpólnjene, šo zhlovęku terplénje :
sakaj shelám je zelú hitrošť kašna,
inu shelnimu ferzu se níkdár šadošti
hitru poštrežhi ne šamore. Ne od-
lašhaj tedaj vse moje sheľę ozhišti-
ti, de bódo kmalu pred tebój, inu
de moje šdihóvanje ne bóde prasnu.

10. v. Moje šerzę je šhaloštnu, moja
mózhi je mene šapuštíla : zelú
moje ozhy šo otamnele.

Komáj šim se malu obvešeliš, keď
šim zbuštil, de si ti dobre sheľę
v' mojím ferzi obušil, vse zbuštim
su-

supet veliko shaloſt, inu omámlenje v' ſvojim ſerzi, enukóliku ſavolo moje teshke veſty, katęra me pe-
zhe, enukóliku ſavolo ſtrahú pred
tvojim ſtraſhnimi ſodbami, enukóli-
ku pak tudi ſa tó, kęr je mene uſa
mózh ſapuſtila, tēr ſi nizz ne vęm,
inu ne ſamoremem pomagati: ſakaj o-
zhy mojiga ſerzá ſo otámnele, inu
najdem veliko tāmoto v' ſebi. Go-
ſpód, ti ſi meni ozhy odperel, de
ſim ſvoj neſrežhen ſtan ſpoſnal; al
ſdaj mene v' tāmoti puſtiſh, de ne
ſnam húdu od dóbriga prav ráslo-
zhiti: ti ſi meni mózh dál, zhes ſvoj
ſtan ſhalòvati, inu k' tebi sdihòvati,
inu ſdaj puſtiſh mene ſvojo ſlabóſt,
inu pomankanje prave ſerzhnoſti
zhutiti: ti namrezh dęlaſh takú s'
menój ſa tó, de bi mene previſhal,
kakú potrebnu je meni uſelej tvoje
rásſvitlenje; ti ravnaſh takú s' me-
nój, de bi mene poniſhal, inu s' tęm
poniſhúvanjam me v' ſvętim ſtrahi
obdershal; ſakaj *) kdor mejni, de ſtoji,
naj gleda, de ne pade.

*) 1. Kor. 10. 12.

Shaloſt, inu nepokójnoſt mojiga
ferzá me vuzhy, kakú teshkú je,
inu kakú malukádaj ſe sgody, de bi
ſpokórník, kateri je v' grěhiah ſhi-
vél, v' ſvoji molitvi taki mír, inu
pokój náſhál, kakúrfhniga nedólsh-
ni imajo : ſakaj ferzě, kadar je bilú
ſmertnu ránjenu, nima take ſtanovit-
noſti, inu terdnoſti, kakúrfhno imá
nedólshnu ferzě ; inu kadar je ferzě
ſkusi grěhe v' velikim prekuzúvanji
bilú, pokoj v' timiſtim ne more ta-
kú terdén biti. Po grěhu, aku lih je
vſhě odpufhen, pride ſuhota, mrás-
lota, inu bojęzhnoſt ; tó ſo naſtóp-
ki prejšnih grěhov : tudi po grěhu
pride zhes ferzě ena megla, de réſni-
zo v' njeni zhiſtoſti ne vidi, inu de
Boſhjo lepoto s' takim dopadajenjam
ne glěda, kakúr njó nedólshnu ferzě
glěda. Sa tó rezhe naſh Iſvelizhar :
*) *Blágúr tem, kateri ſo zhiſt'ga ferzá,
ſakaj ony bódo Bogá gledali.*

Rásſvetli tedaj, Goſpód, moio tà-
mó, de tvojo lepoto vidim, inu ſe
v'

*) *Matt. 5. 8.*

v' njó salubim. Odusàmi fuhoto mo-
jiga serzá, inu pomozhi toistu s' tvo-
jo nebešhko roso, de se bó od lu-
besni unělu: zhe si pak mene s' tēm
ponishùvati sklenil, de meni tó fu-
hoto pustiti hozhesh, dáj, de bóm
toisto poterpeshlivu nosil, inu de
meni sa pokóro flushi. Ne pusti mo-
je serzē v' smotujavi; sakaj smamle-
nu serzē omagúje: dodejli meni ve-
liku vezh taki mír, kateri samóre
moje serzē v' dóbrim poterditi, inu
kakùrfhniga svejt dati ne samore.
Usmili se zhes mene, inu daj, de
bóm previshan, *) de ne stoji per te-
mu, kateri hozhe, tudi ne per temu,
kateri tezhe, ampak per Bógu, kateri se
usmili.

11. v. Moji pèrjátli, inu moji blish-
ni se meni na spruti pèrblishúje-
jo, inu stoje.

12. v. Inu kateri so sizer okóli mene
bily, od delezh stoje: inu kate-
ri mene umoriti jishejo, filo de-
lajo.

13. v. Inu kateri meni hudú sturiti
hózhejo, nezhimernu govore:
inu golúfie zel dan ismishlújejo.

*) Rim. 9. 16.

Vèrh tiga, de mene snotrajne
 britkósti mozhnu grísejo, me-
 ne tudi vunajne nadlóge filnu tlá-
 zhió. Eni mojih pèrjátlov, kateri
 so v' hudobí moji tovarshi bily, so
 moji superniki postali, kër vídio,
 de sim njih hudobne póti sapustil.
 Ony se mojimu naprejusetju veliku
 super stávio, inu jíshejo meni s'
 svojim posmehúvanjam serze po-
 dréti. Drugi, kateri so fízer mo-
 ji pèrjátli, pak ne továrshi moje
 hudobíe bily, se fízer k' meni blí-
 shajo; al, kër mene hudobniga,
 inu v' take nadlóge sakopaniga ví-
 dio, meni s' nobenim dobrim své-
 tam na pómozh ne pridejo, mo-
 je nadlóge zelú nizh ne polahkajo
 temuzh mene fhe bòl shálio, kër
 meni mojo hudobío ozhítajo.

Moji fovráshniki, kadar mene
 takú sapusheniga vídio, sèrzhnu
 ná-me hitę: use forte lášhy zhes-
 me spleťajo, mene povsod zher-
 nio, inu takú sèrza drugih od me-
 ne odurazhajo. Ony vèdnu fkle-
 pa-

pajo, kakú bi meni saderge stavi-
li, inu mene v' teiste vjeli; de bi
pak svoje hudobne namejne bòl per-
krili, mene prestópikov dolshe, ka-
terih se zelú nizh kriviga ne naj-
dem.

Gospód, kadar tebi tá moj ne-
srežhen stan tóshim, ne sturím tó
is shelá milòvan biti: sakaj spokór-
niki mórejo na use forte vishe sku-
sheni biti, de se njih pokóra uter-
di. Jest sposnam, de je pravizhnu,
aku mene zel svejt sapusty, sa tó,
ker sim se jest od tebe lózhil: jest
saflushim, de bi nobeniga pèrjátla ne
imel, ker nisim tebe sa svojiga pèr-
játla imeti hotel. Jest osnanújem
mojo nadlògo, sa tó de bi zel svejt
strahne nastópke mojiga púntanja
zhes tebe, o Gospód, vidil, inu
de bi ufi skusi mojo nesrežho is-
vuzheni tebi bòl svesty bily, kakur
sim jest bil.

Kar moji sovráshniki is hudobie
s' menój ravnajo, je krivizhnu; al
de

de ti mene tudi s' tem pokoríh, je nar bòl pravizhnu; sa tó jest v' obnafhanju mojih sovráshnikov tvojo ojstro pravizo sposnám, inu mólim; tvoji sveti voli se rad podveršem, inu rezhem: *) *Pravizhèn si Gospód! inu pravizhna je tvoja sodba.* Hudodelnik sebi ne smę sam terpenje isberati, temuzh se móre obsojenju svojiga sodníka poduręzhi. Greshíl sim, sa tó kar terpím, po pravizi terpím.

14. v. Jest pak kakùr glushèz ne slishim: inu sim kakùr mutèz, kateri svoje vusta ne odpre.

15. v. Inu sim postal kakùr zhlovèk, kateri ne slishi: inu kateri odgovóra v' svojih vustih nima.

Kakú lohku bi bil mojím súpernikam odgovóril, inu nję previshal, de nisim usih tih gréhov kriv, katerih so mene dolshíli: al jest sim mólzhal, inu sim se dershal, kakùr bi gluh bil; kęr sposnam, de
sim

*) Psal. 118. 137.

sim ufiga tigá uređen. Kóliku grē-
 hov sim na fkrivnim sturil, sa ka-
 tere mene nikdár nobeden ní svaríl;
 sa tó sim sa pokóro fkritih grēhov
 usel krivizo, katero sim tērpel, ka-
 dar so mene moji superniki grēhov,
 katerih nisim kriv bil, obdolshili.
 Zhe sim kàdaj svéje vušta ódpe-
 rēl, sim tó perfilen sturil: namrezh
 eni so mene podpihùvali, de bi se
 zhes hudobne jesike usdignil: inu
 tē sim mogel tolashiti, inu previ-
 shati, de je tó ravnanje mojih su-
 pernikov s' menój pravizhnu pokor-
 jenje sa moje grēhe: jest sim mo-
 gel nje podvuzhiti, de smo usi
 grēshniki, inu de moremo usi re-
 zhi: *) *Tvoja, Gospód, je praviza:*
nashe pak je osramoténje oblizhja.

Sa rešs, teshkú je táku premagù-
 vánje svéje vóle, inu molzhánje:
 Moje zhlovešhku nagnenje, moja
 samsvojna lubesèn me shéne, de bi
 se zhes tó obnáshanje mojih super-
 nikov per mojih pèrjátlih pertó-
 shil,

*) Dan. 9. 7.

shil, de bi një per drugih zhernil, inu njim táku moje saframotenje povèrnìl : al lubèsèn pruti tebi, Gospód, inu pruti mojimu blishnimu mene nasaj dershy ; sakaj dobru vëm, de bi moji superniki s' tèm fhe bòl ràsdrashenì bily, lubèsèn bi med nami bilá fhe bòl ràsderta, inu pót k' rèsnizi bi njim fhe bòl sàdèlana bilá : sa tó hózhem jest per-jenjati, inu kër fi, o Bóg, mene v' vè-ri mozhniga sturil, bóm opominjanje S. Paula ispólnil, kateri takú go-vory : *) *My pak, ker smo mozhnej-shi, mòremo slabòsti slábìk prenésiti, inu ne samy sebi dopasti. Usakiteri is vass svojimu blishnimu dopadi k' dobrimu, inu k' pobòlsanju : sakaj Kristus ni sam sebi dopadèl : ampak kakùr je pisanu : Ozhi-tanje teh, kateri so tebi ozhitali, je na mene padlu. Usàmi tedaj dobrótlivu tá ófèr mojiga làstniga satajenja, inu pusti se s' tèm v' tvoji pra-vizhni jesi potolashiti. Usàmi gori filo, katero meni drugi dèlajo, inu katero tudi jest sam sebi dèlam, de*

ta-

*) Rim. 15. 1.

takú tudi tvoji pravizi filo sturím,
inu toisto v' usmilenje preober-
nem.

16. v. Al na tebe, Gospód, sim savú-
pal: ti, Gospód mój Bóg, bósh
mene uflishal.

Na tebe samiga, o mój Bóg, use
moje vupánje postavim, inu ne
bóm oframoten: na zhloveka pak
se ne sanésem, ker od njega ní is-
velizhanja: sakaj *) preklet zhlovèk,
kateri na zhloveka savúpa, inu imá me-
sú sa svojo mózh. Ti slednimu po-
mágash, kateri s' krotkósti, inu
poterplenjam na tvojo pomozh zha-
ka, tó mene poterpeshlivi Prérók
Jeremía vuzhy, rekozh: *) Dó-
ber je Gospód tem, kateri na njega vü-
pajo, dushi, katera njega jishe. Dobru
je na tihim zhakati reshenje Boshje.

Spomnim se na pergliho, kate-
ro je moj Isvelizhar povedal, inu
sim vesel, kadar bérem, de je bil
en

*) Jer. 17. 5. **) Shal. Psjs. 3. 25.

en zhlověk, kateri je veliko vezherjo napravil, h' kateri povable ni s' zhalnim rezhmy smoteni ni-fo hotli pridti; inu sa tó je tá zhlověk svoje hlapze poslal na terge, inu zešte, inu je njim ukasal ubóge, hrome, flepe, gluhe, mutaste, inu krulove pojiskati, tēr nię per-morati k' vezherji jiti. Jest sim gluh, inu mutast postal h' kriviz m meni sturjenim; od mojih sovrašnikov potert sim vús hrom, inu krulov; tedaj se smem med persilene k' vezherji shteti. Ti, Gospód, mene silih k' nebeski vezherji jiti, kadar mene skusi moje sovrašnike stiskati; jest sim v' stani velike síle, s' katero se nebesku krajestvu sgrabi. Ah Gospód! daj meni svatovsku oblazhilo, tó je, lubesén; katero more fleherni imeti, de ne bó is vezherjalisha v' vunažno támó vèrshen.

Al jest vúpam, de nekaj tiga oblazhila, tó je, lubesni vshe imam, ker moje sovrašnike v' poterplen-

ji prenésem, tó sim od tebe vshe
 usmilenu sadobil, inu sa tó ne bóm
 v' svojem vúpanji golúfan: sak j
 *) nadloga poterplenje pernése: poterplen-
 je pak iskušhenje, iskušhenje pak vúpnanie,
 vúpnanje pak ne osramotu: sakaj lubesén
 Boshja je uita v' nashe serza skusi sve-
 tiga Duhá, kateri je nam dan. Go-
 spód! šturi, de bó meni dodejlana
 lubesén prúti tebi vednu rastla, inu
 dáj, de v' tejisti ostanem do več-
 zhera, kadar bó zhafs pèrshal na
 nebeshko vezherjo iti, de, ker sim
 sdaj kakúr isvershek med posledne
 postavlen, bóm takrat veselje, inu
 zhast imel med pèrve shtet biti,
 inu de bódo nad menój dopólnje-
 ne besede, S. Evangelia: **) Mnó-
 gi pak, kateri so pèrvi, bódo posledni,
 inu posledni bódo pèrvi.

17. v. Sakaj rekal sim: Ne perpušti,
 de bi se kàdaj moji sovrašniki
 nad menój veselili: ker so se mo-
 je noge spodtikúvale, so zhes me-
 ne mogózhnu govóрили.

*) Rim. 5 3. **) Matt. 19. 30.

Gospód! moje vúpauje na tebe
 je moja mózh: moje flabenje
 v' vúpauju pak, inu v' poterpe-
 shlivoſti bi bilá mózh mojih ſovrásh-
 nikov. Hudizh, kateriga hudobíá
 je grosnu velika, nikdár ne pozhí-
 va, temuzh jifhe f'kerbnu ſkusi ſvo-
 je ſluhabnike ſpokórníkam fhko-
 dúvati: on ględa vęro, inu vúpau-
 je per ſpokórníku podreťi, kólikur
 bôl ſpokorník v' vęri, inu v' vú-
 paní flaby, tóliku vezh mozhy hu-
 dizh zhes njega dobíva. Aku bi v' vę-
 ri, inu vúpauji oflabil, aku bi mo-
 ji ſovráshniki vidli, de ſim ſavolo
 njih meni ſturjenih kriviz nepoter-
 peshliv poſtal, aku bi ſliſhali me-
 ne zhes tvojo previdnoſť, o Bóg,
 godernjati, bi ſe nad tim mojim
 pádezam veſelili, keď vshe ſdaj,
 kadar ſe kólikaj ſpodtaknem, ſdaj-
 zi velik ſmeň pozheňajo, inu me
 okóli ráſnáſhajo: na tó viſho bi
 bile meni prave dobróte oduseťe,
 ſavolo katerih ſo meni nevoſhlivi;
 ony bi ſe veſelili, kadar bi vidli,
 de

de sim plazhilo moje poterpeskhivosti sgubil.

Prósim tedaj tebe, mój Bóg! ne perpušti, de bi se meni taka nesrežha sgodíla: poperaj mene s tvojo pomozhjó, de se ne spodtaknem: sturi v' nizh vse namejne mojih supernikov, inu ovèrsi vse njih persadevánja: dáj, de premágam njih hudobío, inu v' poterplenji nepremaknen ostanem. Ti si meni veliko m zh dál, de mene tvoje stískánje ní poderlu, inu takú sim, zhe smem takú rézhi, zhes-te premogel: dáj tudi sdať, de zhes ludy mozhan postanem: inu ker si tvoje delu per meni sazhel, tudi toistu po pólnim ispeli, de bófh mojo stanovitnost krónal.

18. v. Jest sim ja k' tepenju perpravlen: inu moja bolezhina je vednu pred mojimi ozhmy.

Nar bólfhi pokóra eniga spokórnik je tá, de je perpravlen vse britkósti volnu nositi, katere ti,

ti, Gospód, njemu naloshish: sakaj tebi je pèrjetnishi pokóra, katero si ti sama modrost, sama praviza isvolish, kakur taista, katero si grešnik sam ismisli: sakaj nashe dela so sa tolikáj bólschi, kólikur vezh Bóg, inu kólikur májn zhlovékova terma v' tihistih stury. Savolo tiga, ker se sa grešnika sposnam, inu ker si ti mene k' terplenju odlózhil, sim perpravlen takú od tebe svarjen, inu pokorjen biti, kakur tvoji pravizi dopade. V' nebú, inu prizho tebe sim grešil, nilim tedaj urēden te s' tebój kakur sín veseliti, ampak saflushim kakur hudobni hlapèz tepen biti.

Jest hozhem pokojnu na tvoje tepenje zhakati: zhe meni moje blagú usámes'h, bóm s' Jobam rekal: *) Nag sim is telefá moje matere pèrschal, inu nag poidem tie (v' semlo) nasaj: Gospód je dál, Gospód je usel: kakur je Gospódu dopadlu, takú se je sgodilu: naj bó hvalenu ime Gospóda. Aku meni poshtenu ime useti pustish

*) Job. 1. 21.

stíh, bóm s' Davidam, katerinu
 je hudobni Semej ozhital, rekal:
 *) *Pustite ga, de kolne: sakaj Gospod*
je njemu sapovedal, de imá Davida kle-
ti: mu kdo se bo podstopil rezhi: Sa kaj
je takú sturil? Aku meni kake druge
 nadlóge pófhlesh, bóm s' Héljam
 rekal: **) *On je Gospod, naj stury,*
kar njemu dopade. Zhe meni moje
 shivljenje useti hózhesh, bóm s' Da-
 vidam, kateriga shivljenje je Saul
 salasúval, rekal: ***) *Aku tebe Go-*
spod zhes-ne nadrashije, naj njemu ofér
(mojiga shivljenja) dopade. Jest hó-
 zhem ufelaj sa ófér tvoji pravizi
 biti, inu moja bolezhína imá vednu
 pred mojimi ozhmy oštati; vednu
 bóm shalúval, ne sa tó, ker ter-
 píim, ampak sa tó, ker kakúr hu-
 dodelnik terpím. Blagá lakomen
 vednu na svoje bogáte salóge gle-
 da, ker se bojí, de bi njemu ukra-
 čene ne bile; jest pak bóm vednu
 na mojo spokorno shalošt gledal, de
 meni hudizh tó drago salógo ne
 usáme.

*) 1. Buk. od krajl. 16. 10. **) 1. B. od
 krajl. 3. 18. ***) 1. B. od krajl. 26. 19.

19. v. Sakaj mojo hudobíó ozhitnu povem : inu sim savolo mojiga greha v' f'kèrbi.

Snaminja rèsnizhniga kàsanja zhes greh so, de si grešnik persadeva svojo hudobíó prav sposnati, sposnano ispovedati, ispovedano s' dobrimi deli poplaziati : snaminja pak hudobniga serzá so, greh prav radovólnu sturiti, sturjeniga perkrivati, ispovedaniga isgovarjati, inu takú s' isgovarjanjam povekf'huivati. Skusil sim si sam nad seboj to spazhenje zhloveshkiga serzá; al sdaj je moja bolezhina vednu pred mojimi ozhmy; sa tó odkrivam mojo hudobíó tebi, o Bóg, inu se hozhem teiste pred tvojim namestnikam obtoshiti. Al jest hozhem takú moj greh ispovedati, de bóm savolo tigaištiga v' f'kerbi: sakaj pisanu je : *) Savolo odpushteniga greha ne bodi bres strahú, tudi ne nakladaj greh na greh. Nózhem timištigm grešnikam enak biti, kateri se vezhkrat

*) Sirab 5. 5.

krat svojih grēhov obtóshio, vendar
 pak od tihistih ne jenjajo : sakaј rē-
 inizhna pokóra, po bešedah S. Gre-
 gorja, je " Sturjene grēhe obshalū-
 vati, inu tó kar bi bilú sa obshalū-
 vati, ne sturiti." Jest bóm savolo
 mojiga grēha v' fkerbi, de use mo-
 je grēhe prav obshalújem, inu zher-
 tim, de teiste satarem ; jest bóm sa-
 volo mojiga grēha v' fkerbi, de mo-
 je hudobnu nagnenje, kateru me je
 v' grēhe pelalu, v' sebi morím : jest
 bóm savolo grēha v' fkerbi, de ra-
 no, katero so meni grēhi stúrili, vę-
 dnu zelim, inu korenine, katere so
 grēhi v' mojim sērzi sapustili, vún-
 rújem : jest bóm savolo grēha v' fker-
 bi, de strah, boježhnost, mrásłoto,
 lenobo, neukretnost k' dóbrimu, de
 nagnenje k' hudimu, inu use druge
 nastópike od grēha vednu is sērza
 tr bim, de me ne bó nizh supet v'
 grēh sačelalu, de ne postane moje
 posl dnu huišhi, kakúr pėrvu : jest
 bóm savolo mojiga grēha v' fkerbi,
 de tvoji reshaleni pravizi mój dólgi,
 kólikúr je v' moji mozhi, plazham.
 Dáj,

Dáj, Gospód, de na use shele svoji-
ga serzá, na use perloshnosti, na
use moje djanje uselej zhújem.

20. v. Moji sovrašniki pak (dobru)
shive, inu so mozhnejshi kakur
jest: inu tih, kateri mene po
krivim sovrašjo je vezh, inu
vezh.

21. v. Kateri dóbru s' húdim urazhú-
jejo, mene oprávlajo: ker se dó-
briga dersím.

Med tim, kir jest na svojo bole-
zhino gledam, kir se jest v'
shalosti, inu pokóri trúdim, moji
sovrašniki dobru shive, inu so v'
svoji hudobni voli vednu hujshi pru-
ti meni. Glej Gospód, moji sovraš-
niki s' vinam svoje posvejtne srezhe
upijanieni nespametnu sódio: jest pak
s' vodó britkósti napojén modréjshi
sódim: ony so per svojim srezhnim
shivlenji v' svojih ozheh prav shivi,
inu mozhni: jest od britkost vús
potert sam sebi, inu svejtu odmeram,
de bi tebi samimu shivel: ony se v'
hu-

hudobíi vednu ból koreninjo; jest pak se s' nadlogami iskušhen v' poterplenii, inu vúpanji terdim: njih je na shtévili ufaki dan vezh, mene pak od dne do dne pèrjátli sapúshajo, inu sa tó sim ból terdu s' tebój, o Bóg, sklenjen.

Mój Bóg! kaj je zhlovèk skusi tebe, inu kaj bres tebe! kaj je on skusi tvoje ušmilenje, kadar ga tudi tepešh, inu kaj pod tvojo pravizo, kadar tudi nar vèkšhi dobróte na svéjti ushiva! kakú veliki flepoti si moje sovrašnike isdál! aku bi ony húdu s' húdim urazhòvali, bi ne bily dobri; aku bi dóbru sa dóbru ne dali, bi bily nehvaleshni; al sa tó, kër dóbru s' húdim pourazhújejo, so krivizhni, inu prav hudobni. Njih hudobía se s' tem ból rásodeva, kër mene ne sovrašio savolo gréha, kateriga sim sturil, ampak sa tó, kër sim gréh sapustil, inu se dóbriga pèrjel: tiga prenesíti ne mórejo, kër nozhejo dobri biti; inu réšniza njim ne dopade, kër ona njih hudobío svary. Sdaj sastopim be-
se

seđe S Paula: *) *Ufi, kateri hózhejo v' Kristusu Jęsusu brumnu shivęti, bodo pregánjanje terpęli.*

Aku lih moji sovrašniki meni shkoduvari sheę, vender skusi tvoje usmilenje meni bres svojiga vędesa k' dobrimu veliku perpomórejo: sakaj jest sposnam, de njih hudobnu ravnanje s' menój je pravizhnu pokorjenje mojih nesvestob pruti tebi: kadar dóbru s' húdim urazhújejo, mene sa mojo nehvalešnost pruti tebi svare: kadar meni krivizo dělajo, me opómni na krivize, katere sim jest tebi, inu mojimu blishnimu sturil. **) *O vilokost bogástva mođrosti, inu snanja v' Bogu! mórem s' S Paulam rézhi, kakú nesapopadlive so njegove sodbe, inu neisvędlive njegove pót?* Jest teiste s' nar vezhim zhaštenjam mólim, inu s' ponishnim treperam zhaštím.

Al Gospód kólikúr vezh meni pokóre darúješh, tóliku ból sposnam nevarnost, v' kateri na svejti shivím: sakaj pokóra rásšvetly ozhy našhiga
fer-

*) 2. Tim. 3. 12. **) Rim. 11. 33.

serzá, kakur grěh teiste oflepy. Jest
 fizer pred teboj sdihujem, jest terdnu
 vupam na tebe, jest se globoku pred
 teboj ponishujem, jest poterpeshlivu
 terpim, inu sim perpravlen terpeti,
 dokler bo tebi dopadlu, jest sim sa
 volo mojiga grěha v' skerbi, inu ved-
 nu zhujem: vendər sim per vsm tim
 v' strahi, de bi ne bil sapelán, inu
 pozublen: sakaj moji dushni sovraš-
 niki, tó je: budizh, svejt, moje mesú,
 so mozhny, inu silnu nevární: jest
 sim malu zhaša preobernen, tedaj
 sim she slab, inu v' dóbrim malu
 uterjen, inu takú samorem lohku
 od póti rešnize odpelan biti: samú
 tvoja Boshia mozh samóre mene terd-
 niga sturiti: savolo tiga sim sklenil
 bres nehánja tebe profiti.

22. v. Ne sapusti me, Gospód moj
 Bóg! ne odstopi od mene.

Ne maram, akú mene svejt sapu-
 sty, inu savershe, veliku vezh
 vóshim, inu serzhnu shelím, de
 bi zel svejt mene v' nemar pustil:
 sa.

sakaj kólikùr bòl bóm od svejtá sa-
vershen, tóliku bòl gotóvu bóm ve-
dil, de fin tvoj, o Gospód, inu
ne tiga svejtá: svejt namrezh svoje
lúbi, sanizhúje pak, inu sovráshi
use toistu, kar ní njegovu S' Da-
vidam bóm savúplivu rekal: *) *Is*
tiga bom sposnal, de nad menój dopada-
jenje imásh: ker se moi sovráshnik ne bó
nad menój veselil. Ne bó se sovrásh-
nik, kateri je svejt, ali hudizh nad
menój veselil, zhe ne bó nizh taki-
ga nad menój náshál, kar njemu do-
pade, inu njega veselý.

Ti pak, Gospód, mene nikdár ne
sapusti; inu ker nobeniga ne sapu-
stísh, zhe nisi poprej od njega sa-
pusthén, ne perпусти, de bi se jest
kádaj od tebe lózhil; ne pusti, de
bi tebi nesvest postal: ne perпусти, de
bi moje hudobnu poshelenje oshive-
lu, de bi gréh v' meni stanòvati
sazhel, de bi hudobía zhes-me go-
spodarila: ne perпусти, de bi kádaj
kaj takiga sturil, kar bi tebe per-
fililu, mene tudi na kratik zhas
sa-

*) Psal. 40. 12.

sapuſtiti : ne perpuſti, de bi timiſtim
 ſpokórnikam enák poſtal, kateri ſe
 boje ſamú v' ſmertne grêhe paſti, s'
 májanimi grêhi pak ſe ne boje tebe
 reſhaliti : ſakaj ony káshejo, de niſo
 pravi ſpokorniki, ker ſe ne boje
 tolikáj tebe reſhaliti, ampak ſe
 vezh boje pógubleni, inu v' vezh-
 nim terplenji biti, inu ravnu ſa
 tó ſo v' nevarnoſti od tebe ſapu-
 ſheni biti, zhe ne na uſelej, vláj
 na eni zhaſs. Mene pak, ker ſi me
 na kratik zhaſs ſapuſtil, de ſim
 tvojo ſlabóſt ſkuſil, bôl ponishan,
 inu májn ná-ſe ſavúpliv poſtal, ſa
 naprej nikdár ne ſapuſti : ſakaj jeſt
 ſim previshan, kakú grenku je od
 tebe mój Bóg lozhen biti.

23. v. Hiti meni pomagati, Gospód
 Bóg, mój Iſvelizhar !

Gospód ! ne odlafhaj meni po-
 magati ; inu ſamú tó, zhe meni
 hitíſh pomagati, bó meni terdnu vú-
 panje dálu, de me ne bóſh ſapuſtil,
 inu de ſe ne bóſh od mene odregnuil,
 ti,

ti, s' katerim sklenjen biti, je moja edina srečnost. Aku bi se sam na-se sanahal, inu na svojo lastno možh savupal, bi se na suh tērst, kateriga večer lēm tēr tje majé, na me-seno rokó, katera je bres vse mozhy, katera ní drugiga kakūr sama slabost, nalajnal. Na tebe samiga tedaj, ti vezhna možh, vse svoje savúpanje postavim, k' tebi samimu, ti sama milost, perbejšim, per tebi samimu, ti usigamogózhni Bóg, pomózh jīnem. Jest sposnam, inu ne samórem drugiga kakūr sebe supet pogubiti, inu v' stare grēhe nasaj pasti, kakūr sim prej sam sebi pu-shén v' teiste padel, inu se v' tih-istih dólgu valal; nisim sam sebe is tihistih rešhil, temuzh tvója usmilena inu osdravliiva roka me je is tihistih islekla. Pertezi tedaj, Gospód, meni na pomozh, inu híti meni pomagati: ustavi sovrašnike mojiga isvelizhanja, podperaj mojo slabost, poterduj mojo majhno ser-zhnoost, dáj meni možh, de bóm samogel po póti tvojih sapovēd prav

prav hoditi, inu se nikdár vern
 od nje lozhiti. Od tebe poter-
 jen bóm vse svoje sovráshnike po-
 derél, inu v' mozhi tvoiga svet-
 ga imena bóm s' nogami potáptal
 use, kateri se bódo zhes me usdig-
 nili: sakaj *) she je Bog sa nas,
 kao more super nas bi i. Gospód! na
 tvoje vsmilenje se spodóbi, de ti tó,
 kar si nad menój is fame milotti stu-
 ril, tudi v' meni s' tvojo gnado
 ohranish. Tó je moje samo oveše-
 lenje, de moje isvelizhanie ny moji
 slabi mozhi, moji tàmni pameti
 savúpanu, ampak tvojimu neskon-
 zhnimu usmilenju; de nisim sam
 svoj gospód, ampak de si ti kir
 si usigamogózèn, bres konza róber,
 inu v' tvojih oblubah svet, mój
 Bóg, mój Gospód, mój Isvelizhač
 inu moje use.

M O L I T U

Gręfhnika

P é r

Zheter tim Pfalmu

o d

P O K O R E

k' Bógu sdihujózhiga.

V' L U B L A N I,

Se naide per Joanesu Rezerju.

1 8 0 4.

M O L I T U

Griffiths

1884

Entered in 1884

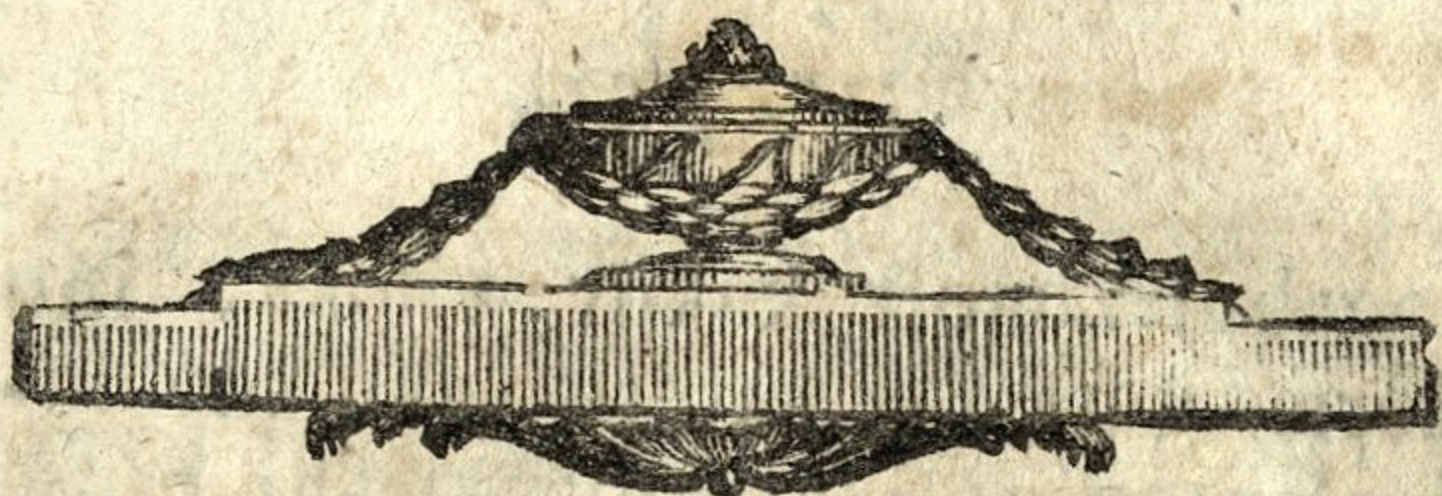
BOOK E

Also published

1884

1884

1884

IV. Pfalm od Pokóre.

S a p o p a d e k.

Po tem, ker je David dve pregrehe sturil, ker je namrezh s' Betsabeo shenó Uriávo gresnil, inu Uriá njeniga moshá umóril, je v' shalòvanju svojiga serzá prizhejózhi Pfalm, kateri je petdeseti v' Psalterju, k' vezhnimu spominú svoje pokóre shóshil. Ta Pfalm iskashe, de tudi nar ból ukoreninena svetósh zhloveká v' prizhejózhim shivlenji nikdár popolnim verniga sturiti ne samóre: de je v' zhasi tudi uras'hena

bogabojézhnost kakür visoka, inu
 stërma gora, is katere, aku kdo do-
 li sdarkne, tolikáj globokéjshi pade,
 kolikür je ona vishi. Mnogiterikrat
 so nar vékshi svetniki zhloveshko
 slabóšt nad seboj nar vezh pokasati,
 inu nar vezhkrat so stebri katólishke
 Zerkve nar strashnejshi padli. De je
 timu takú, se nad Davidam vidi.

David tá prav brumni Gospód,
 en mósh po voli Boshji, savolo
 svojih zhednost usiga zhislanja ure-
 den je grosnu globoku padel, ka-
 dar je s' Betsabéo gresnil, inu de
 bi to pregreho perkril, Uriá njeniga
 moshá umóril. Varuj se, kateri ko-
 li od Davidoviga dvojniga pádeza
 flishish, de tudi ti ne pádesih: inu
 zhe si nesrežho imel s' Davidam pa-
 sti, fkerbi, de tudi s' njim ustanesih.
 Ne isgovárjaj tvój pádez s' Davido-
 vim pádezam, inu ne rezi presa-
 vúplivu na milost Boshjo sam per
 sebi: Je David, takú svet mósh gre-
 snil, ni zhudu, aku j st gresnim,
 inu ker je on odpusthánje sadóbil,
 to

tó tudi jest sadobiti samórem. Pomisli, de David ni imel nikógar pred seboj sa rás gled, is kateriga bi se bil vuzhil zhlověshko slabóst sposnati, inu sa volo teiste v' sferbi biti; tebi pak je Bóg ravnu Davida sa rás gled dál, de bi od njega isvuzhen grěha se bal, inu de bi se od njega, zhe si páděl, vuzhil, supet uštati. David je páděl, ker je prevsetěn postal, kadar se je pak ponishal, je supet uštal. Varuj se usaki prevsetěn, de ki ne páde, inu nikdár vezh ne uštane sakaj lohku je pasti, resnizhnu uštati pak je teshkú.

Al káj je Davida v' taki pádéz perpelalu? S. Augushtin nam pove, de je Davidu *pervizh* k' pádězu per-pormógel njegóvi na svéjti frězhèn stan. Dokler je on pred Saulam hejshati mogel, ni mislil se shene svojiga blishniga lotiti: kadar je pak na svojim krajčevim sedesni v' miru, inu bres strahú bil, je posabil, de je slab zhlověk, inu takú

kú se je sgódilu, de je velik gtešnik postal. Nevarna je zhlověku posvejt-na frězha, ker je niegova natura spazhena, inu sa tó je ona njemu dostikrat vezh k' fhkodi, kakur k' pridu. Blagur pak poterpeshlivim v' zhasnim pomankanji: sakaj ony bódo povešeleni.

Drugizh je biló Davidu perlosh-nošt pasti pomankanje velikih oprá-vikòv, inu lenovanje. Ravnu toistu lejtn, kadar je on greshíl, je per pozhitku v' Jerusalemi ostal, inu ni fhal na vojsko: inu takú je sdajzi fkušil, kar je S. Duh fкуси vušta. Siraha rekal: *) *Postópanje je veliku hudiga navuzhila. Zhlovék s' dēlam obloshen imá eniga samiga fkušhnjáv-za; v' lenovánji pak imá fkušhnjáv-zov bres fhtévila veliku. Ezechiel nam pove, de sazhetik grěhov So-dome, inu njenih perdrushniz je bilú lenóvanje: **) Glej, tá je bilá hudo-*

*) Sir. 33. 29. **) Ezech. 16. 49.

hudobia tvoje sestre Sodome, napuh, kruha sitost, iuu obilnost, inu nję, inu njenih, hzhęr shivljenje bres dęla. Kakii grosnu flepi so tedaj ljudę, kateri se dęlovniga shivljenja ogiblejo, inu postópanje tolikáj lúbio!

Tretjizh je Davidu perloshnost k' padézu bil en nespametni pogled. Betfabéa po besędah S. Augushtina je bilá dálezh prozh; al húdu poshelenje je biló blisu. Kdó bi bil mislil, de bó en sam pogled takú svetiga moshá v' takú grosne grehe perpelal? Kdó bi se ne tręsil, kadar nad Davidam táko zhloveshko slabóšt vidi? Bogabojęzhi Job, ker je previdil shalostne nastópke, kateri pridejo is nespametnih pogledov, je svoje ozhy varúvati fkle-nil, rekozh: *) S' mojimi ozhmy sim aavęso sturil, de bil zelú ne mislil na eno divizo. Kdó je tiga svetiga moshá vuzhil, de vshe sama misel samóre kaj hudiga sturiti? Kdó je njega takú

*) Job. 31. 1.

kú várniga sturil ob enim zhasi,
 kadar so se tudi nar vėkshi rásvus-
 dánja kómaj sa grėh shtėle? Kákú
 možnų je on lepoto zhistosti zhi-
 flal, ker je sklenil, zelú ne po-
 gleđati, kar pogleđati je samú na
 sebi nedólishnu, kar je pak savolo
 zhloveshke siabósti dostikrat ne-
 várnú. On je bil previshan, de zhi-
 stost je en dár Boshji, kateriga je
 Bóg ponishnosti, inu zhujėnju kakúr
 sveštim várham isrózhil: on je mi-
 slil, de nar manjšhi nesvestoba v' tej
 rezhi saflushi perpusheenje padéza
 v' eno vėkshi nesvestobo: on je
 mislil, de je ból várnú ne pogle-
 dati eno rezh, od katere nar majn-
 shi v' serze utisnena podóba samóre
 hudóbnú poshelėnje unėti, inu de
 je pamentnišhi ne pogleđati tó, kar
 se hitru posabiti more, de zhlovek
 smoten ne bo. Aku tedaj várnost
 bogabojezhiga Joba, inu nesrezho
 neskerbniga Davida prau shivu po-
 mislimo, kdó bi med nami sá-se
 v' skerbi ne bil? Kdó je bil možh-
 nejshi kakúr Samson, kdó modréj-
 shi

fbi kakúr Salomon, kdó svetějshi
kakúr David, inu vfi tj terję so
od shenskiga spola smóteni svoje
dušhe možnú ránil.

Zhetertizh je Davida v' pádez per-
pelalu enu skritu oflablenje na brum-
nosti, inu ponishnosti. Pádezi pra-
vizhnih vezhi dejl niso nagli, am-
pak se sgode po zhasi, ker se skusi
majnschanje bogabojézhnosti, skusi
pománkanje zhujenja zhes se, skusi
mrasloto v' molitvi, inu skusi skri-
tu napihuvanje v' serzi k' padézam
blishajo. Kateri samú po vunájnim
sódio, ne vidio Davida prej pasti,
kakúr takrat, kadar vse njegovo
vunájno pregreho vidio. Al David
je v' Boshjih ozheh vse sdavnej
prej pádel, kadar je namrezhshe
mejnil, de prav terdnu stoji. Tá
krajl je svoje prejšhiné vojske s'
veliko zhasťó konzhal: on je vidil
svoje lovráshnike premágane: on ni
vezh v' timistim svetim strabi shi-
vél, kateri je njega pod mogózhno
rokó Boshjó ponishúval: ni vezh
takú

takú po góstim Bogá na pómozh klizal: preusëtnu je mislil, de je use sturjenu. Al ravnu túkaj je bil nar blishej svojiga padéza: jáma je bilá vshë pred njegovimi nogami iskopana: en sam májn varén pogled je njega per njegóvi sapelivi savúplivosti na lástno mózh v' jamo pahníl.

Al sa káj je Bóg perpuštil, de je David, kateri je en mósh po vóli Boshji bil, takú globoku padél? „S. Augushtin nam pove, de *pervizh* je Bóg njega pašti puštil njemu k' pri-
du. Tá padéz je Davidu k' temu flúshil, de bi njegovu od napuha bolnu ferze osdravleno bilú. On sam pove od sebe, rekozh: *) *Predén sim bil ponishan, sim greshil: sdaj pak ohranim tvoje besede.* Bóg se je od Davida is dobro conjúng tlive previdnosti na en zhafs odtegníl, de bi David skusi škodljivo preusëtnošt ne bil Bogá sa uselaj sapuštil. David, ka-
dar

dar je pervizh na svoj krajlevi sedesh pèrshal, ni vèdil, de njegovi napùh njemu takùshen padèz pravla. Aku bi bil on kaj vezh ponishnosti imel, bi on ali v' tó skushnjavo ne bil pèrshal, ali pak bil v' tejisti nepremaknen stal: ker se je pak v' serzi povishùval, inu ni vèdil, de se povishùje, je Bóg njega v' grèh pasti pustil, inu tukù njemu njegovu skritu povishùvanje pred ozhy postavil. Sakaj nevárnost je vezhi, kadar se sa toisto ne vè, inu skrita bolešèn, dokler se ne posná, ne samore osdravlena biti. Strašnu je is lástnih pádezov svojo slabóšt skusiti: sakaj grèshnik ne more bres neskonzniga usmilenja Boshjiga is svojiga pádeza ustati, inu táku usmilenje samú tiisti sadobe, zhes katere se Bóg tudi po njih pádezu usmiliti hozhe. Nebeden pak ne vè, zhe je med shtévilam tihistih; tedaj nima nobeden na táku usmilenje preusètnu grešhiti; ampak sledni imá v' pónishnosti, inu molitvi svojo terdnost jiskati.

Dru-

Drugizh je Bóg Davida paſti puſtil nam k' podvuzhenju. Skusi Davidovi pódéz je hotel Bóg preuſetne ſerza ponishati, inu ſkusi njegóvo pokóro od ſtrahú poderte ſerza poveseliti. Po beſedah S. Auguſhtina je prizhejózhi Psalm ſato ſapiſan, de bi pravizhni s' ſvętim ſtraham pridnu oſtraſheni, gręſhniki pak, kateri pobóľſhanje ſheľę, poveſele ni bily. Pěrvim ſe móre rězhi: Varújte ſe, de ne padete, kęr ſo takú veliki, inu terdni ſtebri pádli. Drugim pak: Smiſlite; kaj hudiga ſte ſturili; al vúpajte na miloſtlivo pomózh vaſhiga Odrěſhenika.

Sa reſs vezhkrat ſe sgody, de pravizhni kakúr David bres ſkerbi ſhive: pred ſvojim pádézam męnjo, de ſo dáležh od gręha: oni ſe ſhtejejo ſa sdrave, inu terdne na duſhi, kadar ſo vshe prav blisu pádęza, ino ſavolo napihúvanja ſvojiga ſerza ſaľluſhio neſręzhni ſkuſiti, kakú ſo neſtanovitni. Nikdár ſe nima pravizhén bół bati, inu bół v' ſkěrbi biti,

bjti, kakúr ravnu takrat, kadar se sam sebi prav mozhen, inu terdèn sdy. En svet sttrah pred svojo slabóstitio njega nar bòl varniga stury, inu use, kar njemu strah majnshta, je sa njega nevarnu.

Bóg je pustil eniga svojih nar lúbishih pérjatlov takú globoku pasti, ker je namejnil skusi tá rasgled prihódnim zhasam pokasati, kakú pravizhni v' padèz pridéjo, inu na kakúshno visho se pred padèzam obvarùvati samorejò. Bogabojezh zhlovèk, kadar v' grèh pade, v' tigá takú pade: po tèm namrezh, ker je vunájne skushnjave, inu nevarnosti velikih pregrèh premágal, jènja zhes-se takú skerbnu zhuti kakúr prej: ne móli vezh takú gorèzhe, inu ne upie is zèliga svojiga ferzá na Olreshenika; je bòl neskerben, inu bres strahú, ker mejni, de je bres nevarnosti: imá kaku dopadajenje nad sebj, inu nad svojimi dobrimi delmi: se pruti drugim permèrja, sebe sa gorshiga shteje,

ſhteje, inu druge ſam per ſebi ſa-
nizhúje, ſe v' ſvojih ozheh pravizhi,
inu tó je dopolnjenje inu, takú re-
zhi, pezhat preuſetnoſti. Tadej ni
vezh nad njim viditi tigaiſtiga ubó-
giga, kateri je prej ponishnu zhes
ſvoi revni ſtansdihòval, inu ſa po-
lohkanje profil; nad njim ni viditi
teifte ſapufhene ſiròte, katera ſe je
prej vednu k' Bógu kakúr ſvojimu
ſamimu pomozhniku ſatekala: am-
pak ſe na ſkrivnim od Bogá od mi-
kúje, bres tigá, de bi kdó drugi,
ali on ſam tú odmikòvanje ſposnal.
Bóg, de bi takiga preuſetnika po-
nisha, de bi njemu njegove nótran-
je grêhe ſkusi vunánje, inu obzhut-
live ſnaminja pokasal, njega puſty
na eukrat globoku, inu v' ſramo-
vánja urédne grêhe paſti, de njemu
ſagrinalu, s' katerim je ſvoje ſpa-
zhénje ſam ſebi ſakrival, is obli-
zhja potegne, inu njega perfili v'
ſebi uſe ſtopne viditi, po katerih je
takú globoku v' grêh ſabrédi.

Aku tedaj zhlovéh ni nizh vezh savolo svojih dušnih sovrašnikov v' skérbi; aku na ponishnosti, inu hvaleshnosti ne raste, aku svojo slabóšt, inu nepremóshnost k' usimu dóbrimu nizh vezh takú shivú ne zhúti, zhes svoje spazhenje ne sdi- húje, inu toistu ne zherti; aku per njemu vúpanje na usmileniga Odrè- shenika upáda, sanafhanje pak na lástno mózh vékshi postája, je ne- várnost njegóviga padéza vékshi, kakúr je kàdaj bilá. On se ima ve- liku bati, de bi v' ferzi vshe ne bil grěshnik, aku lih on sam, inu drugi od njega mislio, de she terd- nu stoji. Blagúr pravizhnim! kateri vezhkrat na tó mislio.

Sgody se pak tudi vezhkrat, de grěshniki, kateri so nesrězho imeli s' Davidam globoku pasti, vúpanje na usmilenje Boshje sgube. Ony s' Kajnam rekó: *) *Moja kriviza je vékshi, kakúr de bi odpushanja vrèdèn bil. Sguba vúpan-*

*) 1. B. Moj. 4. 13.

vúpania je pregrêha, katêra use dru-
ge prešêshe, inu e pezhat drugih
grêhov. Tá grêh se hitru zhloveka
polasty, inu postane en neodpuŝtliv
grêh, kêr je uŝmilenju Boshjimu
super.

Duh lâshá zelú lohku sapele tẽ,
katêri njega poŝiúŝhajo. Tó ni nizh,
rezhe on, kadar v' grêh napelúje,
kmalu pak po tẽm, kadar je grêh
ŝturjen, rezhe on: Tó je takú ve-
lik grêh de ne more ne osdravlen,
ne odpuŝhen biti. Pred grêham
govory ta sapeliva kázha takú:
Ne bój se, Bogú ni már sa tvoj
grêh, Bóg ne glêda na take májhine
rezhy, on posna z lovekavo ŝlahóŝt,
ti bóŝh s' pokóro tvoj grêh lohku
sbrisal. Al kmalu, kadar je grêh do-
pólnjen, kêr se tá riovezhi lev boji,
de bi njemu róp ne odŝhal, prevér-
ne ŝvoje beŝede, inu rezhe: Mẽnish,
morde de bó Bóg takó pregrêho
odpuŝtiti samogel? mẽnish, de se
Boshje ŝodhẽ po naŝhim dopadajen-
ji premenúje, o? samóre már Bóg na
tako

tako ostudno pregreho, kakur je tvoja, posabiti?

Grešnik! ne verjemi timu lašnivzu, kateri drugiga ne jihe kakur tvoje pogublénje. Kámu tedaj, aku je rešs, kar ta smotnjavéz govory, kámu so pershle oblube našhiga Odrešhenika? so már skusi tvoje grehe overshene? je Bóg sa volo tvojih grehov májn rešnizhen, májn usmilen, kakur je pred tvojim greham bil? ne samóre mar njegova kry vse grehe isprati? Ne misli takú, sakaj tó bi ne bilú drugiga kakur Odrešhenika saframòvati; tó bi kasalu, de je on en nepremóshen osdravnik, kateri ne samóre vse grehe osdraviti: takú misliti bi bila ena neodpuštliva pregreha. Odvúpanje stury, de tudi nar majnshi grehi ne bódo odpushteni, naspruti pak stury vúpanje, de bódo tudi nar vékshi hudobié isbrifane.

Po tem tedaj, ker smo flishali, kaj je Davida v' greh perpelalu,
b inu

inu sakáj je Bóg njegóvi padèz per-
 pustil, lohku saštópimo, kakú je
 tó, de je tak svet mósh takú glo-
 boku pádèl. Vender, kar je per tej
 rezhí zhudnu, je tó, de je David
 v' tim svojim grěšnim stani takú
 dólgu, namrezh enu lejtú, inu more
 biti she kaj dálej s' pokójnim ser-
 zam, inu bres s'kerbi tízhal. Tó
 nam iskashe resnizhnošt besedy „S.
 Paula, kateri nam pove, *) de ne
 sloji per temu, kateri hózhe, kakúr
 Isaak, kadar je hotel Esavu svojimu
 pervorojenimu shégén dati, tudi ne
 per temu, kateri tezhe, kakúr Esav
 na lov, de bi ozhetovi shégén do-
 segel, ampak per Bogu, kateri se us-
 mili, inu tá je Jakob, zhes kateriga
 se je Bóg usmiliti hotel, ker je nje-
 ga vshe lubil, prěden je bil rojen.
 Bóg je vidil Davida med shtevilam
 svojih isvólenih, tedaj je njega
 hotel k' pokóri perpelati, inu tó
 v' timistim zhasi, kateriga je njego-
 va milost odlozhila k' temu, de bi
 le

*) Rim. 9. 16.

se mózh, inu bogatstvo osdravjózhe
gnade Boshje iskasálu, inu *) de se
vsim vusta samashe, inu Bogú vufs svéjt
podloshen postane. Kadar je tá odlozheni
zhafs pèrshal, je Bóg, kateriga mo-
dróft **) s' mozhjo sèshe od kraja, do
kraja, inu vse volnu poravna, svojiga
Preróka Natana k' Davidu poslal,
de bi tigá napùhnenu serze poni-
shal, inu k' pokóri naklónil. Da-
vid na lubesnivu svarjenje Preró-
kovu je sposnal svojo hudobió. inu
se je teiste prizho Preróka ponishnu
obtóshil.

De bi David usmileniga Bogá sa
svoje preobernenje sahvalil, inu
pèrhódnim zhasam spomin svoje p-
kóre sapustil, je prizhejzhi Psalm
slóshil, v' katerim on s' g'rezho,
inu ponishno molitvo prav s vùpli-
vu prósi, de bi Bóg ne samú nje-
góvo pregreho usmilenu odpustil,
temuzh tudi njegovu serze vénu
bòl odoftankov njégove pregrehe
b 2 zhistil,

*) Rim. 3. 19. **) Modr. 8. 1.

zhistil, de bi sa njega mājn nevarnosti bilú, se supet v' tako hudobió nasaj vèrniti. On prófi Bogá, de bi njemu „S. Duhá, kateriga je savolo gréha sgubil, inu gnado stanoovitnosti v' dóbrim dodejlil. Klizhe na usmilenje Boshje tudi sa tó, de bi v' stan bil druge gréshnike s' beledó, inu s' djanam podvuzhiti, de imajo na beséde Boshjo savúpati, s' katero Bog usakimu rélnizhnimu spokôrniku gréhe odpustiti obęta.

Kakúr Prèrok, inu napóvedúvavéz pérhodniga Odréshenika pove, de ótri stare postave lamy na sebi Bogú ne dopádejo, ampak imajo per sazhetku nove postave kakúr nepremoshni ófri oversheni biti. Savolotigá je sklenil en Bogú ból pérjetni ófer, namrezh ófer ponishaniga, inu rastértiga serzá vèdnu ofrúvati, inu svojimu Isvelizharju sahvalno pejsém pejti. Sadnizh kakúr poglavár isvóleniga lustva prófi, de bi Bóg Jerusalému, tó je katòlishki Zerkvi use dóbru sturil, kar je njej sturiti na.

namejnil: de bi njegóva pregręha
 ispolnenje tih oblúb po zeli shérjá-
 vi, inu obilnosti zelú nizh ne mu-
 dila: s' besędo David vuzhy v' tim
 Psálmi use gręhnikke pravu poni-
 shúvanje, resnizhnu shalúvanje zhes
 grehe inu shivu savúpanje na
 Bogá.

Tá Psálm je tedaj podóba molitve
 eniga spokórnika, inu kakúr govory
 S. Ambrósh, tá Psálm je veľiki
 Psálm, is katęriga se vuzhimo po-
 kóro dęlati. Sa vólo tiga je tudi
 katólishka Zęrku tigaištiga med Psál-
 me od pokóre postavila, de bi spo-
 kórniki v' timištım molitu sa od-
 pusháuje svojih gręhov, sa odver-
 nenje saflúshenih shib, sa ozhi-
 štenje, inu ponovljenje svojiga ser-
 zá, sa štanovitnost v' dobrimu
 náshli.

I. Usmili se zhes mene, Bóg, po tvoji
 veľiki milosti.

Ni tręba ubógiga opominjati, de
 bi

bi profil; njegóvu ubóshstvu samú
 njega opominja profiti: ni tręba s'
 bolezhinami obdaniga filiti, de bi
 jezhal; od bolezhin silen milu jezhy:
 takú tudi ni tręba spokórnika vuzhiti,
 kakú imá zhes svoj nesrezhén stan
 sdihúvati; on ga zhuti, inu nad
 svojo nesrezhó sdihúje. Jest vbógi
 gręshnik sposnám, jest zhútim, me-
 ne grosnu teshy mój gręshni stan,
 v' kateriga sim se pogresnil po tem,
 ker sim per svetim kársti is njega
 rešhen bil.

Jest najdem shivo podóbo od se-
 be nad timistin zhlovękam, kateri
 po besędoh (S. Lukesha *) je is
 Jerusalema v' Jériho gredózh rásboj-
 nikam v' roke pęrschal. Tudi jest na
 sveit pridejózh sim skusi rodovinski
 gręh rásbojnikam v' pęst pęrschal:
 ti so ne samú mene islekli, ker so
 ne samú mene islekli, ker so meni
 nedólshnost usęli, temuzh so mene
 tudi hudú ránili, ker so moj vúm,
 inu

*) Luk. 10. 30:

inu mojo volo oflábili, inu spazhili,
inu jest sim vùs k' hudobii nagnen
postal.

V' tim nesrežhnim stani si nisim
zelú nizh pomagati samógel, inu ni
biló zhloveka, kateri bi bil meni
na pòmozh péshal. Tvoj lubi Sin,
ta usmileni Samaritan se je meni
usmilenu perblishal, inu je per sve-
tim karsti v' moje rane ólje gnade,
inu vinu rèsnize ulil: on je mene
na svojo shivino usdignil, kadar je
mene sadú svojiga uzhlovezhenja de-
leshniga stúril; on me je v' prebi-
valishe katólishke Zerkve pelal,
inu tam svojim namestnikam isrózhil:
tim je svete sakramente sa moje
osdravila, inu vuk Evangelskih rès-
niz sa moj krùh isrozhil. Takú sim
v' tvoji Zerkvi postal tvoj sin, inu
ti, o Bóg, si postal mój ozhe. Ka-
kú srežhèn sim bil v' tej hishi pod
tvojo oblástjo, inu pod tvojim vi-
shanjam.

Al jest nesrežhèn zhlovèk ! mojo
srežho

fręzho nifim sposnal, inu takú se je
 sgòdilu, de njó nifim dólgu ushival.
 Veliku dobrih, inu lepih, natúr-
 nih, inu zhesnatúrnihi, telešnih, iuu
 duhovnih daróv fim nad seboj vi-
 dil: kóliku frezhnejšhi bi bil, aku
 bi ból zhutil, kóliku meni manka,
 kakúr pak, kir fim vędil, kaj imám!
 moje spazhenje je mene smotilu, de
 nifim tebe, vęzhna dobróta, neskon-
 zhana modróst, sa prejete dary
 sahvalil, temuzh fim v' tihistih sam
 sebi dopadil. Navelizhal fim se pod-
 vershen biti tvojemu gospostvu, she-
 lil sam svoj gospód biti, lé samo-
 pashnu shivęti, inu fim tebe kakúr
 nekadaš sgublen fim svojiga ozhęta
 nagánjal, rekózhi: *) *Ozhe! daj meni
 dęsl blagú, katęri meni slishti.* Jest
 nevúmęn fim mislil, de sam sebi
 pushten snam s' svojim dejšesham
 ból kakúr ti, vęzhna modróst, go-
 spodariti.

Sam sebi pushten, s' lepimi dar-
 my

*) Luk. 15. 12.

my obdarován sim v' dálno deshelo
 shal, ker sim se v' sebe, inu v' svejt
 salubil, inu se dálezh od tebe, o
 Bóg, odtegnil. Jest sim sazhel v'
 nesrezhni posablivosti na tebe shive-
 ti. Moje ozhy so se na posvejtnih
 nezhimernostih pátile, stvary so me-
 ni velike smóte postale; is tihistih
 se nifim vezh vuzhil tvoje lepe lást-
 nosti gledati: rélniza je mojim vu-
 shesam preterda, inu mojimu sérzu
 superna postala: mój jesik je sazhel
 govoriti rezhy, na katere prej samú
 smisliti je she mene grosa bilú: mo-
 je mesú je sazhelú slóshnost, inu
 posebno strëshbo jiskati, inu se bun-
 tati; kadar je zhútilu, de ima v'
 flushnost djanu biti: s' besedo, takú
 dálezh sim od tebe sahal, de je
 per meni vse ptúje postal, inu
 jest sim sam sebi nesnán postal. Per
 nifim tim pak sim tá tvój nesrezhén
 stan lúbil, inu se vednu ból od te-
 be dálshal.

Takú se je sgódilu, de sim moje
 zelu duhovnu premoshenje sapravil,
 ker

ker fim rásvuscánu shivel. Use mo-
zhy moje dúhe so oflabele: na
pameti je meni rásvúmnoſti smankalu
dóbru od húdiga ráslozhiti: kóli-
kukrat so mene zhes dan ſkuſhnjáve
obſhlé, sa katere niſim prej zetu
nizh vedil: na voli je meni ſerzhnó-
ſti smáňkalu, dóbru ispelati, inu
mózh hudobii ſuperſtati je meni
preſhla. Ni bilú vezh per meni vi-
diti ne ponishnoſti, ne krotkóſti,
ne potérpeſhlivoſti, ne tręſnoſti,
ne uſmilenja, ne bogaboježhnoſti:
vere je jénala meni kakúr ſvitla luzh
ſvetiti, vúpanje je mene ſapúſtilu,
lubęſen je omráſnila. Tó je bilá tai-
ſta dálna derſhela, v' katero fim bil
ſaſhál.

V' tej dalni deſheli fim ſazhel
grosnu veliku pomáňkanje terpeti.
Al tó mene ſhe niráſvúmilu, v'
zhafi fim ſe enu malu uſdigmil;
teſha moje hudobie pak je mene sdaj-
zi ſupet poderla: bil fim kakúr tru-
den, inu ſaſpán zhlovék, kateri ſe
fizér is ſpanja sbudy; je pak sdajzi
od

od spanja supet posilen. V' tim stani sim enukóliku zhútil svojo nadlógo, inu sa tó sim per ludeh pomózh jiskal. Ty rak so mene she bôl nesrežhniga stúрили, ker so mene she v' vëkshi smóte, inu grehe sapelali. Moie serze je sazheľu po mnógih stvarëh silnu hrepenëti; al meni ni bilú mogózhe use sashelenu dosezhi; zhe sim pak tudi sashelenu dosegil, sim se tigaištiga sdajzi navelizhal. Namrezh jest sgubleni sin sim shelil s' nezlimernimi rezhmy kakúr s' oddróbmi se nasititi.

V' tim stani sim se prav nesrežhniga zhutil. Al ravnu tó je bilá moja nar vëkshi trezha: sakaj ti, Gospód, si se usmilenu na mene oserel: ravnu tukaj, ker sim nar dálej od tebe odvernjen bil, si ti sazheľ meni se perblishúvati, inu kadar sim jest na tebe po pólnim posabil, si ti sa mene nar bôl skerbil. Skusi tvoje nesaflushenu usmilenje v' serzi sbuden sim sazheľ v' se jiti, inu sam per sebi misliti: kóliku najemnikov, tó je

je takih kristianov, kateri so sami
 is strahú vèzhniga popublenja, ali
 is vùpanja zhasnih dobizhkov kri-
 stiani, imajo v' hishi mojiga ozheta,
 tó je, v' katólishki Zerkvi obilnu
 kruha, ker ony nar lepshi résnize
 flishio, k' svetimu ofru perstapajo,
 svete sakramente ushivajo, inu eno
 pokoino vesh imajo jest pak v' duhov-
 nim stradáni konéz jemlem, nisim
 nikdár v' nezhimernih sheláh poto-
 lashen, v' vednim napokoji svoje
 vesty shivim. Jest sim tedaj v' sérzi
 sklenil, de se bóm usdignil, pójdem
 k' mojimu ozhetu, inu njemu po-
 rezhem: *) *Ozhe! grešhil sim super
 nebesa, inu super tebe: nisim vèzh urę-
 dèn tvoj sin iménúvan biti: sturi mene
 kakúr eniga tvojih najemnikov. Ne stu-
 ri mene sa tvojiga najemnika, kateri
 je samú na eni zhas v' tvoji hishi,
 temuzh sturi mene sa uselej takú,
 kakúr si najemnikam na eni zhas
 sturiti namejnil: sturi mene sa klap-
 za, kateri ima uselaj tvój hlapéz
 biti,*

*) Luk 15. 18.

biti, kateriga fizer tepešh, ker ni pokorn sin, ampak nesvest hlapčez, katerimu truda, inu ponishòvànja pólnu delu nakladash, kateri more vednu uprëshen, inu tebi podvershen biti, kateri more zelu shivlenje, use svoje misli, shele, besede, inu djanja k' zhafti, inu k' flúshbi svojiga gospóda dati: s' besedo: Sturi mene ne kakúr eniga tvojih nedólshnih, ampak kakúr eniga neutrudeniga spokórnika.

Gospód! tukaj sim; per tvojih nogah na obrasu leshim vùšs prestrašhen savolo moje hudobje, poln savúpanja pak savolo tvoje neisrezhene milosti upijem k' tebi: *Usmili se zhes mene, Bog, po tvoji veliki milosti.* Usmili se zhesmene nar vezhiga ubóshiza ti sama milost! zhesmene nar bòl spazheniga ti sama svetóft! Slab sim bil, de sim pádèl, inu sebe ránil, sgol sam ti samóreshmene usdigniti, inu sazeliti. Al usmili se zhes - me po tvoji veliki milosti. Ni sadofti majhina milost, ampak

pak velike potrebú em: veliku inu grosevitnu fim gresnil, sa to velikiga, inu mozhuiga osdravila potrebú jem: inu ker sam svojo potrebo dobru ne sposnam, prosim tebe, usmili se ti zhes me tolikáj, kólikú r vidish, de usmilenja potrebu jem.

2. Inu po obilnosti tvojiga usmilenja isbrishi mojo hudobío.

Po tim, kir fim grehov bres shté-
vila veliku sturil, samóre samú obil-
nost tvojiga usmilenja meni vupan-
je delati. Kadar fim greh sturil, se
je meni taisti kakúr prasaa senza
sdel kmalu pak, kadar je tvój duh
mene resvetlil, je meni moj greh
filnu ostúden, inu strasheu postal:
kólikúkrat kol se na tigaištiga spóm-
nim, sam sebe prenesiti ne mórem.
*Sbrishi tedaj mojo hudobio, de ne bóm
en pekél v' sebi nosil.*

Dobru vem, o Gospód, de so vsi
moji grehi od moje perve mladósti
v'

v' tvojih búkvah supisani : te búkve bósh na sódni dan odperèl, inu po tihistih mene sódil. Ti ne bósh mene práshal, zhe sim po navadah svejtá, shivèl, zhe sim svoje shivlenje po shivlenju drugih ludy ravnal, ampak ti me bósh sódil po bukvah shivlenja, katere so S. Evangeli, kristusovi navúki, inu shivlenje. Ti ne bósh glèdal na moje slabe shele, ne na moje nerodovitne naprejusetjá, ne na moje prasnu obètanje, ampak na moje dèla, káj, kakù, inu sa káj sim tó, ali unu sturil. Tó use mene veliku strahì. Isbrisìhi mój Bóg! sdaj, dokler je zhas usmiljenja, use moje pregrèhe : odpusti meni moje grèhe, inu use, kar sim si hudiga s' timistimi saflushil.

Skusi rodovinski grèh sim se huzihu prodál, inu ti Gospód! si pravizo imel mene sa uselaj v' njegóvi terdi flushnosti pustiti. Al per svetim kársti si ti meni zel dolg usmilenu odpustil. Jest pak, nespa-meten zhlovèk, kómaj sim malu odra-

odrafil, inu sposnánje resnize sadó-
 bil, fim supet radovólnu gresnil,
 inu tebi s' mojo nesvestobo grosnu
 nehvaleshen bil. Ah kóliku bólsi
 bi sa mene bilú, pót pravize ne
 sposnati, kakúr po nienim sposnan-
 ju odstopiti od tigá, kar je meni
 skusi svétu povélje Evangelske po-
 stave isrozhenu bilú: sakaj, ker fim
 sdaj gresnil, se je meni sgódilu tó,
 kar po besedah „S. Petra *) resnizhi
 pregovar pové: *Péjs se je povèrnil h'*
tému, kar je iskoslal, inu takú je bôl
nagnusen postal: inu skopana prášiza
se spét v' mlaki vála, tedaj bôl, ka-
kúr je bilá, neshashna, inu gerda
postane. kakú stráshio mene besede
*„S. Paula, kateri takú govory: **)*
Aku edén, kateri Mojsefovo postavo
prelómi, na dve, ali try prizhe bres us-
milenja umerje. Koliku hujshi tarplenje,
mejnite vy, sajlushi taisli, kateri sinú
Boshjiga potáptá, inu kry testamenta sa
ognuseno ima, skusi katero je bil po-
svezhen, inu duhá gnade sajramúje. Go-
 spód!

*) 2. Petr. 2. 22. **) Hebr. 10. 28.

Gospód! jest sposnam, de, ker sim tebe, neskonzhno dobróto takú dersnu reshalil, tudi neskonzhnu terplenje saflushim. Vender tebe, ker si sama milost, ponishnu prósim, de, kakúr je v' Evangělski pėrglihi *) hishnik dolshnikam svojiga gospóda sturil, tudi ti meni sturish, inu ukashesh svoje dólshnu pismu useti, inu hitru na męsti stu, petdeset sapisati, tó je: na męsti vezhniga terplenja se zhasni na mojo mózh, inu premóshnost permerjeni pokóri podurezhi. Omezhi tedaj, Gospód, moje serze, inu nakloni toistu k' pravi pokóri, de bó skusi toisto use, kar je v' meni svarjenja urednu, zhistu isbrisanu.

3. Operi me zhe dálej ból od moje krivize: inu ozhisti me od moje pregrehe.

Ti, Gospód, si sizer nam gręshnikam skusi Isaia sapovedal, rekózh: ***) *Umite se, ozhistite se, spravite is-*
c *pred*

*) Luk. 16, 6. **) Isa. 1. 16.

pred mojich ozhy vashe hudobne ismisľu-
vǎnja: ienjaite hudobnu dĕlati: Vender
zhe misľimo, de samóremo tó is-
nashe lastne mozhy sturiti, le no-
vizh omadeshújemo, inu ogerdimo.
savolo tiga tebe, Gospód, prósim,
operi mene od use moje krivize.
Meni tizer edĕn tvojich namestnikov
rezhe: Tebi so tvoji grĕhi odpu-
šheni, kadar meni odvĕso da: al
jest savolo tiga she nišim po pól-
nim bres skĕrbi: sakaj tvój na-
mĕstnik je zhlovĕk, inu ne móre
zĕlu moje serzĕ sposnati; sa tó meni
samú na toko visho odvĕso, dá, ka-
kúr sódi, de sim toisto dobiti urĕ-
dĕn, inu prav perpravlen. Ti pak
Gospód, si, *) kateri serza, inu obi-
šti pregleduješh: ti tedaj mene, prósim
te, do zhistiga operi.

Jest tudi ne vem, zhe so moji
prešhini grĕhi po pólnim isbrisani
bily, inu zhe so tudi isbrisani, ka-
kú veliku je pak nastópkov tibištih
she

*) Psalm 7. 10.

ſhe v' meni oſtalu! Ena poſebna ſlabóſt, enu fizer naturnu ſkusi pregreſhne navade pak ból uterjenu nagnenje k' grehu, ena mráslota k' dobrimu, ena sanikernofť v' pre-
magúvanju, en ſtrah pred zhloveſh-
kimi ſodbamí, ena bojezhnofť, inu
enu nagnenje k' odvúpanju, enu
hrepnenenje pruti ſtvareſem, ena su-
pernofť nad réſnizo, inu upiránje
pruti njej: tó ſo tiíſti ſhalofťni oſtan-
bi prejšhnih grehov, od katerih ti,
o Bóg, mene zhes dalej ból operi. Dáj,
des pokórne ſolſe takú dólgu tózhim,
dokler nevárnofť greſhiti ne jénja,
tedaj dokler na ſveiti ſhivim. Sturi,
de bó mój pádéz meni k' pridu,
inu de, keď ſim pádél, ból ſvet
poſtanem.

Operi me tudi od mojih malih
grehov. Uſi grehov ſe pravi ſpokór-
nik uſtraſhi, keď dobru ve, de *)
kdór to málu ne zhiſla, bó po zhaſi pá-
dél. Kdór male grehe obſhalúvati
c 2 opuſty,

*) Sir. 19. 1.

opuſty, per temu ſe ſtan pravize ne
 fizér na enkrat, ampak po zhaſi
 ràsguby. Máli pádèzi ſo v' zhaſi
 pravprav nevárni: kólikùkrat je
 majhina rana ludy pod ſemlo ſpra-
 vila, katere vèlike rane niſo oſmer-
 tile. Zhe je vèkſhi grèh, dokler
 ni v' navadi, prèj ſe ſa grèh ſpoſná,
 hitréjſhi ſe ſdravilu ſuper njega
 pojſhe: máli pak, kèr ſe ſkoraj ne
 zhúcio, ſa tóliku nevárnifhi poſta-
 nejo, kólikùr ſe bòl bres ſtrahú v'
 ferzi hránjo. Jeſt ſim ti iſkuſil inu
 ſa tó rezhem, de vèkſhi dèjl ſerze
 v' malih grèhih ràsv jenu ſe tudi
 vèlikih grèhov veliku ne uſtraſhi:
 inu zhlovèk ſa tóliku vezh ſtrahu
 nad ſmertnim grehi ſguby, ſa kó-
 likùr vezh ſe je v' malih grèhih bres
 ſtrahú ſhivèti navadil.

Ozhifti me ne ſamú od uſih mojih
 grèhov, ne ſamú od uſiga, kar je
 grèh v' meni ſkaſil, ampak zelú od
 tiga, kar bi mene ſupet v' grèh per-
 pelati ſamóglu: ſakaj v' meni ti zhy
 enu hudóhnu ſeme; inu kóliku grè-
 hov

hov si ti per meni vshe ubranil, katerih kál je v' mojim serzi tizhal, inu katere bi jest bil gotovu sturil, aku bi ti ne bil mene pred timiistimi obvárùval. Postergaj tedaj is mojiga serzá stári kvas, kvas hudobie, inu malopridnosti, de postanem novu testú, oprěsni krùh zhísti, inu rěsnize. Ozhisti moje berláve ozhy, de se bóm bòl zhujezh uliga ogibati vèdil, kar bi mene smotiti samóglu, inu bó meni moje spazhenie tólikaj mijn shkodùvalu, kólikùr bòl zhujezh si bóm persadeval kál moje hudobie is mojiga serzá vùn pùliti. Gospód! póln savúpanja na tebe kli-zhem s' gobovim mósham, rekózh :
 *) Gospód! aku hozhesh, samóresh mene ozhisti: Rezi tedaj: Hózhem, bodi ozhisleu, inu berfh bóm prav zhíft.

4. Sákej jest sposnam moje pregrehe : inu moj grěh je vèdnu pred mójimi ozhmy.

Pervi sad od grěha je, de grěshni-
 ka

*) Matt. 8. 3.

ka oslepy. Jest sim greshil ; al tvoje
 visok sti, o Bog, se nisim bal, tudi
 nisim gnufobo svojiga greha zhertil,
 ker nisim ne tebe, ne hudobió svo-
 jiga greha sposnal. Ah kolikokrat sim
 te itrašne Jersalémskimu mestu
 re hene besede slis hal : *) *De bi tu-
 di ti inu slasti na ta tvoj dan sposnalu
 tlu, kar je k' tvojimu miru, sdaj pak
 je skrita pred tvojimi ozhmy. Kogá so
 te besede ból kakúr mene sadele :*
 al jest se nisim spomnil ; de so me-
 ni rezhene. Savolo tiga je moj pre-
 greshni stan sa tóliku strašnišhi
 postal, sakólikúr majn sim tigaištiga
 nevarnost vidil.

Meni je fizer teshku bilú s' gre-
 himi oblosheno vesh imeti : al jest,
 namesti de bi bil skusi odkritolerzhuu
 obtoshenje tó teshko butaro odlóshil,
 sim svojo pregreho skusi sakrivánje
 takú rézhi sa svoj harbet stavil :
 kamúr sim shal, sim vednu greh s'
 sebój nosil, inu vender nisim tigaišti-
 ga

*) Luk. 19. 42.

ga nikóli viditi hotel. Per usim tim, kir sim si persadeval, sam sebe pred seboj sakriti, si ti mene vezhkrat filil sebe viditi, kakú sim spazhen, nagnusen, inu od gręha ranjen. Kaj bi bilú sa me, aku bi ti bil mene v' moji štepoti sapustil: v' shivlenji bi ne bil svoj gręh sposnal, inu sa to bi bil perfilen tigaištiga zelo vezhnešt bres usiga prida s' terplenjam, inu framoto ględati.

Al glęj hudobo gręšnika, kateri sam sebe viditi nozhe. Kólikúr ból sim sam sebe pred seboj sakrival, tólikaj ból sim jasne ozhy imel, prestópikè mojiga blishniga viditi. Bruna nisim v' svojim ozheši zhutil, pesdir pak sim v' ozheši svojiga brata vidil: sakaj gręhi mojiga blishniga so bily pred mojimi ozhmy; moja hudobiá pak je med mojimi plezhmi tizhala: druge sim ojstru sódil, sam sebe pak nisim snal obšoditi: druge sim zeliti hotel, sa moje lástne rane pak nisim sdravila posnal: druge sim tóshil, inu pokorjenja urędne sódil, sebe

sebe pak sim sa nedólishnega fhtel: jest sim bil timistim preusętnim Fariseizam enak, kateri so v' preštevju najdeno shenó pred Kristusa pelali, inu toshili, de bi bilá s' kamni pobita. Jesus se je doli per-pognil, inu je s' perstam na semlo pisal. Gospód! tudi ti na semlo pisal, kadar ti meni dál saštopiti, de nisim drugiga, kakúr prah, inu zheru semle. Al moj napúh ni per-pustil, de bi se bil v' svoj prah vérnil, inu sebe ból kriviga kakúr druge sódil. Tukaj si se, Gospód, gori fklonil, inu tvojo možhno desnizo zhes mene istęgnil: ti si besęde, katere je nekádaj Kristut Fariseizam, toshnikam ene grešhnize rekal, meni govóril: *) *Kateri je med vami bres greha, naj pèrvi v' njó kamén vèrše.* Te besęde so bile taista strela, katera je moje serze sadęla, inu mój napúh pobila. Takrat sim rekal **) *Sdaj sim sazheł: to je premenjenje desni-za Narvishniga.*

Ta

*) Joan. 8. 7. **) Psalm 76. 11.

Ta zhas se je per meni use premenilu. Moja pregręha, katero nisim prej viditi hotel, je bila na enkrat ufa pred mojimi ozhmy. Use me je na moje gręhe opómnilu, jest sim teiste takú zhistu vidil, ravnu kakür bi bil teiste danäs sturil. Moje zęlu shivlenje, od takrat, kadar sim se vúmiti sazheł, do sdaj ni bilú drugiga kakür hodobia. Ni bilú ure, v' kateri bi ti, Gospód, ne bil meni dobróto sturil; al tudi ni bilú ure, v' kateri bi ne bil jest pruti tebi nehvaleshen. She nisim tebe, Bóg, prav posnal, sim vshe snal tebe shaliti: moje serze sim vedil na stvary vesati; al toistu s' vero, vúpanjam, inu lubesnio k' tebi usdigniti ni meni már bilu. Zhe lih sim bil mlad v' lejtih, vender sim v' hudobii vshe star bil. Moje ozhy, vufhesa, jesik, vusta, roke, inu nogę sim dál hudobii sa flushbo. Kóliku ludy sim s' mojim rásvusdanim sadershánjam pohujshal; kóliku nedólshnih serz sapelal. Ah Gospód!

spód! drugiga ne rezhem, kakür :
 **) *Ne spomini se na pregręhe moje mladostli, inu na moje nevędnosti.*

Al enu je, kar mene pred ufim
 nar bõl pęzhe, namrezh, de sim
 tvojo lęeto besędo sanizhõval, inu
 ravnu skusi tõ sebe nar bõl v' fle-
 poti perdershal. Toisto poslushat ho-
 dici sim bil prelen, inu toisto, ka-
 dar sim njõ flishal, pomisliti, ali
 v' tejisti se rąsgledũvati je bilũ me-
 ni presũpernu. Nar strahnihi rėsni-
 ze so bile meni sapstõjn osnanũvane;
 jest sim nję poshlushal kakür de bi-
 le druge, inu ne mene sadele. Ko-
 likũkrat sim moje dushne visharje
 shálil, kęr sim per njih opominũ-
 vanji gluh bil, zhes nję godernjal
 njim se posmehũval: ony so na ti-
 him sdihõvali, kęr se nisim od svo-
 je nevũmnosti, inu slepote previ-
 shati dál. Kakũshni strah me objide,
 kadar se spõmnim, kólikukrat si ti
 solse mojih dushnih visharjov shél,
 inu

inu zhes mene na skrivnim sodbo
pelal. Ti si une toláshil s' besédami,
katere je tvoj lubi sin tvojim Jogram
nekádaj rekal: *) Kdor vajs poslusha,
mene poslusha; inu kdo vajs sanizhuje,
mene sanizhuje. Kdor pak mene sanizhu-
je, sanizhuje tega, katere ie mene pishal.
Meni si pak na tihim kakur nekádaj
Judam prötil: **) Jerúsa'em, Jerú-
salem, kir morish Preroke, inu s' kam-
niam pobijash te, katere so k' tebi posla-
ni, ko ikukrat sim hotel vkup spravit
tvoji otroke, kakur hokla vkup spravi-
la svoje pisheta pod perute, inu ti nisi
hotel, glejte vasha nisha vam bo pusta
pushena.

Sa res nesmerjenn je bogátstvu
tvojiga usmilenja, katere je mene
she perhranilu, katere je meni ozhy
odperlu, katere je moje serze k'
pokóri omeznilu. Ni stvary, s' katere
bi ne bil tebe vezhno dobróto re-
shalil; sa to tudi nima sa naprej stvary
biti, katere bi meni k' pokóri ne
flu-

*) Luk. 10. 16. **) Matt. 23. 37.

flushila. Dofihmal nisim hotel svojo
 pregreho tudi perfilen viditi; sa na-
 prej pak bóm toisto radovolnu gle-
 dal, de bóm pokóro delal; moja pre-
 greha imá vednu pred mojimi ozhmy
 biti, de se bóm vednu v' pokóri tru-
 dil, de bóm vednu sa tvoje usmi-
 lenje hvaleshen. Usaki dan bóm svo-
 jo dusho k' hvaleshnosti opominjal,
 rekózh: *) *Hvali Gospoda moja dusha!*
inu nikár ne posaki na use njegove do-
brote: on use tvoje pregrehe odpúsha:
on use tvoje slabosti osdráva. On tvoje
shívlenje od smerti rešhi: an tebi obilno
milost, inu vjmilenje stury.

5. Tebi samimu sim greshil, inu prizho
 tebe sim húdu sturil: de bósh v' tvo-
 jih besedah sa resnizhniga sposnan,
 inu premagash, kadar bósh sójen.

S' mojimi vunajnimi grehi sim dru-
 ge reshilil, drugim shkodúval, druge
 pohujshal; al prav rezhi sim tebi
 samimu greshil: sakaj ti si sama
 svetóft,

*) Psalm 102. 2.

svetóft, sama praviza, sama rešniza :
 savolo tigá, kólikùkrat sim super
 te zhednofti grefhil, sim na ravnoft
 super tebe grefhil. Po bešedah S.
 Gregórja: „Zhlověk negrefhy zhlo-
 „vėku, kėr v' zhlovėku ali enak,
 „ali fhe vėkshi madesh tizhy. Sam
 „Bóg se pravizhnu nad grėhi moshtú-
 „je, ker on sam je, v' katerim se
 „nizh svarjenja urėdniga najiditi ne
 „more. Kėr tedaj sgol sam Bóg sa-
 „nese, sam pravizhnu sódi; njega
 „samiga reshali, kateri grefhy Sa-
 „kaj kólikùr se kdó fkusi grėh Bo-
 „gú nepodóbniga stury, tóliku stra-
 „fhno svetlóft nar višhiga sodnika
 „reshali.“

Prizho tebe sim hiudu sturil Drugim
 ludem je bilá moja hudobiá dofti-
 krat nesnana, inu zhe so tudi mój
 vunajni grėh vidili, vender dofti-
 krat niso vėdili, sa kaj. inu s' ka-
 kim nagnenjam sim grefhil oni niso
 zelo hudobo mojga serzá sposnali.
 Ti pak, Gospód, *) si sposnávez mi-
 sel

*) Heb. 4. 12.

Jel, inn naprejusetja v' sèrzi. Inu pred
tvojim oblizhjam ni nobena stvar nevi-
dejozha; ampak use je tvojim ozhem na-
gu, inu odpertu. Kakú nevámén sim
tedaj bil, ker sim tebi raunu takú
kakúr ludem mojo pregreho per-
kriti hotel: kir vendèr ravnu tvoja
use vednost bilá imèla mene perder-
shati, de bi ne bil prizho tebe húdu
sturil, kar sim se prizho ludy stu-
riti framóval. Savolo samsvojne lu-
besni sim sam sebi prevezh prizhe-
jozh bil, sa tó sim na tvojo prizhe-
jozhnost, o Bóg, posabil. Al Go-
spód! usmili se zhes - me, sanesi
meni, inu dáj, de se skusi resnizhno
pokóro pobóls'ham, de bosh v' tvojih
besedah sa resnizhniga sposnan, inu pre-
magash, kadar bosh sojen.

S'. kárstno vodó od grehov opran
sim bil med tvoje otroke pershtet,
inu nebes'hku krajlestvu je bilú me-
ni sa deilesh odlózhenu. Al korenina
spazhéja je v' meni obtizhala, inu
ker sim opustil tó is serza vednu tre-
bici, je taista mozhuva postala, inu
mene

mene k' hudobii guala. Sam sebi pu-
 shen sim v' nar hudobnihi grēhe
 dovolil, inu takú sim ne samú tvojo
 svetóšt oframotil; ampak sim zelú
 kriv bil, de so hudobni tvoje svētu
 ime kleli: sakaj oni so takú sami
 per sebi mislili: Tá zhlověk je bo-
 gabojēzhe shivel, on je v' Boshjo
 hisho rad hodil, on se je sa nebēša
 trudil: inu sdaj je od Bogá, na ka-
 teriga je tolikaj vúpai, sapušhen v'
 takú velike grēhe pádēl: sakáj bi
 tedaj na Bogá vúpali? Sa káj bi se
 tolikáj v' njegovi postavi trúdili?
 Takú sódio, inu takú govore ufi
 hudobni, kateri hotē hudobnu shi-
 vēti. Jest pak sposnam, de si ti me-
 ne patti pustil, savolo moje preu-
 sētnosti, inu sa tó, de bi svéjt
 previshan bil, de ti sam si svet,
 pravizhēn, svéšt, inu resnizhēn:
 zhlověk pak je hudobén, krivizhēn,
 nesvéšt, inu vših Boshjih dobrót
 neurēdēn.

Kdó bi vedil, de so tvoje oblube,
 o Gospód! takú terdne, de tēiste no-
 bena

bena zhloveshka nesvestoba, nobena
 hudobia podreti ne more, aku bi si
 ti ne bil isvolil kakiga grešnika,
 nad katerim bi resnizhnost tvojih
 besedy iskasal. Jest sim hudú gre-
 shil, inu ti si moje serze k' pokó-
 ri omeznil. Kakú srezen sim jest,
 ker tolikaj grešnikov, kateri v'
 grehe pádejo, nikdár vezh ne usta-
 ne; mene pak, aku ravnu je moj
 napuh saflushil, de bi na uselej sa-
 pushen bil, si supet po tvojim ne-
 skonzhnim usmilenji is greha usdig-
 nil, inu verh tiga she mój pádéz
 k' mojemu pridu, inu k' tvoji zha-
 sti obernil. Gospód! senefi meni mo-
 jo pregreho, inu iskashi se pruti
 meni kakúr dobrotlivi ozhe, kateri
 je na use reshajenje posábil. Táda
 bódo usi sposnali, de so resnizhne
 tvoje besede skusi vusta Ezehiela
 povedane: *) *Nizhem smert hudobni-*
ga, temuzh, de se hudobén od svojiga dianja
preoberne, inu shivy. Premagaj use
tvoje sovrašnike, inu sturi, de,
 ka-

*) Ezech. 33. 11.

kakur sim druge s' mojimi grēhi
pohujšhal, inu kriv bil, de se je
tvoje svētu ime klelu, takú nję s'
mojo pokóro pobóls'ham inu k' po-
svezhúvanju tvojiga imēna perpe-
lem.

6. Sakaj glej, v' hudobii sim spozhet:
inu v' grēhi je mene moja mati spo-
zhela.

Vshę v' maternim teleši sim bil
hudobén, inu vùs spázhen: is ma-
terniga teleša sim na tá svēt s' ber-
lavinu vúmam, s' hudobnim, inu k'
stvarem naklónjenim serzam, telešam
k' ušimu rásvusdranju nagnenim pēr-
shal. V' meni je bilá nepremóshnost
k' ušimu dobrimu, al k' ušimu hu-
dimu je bilú neisrezhenu nagnenje
v' meni. Ni zhudu tedaj, de se,
kadar mene enu malu sapustish,
sdajzi v' grēhih sna dem: inu de,
kadar sam sebe ránim, ne morem
sam sebe sazeliti.

V' maternim teleſi ſim bil v' grēhi ſpozhet, inu od takrat s' tebój v' ſovrashtvi, inu vėzhniga pogublėnja uređen: sakaj po beſedah S. Paula *) *Od nature ſmo bily otrozi jese.* Aku bi mene ti takrat bil umrėti puſtil, bi jeſt bil vėzhnu pogubljen. Troje uſmilenje, o Goſpód! je bilú, de ſim bil na ſvejt rojen. Al po tem kadar ſim bil rojen, kdó svunajtebe je ſamógel mój pėrvi mádesh isbriſati? **) *Kdo ſamore ozhiſtiti ſpozhetiga is nezhiſtiga rodú? kaj ne, ti ſam ſi taiſli?* Tvoje uſmilenje je tedaj bilú, de ſim k' osdraviózhi vodi ſvetiga kėrſta pėrſhal. Sa reſs dęla tvojiga uſmilenja pruti meni ſo takú ſtare, kakúr ſtaru je moje ſhivlenje. Od teleſa moje matere ſem ſi pokasal, de ſi ti moj Bóg, inu de je moja ſama frezha v' tvojih rokal biti. ***) *Od mojiga rojſtva ſim je v' tvoje rokę vėrgel: ti ſi moj Bog od teleſa moje matere ſem, ne odſtopi od mene. Goſpód! bódi*

*) Efes. 2. 3. **) Job. 14. 4. ***) Pfal.

bódi zheshen sa tó tvoje neisrezho-
nu usmilenje pruti meni neured-
nimu!

Gospód! bósh már sdaj mene sa-
puštil, po tim, ker fi s' menójtakú
dólgu usmilenu delal? zhimu bi ti
tolikaj dobrót savergél, katere fi
meni od perviga duę mojiga shiv-
lenja šturil? Rešs je, de sim pruti
tebi grosnu nehvalessen bil, ker sim
tebe sa take velike dobrote, sa pre-
jeto kárštno guado sahvaliti posabil-
Al ravnu mój pèrvi grěh je šturil,
de na use dóbru posabim; od ma-
terniga teleša sim hudobnu drévú,
katěru ne nófi dobriga sadú. Sa vo-
o tuga pak usmili se zhes - me de do-
bér sad nósim: usmili se, de bódo
nad menój ispólnjene besede „S. Pau-
la *) Ker je grěh obilni bil, je gnada
šhe obilnišni pošala.

d 2

7. Glej

*) Rim. 15. 20.

7. Glej ! ti rešnizo ljubih : nesnane skriv-
nosti tvoje modrosti si meni rásodel.

Gospód ! kadar svoje spazhenje od
materniga teleša sém tebi pred ozhy-
stavim , ne mislim s' tem svoje gre-
he isgovarjati , tudi ne jishem se
saflúshenimu pokorjénju od tegniti :
sakaj meni je snanu , de ti ne samú-
uso lash , inu hlenenje sovráshish ;
temuzh tudi rešnizo , inu od krita-
serzhnost veliku ljubih : jest vem ,
de so moji pervi starishi v' paradi-
shu tebe mózhnu reshalili , ker se
po tem , kadar so greshili , niso hotli
svojiga greha obtoshiti , temuzh so
se isgovárjali , inu eden drugiga kri-
viga delali. Tudi ne moresh ti vezhna
praviza greh bres pokorjenja pusti-
ti : ali more tigaištiga grešnik sam
na sebi pokoriti , ali pak bósh ti
tigaištiga nad njim pokoril : greh bi
greh ne bil , aku bi ne mogel po-
korjen biti. Sa to se odkrita serzhnu
obtóshim , de sim greshil , inu de sim
sa tolikáj májn sanáshanja urédén ,
kólikúr vezh si meni skrivnost tvoje
mo-

modrósti rásodel, inu kólikùr vezh
dobróc si meni sturil.

Ti si meni starishe dál, kateri so
mene v' strahi Boshjim podvúzbili:
ti si meni take duhovske pastirje,
inu visharje poslal, kateri so meni
resnize svetiga Evangelja osnanó-
vali, inu si use persadeli menitei-
ste prav sastópne sturiti. Ti si meni
prezej rásvumnosti dodejlil; sravén
pak si mene tudi s' zhalnimi dobró-
tami obilnu obdaròval, de ni bilú
meni tréba tóliku sa shivesh, inu
drugu potrebnu skerbeti, ampak sim
vezh perloshnosti imel kakùr drugi
na tebe misliti, tebe bòl sposnati,
tebe lubiti, sa tebe shiveti: sn tó
sim bil bòl kakùr drugi dolshan te-
bi svest biti; sakaj kdór vezh pre-
jime, imá tudi vekshi dolshnost te-
bi svest ostati. Per usim tim pak
sim gresnil, inu takú tebe veliku
hujshi reshalil, inu sa tó sim mājn
sanáshanja, uezh pak pokorjenja ure-
dén: Sakaj *) *hlapez, kateri volo svo-
jiga*

*) Luk. 12. 47.

jiga gospóda uč, inu se ni perpravil, tudi po njegovi voli ni sturil, bo veliku tepen.

8. Pokropi me s' Isopam, inu bóm ozhisten: operi me, inu bóm bel kakúr sneg.

Spósnám, de sim pokorjénja urédén, inu potreben: al tudi spósnám, de uče, kar samórem sa svoje ozhišhavanje sturiti, tebi bres tvoje gnade dopasti ne móre. Uče moje vunajne spokorne dela ne samórejo moje grehe isbrifati, so nepremóshue mene ozhišhavati, veliku vezh, aku sim sam sebi pushen, samórejo mene spazheniga she ból omadeshòvati, ker samórejo mene preusètniga sturiti. De se tó ne sgody, morešh mene s' duham notrajne ponishnosti oshivèti: Sa tó tebe prósim: Pokropi me s' Isopam. Isop po besèdah S. Augustina, inu S. Gregorja na sidu raste, pomejni nekaj sanizhliviga, inu flúshi k' osdravlenju plúzh, katerih napenjanje zhlovèshki napùh po-

pomejni. Taki Isop je pomishania pólnu zhlovestvu Kristusa na krishi. Sturi mene deleshniga Kristuoviga ponishanja na krishi, kjer je on svo-je telú kakúr enu kropilu is Isopa v' svoji lástni krivi pomozhil, de bi nas pokrópil, inu od gréhov ozhi-stil.

Pokropi me s' takim Isópam, inu bóm ozhisten: sakaj *) aku kry koslov, inu junzov, inu potreseni pepel ene teli-ze ognijene k' telešni zhistosti posvety, kakú veliku vezh bó kristusova kry, ka-teri je skusi svetiga Duha sam sebe bres usiga mádesha Bogú ofral, nashe včst od mèrtvih del ozhistilá, de bomo shivimu Bogú slushili. Katera telešna lepota samóre dušni lepoti enaka shteta biti, inu kaj je ból belu kakúr snež? kakú bel bóm tedaj na dušhi, aku ti toisto v' krivi tvojiga lubiga Sina operesh! Operi me zhe dalej ból od moje krivize, inu ozhisti me od mo-je pregrehe, de bóm enkrat med tešste

*) Heb. 9. 13.

teiste perſhtet, od katerih S. Joa-
nes govory, rekózh: *) *Vidil sim*
veliko trumo ſlati prizho Jagneta, katęri
ſo bily v' bęlim oblezheni, inu ſo pálmove
veje v' ſvojih rokah imęli. Taikrat
ne bó vezh viditi Isopa, tó je ſęli-
ſhe ponishúvájja, s' katerim bi mo-
gli isvóleni pokropleni biti: ampak
v' kristuſovi krivi oprani bódo pál-
nove veje, snaminja premáganja, inu
veſelja v' rokah deſhali.

9. Puſti me veſęlo, inu pęrjetno beſędo
ſliſhati: inu poterte koſty bódo od
veſelja poſkakúvale.

Jęſt ſim ſvoji pregrehi vojsko
napovedal, vędnu bóm toislo pre-
ganjal: nikdár ne bóm jęnjaj ſvoje
meſú tretí, inu v' ſlúshnoſt ſprav-
lati: ſa tó vúpam pravi mir v' ſvoji
veſti ſadobiti. Kadar ſim s' grehmi
tebe reſhalil, ſim neſrežhén zhutil
**) *de moje koſty nimajo pokoja ſavolo*
mojih grehov. Sđaj, kęr ſi ti moje
ſer-

*) Skriv. rásod. 7. 9. **) Pfal. 37. 3.

serze k' pokóri naklonil, preoberni,
 inu poravnaj toistu, de relnizhni
 mir sadobim, de pride v' moje ser-
 ze tvój svēti Duh stanòvati, kateri
 nótrajnu veselje pernese dushi k'
 snaminju, de je s' tebój, o Bóg,
 spravlena, ker te je prej nevúmnu
 reshalila. Gospód! polasti se popól-
 nim mojiga serzá napravi notri tvoje
 krajlestvu, inu govori moji dushi,
 kakúr si nekàdaj Jogram rekal, ka-
 dar si skusi saperte duri noter k'
 njim pèrshal: *) *Mir vam bodi. Go-*
vori meni, sakaj tvoj hlapèz je per-
*pravlen tebe poslušhati: **)* *Poslu-*
shal bom, kài bo Gospód meni govoril:
sakaj on bo svojimu ljudstvu, svojim svetm
inu tem, kateri se is jerza preobernejo,
mir osnanóval.

Al pusti veselja póln glals takú
 shlišhati, de taisti v' mojim serzi
 svoj sad pernese. Rezi meni, kakúr
 si nekàdaj v' preshestvu najdeni sheni
 rekal: ***) *Tudi jest te ne bom obsodil:*
 pojdi,

*) Joan. 20. 21. **) Psal. 84. 9. ***) Joan.
 8. 11.

*Pojdi, inu sa naprej vezh ne greshi. Rezi kakur si vudalomnimu rekal: *) Savupaj sin, tvoji grehi so tebi odpushteni Rezi, kakur si gobovimu, kadar je sa ozhistenje profil, rek-
kal: **) Hozhem, bodi ozhisten: inu sdajzi je on zhyst postal od svojih gob. Rezi, kokur si slepimu per poti se-
dezhimu na njegovo proshnjo odgo-
voril: ***) Poglej gori, tvoja vera je
tebi pomagala. Inu sdajzi je on pregle-
dal Rezi moji dusi: ****) Jest sim
tvoja pomozh.*

Dokler sim svoje grehe lubil, sim
bil od tebe vezhnu shivljenje, inu
veselje dalezh prozh, jest sim bil
kakur en mertvi v' grobi, bres usiga
notrajniga shivljenja, bres usih do-
brih nagibkov, bres dushniga vesel-
ja: lepih zhednost, katere dusno ka-
kur kofty telu podperajo, inu mozhno
sture, ni bilu nizh v' meni, inu sa
to sim bil kakur kofty, katere na
son-

*) Matt. 9. 2. **) Matt. 8. 3. ***) Luk.
18. 42. ****) Pfal. 34. 3.

sónzi, inu dāshju trohne. Al Gospód!
 na tvojo beľedo, katera je *) Shiva
 inu možna, inu ojštrejši kakúr usaki
 na obeštrany resejzhi mezh, katera ie
 ob Ezehielovim zhafi po enim zelim
 polji silau veliku fuhih košty oshi-
 vęla, bó shivlenje, inu veselje moji
 dušhi došhlu, moje poterte košty bódo,
 oshivele, inu od veselja poskúvale. Sa
 tó ne bó moja dušha nikdár jęnjala
 tebe hvaliti, inu **) use moje košty
 porekó : Gospód! kdo je tebi enak ?

10. Ouberni tvój obras od mojih gręhov:
 inu isbrishti use moje krivize.

Jest sim ushe s' Isopam pokroplen,
 tó je, ponishan : moje poterte košty
 so sazhele od veselja poskakúvati,
 inu ti si vse pustil meni veselia
 pózne besede osnaniti : Tebi so tvoji
 gręhi odpuszeni. Al vender Sirah me-
 ne opominja, rekózh : ***) Savolo
 odpusheniga gręha ne bódi bres strahú.
 Sa

*) Hebr. 4. 12. **) Psal. 34. 10.
 ***) Sir. 5. 5.

Sa tó tebe, Gospód, prósim, oberni
 tvoj obras od mojih grěhov, inu de ga
 od mojih grěhov obernešh, oberni
 ga na tvojiga lúbiga sinú, inu na
 njegovo saflushénja póлно kry, skusi
 katero smo od grěhov oprani, inu
 skus katero je tvoja ojstra praviza
 potolashena bilá.

Dokler sim v' grěhih bil, si ti,
 Gospód, tvoj usmileni obras od me-
 ne obernen imel, inu serditu na me-
 ne ględal: ti si meni na skrivnim
 pròtil, rekozh: *) *Ti si po krivim*
mislil, de bom jest taki, kakúr ti: svaril
te bódem, inu s' tvojo vestjó preprizhal.
 Sa rešs ti, Gospód, bi taki postal,
 kakúrshni sim jest, aku bi mene sa-
 volo mojih grěhov ne svaril; ti si
 sizer en zhafs mólzhal, ker si na
 mojo pokóro zhakal: al ker nifim
 molzhati jęnjal, ker sim na mojo
 hudobió posabil, si ti mene svariti,
 inu s' mojo vestjó preprizhúvati sa-
 zheł. Sa tó so sdaj moji grěhi vednu
 pred

*) Psal. 49. 21.

pred mojimi ozhny, inu jest sim sa-
 volo tihistih v' fkerbi. Uselej bóm
 teiste gledal sa tó, de ti od mojih
 grehov tvoj obras obérnes'h; nikdár
 ne bóm na teiste posábil, sa tó, de
 ti na teiste uselaj posábif'h. De pak
 tudi vèdnu s' tvojimi usmilenimi
 ozhmy na mene gledas'h, *isbrishi use*
moje krivize : konzháj v' meni teiste:
 usufhi v' meni bòl, inu bòl studenéz
 moje hudobié, de ne bó nize tvoje
 ozhy shalilu, inu sa tó od mene
 odvèrnilu. Sa volo tiga dáj meni
 uselaj duhá pokóre, tó je, dáj meni,
 de bóm uselaj use moje grehe, inu
 njih hudóbo dobru sposnal, de bóm
 terdnu previshan, kakufhnu pokor-
 jenje sa teiste saflushim, inu de ne
 bóm opustil savólo tihistih se vèdnu
 v' pokóri truditi.

11. Stvari v' meni, o Bóg, zhistu serze:
 inu ponovi v' mojim osèrzhji praviga
 duhá.

Gréh je use per meni spazhil; use
 more pokóra poravnati. Poravnane
 mórejo

mórejo biti moje ozhy v' poglédih;
 vufhesa v' poslusljanju, jesik v' go-
 vorjenju, ufi vudi v' svojih delih.
 Al zhe je tudi use tó popravleno,
 fhe ni gotóvu snaminje resnizhiga
 spreobernenja. Serze móre prenaréje-
 nu biti, inu tedaj bó use drugu po-
 pravleno. Novu serze, v' katerim
 so nove misli, nove shele, novu
 shivljenje; tó prizhúje resnizhnu
 preobernenje. Zhlovék imá svojo zé-
 no od svojiga serzá; sa tó opominja
 „S. Duh, rekozh: *) S' uso várnostjo
 várúj tvorje serze, sakaj is nega isvera
 shivljenje. Kristus nafs vuzhy, de
 **) is serza pridejo hude misli, ubijánja,
 preshestva, kurbánja, tatvine, krive
 prizhovánja, preklinòvánja. Kakúr tedaj
 is serza pridejo ufi gréhi, more tudi
 serze pred vlim poravnanu biti, inu
 njegovu ponovljenje prizhúje od res-
 nizhnosti preobernenja eniga gré-
 shnika. Sa tó je tudi Prèrok Joel
 Jude opominjal, rekozh: ***) *Ter-*
gajte

*) Prip. 4. 23.

**) Matt. 15. 19.

***) Joel. 2. 13.

gajte vashe sèrza, inu ne (kakùr v' shalùvanju navado imáte) vashe obla-zhila.

Ozhisti tedaj, Gospód, moje serze, inu dodejli timuistimu dár zhistosti, de se usim nesramnim mislim, usim mélnim shelám odpove, de bó moje telú, inu dusha sa tebe urédnu prebivalishe : sakaj tá zhednost, kadar v' sèrzi krajlúje, usiga zhloveka posvezhúje : ona ne perpufty ozhesu kaj nespodóbniga gledati ; stoji na urátih vufhes, inu ne pufty nizh nesramniga govorjenja noter ; ona zhuje zhes use besede, de niso pohujshlive, zelú takih shelá, katere se neprevidenu unámejo : tudi per usimu zhujenju, inu varúvanju ni bres skerbi, inu ne najde drugej várnosti svunaj v' stanovitni ponishnosti.

Ne samú nesramne rezhy pak serze ognúfio, temuzb tudi use, kar serze lubi zhes tvojo volo, o Bóg ! usaka lubesén ene stvary savolonje
sáme

same ognúsi serze ; kër se takrat serze od tebe , kateri si sama zhítoft, lózhi. Vèrsi vùn , Gospód , is moji-ga serza ufo gnufobo polvejtne lu-besni, rêshi moje serze od ufiga prasniga strahú , inu od usih nezhi-mernih shelá. Dáj meni táku serze, de bóm med tẽiste pershtet , od ka-terih je písanu : *) *Blagúr tem , ka-teri so zhístiga serzá ; sakoj oni bodo Bogá glèdati. O neskónzhna zhístoft!* nobenu serze ni urèdnu tebe glèdati, ne tvoje prebiválishe biti , aku ti sam toistu ne ozhístish , inu toistu ná - se ne navèsesh.

Al Gospód ! moje serze je takú bolnú , inu spazhenu , de ni sadofti toistu ozhístiti , temuzh more, takú rezhi , prestvarjenu biti : *Stvari v' meni , o Bog , zhístu serze.* Pred stvar-jenjam sim bil prasèn nizh ; inu skusi grèh sim v' duhovskim bitji she màjn nrèdèn postal , kakúr je nizh ; sturi mene pravizhniga , de kaj posta-nem,

*) Matt. 5. 8.

nem, de kako zeno, kako urednost
dobim: sakaj opravizhenie je po be-
sedah „S. Paula novu stvarjenje: **)”
„*Aku je kdo v' Kristusu nova stvar po-
slal: je staru preslu: glejte, use je novu
poslatu. Sam ti, o Bóg, samorefh
tó s' tvojo usigamogozhno gnado
sturiti: Sakaj ti imash po besedah
„S. Augushtina **)” „nar usigamo-
„gózhnish oblást zhloveshke serza,
„kamur tebi dopade, nakloniti — —
„inu ker si ti, o Bóg: kadar si ho-
„tel kraje na semli postaviti, zhlo-
„veshke vóle ból v' svoji oblasti
„imel, kakur nje zhloveki samy ima-
„jo, kdo drugi stury - kakurti, de
„je svarjenje osdravlivu, inu de v'
„serzi posvarjeniga pobólfhanje po-
„stane.“ Kakur malu je zhlovek sam
sebi bitje dati samogel, takú malu
samóre sebi novu serze napraviti Ti
sam, o Bóg, morefh v' mojim serzi
use staru podreti, inu novizh si-
daci.*

e

Refs

**) „S. Aug. v' B. od svar. inu gnad.
na 14. P. n. 45.

Res je, de per opravizhenju je is moje strany moje dovolenje, moja pokórshina, moja prosta vola. Al de jest s' prosto volo hózhem, de rad dovólim, de sim pokórni, inu podvershen, ti, o Bóg milostivu sturish. Ti mojo neukretno, inu búntarsko volo k' dobrimu naklónesh: ti s' tvojo usigamogózhno gnado sturish, de kar dobriga prej nim hotel, tó potle rad, inu s' prosto volo hózhem. Nad mojo skashe- no, inu neukretno volo se vidi, kakú resnizhno je, kar „S. Kri- stom fškof govory, de preobernen- je grěshnika je vėkshizhudesh Bosh- je usigamogózhnosti kakúr stvarjenje usiga svejtá, inu de je lóshej po te- lesi mertviga k' shivlenju obuditi, kakúr pak hudobniga preoberniti: sakaj per stvarénju svejtá, inu per oshivlenju mertviga ni nizh, kar bi se Bogú v' bran stavilu. Ti si rekal, o Gospód, inu vse je bilú stvarjenu. Ti si mertvimu mladenzhu

rekal:

rekal: *) *Mladenèzh! tebi rezhem:*
Ustáni, inu mladenèzh je uštal. Ti
 si mertvimu Lazarusu kateri je vshe
 štiri dny v' gróbu leshal, rekal:
 **) *Lazarus pridi vùn, inu mertvi je sdajzi*
vùu šhal. Vóla pak grěšnika, ka-
 kùršni sim jest, je nepodvuzhli-
 va, neukrětna, buntarska: sa tó se
 je stvarjenje usiga svejta s' eno be-
 sedo sgódilu; sa odrešhenie pak, inu
 opravizheuje grěšnika se je Jesus
 Kristus trudil, inu je ušó svojo kry
 do sadne kaple prelil. Al tebi, o
 Gospód, ne manka mozhy mojo neu-
 krětno, inu buntarsko vólo pre-
 narèditi: sa tó tebe s' katóliškó
 Zerkújo prósim, rekozh: „Bódi,
 „prósimó Gospód, skusi goriusetje
 „našhíh darov potolashen: inu per-
 „moraj k' tebi s' tvojo milostio našhe
 „tudi buntarske vóle.

Ponóvi pak tudi, v' mojim oserzhji
 práviga duhá. Káj bi pomagalu serze
 e 2 ozhi-

*) Luk. 7. 14. **) Joan. 11. 43.

ozhifiti, inu od hudobie sprasniti,
aku bi se toistu s' pravim dúham
ne napolnilu. Nezhifti dúh, kakúr
prizhúje svēti Evangeli, kadar je is
zhloveka vún shál, se rad verne,
inu rezhe: *) V' svojo hiško je hom
vèrnil, od kodér sim vún shál. Inu ka-
dar pride, njó majje s' metlámi pomeeno,
inu ojnasheno. Tàdaj gre, inu usáme
seboj sedem drugik duhov, kateri so huj-
shi kakur on, inu gredo noter, inu tam
prebivajo: inu poslednu tigastiga zhlove-
ka postane hujshi kakúr pervu. Dáj me-
ni tvojiga S. Duhá, tigastiga duhá,
kateri mozhniga orošnika, tó je,
duhá táme premága; dáj duhá resnize,
inu svetósti; duhá, kateri ne vuzhy
drugiga, svunaj kar je prav, kar
je dobru, kar je svetú, inu resnizhnu,
de bó mojiga duhá ponóvil, inu sve-
to lubesén v' moje serze islil, lu-
besén rezhem, katera ni v' lepish
besedah, v' prasnih sheláh, v' nezhi-
marni sladkósti; ampak katera serze
prenaredy, ponovy, posvezhúje; ka-
tera

tera zhloveku perjetnu, inu lubes-
 nivu stury use, kar ti, o Bóg, hó-
 zhesu, supernu pak use, kar ti
 sovráshish; katera serze uterdi, inu
 mozhnu stury zhes use skushniave,
 inu timistinu notrajnu veselje no-
 trajnu veselje, inu pokój dodejly;
 toisto lubesén, katera je bilá ob-
 lublena v' tihistih flovezhih besed-
 dah, katere li ti, o Bóg, skusi
 Ezehiela Preróka govoril, rekózh:
 *) Novu serze vam bom dál, inu noviga
 duhá bom med vas poslal, use! bom od
 vushiga mesa kámnatu serze, inu mesenu
 serze vam bom dál. Mojiga duhá bom
 med vas poslal, inu sturil, de bote po
 mojih sapovèdih shiveli, inu moje povelja
 ohranili, inu sturili: lubesén katera
 zhloveku, v' katerim se snaide,
 prizhúje, de je on shivi vud, inu
 fin nove postave: ker skusi lubesén
 postane, kakúr govory (S Paul **) *List*
kristusovi, kateri je pisan, ne s'
zhernilam, ampak s' eúham shiviga Bogá:
ne na kamnate táble, ampak na mesene
táble

*) Ezech. 36. 36. **) 2. Kor. 3. 3.

tàble serzá. Tá list ni drugiga, kakúr zhloveshku serze; kar je v' tismistim pisanu, je lubesèn; ti sam, o Bóg, tigaištiga s' tvojim perštam, tó je s' tvojim duham pisešh, ne s' videjózhim zhernilam, ampak s' tvojo nevidejózhno gnado: v' kateriga ti pisešh takú, de se tó, kar vuzhišh, ne samú saštóoi, ampak tudi lúbi. Per drugih vukih se samú besede šlišhio, v' timu pak zhlovèk sebe tudi previshaniga zhuti: v' drugih vukih se rešniza pokashe, v' timu se zelú okúfi, inu lúbi: druge vuke terdu serze savershe, al tvoj vuk, o Bóg, serze omezhy, inu njemu terdobo usame: Sakaj Jėsus Kristus vezhua rešniza nam prizhúje, rekozh: *) *Usi bodo od Bogá podvuzheni. Sledni, kateri je od Ozhetá šlišhal, inu se navúzhil, pride k' meni.*

12. Ne saversi me od tvojiga oblizhja: inu ne usami meni tvojiga svetiga duhá.

Teshka je tvoja roka, o Bóg, inu
stra-

*) Joan. 6. 45.

strašnu je v' roke tvoje serdite jese
 pasti. Al nesrežha zhes use nesre-
 zhe je tá, od tebe sa uselaj saver-
 shen biti. Kateri grešnik bi se ti-
 gá ne bal, ker sledni po tim, ka-
 dar se je od tebe lózhil, ne saflu-
 shi drugiga kakúr sa uselaj sapu-
 shen biti. Aku ravnu si meni mój
 greh odpustil, vendar nisi meni ob-
 lubil, de bom uselaj terden, inu
 bres greha ostal: sakaj po besedah
 „S. Paula *) *Kdor meini, de stoji, naj
 gleda, de ne páde.* Savólo tigá more-
 mo po opominjanju ravnu tiga Apó-
 stelna svoje isvelizhanje s' straham,
 inu trepetam jiskati. Sa rešs kdó bi
 ne trepetál, kadar vidi, de si ti
 „Saula, od tebe tamiga sa krajla is-
 voleniga, na uselaj savérgel? kogá
 bi grosa ne obfhla, kadar med maj-
 hinim shtèvilam od tebe isvolenih
 Apostelnov eniga isdajávza vidi?
 Greh, zhe je tudi isbrisan, vendar
 hude ostanke sa sebój pusty, kateri
 samórejo grešnika s' zliafam v' po-
 gubienje perpelati.

Al

*) 1. Kor. 10. 12.

Al tudi ne usámi meni tvojiga svetiga
 Duhá Usámi meni, zhe tebi dopáde,
 moje premoshenje, mojo zh st mo-
 je sdrávje, moje shivlénje: lámú
 tvojiga svetiga Duhá ne usámi me-
 ni: sakaj on lam je shivlénje dushe:
 *) Duh je, kateri oshivla; mesú nizh
 ne poma. Tvoj dúh nam per nashí
 slabósti perpómóre, inu nals moliti
 vuzhy, zelú on lam nótri v' nals
 sdihúje **) Dúh perpómóre nashí slabó-
 sti: sakaj ne vemo, káj bi profili, ka-
 kúr je spodobi: ampak lam Dúh profi sa
 nafs s' neisrechenim saihovanjam. Tvoj
 dúh nafs vuzhy ufo resnizo: sakaj
 ti si rekal: ***) Kadar pride Dúh
 resnize, nafs bó on vuzhil ufo resnizo.
 Kadar tvój Duh jénja nafs oshivlati,
 jénjamo tvoji otrozi biti. ****) Ka-
 tere koli Duh Bashji vódi, ti so otrozi
 Boshii. — — Zhe pak kdo Kristusovi-
 ga Duhá nima, tá ni njegovi. On od-
 shene vús flushni strah, inu dá lu-
 besén otrók. *****) Niste prejeli, go-
 vory

*) Joan. 6. 64. **) Rim. 8. 26. ***) Joan.
 16. 13. ****) Rim. 8. 14. *****) Rim. 8. 15.

vory naprej S. Paul, duhá slúshno-
sti, de bi se supet báli, ampak ste pre-
jeli duhá sa sine gori usetih otrok, skusi
kateriga klizhemo: Abba (ozhe.) Samú
skusi tvojiga duhá tebe prav móli-
mo; inu kdó samóre Kristusa dru-
gazhi svunaj skusi S. Duhá zhašti-
ti? *) Nobedèn Jësusa ne kolne, ka-
teri skusi Boshjiga Duhá govory. Inu
nobedèn ne mere rezhi: Gospod Jësus;
svunaj skusi svetiga Duhá.

Kakú nevárnu je pak sa mene med
skushnjávami tigá svejta! kakú loh-
ku sgubim per moji slabósti tigá
duhá, zhe se ti, o Bóg, zhes mene
ne usmiltsh, inu meni ne pomagash.
Tvój Dúh ne móre sravèn posvejtni-
ga Duhá ostari, ker eden drugiga
sovrašhita: **) Sakaj me/ú shely super
duhá: dúh pak super m su: sakaj ta
dva sta edèn drugimu super. V' zhasi
je ena sama rezhi sadošti, de tvój
dúh is férza sbejshy: ena sama hu-
da misél, ena sama pregrešhna be-
seda,

*) 1. Kor. 12. 3. **) Gal. 5. 17.

ſeda, enu ſáma opravlánje, ene ſa-
 me preuſetne ſhele ſamórejo njega
 naveliku zhaſa od naſs odverniii:
 on ne terpy, de bi ſe njemu per-
 drushilu kaj takiga, kar nima njega
 ſa ſvoj konéz: on ſhely ſam lublen
 biti, inu ſam zelu zhloveſhku ſer-
 ze poſeſti. *) *Ne veſte, govory S.*
Jakob, de perjateľſtvo s' ſvejtam je Bo-
gu ſovráshnu? Kador koli bode tedaj ho-
te! tigá ſvejtá perjateľ biti, Boſhji ſo-
vráshnik poſlane. Mejnite, de Piſmu
ſapſtojn rezhe: Dúh, kateri v' vaſs
prebiva luboſumnu poſhely? Sa to naſs
*S. Paul opominja, rekozh: **) Ni-*
kár ne ſhalite ſvetiga Duhá. Kar je
nar ſtraſhniſhi, je to, de ſe doſti-
krat ne ve, kádaj ſe tá Dúh odmakne:
njegovu gnanje je uſim tim nesnanu,
kateri nimajo tanke, inu ráſſvitlene
veſty. Kólikùkrat pak on is ſerza
sbejshy, pride sdajzi v' toiſtu dúh
táme, inu toiſtu v' poſeſs uſáme.
Sa volo tiga prošim, o Goſpod, ne
uſámi meni tvojiga ſvetiga Duhá.

*) Jak. 4. 5. **) Efes. 4. 30.

13. Dodejli meni supet veselje tvojiga
isvelizhanja, inu poterdi me s' ime-
nitnim dúham.

Kakú frezhén sim bil Gospód!
dokler sim tebi svest bil, kakú pól-
nu veselja je bilú moje serze, ka-
kú veliko sladkóst sim zhútil, kadar
je tvoj dúh, inu tvoja isvelizhanska
gnada v' meni prebivala! mója vest
je bilá pokójna, inu mirna. Al v'
kako globozhino britkósti sim se
pogresnil, kadar sim tebe sapustil.
*) „Gorje dersni dúshi, katera je
„vúpala, de bó, aku se od tebe lózhi,
„kaj bólfhiga dobila.“ Namrezh:
**) „Ti, o Bóg, si nafs sá - se itu-
„ril, sa tó je nafhe serze nepokóinu,
„dokler v' tebi ne pozhivá.“ Ah!
sdihovati mórem s' Jobam, inu
rezhi: ***) Kdó bó meni dál takú biti,
kakú sim bil v' prejšnih meszih, inu
v' dnevih, v' katerih je Bóg mene varu-
val?

*) S. Aug. v' 6. B. od ispov. na 16.
P. 3. n. **) S. Au. v' 1. B. od ispov.
na 1. P. ***) Job. 29. 2.

val? kadar je njegova luzh nad meno
 svetila, inu sim per njegovi svetlobi po
 támi hodil? Kakú hitru so ty dnevi
 pretekli, inu kratki so bily ty meš-
 zi, v' katerih si ti, Gospód, meni
 bil kakúr en sid super ufo hudobió,
 v' kateri svejt plava: ti si bil sve-
 tilu mojiga vúma, moj svetóvávèz,
 mój vodník.

Skusi gréh se je ufe tó ràsgúbi-
 lu; nizh drugiga kakúr tamota,
 grosnu nagnenje k' hudimu, strah,
 mráslota, inu odvupanje je meni
 mój gréh sapustil. Dodejli, Gospód,
 meni supet veselje tvojiga isvelizhanja.
 Poravnaj moje zèlu serzè, de bóm
 supet vselje pokojne vesty dobil;
 inu tó ne savolo tigá, de bi slad-
 kóft takiga veselja obzhútil; ampak
 sa tó, de bi snaminje tvoje s' me-
 n'j sturjene sprave imel. Ni dru-
 giga veselja sa me kakúr tebe sa
 mojiga Isvelizhanja imèti. Naj se
 vesele posvejtni nad svojim obilnim
 premoshenjam, naj se vesele nad
 svojo veliko zhaštjó, naj se vesele
 nad

nad svojim sloshnim shivlenjam. Jest
pak s' S. Paulam mejnim *) de je
use ena sguba pruti visokimu snanju Je-
susa Kristusa Gospoda mojiga: sa kate-
riga volo sim use sgubil, inu shtejem sa
blatu, de Kristusa perdobim.

Ti si fizer moj Isvelizhar postal,
ker si meni mojo pregreho odpustil;
vender sim enak timistim bolnikam,
katerim osdravila fizer k' sdravju,
pomagajo, pak vunder popolnima
mozhi she nimajo. Skusi lastni pa-
dez od svoje slabosti previshan se
po pravizi bojim supet v' tako ne-
sezho pridti; susebnu ker sim skusi
padez she bol oflablen, kakur sim
prej bil: tudi sim v' nevarnosti sku-
si skritu napuhvanje, skusi preu-
setnu savupanje supet pasti. De se
tedaj meni kaj takiga ne pergody,
prosim, poterdi me s' imenitnim duham.
Poterdi me s' timistim duham. kateri
sebi zhloveshku ferze, podverhe
po cim, kir je sapelivimu duhu oroshje
usel,

*) Filip. 3. 8.

usel, inu njega vùn isgnal: poterdi
me s' timistim dúham, kateri je go-
spód, inu krajl zhes serze, tèt toistu
naklóné, de sazhne dobru lubiti,
inu dèlati: s' timistim imenitnim dú-
ham, kateri stury zhlovèka k' uli-
mu dóbrinu perpravniga, urniga,
inu premágavza usiga hudobniga po-
shelenja. Kaj so bily Jógri Kristu-
fovi, dokler niso S. Duhá prejeli?
slabi, nettanovitni, pólni ulé sórté
pomanklivosti. Al na Vinkushtni dan
s' imenitnim Dúham poterjeni so Kri-
stusa krishaniga ozhitnu osnanòvali.
Peter, kateri je prej is strahú smér-
ti prizho ene slabe dèkle Kristusa
satajil, skusi Boshjiga Duhá mozhan
sturjen se ni bál s' smertno nevár-
nostjo prizho Pisárjov Kristusa, sa-
mu shivlenje, ozhitnu osnonòvati.
Dodejli meni, o Gospód, takiga ime-
nitniga duhá, de svet premagam,
kadar me bó tá od póri résnize
odurazhúval, inu de s' Petram po-
rezhem: *) *Bogú se móre bol pokorshina
iskasati kakur ludem.*

*) Djon. Apost. 5. 29.

24. Hudobne bóm tvoje póti vuzhil : inu
grešniki se bódo k' tebi preober-
nili.

Petru je bilú nekàdaj rezhnu : *)
*Ti kadar je bosh enkrat spreobrnil, po-
terdi tvoje brate* Poterdi me, o Go-
spód, s' tvojim imenitnim dúham,
poterjen v' pravizi bóm hudobnike
tvoje póti vuzhil, inu nje s' tvojo
besedo v' dobrim poterdí. Pérví sad
rešnizhniga preobernenja je hvalësh-
nost ; inu kakù samórem tebi bôl
hvaleshen biti, kakùr zhe druge tvó-
je póti vuzhim, inu si persadevam
grešnika k' tebi perpelati, ker sim
nje prej s' mojim pregrešnim, inu
pohujšhanja pólnim shivlenjam od
tebe odurazhúval. Iskasal bóm greš-
nikam, de sa nje ni druge póti k'
tebi, o Bóg, nasaj pridti, svunaj
prava, rešnizhna, inu na grehe omër-
jena pokóra.

Ker pak lépi ràsglèdi vezh sture
per

*) Luk. 22. 23.

per zhloveku, kakur same besede,
inu ker se na spokornika bol spo-
dobi spokornu shivljenje nad seboj
kasati, kakur s' besedo vuzhiti,
hózhem v' pokori shiveti, inu s'
mojimi spokornimi deli grešne ser-
za k' pokori napelupati, de bódo ufi,
kateri so grešili kakur jest, tudi
take sapopadike od pokore dobili,
kakuršne sim jest dobil: sakaj jest
shelim, de, ker so se od mene hu-
dobió vuzhili, bi se tudi od mene
pokoro navúzhili. Moje trudenje v'
pokori móre nje previshati, kakú
hudú, inu grenkú je sa zhloveka
sapustiti Gospóda svojiga Bogá. Moje
pobólsnanje pak, inu odpushtenje
mojih grehov, kateru sim v' tvojim
usmilenu sadóbil, imá ušim greš-
nikam vúpauje delati na Isvelizhar-
ja, kateri hudobnika opravizhi. Oni
se imajo vuzhiti, de tvoje póti, o
Gospód, so usmilenje, inu rešniza.
Svejt je bil skusi mojo hudobió
pohujšar, dáj Gospód! de bó tudi
skusi mojo pokoro pobólsnan: inu
ker je tvejt nad menój vidil pre-
grešni-

grešhniga Davida, šturi, de tudi nad menój vidi spokorjeniga Davida.

15. Rešhi me od dolgá krivy, o Bóg, Bóg moj Isvelizhar, inu mój jesik bó tvojo pravizo s' veseljam hvalil.

Usmili se zhes mene ubógiga grešhnika, inu rešhi me od ufiga dolga krivy, tó je, od ufiga, v' kómúr sim se s' mojim mešam, inu s' mojo krivjó sadólshil, ker mesú, inu kry šta mene v' grehe perpelala. Jest sim taisti Evangelski hlapèz kateri je svojimu gospodárju deset távshènt taléntov dénarjov dolshan bil. Kóliku lejt vshe shivim na svejti, inu kjé je ura, v' kateri bi se ne bil kàj sadólshil! koliku távshènt misèl zhes dan, kóliku shelá! Skoraj use je bilú per meni do sdaj hudobnu, ker je moje zèlu serze spazhenu.

Susebnu, prósim, rešhi me, o Bóg, od grèhov, od katerih S. Paul govori,

vory, rekózh : *) *Děla mešá* so ozbit-
ne, katere so: *Kurbánje*, *nagnusnost*,
nesramnost, *nezhišlost*, *molikòvànje*, *sau-*
danja, *šourashtva*, *prepiri*, *nevoshlivo-*
sti, *jěse*. *boji*, *ràspertjá*, *ràsduojenja v'*
verí; *nevidlivosti*, *ubijanja*, *pijan sti*,
poshreshnosti, inu kar je vezh takiga.
Odusámi meni dólǵ ulih tih grěhov,
kólikúr sim tihistih sturil, inu va-
rúǵ me, de tešte nikdár vezh ne
sturim: odusámi meni kál ulih dru-
gih grěhov, katere she nisim sturil,
al katere savolo mojiga spazhenja
sturiti samórem, inu kateri vshe mo-
rebiti v' mojim sěrzi bres mojiga
vedesa skriti tizhe. Odusámi meni
dólǵ pohujšhanja, kateru sim dru-
gim dál, ker sim s' svojim shivlen-
jam drugim spodtiklej bil, inu sim
ně hudobió vuzhil. Kolikáj ludy
sim na tó visho v' dušhno směrt per-
pelal, is katere morebiti ne bódo
nikdár ustali.

Rešhi mene, o Bóg, Bóg mojiga
isve-

*) Gal. 5. 19.

isvelizhanja, od ufiga tiga dolga
 krivy skusi smert, inu kry tvojiga
 sinu, katero je on sa odreshenje ze-
 liga svejta prelil. Ozhisti mojo kry,
 inu mesu, de tukaj, dokler sim v
 mesu, duhovni zhlovek postanem.
 Do sdaj sim podobno perviga zhlove-
 ka Adama, kateri je is parsty par-
 sten, inu grešnik bil, na sebi notil;
 daj, de tudi podobno drugiga Adama,
 namrezh Jesusa Kristusa, kateri je
 is nebes nebeski bil, na sebi nosim:
 sturi, de stariga pregrešnega zhlo-
 veka s' njegovimi deli islezhem, inu
 noviga oblezhem, kateri ne shivy
 po shelah mesa, temuzh meso v
 slushnost spravla, inu dela mesa s'
 duham mory, kateri se ponovy k'
 sposnanju po podobi tiga, kateri je
 njega stvaril: de na to visho pla-
 zham dolg, kateriga ima sledni kri-
 stian po besedah S. Paula *) Bratje,
 dolshniki smo, ne mesu, de bi po mesu
 shiveli, inu sa tiga volo na vezhnu
 umerli, ampak, de bi dela mesa s'
 f 2 duham

*) Rim. 8. 13.

dúham morili, inu sa tigá volo vezhnu shiveli.

Gospód! sturi tó, kar te prósim;
 ti si Bóg, Bóg mojiga isvnlizhanja,
 sazhetnik usiga reshénja; ti sam sa-
 móresh mojo nepokójno vesh uto-
 lashiti; inu zhe tó sturish, bó moj
 jesik tvojo pravizo s' veseljam hvalil,
 tvojo pravizo, rezhem, katéra nózhe
 smért grěshnika, temuzh, de bi se
 on spreobernil, inu shivel. Per zhlo-
 veku je praviza, zhe se nad kri-
 vizo, katéro je sturil, sam moshtúje:
 tvoja praviza pak je, de usmilenu
 persanesesh timú, katéri svojo hu-
 dobió sposná, toisto v' lérzi resnizhnu
 obshalúje, je perpravlen teiste se
 odkrito seazhnu obtoshiti, tēr tebi,
 o Bóg, svoj dólgh poplázhati. Vednu
 bóm grěshnikam perpovedúval, de
 si ti v' tvojih oblubah resnizhen,
 de se pustish najiti slehernimu, ka-
 tēri tebe s' zelim lérzam, inu s' ušo
 brukóstio svoje dushe jishe. Takim
 pak, katéri so savolo svojih grěhov
 vúpanje sgúbili, bóm osnanúval,
 de

de je tvoje usmilenje od rodú do rodú ušim, kateri se tebe boje. *)
*Kadar tó pak, kakúr govory S. Paul, umerjózhe neumerjózhnost oblěklu, inu se bóm v' drúshbi tvojih isvo-
 lenih snáhál, bóm tvojo pravizo s' neisrezhenim veseljam osnanùval, inu rekal: **)* Sediozhimu na sedeshi, iuu Jagnetu bodi sahvalenje, inu zhasi, inu hvala, inu oblást od vėkoma do vėkoma.

16. Gospód! odpri moje shnáble, inu moje vústa bódo tvojo hvalo osnanùvale.

Gospód! jest ne bóm mogel tvojo pravizo prav, inu spodóbnu osnanùvati, aku ti moje shnáble ne odpresh: ***) Sakaj modróst po besėdah Módriga, je vústa mutastih odpėrla, inu jesike, negovorezhnih sgovorne sturila. Doklér fim majhén, tó je, ponishén bil, fim vėdnu tvojo hvalo pejl: fkusi napúh v' grėh sapelán fim ob-
 mól-

*) 1. Kor. 15. 54. **) Skriv. rásod. 5. 13. ***) Modr. 10. 21.

mólknil : gréh je mój jesik savešal,
 inu moje shnable saperel. Gospód!
 jest sim tebe profil, de bi moja
 vufheša odmašhil, inu timistim dáš
 sknsi tvojo besedo veselje slishti :
 ti si meni ozhy odperel, de sim
 svojo hudobió pregleđal, inu jest
 sim tebe profil, de bi mene s' spo-
 kórnimi tolsámi hòl, inu hòl oprál :
 jest sim tebe profil, de bi v' meni
 zhistu serze stvaril, inu praviga du-
 há v' mojim osérzhji ponóvil : tudi
 sim k' tebi sdilhóval, de bi moje po-
 rerte košty rásveselil. Sdaj tebe pró-
 sim, de moje shnable odpresh, inu
 vesy mo iga jesika rásvesesh. Use
 je bilú v' meni skusi gréh spazhenu,
 use móre s' tvojo osdravijózhho gna-
 do popravlenu biti, de bóm samo-
 gel tvojo pravizo hvaliti.

Kakú bi samogli moji nezhisti
 shnábli tvojo zhistost, inu svetóst
 spodóbnu osnanúvati? kakú shnabli
 nehvaleshnica tvoji dobróti prizhú-
 vanje dajati? kakú shnabli polvejtni-
 ga, v' sebe salúbleniga, preusétni-
 ga

ga zhlaveka od tvoje mogózhnosti, od tvoje visokósti, od tvoje rélnize govoriti? Moje serze je bilú rebi, o Bóg! sapertu, inu posemelfkim dobizhkam odpertu; moje serze je veljanje per ludeh grosnu shelêlu, inu se je polvejtiga sanizhúvânja prevezh bálu; sa tó so bile moje vusta saperte, de nisim tvojo hva- lo pejl, de nisim molil, de sim se framòval svojih grêhov obtroshiti, inu resnizi prizhòvanje dajati. Na- spruti pak je bil môj jesik v' nezhi- mernih rezheh filnu sgovorên, inu skusi tó so bily moji shnabli ognu- sení, takú, de morem s' Isaiam rezhi: *) Gorje meni, de sim môizhal, ker sim en zhlavek, kateri ognúšene shnable imá.

Vêrh tiga je mene tudi velika shaloft savolo mojih grêhov obshla, takú, de se meni od shalofti ne lú- bi shnable odperati. J st si vezhkrat persadevam to shaloft odgnati; ker s'

*) Isa. 6. 5.

s' Davidam svoji dushi rezhem : *)
 Sa kaj si shalostna moja dusha ? inu sa
 kaj mene motish ? savupaj na Boga,
 sakaj she ga bom hvalil : on je pomozh
 mojiga oblizhja, inu moj Bog. Al zhe
 tudi enu malu mojo shalost potola-
 shim, meni kmalu serze supet upade,
 ker se spomnim na besede Davida:
 **) Vi pravizhni hvalite Gospoda ve-
 seli : dobrim se spodobi (njega) hvaliti.
 Na spruti pak je ***) Grešniku Bog
 rekal : Sa kaj osnanijesh moje sapovedi,
 inu jem esh mojo savezo v' tvoje vusta ?
 Odusami meni, Gospod, use moje
 grehe, inu ufo shalost : odpri mo-
 je shnable, de bom tvojo pravizo
 osnanoval.

Gospod ! tvoja sveta Zerku duhov-
 nim pastirjam ufaki dan per njih ju-
 trajnih molitvah taku profiti sapo-
 ve : „Gospod ! odpri moje shnable,
 „inu moje vusta bodo tvojo hvalo
 „osnanovale.“ Tá sveta mati prófi
 sa mene skusi vusta svojih shlushabni-
 kov,

*) Psal. 42. 5. **) Psal. 31. 1.

kov , kakür je nekàdaj en ozhe sa
svojiga fina profil, kateriga je hu-
dizh mutastiga sturil, inu kateriga je
Kristus savolo ozhetove vere od
mutastiga hudizha reshil. Bósh már-
ti, Gospód, vero tvoje Zerkve v'
nemár pustil? Sashugaj profim nezhi-
stimu, inu mutastimu dúha, kateri
je moje serze posédél, tèr rezi nje-
mu: *) *Ti gluh, inu mutast dúh, jest*
tebi sapovem, pojdi vùn is njega: inu
ne hodi vezh v' njega Takú odvesane
moje vúlta bódo tvojo pravizo os-
nanòválné, inu prizhòválné, de ti, o
Bóg, si use, my pak smo prasèn
nizh, de se tebi spodóbi praviza,
nam pak osramotenje nashiga ob-
lizhja.

17. Sakaj aku bi bil ti ófèr hotel, bi
ga bil jest rad dál: al nad shganinu
ófri nimash dopadajenja.

Gospód! tebe usmileniga, inu pra-
vizhuiga lúbim. Ti lúbish pravizo,
inu

*) Mark. 9. 24.

inu sovráshish hudobió. Jest sim hudobió lúbil, inu pravizo sovráshil; sdaj pak sovráshim hudobió, inu lúbim pravizo; sa tó sim perpravlen sa svojo hudobio tvoji pravizi sadostisturiti Jest si nozhem pokóro po svoji vóli isberati; sakaj hudodelniku se ne spodóbi, de bi si pokóro isberal, ampak se more ponishnu sodbi svojiga sodnika podurezhi. Kar kóli súperniga bó tvoja previdnost zhes - me poslala, tó use bóm sa svoje pokorjenje gori usel: ker vem, de pokóra, katero zhlovèk ne po svoji, ampak po tvoji voli dela, tebi nar bòl dopáde.

Niso uselaj tudi nar terjishi pokóre tebi nar bòl dopadlive; ampak teiste, katere grešnika nar bòl ponishajo, inu per katerih se grešnik sam sebi nar bòl odpove, tebi pred usimi dopádejo. Judji so se terdú postili, inu vender njih post ni bil tebi perjetèn: *) Glejte, govorish Go-

*) Isai. 58. 3.

Gospód! njim skusi Isaia, na dan
vashiga posta dzlate po svoji glavi. —
Sim si már taki post isvolil, de zhlo-
vèk zhes dan svoj shivot táre? de svojo
glavo obzha, na ojstrim, inu pepeli le-
shy? bosh már to post, inu Gospodu per-
getni dan imenoval? Post, kateriga sim
si isvolil, ni bol v' tem: Sturi proste
krivizhnu svesane, rásveshi bútare, ka-
tere teshe; — — Lomi lazhnimu tvoji
krùh, peli ubóge inu te, kateri kòta ni-
majo, v' tvojo hisho: ka ar uágiga vidilh.
pokry ga, inu ne sanizhúj tvoje mesu.
Ti si njim skusi Preróka sastopiti
dál, de use to trenje njih mesá te-
bi ne dopáde, ker so use to po svoji
vóli, inu svojoglavnu dejaji, sraven
pak niso svoje krivizhne shele po-
pravili, ampak gnanju svojiga spazhe-
niga serzá stregli, so bily uselej lá-
komni, inu pruci svojim dolshni-
kam terdi.

Jest pak, Gospód, sim perpravlen
tebi sa grësh dati, inu sturiti, kar
kóli hózhesi, de bó moj grësh is-
brisan, inu de bósh ti, Gospód, po-
toia.

tolashen. Zhe s' Mihèam Prerókam
 prafham: *) *Kaj bom Gospóou ofral,*
de bi njega urėdnu bi ŭ? bom mār pred
visókim Bógam poklekúval? bom li mār
njemu ofral shgáne ofre, inu lėjtne te-
lėta? — — — bom mār li mojiga per-
voroieniga sa mojo pregrėho, kakŭr
nėkadaj Abraham, dāl? Meni ravnu
tú Prerók odgovory: Tebi, o zhlo-
vėk, bom povědal, káj je dobru, inu
kaj hózhe Gospód od tebe imėti: Nam-
rezh, de sturish, kar je pravizhnu, inu
lúbish usmilenje, inu s'erbnu hódish pred
tvojim Bógam. Spreobernjenu serze,
kateru sebe pravizhnu sódi, kateru
lúbi usmilenje, je svestu per usih
svojih dolshnóstih; táku serze je te-
bi, o Bóg perjetnu, táku serze te-
bi dáti shelim.

18. Bogú dopadejózh ófèr je shaloŭti
 póln dúh: rástertu, inu ponishanu
 serze ne bósh, o Bóg, sanizhúval.

Salosten duh, rástertu, inn po-
 nishanu serze je ófèr, kateri tebi,

o

*) Mih. 6. 6.

o Bóg, takú doparde, de tebe b' grěšniku blisha; sakaj po besědob Davida: *) Gospod je blisu tět, kateri so shaloštniga serzá: inu bó pomagat ponishnim v' duhu. Tó je ófěr, kateri tvoje ozhy ná - se ulězhe: **) Na koga se bóm oserěl, svunaj na ubóshiza, na potertiga v' duhu, inu na tēga, kateri se mojih besedy boji. Tó je ófěr, kateri tebe rešnizhnu zhafty: ***) Zhlověk, kateri je savolo velike hudobie shaloštěn, perklónjen hodi, je potertiga serzá, imà medle ozhy, inu je lazhen; tá tebe, inu tvojo pravizo zhafty. Zhlověk v' fěrzi od shalošti zhes svoje grěhe, katerih shtěvilu, inu tēsha njega tlazhi, sboden, kateri se savolo nevánrofti svoje dushe, inu savolo svoje shtlabofti trěse: kateri vėdnu, inu prav skerbnu prófi sa pomózhi, katere bres nehánja potrebuje, inu katere ni urėděn: kateri sáhne od sheje, inu je lázhen pravize; taki zhlověk, rezhem, tebe, o Bóg, prav zhafty, taki tebe spodóbnu

*) Psal. 33. 19. **) Isa. 66. 2. ***) Baruh. 2. 18.

dóbnu hvali na svejti, v' dusheli,
v' kateri morejo tudi pravizhni spo-
kórnu shiveti.

En taki ófèr shaloſti pólniga duhá,
ràstertiga, inu ponishaniga ſerzá ſhe-
lim tebi, o Bóg, dati. Nezhimernu
veſelje, inu hudobua lubèſèn pruti
ſtvareſem je moj grèh bilá: v' ſvètim
shalùvanji tedaj more moja pokóra
biti. Poſtavi, o Bóg, pred moje ozhy
uſo hudobo mojih grèhov, inu me-
ni ſe ne bó ſmejati lubilú. Skusi toi-
ſto ſhaloſt tvojiga ſina, katero je on
imel nad ſlepoto Jerusalema, inu
nad ſmertjo Lazarusa, ſkusi toiſto
njegovo ſhaloſt, katero je on v' vèrt
Getſemani gredózh ſvojim jogram
ràsodel, daj moji dúſhi ſhaloſt zhes
moje grèhe. Grèh je moje ſerzé ka-
kùr ſkalo uterdil: onu je terdú,
mraslu, nezhutlivu, inu neukrènu
k' uſimu dóbrimu, k' kúdimu pak
ſinu perpravnu, inu gibèzhnu poſta-
lu. Pokóra more toiſtu omezhiti, inu
tako rezhi v' prah ràstreti. Blagùr
grèſhniku, katerimu ti, o Bóg, taku
ſerzé

serze dásh, de je na use nagibke svetiga Duhá obzhitlivu, de se tvoji gnadi radu udá: blagur grěshniku per katerimu lepi rásglědi, světu bránje, inu bogaboježhi pogovori veliku sturiti premórejo. Grěh je tudi moje preusětnu serze v' preusětnosti she bōl uterdil. Kakú dobru bó sá me, aku ti moje serze ponisash, de bóm s' Davidam samogel rezhi: *) Dobru je sa mene, ker si me ponishal: de se tvoje poslave vuzhim.

Kóliku tebi, o Bóg, ponishanu serze dopade, is tega sklenem, ker tvoj lubi Sin, dokler je bil na svejti, ni drugiga s' besědo, inu s' djanjam vuzhil kakur ponishnost. **) Vuzhite se od mene, je rekal, ker sim krotak, inu is serza ponishen. Tó je nafs on vuzhil, kadar je v' jaslih leshal, kadar je v' Nazareti per svojih starishih shivel, kadar je try lejta pridigoval; nar vezh pak je tó vuzhil, kadar je na krishi rásnet,

82-

*) Psal. 118 71. **) Matt. 11. 29.

sanizhùvan, inu póln bolezhin vi-
 sèl. Ponishùvanje je toistu sdravilu,
 kateru je vèzhna modróst isvolila
 sa osdravljenje nàfhiga napúha, ka-
 teru je tvoj Boshji Sin sam nar pèrvi
 nad sebjó skufil, de bi nam en rás-
 gled sapustil, inu kateriga ponishù-
 vanje Sinú Boshjiga ne osdravi, od
 tega se je bati, de sa njegovi na-
 pùh ni nobeniga sdravja: sakaj Jē-
 sus Kriftus se je takú globoku po-
 nishal, de ni samú podóbo eniga
 hlapza na - se usel, temuzh je tudi
 hotèl kakùr zherv semle biti, inu
 kakùr edèn, kateriga v' obras biti,
 sapluváti, inu saframùváti je ufin
 hudobnikam dopushenu bilu; zhe
 táku ponishùvanje Jēsusa Kriftusa
 preusètnu serzè ne podere, kaj ga
 bó samoglu ponishati? Skusi po-
 nishùvanje tvojiga Sinu ponishanu,
 inu ràstertu serzè pak je tebi, o
 Bóg, prav dopadlivi ófèr, kateri sa-
 móre popraviti ufo neporèdno lu-
 bèsèn pruti nekàdajnimu rásveselenju.
 pruti posvejtnimu blágu, pruti vsi
 nezhimerni zhafti.

19. Sturi dobru, Gospód po tvoji do-
brotlivi vóli Sionu: de bódo sidóvi
Jerusaléma sidani.

Gospód: ti si meni grěšniku obil-
no dobróto sturil: sakaj skusi tvoje
usmilenje sim spokórnik postal. De
she sadnizh, kar je pravim spokor-
nikam lástnu, dopólnim, tebe, aku
ravnu neuređen, ponishnu prósim,
de se tudi zhes druge grěšnike po
tvoji dobrótlivi vóli usmilish, inu
njim po tvojim usmilenju sanesesh.
Prósim, de tvojo Zerku, katere vud
sim tudi jest, med nami ohranish,
inu njej pomagash. Mene grosnu strá-
chio besede, s' katerimi je nekàdaj
Kristus Judam protil, rekózh: *)
*Beshje kraljestvu bó od vas usetu, inu
danu ludstvu, kateru bó njegovi sad per-
neslu.* Bojim se, de bi se tudi nam
kaj takiga ne sgódilu, ker vidim, de
fo grosne pohujshanja, h' katerim
sim tudi jest s' mojim pregrěšniim
shivlenjam veliku perpomógel, med
g nami,

*) Matt. 21. 42.

nami, takú, de se samóre s' Davi-
dam rezhi: *) Gospod je is nebejs na
zhlovešhke otroke doli pogledal, de bi vi-
dil, aku je kdo sastopèn, inu Bogájishe.
Ufi so sashli, inu ukúpej nepridni po-
stali: nobeniga (ikoraj) ni kateri bi
dobru sturil, nikár eniga ni.

Kakú milu tá sveta mati sdihúje,
kadar vidi, de je taka podertia v'
njej! kakú resnizhnu se od nje sa-
stópi, kar je Jeremia od Jerusalema
rekal: **) Kakú prásnu stoji mešlu lu-
dy pólnu! gospá zhes naróde je postala
kakúr vidóva: krajliza med deshelami je
dazji podvershena. Jóka, jóka po inozhi,
inu njegove solse po njegovih lizih tekó:
med usimi njegovimi lubimi nikogár ni,
de bi njega toláshll: ufi njegovi pèrjátli
so od njega odstópi, inu postali njegóvi
sovráshniki. Kakú po pravizi sdihúje
Zerku, rekózha: O vv ufi, kateri
po poti memu grešle, pomislite, inu glej-
te, zhe je kaka bolozhina takushna, ka-
kúrshna

*) Psal. 13. 2. **) Shal. pejs. 1. 1.

*kürshna je moja bolezhina. Sa rešs: *)*
Kamú te bóm permerjal, ali komú tebe
podobno shtel, hzhy Jerúsalem? komú
bóm tehe enako sturil, kakú povešlil, di-
viza hzhy Sion? sakaj ràstrenje tvoje
je kakúr morje veliku: kdo te bo os-
dravil?

Gospód! sidaj supet sidóve Jeru-
 saléma, hózhem rézhi, preoberni
 grěšnike, de bódo uredni, inu shivi
 kámmi tvoiga duhovskiga sidánja,
 katólišhe Zerkve. Sturi, de kar je
 nad njimi ostriga, inu garzbastiga,
 gladku; kar je kriviga, ravnu; kar
 je vilókiga, inu napúhneniga nisku,
 inu ponishnu; kar je prasniga, inu
 pomankliviga, napolnjenu postane.
 Ti, Gospód! samórešh is nar vékšnih
 hudoby nar vezhi pridu narediti. Ti
 si rekadaj is eniga ràsbónijka eniga
 tvojih pèriátlov, is ene ràsglasene
 grěšnize svèto spokórnizo, is eniga
 preganjávza Zerkve eniga Apóstel-
 na sturil. Sturi tedaj tudi sdaj, de
 g 2 nje

*) Sh. pejs. 2. 13.

nie nadlóge njeni nar vezhi dobizhik
 postánejo. Med ludmy je nedólshnost
 filnu redka, šturi, de bó pokóra
 obilnisthi: nedólshnih fhtèvilu je
 pravprau májhino, šturi, de bóde
 spokórnikov bres fhtèvila. Dáj de
 bómo v' britkóstah, inu v' stiskah po-
 terpeshlivi, v' nadlógah nepremák-
 neni, v' sanizhúvanji ponishni, inu
 krotki, de ne bómo zhloveshko hvalo
 jiskali, de ne bómo po nezhimer-
 nostah tigá svejtá hrepeneli, ampak
 de bómo zhes nashe grehe, inu pre-
 stópke resnizhnu shalúvali, de na
 tako visho shivi kámni Boshjiga si-
 dánja postanemo, inu de se bó sa-
 moglu od nafs rózhi: *) *Kateri ste*
gori sidani na fundament Apóstelnov,
inu Frerokov, kateri je Jam Kristus Je-
sus nar vishi vogelni kámen; na ka-
terim use sidanje ukúp skienjenu gori ráste
k' svéinu templu v' Gospodu: na ka-
teriga ste tudi vy persidani k' Boshjimu
prebivalishu v' duhu.

*) Efes. 2. 10.

20. Tekrat bódo tebi ófri pravize, daróvi, inu shgàni ófri dopadli: takrat bódo na tvój altár telȇta pokládali.

Gospód! terdnu vupam, de me bósh v' tim, sa kar te prósim, po tvoji dobrotlivi vóli uslišhal. Vúpam, de bódo grešhniki kakùr terdni kámmi s' klàdvam pokóre obde-lani, inu s' tvojim dúham oshivleni shivi kamni v' tvojim duhovskim sidánji, v' katóliškí Zerkvi posta-li, inu de bósh ti v' nashih s' lepimi zhednostami osnashenih sérzih sebi prebivališhe napravil.

Kadar se bó tó sgódilu, se bó tebi v' nashih sérzih ófèr nótraine pravize, inu svetósti ófrùval: nafhe fèrza bódo od ognà tvoje lubesni gorele; svete sdihòvánja, inu po-nishne molitve se bódo kakùr dobru dišhezhe kadilu pred tvoje oblizhje u digùvale. Takrat se bódo nafhe fèrza kakùr mlàde telȇta, katere she niso podjarmane bile, ampak pro-ste

ste okóli skázhejo, na tvoj altár pokládale, inu na tvojim ofrúvale: namrezn skusi isvelizhansko gnado prerojeni, inu s' kruham tvoje rěsnize napitani ne bómo tebi vezh kakùr nekádaj Judji pod terdim jármam stare postave s' straham flushili; my ne bómo tvoje sapovèdi is strahú kakùr hlapěz, kateri se tepenja boji, ispolnili; temuzh bómo kakùr prosti sinóvi s' luběsnio, inu s' veselím serzam po tvoji vóli dělali: inu takú bómo s' našimi mislami, shelami, inu dělami kakùr pervine nar bólsih stvary tebi perjětni ófěr postali.

S' luběsnio oshivleni ne bómo samú duhá, ampak zelú naše mesú s' lepimi zhědnoštami obdáli, inu tebi tudi na našim męsi dopásti jiskali. Na tó visho nam bódo kakùr S. Gregor tę besěde islága, kakùr telesam rogóvi israfili: sakaj róg is mesá pride, inu se, kadar kvishku isráfe, utěrdi: tudi my bómo, takú rězhi, rogóve is mesá pognali, ker
nam

nam od lubesni ushganim bó zelú
 nashe mesú flushilu visoke zhedno-
 sti delati: inu bómo ispolnili opo-
 minjanje S. Paula, kateri nam re-
 zhe: *) *Kakúr sle vashe vúde k' slush-*
bi nezhistosti, inu krivizi dáli, de bi
krivizhnu delali, takú tuai sdaj vashe vú-
de dajte k' slushbi pravize k' posvezhenju.
 Tedaj bómo smeli s' S. Paulam ré-
 zhi: **) *S' Kristusam sim na krish na-*
bit. Jest pak shivim, vengér ne vezh
jest, ampak Kristus shivy v' meni. — —
Skusi kateriga je meni svejt, inu jest
svejtu krishan, Kakúr shivi vúdi Kri-
*stusovi pak, ***) kër uselaj umorjen-*
je Jესusovu v' nashim telesih okoli nosi-
mo, de tudi shivle je Jესusovu v' nashih
telesih ozhitnu postane; vúpamo s' Kri-
stusam ured enkrat kakúr zhaftclivi
ófri k' vezhnimu shivlenju uštati:
Kër vemo, de taist, kateri je Jესusa
obúdil, bo tudi najs s' Jესusam obúdil.

Takúshnu je moje vúpaje, inu
 ka-

*) Rim. 6. 19. **) Gal. 2. 19. inu 6. 14.

***) 2. Kor. 4. 10. 14.

kakú dólǵ zhaś je meni takiga vŭ-
panja pólnimu na tim ſveĵti prebiva-
ti! Jeśt mórem s' Davidam ſdihó-
vati, rekózĥ: *) *Gorę meni, kęr je*
moje poporŭvanje takú dólgu. Ah Go-
spód! de bi pazĥ ſkoraj taki shlah-
ten kamén tvoje Zęrkve poſtal, de
bi ti is mene ſebi vęzhnu prebivá-
liſhe ſidal! Al tó moje ſdihóvanje
ne bó ſa ſdaj od tebe uſliſhanu, kęr
hózheſĥ, de ſe imám na ſveĵti ſhe
boĵŭvati, dokler bóm ból ozhiſten:
sakaj dokler je zhaś boĵŭvánja zheś
greĥe, my tvoja vęzhna hiſha po-
ſtati ne móremo. Ti hózheſĥ, de
imam ſa ſdaj ſhe s' Davidam rezhi:
**) *Kakŭr ĥrepeny jélen po mráslih vo-*
dáh: takŭ ĥrepeny mója duſha po teti, o
Bog! Moĵo duſho ſheĵa po mózhnim
ſhivim Bogu: kádaj bóm tje pęrſĥal, inu
je pred Boſĥjim ob izĥjam perkaſal? Ká-
daj ĥrepeny jélen nar ból po mrás-
lih vodáh? S. Auguſhtin pove de
takrat, kadar kázhe pomory: takrat
ſe njegova ſheĵa nar ból unáme.
Kazhe

*) Pſal. 119. 5. **) Pſal. 41. 1.

Kazhe so grěhi, kadar tedaj tē pomorim, tedaj moje serze nar bōl sheja, inu toistu nar bōl po tebi, o Bóg, hrepeny. Inu ravnu tó hózhesh od mene imęti, de bi se moje serze vėdnu bōl v' sheláh pruti tebi unemalu, inu skusi tó tebi bōl urėdnu prebiválishe postalu; ti hózhesh, de bi moje vúpante skusi trudenje v' sólsah, inu v' shelah vėdnu mozhnejshi, inu bōl shivu postalu, inu ravnu sa tó bōl gotóvu ispolnjenu bilú, kar „S. Paul govory: *) Nadloga poterplęnje s' seboj pernese: poterplęnje pak skušnjo: skušnja pak vúpante, vúpante pak ne slury k' framoti: sakaj Boshja lubęsen je islita v' naših serzih skusi svetiga duhá, kateri je nam dan. Ti hózhesh, de le imá sdaj moje serze v' sheji, inu lákóti po nebeski pravizi truditi, ker hózhesh mene enkrat s' tó pravizo nasititi: **) Sakaj blagur tim, kateri so lazhi, inu shejni pravize: sakaj ony bodo nasitemi.

h

*) Rim. 5. 3. **) Matt. 5. 6.

*) *Kadar se bó pak po besedah S. Paula, naša pàrstena hiša tìga prebivališa ràsfula, imamo sidánje od Bogá, eno ne s' rokami sturjeno, ampak vèzhno hišo v' nebesih. Takrat bódo ufi sidóvi saftárane hudobié poderti, inu novi sidóvi svetósti, inu pravize bódo ispelani, gréh bó popólnim ràsdján, inu my bómo s' Kristusam ured enu sidánje. Kadar se pak tó sgody, bósh ti, Gospód, od nafs pravi, inu perjetni ófer zhitte lubesni prejel, kateri se bó vèzhnu v' nafhih serzih shgál. Takrat se bómo kakúr mláde teleta s' nedólishnim jágnetam Jesusam Kristusam tebi ofrúvali, inu bómo novo pejšém pejšli, rekózhi: **) *Urédén si, Gospód, te búkve useti, inu njih pezhate ódpreti, sakar ti si bil saklan, inu si nafs Bogú skusi tvojo kry is usake shlahte, inu iesika, inu ludstva, inu naróda odkúpil. Inu si nafs sturil našim Bogú k' krajlestvu, inn k' ofrúvavzam.**

(* 2. Kor. 5. 1. **) Shriv, ràsod. 5. 9. inu 7. 12.

zam. — — Sakvalenje inu svitlóst, inu
modróst, hvata, inu zhast, inu mozh,
inu terdnóst bódi nashimu Bogú od veko-
ma do vəkoma, Amen.

and the other side of the river
the water is very shallow and
the bottom is very soft and
the water is very muddy.

M O L I T U

Gręfhnika

P è r

Tręh sadnih Pfalmih

o d

P O K O R E

k' Bógu sdihujózhiga.

V' L U B L A N I,

Se naide per Joanesu Rezerju.

1 8 0 4.

M O L I T U

Geesthnik

For

Top radish 1/2 lb

of

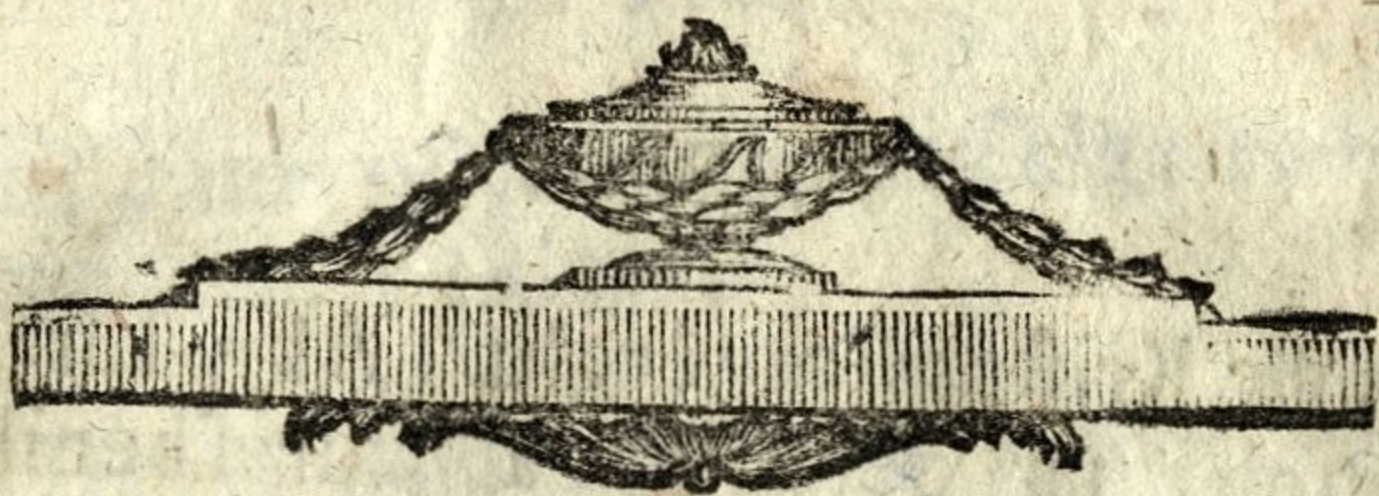
P O R E

By Boga shinghara

2nd ed. by J. J. J. J.

1 2 3 4

V. Pfalm od Pokóre.

S a p o p a d e k.

David fizer perzhné tá Pfálm kakùr en grěshnik, kateri na svoje grěhe misli, tihistih velikóšt, inu tesho sposná, zhes teiste shalúje, inu sa odpushánje prósi. Vender kadar takú govory, gleda na hudobo, inu slepoto usih Júdov, se pred Bógam v' imeni usih Júdov ponishúje, inu njih resrezhen stan vshe naprej obshalúje, ker v' dúhu previdi, de bó tó slepu ludstvu svojiga Odrěshenika, inu Isvelizharja Jesusa

susa Kristusa savèrglu. Aku lih je uselaj na pèrhodniga Odrèshenika verùval, inu njegóvi pèrhod gorèzhe shelèl, se v' tim Psálmi s' drugimi Judmi vred, kateri bódo pèrhodniga Odrèshenika umorili, sa grèshnika, iau njih nesvestobe dejlèshniga shteje, de bi na tó vi-sho hudobo nehvaleshnih Judov ob-shalùval, inu jeso Boshjo tolashil, katèra bó Jude v' terdobi pustila.

David je naprej vidil, de se bó praviza Boshja nad Judmi grosnu moshtuvala, inu se ne bó dólgu potolashiti pustila, takú, de se bó kasalu, kakùr bi moshtùvánje Bosh-je na uselaj biti imèlu. Vender vùpa, de bó serd Boshji zhes tó ludstvu enkrat jènjaj, inu de se bó Bóg na profhnje, inu solse svojih slushabnikov utolashiti pustil; de bó Judovski ród med tolikáj stískami, inu pre-gánjanjam do tigaištiga zhasa pèr-hranil, v' katerim je po svojih skrivnih sodbah národ nevernih, is katèriga smo Kristiani, supet sapu-stiti,

stíti, inu ostanke Judovskiga rodú preoberniti sklenil.

David popishe, kaku velika, inu mozna bó sh lošt Judov, kadar bó njim Bóg ozhy odperel, inu njih terdo vólo omezhil: ufi se bódo preobernili, inu h' Kristusu podáli, tēr bódo tolikáj gorezhe latesni pruti Kristusu, inu njego- vimu vóku iskasali, de bódo she druge ludstva podbodene v' kristi- ansko drushbo stopiti. Taki zhuda pólni sgódek je David tērdnu vū- pal sa vólo nekonzhne svestobe svoji- ga Bogá, kateri je tó ispolniti v' svetim Pismi oblubil, inu s' peršego potērdil, de imajo Judam sturjene oblube ból terdne, inu neprema- klive biti, kakūr so vse postáve, po katerih imajo do konzhánja svejtá vse stvary vishane, inu ohranjene biti. Kar Bóg s' ozhitnimi besēdami skusi vusta Jeremiá Preróka pove:

**) Zhe nisim mojo savezo s' dnęvam
inu*

**) Jer. 33. 25.*

inu nozhjó, inu poslave něbu, inu sem-
li sturil, bom tudı savėrgel ród Jakoba,
inu Davida klapza mojiga, de ne bom
is njegoviga rodú usel poglavárje zhes
sárod Abrahama, Isaaka, inu Jakoba:
sak j perpelal bom nasaj njih vjzte, inu
se bom zhes njz usmilil.

Tá Psálm je svęta katólifhka Zę-
ku med Psálme od pokóre postavila,
inu flushi usim refnizhnu spokórnim
per njih dushnih, inu telešnih po-
trebah sa molitu. Susebnu samóre tá
Psálm obuditi ponishne sdihóvánja
savolo nadlóg, katere katólifhko Zę-
ku stiskajo. Sakaj pravizhnimu kri-
stianu, inu pravimu spokórniku je pri-
du Zęrkve ravnu takú per sęrzi, kakur
negóvu lastnu: ker tedaj on vidi,
de so kristiani vęzhi dejl nesvēsti
finóvi Zęrkve, on zhes svoje, inu
drugih grehe shalosten prósi Bogá
sa preobernénje hudobnih kristianov,
de bi skusi tó Zęrku obveselena
bilá, kadar bi vezh shivih, inu svę-
tih vudov imeła. Al zhe Bóg tó stu-
riti nozhe, prósi, de bi vsaj taišti
namen-

namenjeni zhas fkoraj pèrshal, v' katerim se imá Judovski ród h' Kristusu preoberniti, v' katólishko Zerku stópiti, inu toisto novizh oshiveti.

1. Gospód! uslišhi mojo molitu: inu moje upitjé naj k' tebi pride.

Vezhni Bóg! kateri si nekàdaj upitjé Israelzov, kadar so v' Egip-tovski slúshnosti stiskani sdihùvali, vsmilenu uslišhal, inu si njim Mojsefa sa srednika dál, de bi tá nje is nadlóge rešhil: uslišhi mene, kadar sa sebe, inu sa kristiànsku ludstvu k' tebi klizhem. Kristiani so veliku nesrežhnisbi kakùr rekadajni Israelzi. Kristiani svoj nesrežhen stan ne sposnajo, inu tedaj tudi is tigaisiga rešheni biti ne shele, kakùr so Israelzi svojo slúshnost zhùtili, inu is nje rešheni biti profili. Nekàdajni Israelzi so se zhes Mojsefa, kateri je bil samú zhlovèk, puntali, inu kristiani se zhes Odrèshenika zeliga svejtá tólikùkrat púntajo: ony ne
sa-

sanizhujejo pod vunájnimi flabóſtni perkritiga Odréſhenika, kakùr ſo Judji ſturili; ampak sanizhújejo vshe zhaſtitiga, inu pozelim ſvejtí osnanóvaniga Odréſhenika. Kriſtiani ne molikújejo na takú ozhitno viſho kakùr nekadaſ Israelzi; ampak na bòl perkrito sravèn pak veliku hudobniſhi viſho. Sakaj Israelzi v' teleſne rezhy ſalubleni, s' tamnoto obdani, kadar niſo mogli perzhakati, de bi Mojses poſtavo Boſhjo is gore perneſil, ſo ſe k' molikuvanju nagnili, inu Aarona napelali, de je njim is ſlatá molika ulil. Kriſtiani pak, kateri vshe v' ſvitlobi ſvetiga Evangelja ſhive, ſkusi tó, ker ſe v' ſtvary norſku ſalúbio, ſebi molike naprávjo, tem ſvoje ſerze dadó, kateru je per ſvetimu kàrſtu ſamimu Bogú poſvezhenu: inu de bi per timu bòl mirno veſt imeli, jiſhejo, po beſedah S. Zipriana Škofa, take viſharje, kateri bi njim mehke blasine pod glavó, inu kómólze podkladali, tó je, kateri bi ſe njih hudobnim ſhelám pruti ne ſtavi-

stavili; temuzh nje gládili, inu njim mir osnanòvali, kjer mirú ni.

Gospód! uslishi mojo molitu, katero prizho tebe sa takú nefrèzhnu ludstvu islivam, inu katera je savolo velikosti nadlóge zelú upitje postala: Naj to moje upitje k' tebi pride. Inu de to moje upitje tebi perjetuu postane, sklenem toistu s' upitjam, s' katerim je tvój prelúbi Sin na krishu sa zelo Zerku upil, inu protil.

2. Ne skrivaj tvoje oblizhje pred menój: nagni tvoje vuhú k' meni, kadar kóli sim v' nadlógi.

Tvoj ferd na nafs, o Gospód, je pravizhèn; jest se ne morem njemu super staviti; kar premórem, je, de tebe opómnim na tvoje usmilenje, is kateriga si nafs pred drugimi neverniki isvolil, inu v' kristiansko drushbo postavil. Se bósh már kàfal sa volo usmilenja, kateru si nam vshe sturil? Nafs bósh már savolo nashih grèhov na uíelaj sapustil, potem, kër si tvojiga edinurojeniga Sina

Sina na svejt poslal, kateri je naše grehe v' svoji krivi opral?

Al jest vem, Gospód, de tvoje oblizhje od nas sa tó odurazhújes'h, de bi nas k' ból goręzhim proshnjam napelal. Ti ne savershes'h proshnje ponishaniga, inu rástertiga ferzá. Kólikúr ból bósh meni prepovedúval sa kristiane profiti, kakúr si nekádaj Jeremiú prepovedúval; sa Jude profiti sa tolikáj ból bóm mislil, de hózhes'h she filnishi proshen biti. Nagni tedaj tvoje vuhú k' meni, inu ne odlashaj mene uslishati; sakaj nadlóge nas mozhnu stiskajo. Dáj, Gospód, de nas naše nadlóge ponishne sture; dáj, de teiste pokristiansku, tó je, poterpeshlivu, inu v' dúhu pokóre nósimó: inu zhe se tó sgody, ne bósh odláshal tvoje vuhú k' mojim proshnjam nagniti; sakaj ti se od visokiga prozh obrazhas'h, inu se niskimu s' tvojim usmilenjam perblishújes'h.

3. Uflisli me hitru, kadar kóli tebe
na pómoz h klizhem.

Kdór ne jénja zhloveka sa do-
bróto vshe vezhkrat odrezhenó pro-
fítí, postane njemu nadležhen, inu
je sa fitniga shtet : kdór pak tebi,
Gospód, s' prošnjami filo děla, tá
tvojo vólo dopólni, tá tebi dopáde,
tá je od tebe uflislan. Tvoj lubi
Sin nam je v' perglihi od ene vi-
dove, katéra je s' svojimi stano-
vitnimi prošnjami sodnika profila
nej pravizo sturiti, iskasal, *)
de je imá uselaj moliti, inu nikoli jén-
jati. Inu sa tó je nam Jesus Kristus
sapovedal s' prošnjami filo delati,
kir je rekal: **) *Profite, inu se vam
bo dálu: jishite, inu bote nashli: tèrkajte,
inu se vam bó odperlu.*

Gospód! ti ne sapustish te, Kate-
ri tebe v' résnizi jishhejo, inu shelnu
na tebe klizhejo. Uflisli tedaj me-
ne,

*) Luk. 18. 1. **) Luk. 11. 9.

ne, ker nē prošim sa bogástvū, ne sa posvejtno zhašt, ne sa telešno slóshnost, ne sa zhašne dobizhke; ampak te prošim sa moje, inu drugih kristianov isvelizhanje; sa tvojo perjasnost pruti nam, sa pridu katólišhke Zerkve, sa povishanje tvoje zhašty. Al. uflishi me hitru: sakaj, zhe bósh takú dólgu odláshal nam pomagati, kakúr dólgu smo my odláshali tvojo vólo ispolniti, smo gotovu pogubleni.

3. Sakaj moji dnevi so kakúr dim prefhli: inu moje košty so se kakúr ogórèk ufúshile.

Glej, Gospód, nadlóga, inu britkóst je takú velika, de se je vshe fkoraj usa mózh mojiga shivlenja rásgubila, inu meni je sazheľu shivlenja mancati. Aku sam sebe pomislim, kję so tiisti slati dnevi moje perve mladósti, katere sim od tebe, vezhna dobróta sa tó sadóbil, de bi tebi samimu flúshil, katere sim pak v' tim potratil, ker sim svoji-
mu

mu mešu, inu svojimu nagnenju
stregel: sakaj use je sguba, kar ko-
li se sa volo tebe ne sgody. Takú
sim dny mojiga perviga shivlénja
sgúbil; inu sdaj, kir se vezher mo-
je stárosti perblishúje, nimam dru-
giga kakúr nepokoj v' serzi.

Verh tigá moje serze od shalofti
medly, kër vidim tolikaj Kristianov
v' svoje pogublenje hiteti, inu ka-
tólischko Zerku kakúr eno vidovo
milu sdihúvati. Kolikúr bøl famo-
pášhnoft mojih mladih lejt sposuam;
tóliku bøl se meni serze tèrga, ka-
dar tolikáj Kristianov v' njih fle-
poti fladku spati vidim. Kakushni
spokórnik bi jest bil, aku bi lubes-
ni do mojiga blishniga ne imel? inu
kakushna lubesen bi bilá, aku bi
mene ne péklu, kadar vidim, de se
tolikáj mojih bratov pohújsa, inu
pogúbla. Aku bi s' Zerkujo zhes
njene mertve otroke ne shalúval,
bi med shtèvilam tihistih bil, zhes
katere ona kakúr mertve jóka.

Gospód! usmili se skóraj zhes
 Zérku, inu kakúr si nekàdaj eno
 vidovo v' mésti Naim s' tim obve-
 felil, kër si njeniga mertviga fina
 oshivèl; obúdi tudi skóraj pregrëshne
 Kristiane k' shivlenju prave boga-
 bojezhnosti. Ti si nekàdaj Ezehielu
 Preróku polje pólnu mertvas' hkih
 kósty pokasal, inu kadar ti tvojiga
 duhá zhes teiste poslal, so se na
 enkrat vkúp sklenile, inu oshivele,
 takú, de je prav silnu velika tru-
 ma ludy postala: obúdi tudi po dúhu
 mèrtve Kristiane, kateri ufi mràsli,
 s' ognam hudobniga poshelénja sèshga-
 ni kakúr od sónza preshgane kósty
 leshe. Oshivi një s' tvojim dúham,
 de ne bó nobeden med njimi slab,
 nobeden bojezh, inu sanikern, te-
 muzh, de ufi od lubesni pruti tebi,
 Gospód, ushgani bódo sheleli, inu
 si persadevali tebi žel svéjt pod-
 urezhi.

Blagúr zhloveku, katerimu bó
 danu Zérku s' dúham perviga Kri-
 stianstva ponovleno viditi. Meni pak
 dru-

drugiga ne ostane svunaj sámú vù-
panje takiga ponovlénja, inu kóli-
kùr jest k' timu pomagati samórem,
je tó, de sebe kakùr en vud kato-
liskhe Zerkve s' pokóro ponavljam,
inu s' mojo pokóro prihódnu po-
novljenje enukoliku perhitim: sakaj
sama molitu sa preobernenje drugih
Kristianov bi malu sadú imeła, aku
bi toisto s' ponishùvanjam svojiga
duhá, inu s' trenjam svojiga meśa
ne podperal: inu jest bi bil neuredèn
sa pobólschanje drugih grešnikov
profiti, aku bi svoje grehe nad seboj
pokoriti opustil. Kakú možnú bi se
mogel framòvati, aku bi shalùvanje v'
svojim vunajnim sadershanji ne ka-
sal, kadar vidim, de je Zerkú sa-
volo pregrešhniga shivlenja tolikáj
Kristianov v' shalùvanji, inu v'
britkósti, po tem, ker sim tudi jest
s' mojim prejšnim hudobnim shiv-
lenjam tolikáj k' njenimu shalùvan-
ju perpomógel.

5. Moje serze je pobitu, inu suhú
kakur senú: ker sim posabil svoj
krùh jesti.

V' mojih mladih lejti od sapelive
fladkosti posvejtnih stvary smóten
sim posabil krùh resnize, krùh Bosh-
je resnize, inu vole jesti: ja zelú
sim nad tim kruham vùs dóber
pokúšs sgubil. Moja nar vèkshi ne-
frèzha per timu je bilá, de stra-
danje moje dushe nisim zhutil. Tvo-
je usmilenje, Gospód, je bilú, de sim se
is mojiga nesfrèzhniga spanja isbudil,
inu zhutil, kóliku je meni shkò-
dùvalu, kadar se nisim s' kruham
rèsnize páfil. Moje serze je suhu,
inu k' usimu dobrimu neukrètu
postalu, inu ker je rèsniza is ti-
gaištiga sginila, sim veliko prasnost
v' febi zhutil, takú, de she sdaj
zhutim, kóliku je meni moja sa-
mopáshnost shkodùvala.

Al ravnu tá moj nesfrèzhen stan
stury per meni, de se sdaj s' kru-
ham britkosti pásem, inu s' solsámi
shalo-

shalofti napájam, kadar vidim, de tolikáj Kristianov pomankanje kruha rěsnize imá. S' svojo lástno skušbnjo isvuzhen bõl shivu sposnam njih nesřezho, inu bõl shelnu prõlim, de bi svoje stradanje sposnali, stradanje, kateru se takú lohku ne zhúti, kakúr telešnu stradanje; al kateru je ravnu sa volo tiga bõl nevárnu. Ti Gospód ! si nekadaž skusi tvojiga Preróka Amosa Judam prõtil, rekózh *) *Glejte, pridejo dněvi, — inu bõm poslal lakoto v' deshelo: ne lakoto po kruhu, ne shějo po vodi, ampak po slishanju Gospódove besěde. Inu bõdo sěm těr tje těkali od morjá do morjá, od polnozhi do jutra: ony bõdo krog hodili jiskat Gospódovo besědo, inu njo ne bõdo našli.* My, vidimo de je tó prõtenje nad Judmi ispolnjenu, ker se po zelim svejtu klátio, inu refnizo ne najdejo. Inu venděr kdó se s' premishlúvanjam tiga nesřezbniga stanú Judov spametuje, inu svojo flepoto sposná? Malu sedajnih kristianov

*) Amos. 8. 11.

stianov rěsnizo kaj zhisla; njih vezhi
dejl jedru resnize pusha, inu se s' samo
lupino pale: na to visho sguby per
nafs krüh Boshji ufo mőzh, inu dó-
ber pokuśs: prasne marnje se sa do-
bro, inu sladko jed fhtejejo. Otro-
zi prófio starishe sa krüh resnize,
inu ti unim kamen pohujshanja po-
dejle: na mešti, de bi svojim otro-
kam rěsnizo sladko sturiti gledali,
nje s' mnógimi smotami flepe.

Kdó bi zhes taki nesrezhen stan
sedajniga kristianstva ne shaluval?
Al de bi jest tiga istiga urėdanu
obshaluval, bi mogla moja shalošt
kakür morje velika biti. S' Je-
remiam Prerókam morem rezhi:
*) *Ozhy moje od solsa slabę, smeshanu
je moje oferzhje: moje jętra so se na
semlo isfule savolo potrenia hzhęre
mojiga ludstva, kęr otrozi, inu sesajozhi
merjejo na tęgih męsta. Materam svo-
jim rekó: Kje je krüh, inu vinu? ka-
dar na tęgih męsta kakür ranjeni med-
le: kadar v' narozhji svojih mater svo-
je dushe isdihųjejo. — — Sesajozhiga
jesik*

*(Shal. Pejś. 2. 11. inu 4. 4.

jesik je od sheje na njegovim nebi perliplen : otrozi prošio sa krih, inu nikogàr ni, katèri bi ga njim lomil. Kakú dólgu, o Gospód, bósh odláfhál milost sturiti ? kakú dólgu bósh náš tvoje ludstvu, katèrimu si tolikáj dobrót sturil, v' slepoti pustil ? nam je bilá tvoja besèda osnanòvana : kakú dólgu she bó taista med nami bres sadú ? Odsheni vshe enkrat lakoto, katèra náš tare : obúdi Preróke, skusi katère si namejnil náš k' pokóri, inu k' pobóls'hanju perpelati, de bó nášhe hudobnu nagnenje sàhvilu kakùr pošekana trava na sònzì, inu de my, kadar bómo s' dobrim kruham rèsnize napaseni, na dušhi mozhny postánemo.

6. Sa volo mojiga velikiga sdihùvánja me ni drugiga kakùr kóšt, inu kosha.

Vem, de tó, sa kar tebe prósim, ti, Gospód, nisi sturiti dolshan ne meni, ne mojim ravèn - bratam. Vem, de smo tigá uš neuređni :

inu fusebnu kar mene sadene, so moje pregrehe veliku napótje timu, de bi uflishan bil. Al kdó saflúshi tvoje usmilenje, predén se usmilish? inu kadar se usmiliti ho-zhes h, nobeden tudi nar neurednishi tebi super ne stoji: sakaj pisanu je: *) *Usmilil se bom zhes tiga, zhes kateriga se usmilim, inu usmilenje bom sturil timu, zhes kateriga se bom usmilil. Tvoje usmilenje nobeniga ne najde uredniga, ampak uredniga stury.* **) *Dobrota, inu lubesén Bogá nashiga Isvelizharja se je perkasala, ne is del pravize, katere smo my sturili, ampak po svojim usmilenju nafs je on isvelizhal, (tó je, skusi gnado pravizhne, inuk' vezhnimu isvelizhanju perpravne sturil) - - de my skusi njegovo milost opravizheni dejleshniki postanemo.*

Jest sdihújem, inu jezhim: tó se spodóbi na moj, inu mojih ravén-bratov stan. Jest takú mozhnu sdi-hú-

*) Rim. 9. 15. **) Tit. 3. 4.

hújem, inu jezhim, de ſkoraj omed-
lújem: tó ſe ſpodóbi na velikost
dobróte, ſa katero próſim, katere
pak uręden niſim. Goſpód! me bóſh
már puſtil od velikiga ſdihovánja
koněz uſeti bres, de bi pred ſmertjo
tvoje oveſelenje ſadobil? Ne bóſh
ti, Goſpód, Isaakovi Bóg, mene,
kakúr nekádaj Isaak ſvojiga glaſnu
upijozhiga ſina Esava, uſliſhal, inu
meni vſaj en ſhegén dodejlil? Jeſt
ſdihújem, inu tó ſdihòvánje imá
biti prizhòvánje moje notrajne ſha-
loſti zhes gręhe. Moje meſú ſe je
uſuſhlu, inu mene ni drugiga ka-
kúr kóſt, inu kóſha; inu tó imá
prizhòvati, de ſvoje meſú tarem.
Bóſh már uſo tó pokóroſavergél,
ti, katerimu je ſhaloſti pólni duh
perjetén ófěr, inu kateri rástertu,
inu ponishanu ſerze ne ſanizhújeſh?

7. Jeſt ſim kakúr Pelikan v' puſhavi:
inu ſim kakúr ſova v' ſtarim osidji.

Póln ſtrahú ſavolo mojih gręhov,
póln ſhaloſti ſavolo gręſhnih Kri-
ſtianov

stianov se fkerbnu ufiga ogib-
 lem, kar bi mene per moji shalosti
 motiti, ali od teiste odverniti sa-
 moglu. Kar je drugim sa rasvese-
 lenje, meni mozhnu preseda, inu
 je zelú supernu. Kakur Pelikan sa-
 mote jishem, v' katerih bi loshej sa-
 mogel pomisliti nesreznost eniga
 grehnik, inu shalosten stan katolish-
 ke Zerkve, katera ima malu svetih
 otrok. Samotne, inu puste kote jishem
 kakur sova, de bi si pust, inu stra-
 shen stan pregrešnih Kristianov
 bol shivu v' ferze usel. Ony tamó
 lubio, inu svetlobo sovrashio: *)
Sakaj sledni, kateri hudu dela, sovrashi
luzh, inu ne pride na svetlobo, de ne
bodo negove dela svarjene. Jest pak
tamó jishem, de loshej shalujem zhes
nash nesrezhén stan: inu ker me-
ne zhes dan ludje v' moji shalosti
mótio, nózh komáj dozhakam, de
od ludy, inu fkerby odlózhen ne-
srezhén stan, v' kateriga nash je
gréh postavil, obshalujem. Tukaj od
 stra-

*) Joan. 3. 20.

strahú trepezhem, ker vidim, de
bi zeli svejt pravizo imel, se na
nafs usdigniti, inu nafs hudobnike
pokonzhati.

8. Zhújem, inu sim kakur samotén
grabèz na firehi.

Velik dejl nozhy v' tim pre-
jide, de mislim na tvoje nesapo-
padlive sodbe, o Bóg, zhes nafs tvoje
ludstvu, kateru si k' nebeskemu
krajstvu poklizal. S' mislimi se
usdigujem gori pruti tvojimu strah-
nimu sedeshu, od kodér enimu
usmilenje sturish, inu njega sa otro-
ka gori usamesh, drugiga pak sa-
pustish, inu saversheshe, bres, de bi
kdó vedil, sa káj tó, ali tebe pra-
fhati smel, sa káj si uniga isvolil,
inu tiga savèrgèl. Esau, inu Jakob
dvojzhizha sta she v' maternim te-
lesi, nobeden is njih she ni nizh
dobriga, nizh hudiga sturil; ven-
der je od tebe njih materi rezhenú:

*) Vekshi bo majnshimu slushil, kakur
je

*) Rim. 9. 13.

je pisanu: Jakoba sim lúbil, Esava pak sovrašil. Judji, od nekadaj tvoje ludstvu, so od tebe, Gospód, na eni zhas saversheni; inu my od nevernikov rojeni smo v' Evangelfko luzh perpelani, v' katero imajo tudi Judji ob namenjenim zhasi pridti. My tedaj nismo veje od óljike, kakúr govory S. Paul, ampak smo v' óljiko uzepleni divjaki. Aku pak Bóg pravim vejam ny sančil, sa kóliku mājn bó divjakam sančil.

*) O visokost bogastva Boshie modrosti, inu snanja: kakú nesapopadlive so njegove sodbę, inu kakú nenasledlive njegove poti? V' takih mislih sim vezh nozhy; Kakúr grabęz dostikrat dólgu sedy. de se ne gane, ravnu kakúr bi bil samislen; takú tudi jest se v' take globoke skrivnosti vús samislim, inu takú rézhi se v' mislih sgubim.

9. Zel dan saframújejo mene moji sovrašniki: inu kateri so mene sizer hvalili, so se zhes mene sarótili.

Kar meni she vękshi britkóst dela,
je

je tó, keď povešelnika ne najdem. Dokler fim sa svejtam lasil, se s' njim veselil, inu po šihiroki póti hodil, je mene use lubilu, use hvalilu. Al kmalu, kadar fim sazheł bół po kristiansku shiveti, so mene ufi moji pèrjatli sapustili, inu moji sovráshniki postáli. Ony se meni posmehújejo, kadar shalújem savolo pohújsťhanja, kateru se med Kristiani gody, inu meni rekó: Kaj se tolikáj shenefh? si már vuzhenejs̃hi, ali modrejs̃hi kakúr drugi, kateri vidio, kakú Kristiani shive, vendèr teiste sa takú nesrezhne ne fhtejejo, kakúr njeti fhtejes̃h? Mėnisch, de bósh zel svejt predelal, ali de bó ravnu tebe Bóg uslišhati mógèl?

Ah Gospód! kámu je Kristianstvu pèrshu? Kje so tiisti slati zhasi perviga Kristianstva, v' katerih je bilú *) zele mnóshize vėrni enu serze, inu en duh: v' katerih je sledni Kristian
s'

*) Apost. djan. 4. 32.

S. Paulam rekal: *) *Kdó oslabý, de bi zest ne oslabèl? kdó se pohýšha, de bi mene ne peklu?* v' katerih je med usimi lubesèn bilá, inu so usi v' svetósti sklenjeni bily, de nobeden ni jiskal drugiga kakúr zhašt Boshjo, pridu katólishke Zerkve, inu isvelizhanje svojiga blishniga, takú, de zelú neverniki so kristianski svetósti prizhòvànje dajáli. Sdaj pak savolo hudobniga shivlenja Kristianov se ne samu neverniki nózhejo Zerkvi perdrushiti; ampak zelú ti, kateri so v' njenim narózhju rojeni, se framújejo med bogabojezhe Kristiane shteti biti: inu ker so samy hudobni, shele, de bi se she drugi s' njimi pogúbili. Na tako visho se sme od nas rézhi, kar je S. Paul Judam czhital, rekozh: **) *Boshje ime se sa volo vass med neverniki preklinja.*

10.

*) 2. Kor. 11. 29. **) Rim 2. 24.

10. Sakaj pepel kakur kruh jem: inu
mojo piazho s' folsami mesham,

Od prevelike shalosti, kadar kruh
jem, se meni taisti taku grenak,
inu supernu sdy, ravnu kakur bi pe-
pel jedel; inu med mojo piazho
moje folsa káplejo. Zhes tá moj brit-
ki stan se nizh ne pertóshim, sa-
kaj potrebnu je, de snaminja spo-
kórniga shivlenja na sebi nósim,
po tim, ker sim prej snaminja shi-
vinfkiga shivlenja na sebi kasal.
Zhals je mojiga nar vezhiga sovrashti-
ka (sastópim moje mesú) moriti,
ker taisti prej ni mere v' rasvas-
danji imel; inu pravizbnu je, de se
moje mesú do semle ponisha, inu
v' prahu vala, ker sim toistu prej
kakur molika molil, inu njemu
norfku stregel.

Moja molitu, moje ponishuvanje
trenje mojiga mesa, to vse je mo-
jim nekádajnim perjatlam supernu:
kadar mene moliti vidio, nje boly,
ker njim moja molitu njih posablen-
je

je na Bogá ozhita. Moji posti sramote njih poshreshnost, inu moje ojstru shivljenje njih slóshnost, inu lenobo. Ony bi se radi nad menoj prav snofili; al ker ne morejo, se meni posmehújejo, kadar mene v' pokóri shiveti vidio. Al ravnu tó njih posmehúvánje mene she bòl k' pokóri fili: inu sa kolikúr bòl ony mojo pokóro sasmehújejo, sa tóliku ojstrejšhi pokóro meni perkládajo. Kakú bi samogel vesel biti, kadar vidim tolikáj mojih ravènbratov takú dersnu v' svoje pogubljenje hiteti? kakú bi samogel mojo potrebno jéd s' veseljam jesti, kadar vidim, de kristiani prah, inu pepel posvejtnih nezhimernost takú s' veseljam lishejo, inu sa sgubo posvejtnih rezhy tolse tózhjo; kadar vidim, de so prej dragi krùh résnize, inu besede Boshje ushiváli, sdaj pak so dobro pasho sapústili, inu se s' otrobmy posvejtnih norzhij pásejo. S' Jeremiam morem rezhi: *) *Kateri so sladzhize* (vezhne résní.

*) Shal pejsl. 4. 5.

rěsnize) jedli, so na zěstah koněz vseli:
kateri so bily v' jhkàrlatnih oblazhilik
(kristianfke luběsni) isrejeni, leshe
na gnoji pregrěh.

11. Savolo tvoje jěse, inu fěrda: sa-
kaj ti si mene usdignil, inu na tla
vèrgěl.

Kadar vidim kristianstvu v' ta-
kú nesrězhnimu stanu, ne morem
drùgazhi soditi, kakùr de si ti, Go-
spód, na nafs grosnu serdit. Na-
shi grěhi, v' katere nafs pasti pu-
stish, inu shibe, s' katerimi nafs
tépefh, so ozhitne prizhòvánja od
tvoje pravize na nafs mozhnu ser-
dite. Sa volo nafhe preusětnostismo
saflushili sapusheni biti. Nafhi per-
vi padzi so she hujshi padze s'
seboj perulekli, inu sadni so mero
s' verham napolnili. Sa tó se je tvo-
ja jěsa zhes nafs uněla, inu se ka-
she, kakùr de bi nafs po pólnim
saurezhi hotěl. T'voje ozhětovske
fkěrbí sa nafs, katero si tolikáj lejt
nad kristiani viditi dál, vshe fkoraj
ni

ni vezh viditi; misliti bi kdó tēgnil,
de si nafs pred drugimi ljudstvi
sa tó tolikáj povishal, de bi nafs
sdaj bōl ponishal, inu nam nafhe
ponishuvánje teshishi sturil.

Spomni se, Gospód, inu pomisli,
kaj se je nam sgódilu. Glej, v' ka-
ku veliku saframuvánje smo padli.
Nafh dejlesh je v' nevarnosti na
drugu ljudstvu prenesen biti. Nafha
mati je kakúr vidova: inu ti se
dershish, kakúr bi ne hotel vezh
nję shenín biti, ampak od nję se
lozhiti. Ti neskonzhna resniza si
fizer oblúbil, rekózhi: *) *Peklen/ke*
urata ne bōdo zhes nio premogle Tvoja
Zerku ne bó nikdár jenjala. Al tudi
je v' S. Evangeliju pisavu: **) *Vam*
povem, de kraljestvu Bosnje bó od vass
vsetu, inu dānu ljudstvu, kateru tó
njegóvi sad perneslu. Sakaj tebi je malu
nad nami leshezhe, ker po besedah
S. Evangelija ***) *Bóg samóre Abra-*
hamu is tih kamēnov otroke obuditi. Ti
fi

*) Mat. 16. 18. **) Mat. 21. 43. ***) Mat.
3. 9.

si pravizhèn, o Bóg, inu kar kóli sturish, je pravizhnu. My pak drugiga rezhi ne smemo, kakùr, kar je Jeremia rekal: *) *Ti Gospód na večkoma ostanesh, tvoj zhashti sedesh je od rodú do rodú. Sa kaj najs na uselaj posabish? najs bojh már takú dolgu sapustil? Preoberni najs, Gospód, k' tebi, inu se bomo preobernili: penovi nashe dny kakùr od sazhetka. Sakaj sapustil si najs, inu odvergèl, silnu si se zhes najs ràsferdil.*

12. Moji dnevi so sginili kakùr senza: inu jèst sim se kakùr trava usúshil.

Meje lejta so preshle, inu so se kakùr senza ràsgubile, kër do sdaj nisim nobeniga resnizhniga ràsveselenja ushival. Sakaj kakùshnu veselje je bilú v' norzhiah, v' samopáshnosti, v' grèhah, v' katerih sim moje mlade dny shivèl? nse tó je preshlu kakùr senza, inu káj je ostalu

*) Shal. Pejs. 5. 19.

ostalu svunaj samiga spomina na
sgublen zhas, inu svunaj grisenja
v' vęsti savolo mojiga prasniga shiv-
lenja? Sdaj se je sazheł vezher sta-
rofti blishati, inu se supet od sha-
lofti savolo nesrezhe tolikaj Kristia-
nov kakur trava fushim. Kakú dólgu,
Gospód, bósh she odlashtal? ne
vesh, de smo kakur trava na semli,
katęra aku dólgu bres dąshja, inu
rose ostane, se usa usa ufushy.

Gospód! my zhákamo, inu tvoje
smilenje perzhakati ne moremo.
Vúpamo fizer, de se bósh usmilil,
inu Zęrku v' njęno svętlobo posta-
vil. Sa kaj pak odlashtalh taku dól-
gu nashe vúpanje oveseliti? Ka-
teri is-med nash danąs v' grešni-
mu stanu merjęjo, niso már ravnu
takú med fhtėvilam kristianov, ka-
kur bódo uni, katęre bósh pre-
obernil? So morebiti kaj mąjn ka-
kur uni řęvni, inu usmilenja po-
trębni, katęru ne eni, ne drugi ne
saflúshjo, inu tudi bres tvojiga
usmilenja, Gospód, saflushiti ne
mórejo.

mórejo. *) Gospód! ti si nash ozhe, my pak smo jilu: ti si nash stvarnik, inu my usi smo delu tvojih rok. Ne jesi se, Gospod, prefilnu, tudi ne spomni se vezh na nasho pregreho: pogledaj usaj, de smo my usi tvoje ludstvu. — Gospod! bósh már to pustil, molzhal, inu nash takú terdu tēpel? **) Ne misli na nashe stare pregrehe, pridi nam hitru s' ivojim ulmilenjam naprej: sakaj filnu tēvni smo postali. Pomagaj nam, o Bóg, rash Isvelizhar: rēshi nash, Gospod, navolo zhasty tvojiga imēna: inu odsusti nam nashe grehe savolo tvojiga pmēna.

13. Ti pak, Gospód, ostanesh na vėkoma: inu tvoj spomin je od róda do róda.

Tvoja vėzhnost, inu tvoja nepremenlivoſt je nam porok, de tvoje oblúbe so vėzhne, inu nepremenlive. Tvoja svestoba ni drugiga kakúr ti sam. Kdór bi terdu ne

C

veru-

*) Isa. 64. 8. **) Psal. 78. 8.

veruval, de so tvoje oblube nepre-
 maknene, bi ne veruval, de si ti
 vezhni. Obvaruvanje tvoje Zerkve
 je gotovu, samú zhafs, kàdar bófh
 njó ponóvil, inu prav rodovitno stu-
 ril, je nam nesnan: vúpanje je terdnu,
 ker so tvoje oblúbe bres kálánja,
 samú zhafs ispolnenja tvojih oblúb
 je nam perkrit. Sa kaj odlashtash,
 Gospód, tvoji shalostni nevésti na
 pómozhi pridti? Tvoj spomin je od
 róda do róda. Ufi zhafi prizhújejo
 od tvoje dobróte, katero si sleher-
 nimu rodu sturil. Mórejo már ravnu
 nafhe lejta takú nesrezhne biti, de
 sdaj shibe tvoje ojstre pravize zhú-
 timo? Hozhesht morebiti s' tvojim
 odlashtanjem nam iskasati, de je tvo-
 je usmilenje bres zhlovekoviga sa-
 flushenja? ali, de tó iskashest, je
 már potrebnu, de tvoje usmilenje
 na posledne zhafse odlashtash? Bó
 már tvoje usmilenje bôl nesaf-
 lushenu, aku se v' sadnih zhafih us-
 milish, kakúr je, aku se v' nashih
 dnevih usmilish?

Al,

Al, Gospód, vem, kar je pravizhni Job rekal: *) de zhlovček Bogú perglihan ne bó opravizhen. Aku se bo hotèl s' njim preperati, ne bo samógel njemu na tavshent eno odgovoriti. My móremo s' Jeremiam samú rézhi: **) Dobru je na tihim zhakati reshenje Boshje. Sakaj Dobèr je Gospód tem, kateri na njega vúpajo, dušhi, katera njega jishe. Nam ni drugiga sturiti, kakúr se ponishati, inu moliti; fizer je nam sadošti, ker vemo, de naša molitu ne bó po pólnim savershena, inu zhe tudi sdaj she sadú nima, ga bó vsaj ob namejnenim zhafi dobila. Ti, Gospód, si dobrotliv pruti nam, ker nam vsaj vúpanje pustish, kadar bi pravizo imel, nam use odrezhi. My ne smemo našho nadlógo, v' katero nals je našh napùh, inu naša nehvalešnost pahnila, s' tim vekshi sturiti, aku bi nepoterpeshlivi bily, inu zhes tvoje odláshanje godernjali: ampak sa sdaj,

C 2 dokler

*) Job. 9. 2. **) Shal. Pejś. 3. 26.

dokler se ufigamogózhni zhes nafs ne
 usmili, shalújmo, molimo, inu Boshje
 odlashanja poterpeshlivu nosimo s'
 nafho máterjo katólifhko Zerkuió,
 katera nam takú govory: *) *Kaj*
vam jest samórem pomagati? sakaj ka-
 teri vafs je s' nadlógami objiskal, tá
 vafs bó is rok vashih sovráshnikov is-
 derel. — Oblazhilu veselja sim islekla,
 oblazhilu shalosti pak oblekla, inu
 bom use moje dny na Narvishiga u-
 pila.

14. Ti bósh uстал, inu se bósh zhes
 Sion usmilil: sakaj zhafs je, de se
 zhes njega usmilish, zhafs je pèr-
 fhal.

Tvoje molzhánje, Gospód, je ka-
 kùr enu spanje. Kdór kóli nash ne-
 frezhen stan vidi, misli, de bó tó
 tvoje spanje vezhnu. Al ti se bósh
 sbudil, inu kadar se sbudish, se
 bósh s' sgorèzho lubèsnio sa kri-
 stianstvu unel. Ti si Zerkuió isidal,
 ti si njene vude oshivil; tedaj tudi
 ne

*) Baruh. 7. 17.

ne bósh njo vèdnu takú neporódnó,
inu një mertve otroke bres shivlen-
ja pustil. Ti odlashtash fizer na pó-
mozh pridti; al odlashtanje pomózhi
she ni sapushanje. Ti ne bósh po-
sabil na tó, kar si sa nafs vshe itu-
ril, inu tvojo fkerb sa nafs, aku
lih smo tebi nehvaleshnost sa njó
urazhúvali, ne bósh umaknil. Sakaj
ti, Gospód, si sa tvojo zhast unet
Bóg; ti hozhesht, de se imá nash
flabóft kasati, de se tvoja mózh ból
ràsodeva. *) *De bódo usake vufta sa-
maskene, inu Bogú vùfs svéjt podloshen
postane. — Kër Boshja pravizhnost pri-
de is vëre na Jësusa Kristusa med
use, inu zhes use, kateri v' njega vë-
rújejo — Sakaj usi so greshili, inu po-
trèbujejo zhasty Boshje. Inu bódo nesa-
slushenu skusi njegovo gnado opravi-
zheni skusi odrèshenje, kateru je v' Jë-
susu Kristusu. Tó je: Ti hozhesht
s' tvojim odlashtanjem iskasati, de
nisi nobenimu nizh dolshan; inu
de se zhes të, zhes katere se usmi-
lish,*

*) Rim 3. 19.

lišh, samú savolo saflushénja tvoji-
ga lúbiga Sina usmilish.

Sbúdi se tedaj, Gospód, uštani,
inu rásšvetli tvoje slepe otroke;
usmili se zhes tvojo Zerku, zhes
tvoj duhovni Sion: Sakaj zhas
je, de se zhes njega usmilish, zhas
je péršhal. Naša nepokóra bó
vezhna, aku njej s' tvojim usmilen-
jam konez ne šturish. Ne tvoja jesa
na nas, ne naše nadlóge, ka-
tere nas tlázhio, ne tvoj vuk ne sa-
mórejo tamó naše slepote odgnati,
aku nam ti s' posebnim usmilenjam
na pómozh ne pridešh. Tvoje šhibe,
s' katerimi nas tepešh, nas samó-
rejo ból uterditi, inu tvoje pérjasnu
vablenje samóre, dokler smo sapu-
šheni, od nas sanizhúvanu, inu
savershenu biti: kmalu pak, kadar
zhas tvojiga usmilenja pride, se bó
uša naša šlepota rásgubila, uša naša
terdoba bó jénjala, inu ponovljenje kri-
stianstva bó takú obilni, kakur obilni
je bil tigaištiga perzhetik: inu ufi bódo
tebi

tebi hvalo dajali, rekóžhi: *) *Kdór
je hvali, naj je v' Gospódu hvali.*

15. Sakaj tvoji hlapzi imajo njegove
kamne sa lúbu: inu zelú s' njego-
vim praham imajo ušmilenje.

Kar moje vúpanje s'he bôl pod-
pěra, je tó, ker tvojim hlapzam,
hóžhem rezhi, tvojim Apostelnam,
kateri vshe s' tebój krajlújejo, shi-
vi kamni, tó je, pravizhni Kri-
stiani dopádejo. Bódo már ti tvoji
lúbi hlapzi samogli opustiti, de bi
ony gorězhe shele, inu sdihóvanja
shivih vudov pred tvoj sedesh ne
pernešili, inu tešte s' svojim pro-
šhnjami ne podpěrali? Ne bóšh már
na prošnje tih tvojih lúbih hlap-
zov shtévilu shivih kamnov na-
mnóshil, inu tvojo Zěrku v' pervo
svitlóst postavil. Tó sadobiti si tvo-
ji hlapzi sa tolikaj bol persadevajo,
ker so njim ne samú shivi kamni
lúbi; ampak ker zelú s' praham, tó
je,

*) 2. Kor. 10. 17.

je, s' grešniki, kateri posemelsku
lúbio, usmilenje imajo. Kakú bi ony
s' grešniki usmilenje ne imeli,
ker, dokler so bily na svesti, je bi-
lá njih sama skerb sa preobernenje
grešnikov, sa rásfírenje kató-
líhke Zerkve, sa povíhanje tvoje
zhaty?

Sa res moremo misliti, de tvoji
hlapzi s' gorezhimi shelami próso
sa preobernenje grešnikov, ker po
prizhuvanju S. Evangelia, *) bó
veksi veselje v' nebesih nad enim gre-
šnikom, kateri je spokory, kakur nad
devet, inu devetdeset pravizhnih, Kate-
ri pokore ne potrebujejo. Zhe pak nad
enim samim spokornikom taku ve-
liku veselje v' nebesih postane; sa
koliku vekshi veselje bó, aku
skusi pobólsanje vezb grešnikov
tvojo Zerku prav namnóshih? Bósh
ti tvojim hlapzam táku veselje odre-
kal? ti, kateri si njim, kadar si nje
v' nebesa usel, rekal: **) Prav je,
ti

*) Luk. 15. 7. **) Mat. 25. 21.

ti dóber, inu svest hlapèz, ker si bil zhes malu svest, te bom zhes veliku postavil, pójdi nóter v' veselje tvojiga Gospóda. Preobherni tedaj grěhnike, sturi is njih shive, inu terdne kamne, katere ne bódo posvejtne shele sém tər tje gonile, kakùr vetər prah sém tər tje nósi; ampak kateri bódo perpravni kamni sa terdnou sidánje tvoje Zerkve.

16. Neverniki se bódo bali, Gospód, tvojiga imèna: inu usi krajli na semli tvoje zhafty:

17. Kadar bó Gospód Sion supet isidal: inu se v' svoji zhafty pèrkasal.

Tvoje usmilenje, Gospód, zhes Zerku ne bó bres sadú: sakaj grěhniki, kateri sdaj kakùr neverniki shive, se bódo, kadar se preobernejo, tvojiga imèna bali, ne s' straham, kakùr shniga hlapzi imajo, ampak s' otrozhjim, lubesni, inu zhaftenja pólnim straham. Preobernenim grěhnikam Boshjiga duhá pól-

pólnim ne bó sadoſti, de ſo dár
 pobólsſhanja ſadóbili, inu ſe is blata
 pregréh iſkopáli: ampak ſi bódo
 neſrežho tolikáj drugih greſhnikov
 v' ferze uſeli, inu jiſkali druge na
 pót iſvelizhanja naviſhati. De bi ſa
 ſvojo prejšhno ſlepoto, inu hudo-
 bo ſadoſti ſturili, ſi bódo persade-
 vali vult ſvejt, aku bi njim mogó-
 zhe bilú, k' tebi, o Bóg, perpela-
 ti: ſvoje prejšhne neſveſtobe bódo
 popravití ględali, ker bódo ſa tvo-
 jo zhaſt, inu ſa pridu tvoje Zerkve
 uſi gorežhi. Uſe, kar ſe bó njih
 persadevánju na ſpruti ſtavilu, bó
 njih lubęſen ból podſhigalu. Tudi
 mogózhni na ſemli, kateri vezhkrat
 ſamú ſvojo zhaſt jiſhejo, inu radi
 zhes druge goſpodújejo, kadar bó-
 do mózh, inu zhudeſhe tvoje gnade
 vidili, bódo pred tvojo zhaſtitlivo
 ſvitloſtio trepetali. Uſi ſe bódo ſau-
 ſeli, kadar bódo vidili, de nar
 hudobniſhi greſhnikí bogaboježhi
 poſtájajo: ker bódo ſpoſnali, de tó
 deſu ni deſu zbloveſhkih rók, am-
 pak tvoje uſigamogózhne gnade;
 zhu-

zhudili se bódo, kadar bódo vidi-
li, de kar je nespametniga, slabiga,
inu sanizhùvaniga pred svejtam,
si ti isvólish, de bi módre, inu
mogózhne osramotil. Tó bó sturilu,
de bódo ufi sposuali, de si ti sam
Gospod, inu de tvojimu imenu se mó-
rejo use kolena perpogùvati, katere
so v' nebesih, na semli, inu pod
semlo: inu porekó s' enim glasam:
*) *Neumerjoshimu, inu nevidnimu
krajlu zhes zhasé samimu Bogú hodi zhasé,
inu hvala od vèkoma do vèkoma.*

18. On je na molitu ubógih poglédal:
inu njih prošne ni sanizhùval.

Gospod! kadar bósh molitu tvoje
Zerkve uflíchal, inu njej pomágal,
bódo ufi sposuali, de si se na prošnje
tihistih ubógih k' usmilenju naklo-
nil, kateri svoj ubóg, inu k' usimu
dóbrimu nepremóshen stan sposna-
jo, inu na-se ne savúpajo, ampak
use savúpanje na tebe, o Bóg, po-
stavio.

*) 1. Tim. 1. 17.

stávio. Ufim bó snanu postalú, de
si molitu tihistih ponishnih uslishal,
kateri niso sebe sa pravizhne, inu
urédne shteli, kateri se zelú na
svojo molitu niso sanesili; ampak
so kakúr usih dobrót neurédni, uliga
hudiga pak urédni samú na tvoje
usnilenje zhákali: kateri so bily
previshani, de gréhi njih bratam sa
tó niso bily odpushteni, ker so ti
preusétnu mislili, de njim nizh
ne manka, inu de nizh ne potre-
bújejo; ali pak, de imajo k' ufimu pra-
vizo, inu de si ti, o Bóg, dolshan
njim kaj dati; inu savolo tiga so
ony pólni ponishnosti zhes svoje,
inu svojih bratov gréhe shaluvali.

Kakúr ti, o Bóg, molitu preu-
sétnih ne uslishish, takú tudi profh-
nje ponishnih ne savershesh: kóli-
kúr bòl se ti ponishújejo, tolikáj
bòl se njih profhnje pruti nebesam
usdigújejo; inu ker se ony s' ozhit-
nim gréshnikam ne vúpajo svoje
ozhy pruti nebesam usdigniti, ti,
o Bóg, tvoje nebesa, takú rezhi, na
semlo

semlo doli spuſtiſh, de bi nje od blisu gľedal, inu uſliſhal. Ony ſavershejo kakur hũdu uſe toiftu, kar ti ſaversheſh: ony ſe krive dajo ufiga, kogar ti nje, ali njih brate dolshiſh: ony, kadar njim hudobio naprej mezhesh, iſgóvore ne jiſhejo, tudi ſe ſuper ne ſtávio: ony ſaframóvãnje, kateru ſo ſafluſhili, poterpeſhlivu nóſio, inu tebe ſa uſe hvalio: inu de bi uſmilenje ſadóbili, ſvojo nepremóshnoſt, inu ſvoje ubóſhtvu tebi pred ozhy ſtávio.

19. Tó imá ſa poſlędni ród ſapifa-
nu biti; ſakaj ludſtvu, kateru bó
ſtvarjenu, bó Goſpóda hvalilu.

Zhudesh tvojiga uſmilenja, Go-
ſpód, kadar bóſh gręſhnike preo-
bernil, inu tvojo Zęrku ponovil,
bó v' vęzhnim ſpomini. Dędizhik bó
ſvojim nukam oſnanóval, ozhe ſinu,
mati hžheri, pęrjatęl pęrjatl, gręſh-
nik gręſhniku. Vúpanje gręſhnikov
bó oſhivęlu: gręſhnik bó gręſhnika
k'

k' pokóri vabil, inu njega serzh-
niga delal. Ufi, kateri bódo preo-
berneni, bódo vednu pred ozhmy
imeli toisto serzhno uro, v' kateri
si njih serze k' pokóri omēzhil.
De se hvaleshne fkashejo, bódo
sheleli, inu si persadeli, de bi spo-
min njih pobólfhanja na uselaj
ostal.

Ludstvu, kateru bósh ti, Gospód,
is preobernenih grešnikov v' Zerk-
vi vkúp sbral, bósh vufhesa k'
poslushanju, inu premishlúvanju res-
nize odperel: tvojimu novimu ludstvu
bósh stvaril zhistu, podvuzhlivu,
k' Boshjim dobrótam obzhutlivu ser-
ze; ti bósh njemu svete shele, své-
te nagnenja dál, de bóde zelú en
nov zhlovék postal. Tó novu lud-
stvu bó tebe sa usigamogózhniga, sa
nar usmilenishiga Gospoda sposnal,
inu kakúr takiga hvalilu. Onu tebe
ne bó vezh samú s' shnabli zhastilu,
svoje serze pak od tebe prozh ober-
nenu imelu; ampak bó tebe v' du-
hu, inu v' resnizi molilu: onú bó
tebi

tebi sebe kakùr dobru dishezh ófèr
shgalu : use njegove misli bódo
svête , use njegove shele pravizhne,
use njegove dela po tvoji svëti po-
stavi sturjene : njegovi nar vëkshi
opravki bódo molitu , inu sahvala:
s' besëdo : onu bo sgol samú sa
tebe shivelu , inu nad njim bódo
ispolnjene besëde S. Petra , kateri
takú govory : *) *Vy pak ste isvoleni
rod , krajëvu máshnistvu , svet národ ,
ludstvu perdobljenja : de zhudeshe ti-
gaistiga osnanijete , kateri je vajs is
tamë k' svoji zhudni luzhi poklizal.*

20. Kër je on is visokósti svojiga své-
tiga prebivalisha sëm doli ozhy
obèrnil : Gospód je is nebëls na
semlo poglëdal :

21. De bi jezhánje jetnikov slishal :
inu k' smèrti obsojene otroke re-
shil :

Gospód! my smo slepi , terdou-
ratni , neverni , nehvaleshni. Kdó
samóre

*) 1. Pet, 2. 9.

samóre nafs v' gledajózhe, podvuzhlive, verne, sveste vúde tvoje Zerkve preoberniti? kdó drugi kakúr ti sam samóresh tó sturiti, kateri imášh nar usigamogozhnihi oblást zhes nasho tudi puntarsko vólo? Ti si se od nafs obèrnil, inu se dershih, kakúr bi bil na nafs zelú posabil. Ti si se v' tvoje visoku svetishe skril, inu is tvoje strahhniga sedesha na nafs doli ispuhah sodne sklepe tvoje serdite pravize. Ufi kateri tvojo Zerku v' britkosti vidio, se zhudio, s' glavó streshajo, inu rekó: *) *Je li tó méstu, kateru je bilú nar lepshi, veselje zeliga svejtá? Je tó taista Zerku, katera je nekàdaj takú bogata bila na dobrih Kristianih, inu seje v' ozheh usiga svejtá svetila?*

Kadar bó tedaj svejt nafs prejsavolo gréhov pogublenja urédne, potle pak skusi pokóro oshivlene, inu Zerku ufo ponovleno vidil, bó sposnal,

*) Shal. Pejsl. 2. 15.

snal, de si ti, Gospód, is tvojiga prebivališča na naš usmilenu pogledal, de si tvoje vuhú naklonil, inu proshnje tēh uslišhal, kateri so pod teshko bútaró svojih grēhov milu jezhal, inu serzhnu shelēli is jezhe teshke vesty rēsheni biti. Inu Zerku se bó nad velikim shtēvilam svojih otrók sausēla, inu kakūr Jerusalem rekla: *) *Kdó je meni tē rodil? jest sim bil neporoden, inu nisim rodil, sim bil odpelan, inu vjet: inu tē, kdo je isrēdil? jest sim bil sapushen, inu sam: inu ty kjē so bily?* Inu ti, Gospód, porezhesh njēj: **) *Ne bóm li jest kateri drugim porod dam, tudi rodil? — bóm li jest, kateri druge rodovitne sturim, nerodoviten? — uje tó je moja roka sturila, inu uje tó je sturjenu, rezhe Gospód.*

22. De bi ime Gospóda na Sionu: inu njegovo hvalo v' Jerusalému osnanúvali:

23. Kadar se bódo ljudstva, inu krajli vkúp sbrali, Gospódu flushiti.

Ti, Gospód, delašh uje sa tvoje
D zhašty

*) Isa. 49. 21. **) Isa. 66. 9. inu 2.

zhafty volo. Rešhi tedaj s' grēhimi
 svešane, inu vėzhne smerti urėdne,
 de bōdo tvoje ime usim nevernim
 narodam osnanūvali, inu tebi v' na-
 rozhi svoje matere katólishke Zėr-
 kve hvalo peji. Zhlovėk, dokler
 je grėšnik, ni urėden tvoje ime
 osnanūvati, inu tebi hvalo peji: sa-
 kaj ti sam si njemu tó prepovedal,
 rekózh: *) *Sa kaj osnanūjesh moje sa-
 poveci? inu jemlesh mojo savešo v' tvo-
 je vusta? Vsaj sovrašhisk svarjenje:
 inu moje besede sametujesh.* Kadar bōsh
 tedaj Gospod grėšnike preobernil,
 bōdo ony bres strahú is rók svojih so-
 vrášhnikov rešheni tebi v' svetósti,
 inu v' pravizhnosti use dny svojiga
 shivlenja flushili. Ony bōdo is Sio-
 na, kateri eno višhavo pomejni,
 tedaj is višokiga tvoje ime osnanū-
 vali, inu v' Jerusalemi, kateri ka-
 tólishko Zėrku pomejni, od mozhy
 tvoje osdraviózhe gnade, inu od
 tvojiga usmilenja perpovedūvali.

Ta-

*) Psál. 49. 16.

Takrat bó Zerku pólna veselja,
 ker bó pólna shivih vudov, svetih
 otrók. Njih gorežna lubesén sa tvo.
 jo zhašt, inu sa pridu Zerkve hó
 she druge ludstva s' njih mogózhni.
 mi, inu krajli vred podbodla, de
 bódo tudi ony veselje do kristianstva
 dobili, inu se k' timuistimu per-
 drúshili. Takrat bó pravi zhašt Zer-
 kvi frezho voshti, inu rézhi, kar
 je nekádaj Isaia Jerusalemu rekal:
 *) *Ustani Jerusalem, bodi rasvitlen:*
sakaj pershla je tvoja luzh, inu zhašt
Gospódova je nad teboj gori shla — Na-
rodi bodo v' tvoji luzhi hodili, inu kraj-
li v' svitlebi nad teboj gori gredozi —
Sa to, ker si bil sapushén, inu jovrá-
shen, — te bom k' vezhni zhašti sturil,
k' veselju od roda do roda: Sesal boš h
mleku narodov, inu persi krajlov bó-
do tebe dojile: (tó je: tebi se bódo
podvèrgli, inu tebi daróvali:) inu
bošh védil, de sim jest Gospod tvoj
ohranik, inu tvoj odrešhenik, mogózhen
v' Jakobu.

*) Isa. 60. 1. 15 .

14. On je njemu, kadar je s'he per mozhi bil, rekal: Povej meni majhnu shtèvilu mojih dny.

25. Ne usami me prozh v' sredi mojih dny: tvoje lejta so od róda do róda.

Gospód! kdó je tá, kateri je tebi, kadar je s'he per mozhi, inu v' sredi svoje mozhy bil, rekal: *Povej meni majhnu shtèvilu mojih dny?* kdó drugi kakùr tvoja luba nevesta, tvoja Zerku? Ona je bilá od svojiga perzhètka na en zhas pólna shivlenja, inu mozhy. Njeni pastirji so bi y pólni duhá Boshjiga: tá dúh se je v' njih besedah, inu djanju obilnu kasal: savolo vuzhenosti, bogabojezhnosti, gorezhe lubesni sa Boshjo zhas, sa pridu kristianstva so bily ony sa refs njeni stebri, inu podpóre. Njeni otrozi so bily pólni nedólshnosti, inu svetósti: kolikùr je ena otrok imela, skoraj tóliku je svetnikov shtela. Kry nje-nih Marternikov je bilá seme novih Kristianov. Ispovedniki so bily své-
sti

sti prizhòvavzi od njeniga rěsnize
inu sveròsti pólniga vúka. Truma
njenih diviz je bila lepi zvět njene
nedólshnosti. Ufi njeni vudji so bi-
ly s' lubesnio takú sklenjeni, de
so bily ufi eniga serzá, inu eniga
duhá : inu tá takú terdni sklep, tá edi-
nost je bila nje nar vėkshi mózh,
inu terdnóst.

Nizh mājn so k' njeni terdnósti
tudi perpomogle svēte postave, po
katerih je ona svoje otroke k' bo-
gabojezhnosti pelala, inu ojstróst,
s' katero je grěhnike pokorila, ka-
dar so tē postave prelomili. Sa
ozhitne grēhe je bilá ozhitna pokó-
ra naloshena : inu grěhniki so nar
ojstrejšhi pokóre sa dobróto shtēli :
ony so profili, de bi Zěrku nje
med shtèvilu spokornikov vsēla,
inu so bily veselī, kadar so bily
spokórnikam pershtēti.

Al tá uje mózh je bilá nej use-
ta, kadar si ti, o Bóg, perpuštil,
de so njeni otrozi nje useti bily,
eni

eni fizer skusi telesno smert v' pre-
ganjanju, drugi skusi dušno smert
krivoverških smót, inu posvejtni-
ga spaznenja. Ona terdnu vúpa, de
bó po tvojih oblubah, katere so
bres kásanja, supet ponovlena, ka-
dar bósh njene otroke k' pravizh-
nosti oshivel. Ravnu sa tó, ker is
ene strany na prejšhne lejta svoje
mozhy ględa, is druge pak terdnu
vúpa supet mózh dobiti, takú rézhi,
v' sředi svoje nekadašne, inu per-
hodne mozhy sdihúje, rekózha:
Povej meni majhnu število mojih dny.
Oveseli tedaj, Gospód, tvojo ne-
vesto s' tem, de njej pokashešh,
de je zhals njeniga ponovlenja
blisu.

Ti na usmi'enju bogat Bóg, si po
tvojim dopadajenju isvolil tudi is-
med nevernikov ludy k' isveli-
zhanju perpelati. Judii so savolo
svojiga pregrešenja na en zhals
od tebe po pravizi sapušheni, inu
kakúr govory *S. Paul, ** skusi njih
pre-

*) Rim, 11, 11, inu 25.

pregrešénje je nevěřníkam isvelizhanje
 došlu. Inu po prizhúvanju S. Pau-
 la si sklenil veliku šhtevilu is ne-
 věřníkov v' Zěrku perpelati: Sle-
 pota je zhes en dejl Israela pershla,
 dokler bi obilnost nevěřníkov noter sto-
 pila. Kadar bó šhtevilu namejnjenih
 nevěřníkov dopolnjenu, se bómo my
 Judam umaknili, inu ti bódo Zěrku
 napolnili. Tvoje kraještvu, o Bóg,
 bó od nas usetu, inu na Jude ka-
 teri bódo dóber sad nosili, prene-
 senu. Je pak már vshe pershal tá
 per tebi odlozheni zhafs? je már
 vshe dopolnjenu obilnu šhtevilu med
 nami? Gospód! hudoba je fizer med
 nami velika, shive vere je malu,
 se je hati, de bi ki tvoje kraještvu
 od nas ne bejshalu. Al ravnu sa
 tó daj, de tvoja Zěrku she vezh
 otrók med nevěřníki rody, preden
 se Judji vernejo, inu nje otrozi
 postanejo. Glej, sdaj so dněvi po-
 róda tvoje Zěrkve: ona se trudi v'
 svojim duhovskim poródi, ker imá
 teshek porod: sakaj nashe ferza so
 grosnu neukrětne, inu se bránio k'
 ive-

svetósti prerojene biti. Ne usami njó prozh v' frédi dny njeniga poróda; ampak pusti, de se bó po svojim frezhnim poródi she med nami veselila. Zbimu tolikaj hitish, Gospód? Tebi se nizh ne muddy, ker si vezhni. Zhlovék, ker je umerjózh, inu ker samóre njemu zhasa, inu perloshnosti sa ispelanje njegoviga naprejusetja smankati, more hiteti: tebi pak, ker si vezhni, je uselaj lohku tvoje oblube, inu tvoje naprejusetja ispolniti.

26. Ti Gospód, si semlo v' sazhetki uterdil: inu nebú je delu tvojih rók:

27. Onu bó minúlu, ti pak ostanes'h: onu se bó use kakúr oblazhilu postaralu.

28. Inu kakúr ogrinalu bósh toistu premenil, inu bó premenjenu: ti pak ostanes'h ravnu taihti, inu tvoje lejta ne bódo nikoli preshlé.

Ti, Gospód, si usigamogózhén,
ti si vezhen, ti si nepremenliv.
Tvoja

Tvoja usigamogózhnost se obilnu kashe, ker si semlo s' ufimi stvarmy ured is nizh stvaril, inu nebú takú lepú, kakor je, je delu tvojih rók. Use stvary prizhájejo od tvoje usigamogózhnosti: vender nobena stvar ni v' stani dela tvoje mogózhnosti, inu modrósti sadosti sposnati, tudi ne tebe spodóbnu zhaštiti: zhlovèk je sa tó postavlen, de bi s' pomozhjó drugih stvary tebi zhašt, inu hvalo dajal.

Ti, Gospód, si sebi v' sazhetki enu ludstvu, namrezh Israelze isvolil, med katerimi je imèlu tvoje ime snanu, inu zhaštenu biti. Al is med njih so se eni na molikúvanje podali, drugi pak so tebe samú s' vunajnim, inu telešnim zhaštenjam zhaštili. De bi tebe prav, inu spodóbnu zhaštili, si njim pošlal tvojiga edinurojeniga Sina. Al tó ofleplenu ludstvu je svojiga vuzhenika savèrglu; inu sa tó je bilú po pravizi od tebe na en zhašt savershenu, inu my, kateri smo
is

is neverniga rodú, smo v' tvojo
 slúshbo poklizani. Gospód! bósh
 már savergél, katere si poklizar?
 Bósh már ukrajshal tvoje usmilenje
 pruti nam?

Rešs je, de smo se v' serzi od
 tebe odvernili, inu de my, kadar
 se v' stvary noršku salúbimo, ve-
 liku hujshi kakúr Judji molikújemo.
 My tebe radi tudi samú s' vunajnim
 zhaštenjam zhaštimo, ker toistu na-
 shimu hudobnemu nagnenju tolikaj
 super ne stoji. Sa tó saflushimo od
 tebe saversheni biri. Al ti samorešh
 tvojo serdito pravizo potolashiti
 bres tigá, de bi bilú treba nafs vshe
 sdaj saurezhi. Veliku vezh prena-
 redi nafhe hudobne serza, inu stu-
 fi si is nafs svešte flushabnike, de
 tebi v' duhu, inu v' resnizi, tedaj
 prav, inu spodobnu flushimo. Na
 tó visho bó tvoja pravizhna serdi-
 tost utolashena, inu my bómo ohran-
 jeni Tebi zelú nobena tésa ni na-
 she serza prenarediti, ker tó takú
 lohku sturish, kakúr lohku se ob-
 la-

lazhilo, ali ogrinalu premejni. Ni drugiga treba, kakur de hozhesh, inu use se more sgoditi: sakaj tvoja usigamogózhnost ni drugiga kakur tvoja vóla. Ti si hotel, inu use je bilú stvarjenu. Prenaredi tedaj nasho vólo; al prenaredi njó takú, de njó tudi stanovitno sturish; sakaj ona je premenliva.

Dokler smo na tim svejti, smo premenlivi, inu premenòvânje je nam takú lástnu, de nam je zelú potrebnu. Aku bi my uselaj hudobni bily, kdó bi bil isvelizhan, ker nobeden dóber na svejt ne pride? inu aku bi, kadar smo dobri, ne mogli hudobni postati, kjé bi bilú nashe saflushenje? Sam ti, Gospód, si vézhni, ti si nepremenliv. Nebú, inu semla bódo preshle, tvoje besede pak ne bódo nikdár preshle. Ti bósh svejt premejnili, bres tigá, de bi se v' tebi kaku premenjenje sgódilú. Zhe bi tvoje oblube terdne ne ostale, bi se ti premenil; sakaj tvoje oblube niso drugiga kakur ti

ti sam. Go'pód! ti si oblubil, de imá tvöja Zërku per nevernikih biti, dokler ne bó namenjeni zhas preobernenja Judov pèrshal. Zhimu bi pak per nas Zërku bilá, aku bi my ne bily njeni shivi vudi, inu otrozi?

Sturi tedaj, de se terdnost tvojih oblub zelimu svetu rásodene, *) de bosh v' tvojih besedah sa resnizhniga sposnan, inu premagash, kadar bosh sojen. Sturi, de bómo svěsti otrozi nashe matere katólishke Zerkve, de bó usim snanu, de tvoja Zërku fizer samóre na en zhas tlazhena, ne more pak nikdár premagana biti. Sturi, de bómo světi vudi tvoje Zerkve, de se bó savolo nashe svetósti po usi semli svetila, inu de bó ravnu tá svetóst veliku drugih she nevernih pervabila v' nasho drushbo stopiti. Sturi, de bódo túdi skoraj nad ljudmi tvoje oblube ispolnje-ne, inu de nje v' Zërku prepelesh. Daj,

*) Psal. 50. 5.

Daj, de Judji, kateri so Jakobovi otrozi, sposnájo, kakushna lákota, inu pománkanje résnize med njimi gospodúje: de isvedó, kakú obilnu kruha Evangelskih resniz, inu svetih skrivnost le v' Egyptovski desheli, katolífski Zerkvi, najde. Daj, de skoraj svojiga brata Joshefa, ali bôl govoriti, Jësusa Kristusa, kateriga podóba je Joshef bil, sposnajo: de ony, ker so ga prej prodali, inu nevernikam isdáli, shaloftni, inu spokorjeni k' njemu pertekó, inu od njega shivljenje dobę. Daj, de lépa Rahel, sastópim, Zerku nove finóve perdoby, de bó obveselena, kir sdaj savolo tolikáj sgublenih otrók milu jóka.

Vshę sdavnaj prej, predén je katolífska Zerku postavlena bilá, je módér Sirah od S. Duhá podvuzhen bil, de bódo tudi neverniki k' luzhi résnize perpelani. Sa volo tita je on v' imeni usih bogaboježhih Judov sa preobernenje nevernikov pro-

profil, rekozh: *) Usmili se zhesnals,
 o Bog usih razhy, poglej na nass, inu
 pokaski nam svitlebo tvoiga usmilenja:
 inu poshli tvoji strah zhes nevernike,
 kateri tebe ne jishajo, de sposnajo, de
 ni drugiga Boga svunaj tebe, inu de ony
 tvoje velike dela rasglasujejo. Usdigni
 tvojo roko zhes ptije ludstva, de bodo
 tvojo mozh vidile. Sakaj kakur si pred
 njih ozhmy nad nami posvezhen bil, ta-
 ku je bojh tudi pred nas himi ozhmy nad
 njimi zhestitliviga iskasal, de tebe sposnajo,
 kakur smo tudi my sposnali, de svunaj
 tebe, o Gospod, ni drugiga Boga. Sturi-
 ri nove snaminja, inu delaj nove
 zhudeshe. Sturi zhashtitlivo tvojo roko,
 inu tvojo desnizo. — Sturi, de zhas
 (dopolnenja tvojih oblub) hitru pri-
 de, inu spomni se na konetz (to je, sturi
 konetz odlashtanju) de bodo tvoje
 zhudeshe rasglasovali. Sturi usmilenje
 tvojimu ludstvu, je on hotel rezhi,
 inu poslushi se niega k' timu, de
 neverne ludstva k' sebi perpelesh.
 Naj ne bude tebi sadoosti, de si med
 nami snan, ampak sturi, de tudi
 druge

*) Sir, 36. 1.

druge ľudstva tebe sposnajo. Ushe
dólgu one vidio našho fręzhnost
bres tiga, de bi teiste deleshne bi-
le; stúri, de bódo zhašt imele nam
perdrushene biri. Preoberni vunaj-
ne zhudeshe, katere si sa nafs stu-
ril, v' zhudeshe, s' katerimi njih
volo, inu serze prestvarish. Hiti
rasgnati tamó, katera nevernike po-
kriva, inu perpeli nje v' svetlobo
tvoje zhašty.

Takú je tá sveti mósh v' imeni
bogabojezhnih Judov sa nafs profil,
kadar smo nar majn urędni bily. Ni
már po usi pravizi, de se tudi my
od njega vuzhimó sa Jude profiti,
kateri so sdaj v' taki slepoti, v' ka-
kúrsni smo my nekadaj bily? Ma-
lu bi bil sa tvojo zhašt, o Bóg,
unet, inu malu bi Zerku lúbil, ka-
teri bi s' Siraham ne profil sa Ju-
de, rekózh: *) Spravi vkup use Já-
kbove rodove: de sposnájo, áe ni dru-
giga Bogá svunaj tebe, inu de ony tvoje ve-
like

*) Sir. 26. 13.

like dela rãsglasijejo : usãmi njẽ kakor od
 sazhetka sa svoi dejlesh gori. Usmili
 se zhes tvoie ludstvu, kateru tvoje ime
 imã : inu zhes Israela, kateriga si tvo-
 jimu pervorojenimu enakiga sturil. Us-
 mili se zhes Jerusaleem mestu tvoje sve-
 tine, mestu tvojiga prebivanja. Napolni
 Sion s' tvojimi nedopovedljivimi besedami,
 inu tvoje ludstvu s' tvojo zhasljo. Daj
 prizhovanje tem, kateri so od sazhetka
 tvoje stvary, inu dopolni prerokuvanja,
 katere so prejšni Preroki v' tvojim
 imeni govorili. Poverni tem, kateri na
 tebe zhakajo, de bodo tvoji Preroki res-
 nizhni snajdeni : inu uslijhi molitu tvojih
 hlapzov.

Pusti se, Gospod, k' usmilenju
 nakloniti sa ludstvu, kateru si ti
 kmalu v' sazhetki sa svoje kardelu
 isvolil. Ne pusti v' tãmi, inu v'
 nesnanju tvoje postave ostati toistu
 ludstvu, od kateriga smo lvetu
 Pismu prejeli, skusi kateru je zel
 svejt tvojo resnizo, inu tvoje skriv-
 nosti sadobil, Ufi Preroki, kateri so
 se med tim ludstvom snasili, so
 vupan-

vúpanje iměli, de se bó tó ludstvu enkrat k' tebi vèrnilu, inu so sa preobernenje tiga ludstva is serza profili. Ne bóšh már solse, inu molitu tvojih pèrjatlov ušlišhal? Tvoje oblube so resnizhne, inu sa tó imamo terdnu vúpanje, de se bóšh s' tim ludstvam ípravil. Kadar pak tó ludstvu resnizo ugleda, inu se preoberne, bó nevernikam s' svojim preobernenjam veliku vezh pomagalu, kakúr so eni is-med njega pomagáli v' perzhetku kató'ishke Zerkve. Hiti, Gospod, inu pergani-
jaj zhas, de fkoraj pride, inu de tvojimu odláshanju konez sturish.

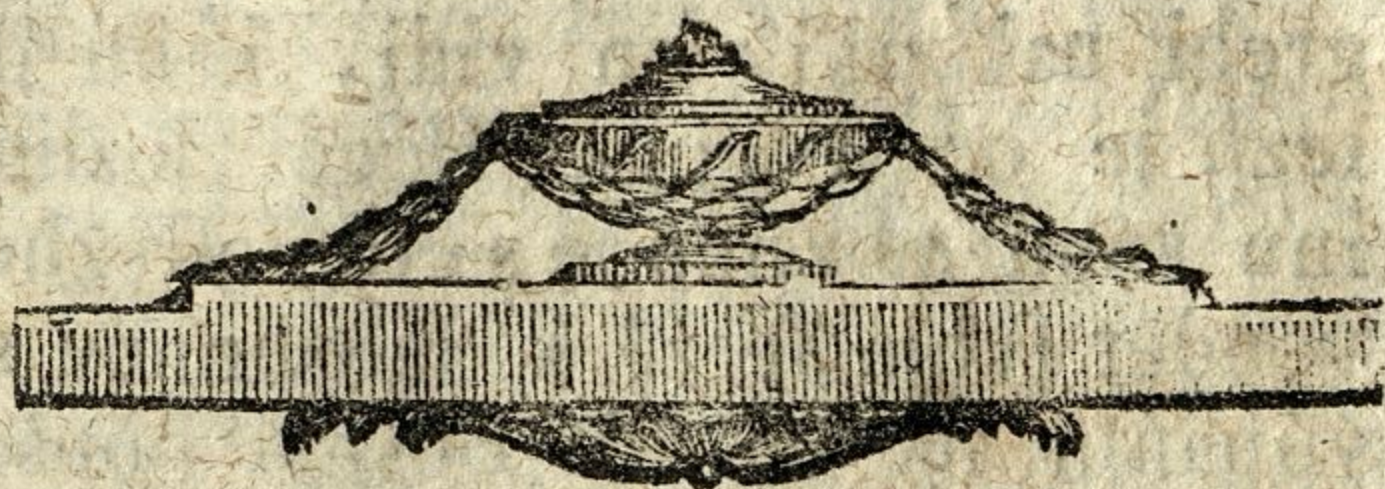
29. Sinóvi tvojih hlapzov bódo stánuvánje iměli: inu njih sárod bó na vèkoma ostal.

Gospod! ti bóšh oflanke is Israe-
la k' dejleshu njih ozhakov pokli-
zal. Ti bóšh Jude prave veje v'
óljiko, katere korenina so nekdašni Pa-
triarhi bily, vzepil. Ti bóšh saró-
du takú shivo vèro dál, kakorshno
E so

so Patriarhi imeli: inu bósh v' saródu ispolnil, kar si ozhakam oblubil. Tada j bó Zerku oveselena, tãdaj bó usa oshiveła, tãdaj se bó njej kakur póstarni Sari voshilu, de je kakur nekada j Sara v' svoji veliki starosti porodna postala. Ona se ne bó bala, de bi svoje otroke skusi njih lozhitu sgubila; sakaj ony bódo bogaboježhi, Zerkvi svěsti, inu s' svojo máterjo do konza sklenjeni ostali. Aku lih bódo skushnjave poslednih zhasov nekateré is njih podérle: zelu kardelu skupaj se ne bó lozhilu: ker taistikrat ne bó drugih ováz, katere bi imele od višhiga pastirja v' njegovi hlev, namrezh v' Zerku prepelane biti: ampak zel hlev se bó s' svojimi ovzami vred v' eno srezhno, inu vezhno deshelo prestavil, inu tãdaj *) *bo en sam hlev, inu en sam pastir.*

VI.

* (Joan. 10. 16.)

VI. Pfalm od Pokóre.

S a p o p a d e k.

Kàdaj, inu per kateri perlóshnosti je David tá Pfálm slóshil, se prav ne vę; sakaj ne is tiga Pfálma, ne is drugih búku svetiga Pisma se ne vidi, kàdaj, inu sa káj ga je slóshil.

Tá Pfalm je glas eniga gręhni-
a, kateři sposná svoje gręhe, inu
vę, kaj hudiga so njemu njegovu
E 2 gręhi

grehi nakopáli; on vidi, kakú de-
lezh je od svojiga Boga lozhen,
inu kakú možnu je sa tó nesrezen:
vender svoje ferze k' možnimu sa-
vúpanju na milost Boshjo pousdi-
gúje: inu póln savúpanja upije, ne
s' vustimi, temuzh v' dnu svojiga
ferza.

Grešnik, kadar svojo hudobio
prav shivú sposná, se boji k' Boshji
milosti pertezhi: sa tó njega David
vuzhy, de se imá na Boshjo posta-
vo spomniti, katera nam vúpati sa-
povédúje: on opomni grešnika, de
imá na besede Boshje smisliti, s' ka-
terimi Bóg obeta, de se bó zhes
grešnika usmilil, kadar kóli bó pra-
vo vólo se pobólshti imel. David
nam od te resnize v' enim drugim
Psálmu prizhúje, kadar takú govory:
*) *Kakur vijoku je od semle do nebes:*
takú veliku je njegovu usmilenje zhes
tę, kateri je njega boję. Kakur delezh
je jutru od večhera: taku delezh je on
nashe

*) Psal. 102. 11.

našhe pregrehe od nas postavil. Tó vúp-
panje more biti od rojstva do smér-
ti, tedaj uselaj, inu bres preenjan-
ja. Tó vúpaje more takrat nar
mozhnejši biti, kadar je grěšnik
v' nar vėkši britkosti: sakaj Bóg
taistokrat nar rajši pomaga, kadar
je nar mājn zhlovešhke pomózhi.
Zhe bi grěhi she takú veliki bily,
se nima vúpaje sgubiti; sakaj Bosh-
je usmilenje je vėkši kakúr use
pregrehe.

Aku lih pak David grěšnike ta-
kú mozhnú k' savúpanju vabi, s' tem
nozhe grěšnikam potuho dati,
de bi bół dersnu grěshili, ali bół
sanikerni v' pokóri bily. Ampak on
stury tó savolo tigá, de bi tim-
istim grěšnikam serze podperal, ka-
teri pod teshko butaro svojih grě-
hov sdihújejo, inu so v' nevarno-
sti obnemágati.

Tá Psálm je tedaj, takú rezhi,
kratik sapopadėk velikih resniz,
katere nas naša vėra vuzhy. Tá
Psálm

Psalm nam pokashè globok padéz,
 inu nesrežhni stan grěshniga zhlověka,
 njegovo nepremóshnost k' usimu do-
 brimu, njegovo slabóšt, sa volo ka-
 tere si ne more s' lástno mozhjó
 is svojiga nesrežhniga stanú poma-
 gati. Nafs vuzhy, de svunaj gnade,
 katero zhlověk ne saflushi, use dru-
 gu nizh ne pomaga: de prava pra-
 vizhnost se per pokóri perzhné, po-
 kóra pak imá per veri na Odrěshe-
 nika svoj sazhetik: de lástnu sna-
 minje od vere, per kateri se po-
 kóra perzhné, je tó, de je ponishna,
 inu de se opěra na shivu vúpánje
 v' nesaflushene ob'ube Boshje. Nafs
 sadnizh vuzhy, de je Bóg eniga
 Odrěshenika, inu Isvelizharja ob-
 lubil, inu de ufi grěshniki imájo
 na neismerjeno zěno njegoviga odrě-
 shénja savúpati: de bres njega nizh
 ni vupanja; na njegovu saflushenje
 pak se use od Bogá sadobiti samó-
 re. David nam use tē rěsnize na
 visho ene molitve pred ozhy sta-
 vi; inu tá njegova molitu more
 grěshniku sa podobik, inu posnemik
 biti,

biti, po katerim ima on k' Bógu sdihúvati. Sa to je Zerku tá Psálm med shtèvilu Psálmov od pokóre postávila, de bi grěšniki tá Psálm vezhkrat molili, inu dar resnizhne pokóre sadóbili.

1. Is globozhine upijem k' tebi, Gospód! - Gospód! uflifhi moj glafs.

Is globozhine spazhénia, v' kateru sim se pogresnil; is globozhine, v' katero sim s' grěhimi use skusi ból sabrédél; is globozhine terdourátnosti, v' kateri se glafs tvoje resnize ne sastópi, inu v' kateri se nad tebój, inu tvojo sveto postavo veliku gnusenje ima; is groba, is kateriga grěšniki takú ostudén sémrad hudobie ispúshajo, de se nobedén osdravnik k' njim perólishati ne vúpa, kateri so vshe dólgu v' svoji pregrěhi mertvi, inu nad katerimi Marta, tó je, Zerku milu jóka, al svoje sdihovanje, zhe se ti, o Bóg, zhes nje posebnue usmilish, sa sgubleuu shtéje;

is take globozhine upijem k' tebi, Gospód!

Moje serze ni vezh moje ; moja dusha bres vse mozhy, inu s' grěhmi svesana leshy ; moje v' pregrěshnim veselji rasvajenu mesú se punta zhes use pravizhne shele mojiga duhá: duh se shely ponoviti, v' hudobii sastaranu mesú pak se boji staro hudobio od sebe urezhi. Meni svitlobe smankúje, ozhy mojiga serzáso otámnele: v' támi moje hudobie ne snam vezh tebe jiskati. Samu vusta inam, s' katerimi samórem na pómozh klizati: al tudi te vshe sko-raj niso v' moji oblasti, inu nozhajo meni flushiti; ker se zelú po redkim, inu s' veliko filo kómai odperajo: ravnu sdaj zhutim, de se odperajo, inu sa tó ravnu sdaj is globozhine upijem k' tebi, Gospód:

Do sdaj ne samú nifim sa moje preobernenje s' velikim upitjam profil, ampak zelú shelel nifim toistu: sakaj kakú bi shele imenóval teiste
na-

naklónne k' dóbrimu, kateri so, kakúr bi s' ozhmy trenil, v' meni uštali, inu minuli? kakú bi shele imenoval teiste nagibke mojiga serzá, kateri, prěden so samogli kaj sdihuvanja obuditi, so bily vshe fkusi nasprutne shele oversheni? kakú bi samogel imenovati shele toisto volo, katera me je guala sa odlog profiti, sa to, de bi zhals imel dalej greshiti? V' zhafih sim hotel: al, Gospód! ne smem rezhi, de sim hotel, ker sa res, inu s' zelo volo nisim hotel: jest bi bil morebiti hotel, aku bi takú mlad ne bil, aku bi se ne bil v' taki sloshnosti, inu sladkosti telesniga shivlenja snafhal: morebiti bi jest bil hotel, aku bi bil svejtu majn perjeten, kakúr sim bil, inu aku bi nad posvejtnimi nezhimernostmi, inu norostmi ne bil tolikaj sladkosti nafhal. Jest bi bil veruval, kar so meni Boshji namestniki od sladkosti prave bogabojezhnosti, inu od srezhnosti bogabojezhnih perpovedovali. Jest bi bil hotel, aku bi bil veruval, de si ti, Gospod, perprav-

len usakiga, kateri se k' tebi re-
 snizhnu vèrne, gori usèti, de je
 tvoj jarm fladak, inu tvoja butara
 lohka, inu de bódo ufi, kateri k'
 tebi pridejo, poshivleni. Kóliku-
 krat je mene strah savolo tvojih
 sodbá, Gospod, k' pokóri gnal! al
 sdajzi so mene postave od prave po-
 kóre mojimu męsu preojstre ostrá-
 shile. Tá nesrežhén strah je lubęsen
 dóbriga prevagal inu vóla hudú delati
 je volo dobro sturiti premagala. Ka-
 dar sim se tudi pobólshtá hotel, sim
 hotel, ne sa tó, ker je meni gręh
 supern bil, temuzh, ker je meni
 nadleshén bil stan, v' kateriga je
 mene gręh postavil. Kólikùkrat kadar
 je mene svejt reshalil, sim fizer
 supernost nad njim imel, inu
 sim tebe, Gospód, sa preobernenje
 profil; al na tihim sim se bál usli-
 shan biti: inu zhe sim tudi shelél
 uslishan biti, so moje shele takú
 flabe bile, de ti mene nifi usli-
 shal:

Sdaj

Sdaj pak, Gospód, verujem, sdaj terdnu vúpam, sdaj sa rešs hó-zhem, inu is ferza shelim: sa tós' ufo mozhjó upijem. Ah Gospód! aku bi smel tebe sa mojiga ozheta ime-núvati: aku bi si vúpaj tvoje nekdayne usmilenja, tvojo prejšhno lubesni-vost pruti tvojim otrokam tebi pred ozhy postaviti. — Al jest nisim ure-den tvoj sin imenòvan biti, ker sim gresnil v' nebú, inu prizho tebe. Sa tó ne bóm tebe imenòval mo-jiga Bogá, ne mojiga ozheta: sado-sti je meni, zhe smem tebe mojiga Gospóda imenúvati: *Gospód! usliši moj glas.* Al de ga usliših, šturi, de bó tvoj duh v' meni s' nedopo-vedlivim sdihúvanjam sdihúval. Daj mojimu glasu táko mózh, katéra bó njega v' tvoje usmilene vufhesa per-gnala. Daj mojimu glasu toisto mózh, katero tvojimu glasu dásh, kadar hozhesh terdouratne greshnike sbo-sti, omezhití, inu preoberniti.

2. Najposlušhajo tvoje vushe glás
moje prošne.

Upitje mojih prejšnjih gréhov je
do tebe gori stopilu: tó sim sdajzi
zhutil, ker je bil en nepokoj v'
mojim férzi, en strah, inu sbádanje
v' vésti, inu vunajne nadlóge so
mene okóli, inu okóli obsúle. Go-
spód! ne bósh már glás mojiga no-
trajnega kášanja uslišhal? Tvoje vu-
hú, Gospod, slisli tudi nar skrivni-
shi sdihúvanje ferzá; zelú perprav-
nost ferzá k' sdihúvánju slisli tvo-
je zhujejózhe vuhú: ne bósh már
uslišhal glás mojih obilnih sóls?
Vsaj si uslišhal sdihúvanje ozhitni-
ga gréšnika, kateri si ni vúpál pru-
ti nebesam gori pogledati. Vsaj si
gori vsel ozhitno gréšnizo, kadar
je per tvojih nogah stala, inu s'
svojimi sólsami tebi nogę umivala.
Morebiti, kadar mene vidish na
semli leshati, mislish, de tó k' vi-
desu delam, inu de s' tim motiti
hózhem, kakúr sim prejna gréh na-
vesan delal, kadar sim tebe sa po-
bol-

bolšhanje profil, v' serzi pak se
bál toistu dobiti? kratku nikár takú,
Gospod; sakaj sdaj zhutim, de ne
prosim jest, ampak de prófi v' me-
ni tvój duh, kateri je svete shele
v' mojim serzi obudil.

Moj glás fizer she ni glás ene
popólnim mozhne lubesni, katera
imá pravizo use od tebe vúpati,
inu tudi use od tebe sadoby. More-
biti mój glás samú is strahú savo-
lo vezhniga pogublenja pride: tudi
she nimam uso toisto súpernost nad
greham, kakúrschno usaki greh sa-
flushi, ker hudobo mojih gre-
hov, inu tvojo neskonzhno svetóst
she sadošti shivú ne sposnam. Vender
ne saversi moje upitie, ker ravnu
zhes tó shalujem, de se vezh svo-
jiga pogublenja kakúr tvojiga resha-
lenja bojim.

3. Gospód! aku bósh savolo pregreh
rajtingo terjál: Gospód! kdó bó
obstál?

Aku bi jest take prestopke na sebi imel
ka-

mu, skusi kateriga pohujšanje pride! Kakú bóm obstal zhe pomislím, de po tim, kadar sim gresil, nisim hotel svojo hudobio sposnati, tudi ne teiste se kriviga dati, ampak kólikúr sim smogel, sim toisto pred tvojim namestnikom sakrival, ali vsaj isgoval! Vêrh tîga sim se na tîhim, o de bi tótudiodkritu prizho mojih tovaršhov ne bil nikdár fluril, posmehúval, de sim enîga tvojih namestnikov preslepil, de sim svojo dušo she hujši ranil, inu sam sebe slepil. Ni bilú moji hudobii sadoosti, de sim tebe reshalil, ampak sim tudi vesel bil, ker sim vezh zhasa v' nevarnosti vezhniga pogublenja tizhal. Gospód! sam sebe ne morem savolo tîga prenesiti, kakú bóm pred tebój obstál?

4. Al per tebi je odpushtanje grêhov, inu savolo tvoje postave zhakam na tebe, Gospód!

Ti, Gospód, posnâsh, kaj sim jest, posnâsh mojo slabóst, moje nagnenja, moje na hudobio oberne-

nu

nu serze. Káj je zhlovék drugiga, kakúr slabu mesú, inu sama slabóšt: slabóšt v' mladih lejtih, slabóšt v' frédni starosti, slabóšt v' fivih lejtih. Nizh od tiga, kar je v' njemu, inu nizh, kar je svunaj njega, ne samóre njegovo samopasbnost ustaviti. Veliku vezh use, kar je svunaj njega, ulězhe njega sapelivu na-se, inu use, kar je v' njemu, njega she-ne, de bi se v' svunajne rásvefelen-ja islil, katere tvoja svęta, inu pravizhna postava prepovedúje. Ti, Gospód, ostanešh uselaj Gospód tvo-
jiga usmilenja: ti se usmilish, zhes kateriga se usmiliti hozhešh, inu zhes kateriga se usmilish, timu po tvojim usmilenju šturish.

Tó mene v' strahu dershy, inu ponishúje: sakaj kdó samóre tvoje todbe isvediti: *) *Kdó je misli Go-
spódove sposnal? ali kdó je njegovi
svetúvávez bil? Kdó bi se ne tręfil,
kadar vę, de tvojo jęso saflushi,*
F tvo-

*) Rim. 11. 34.

tvojiga usmilenja pak ni uređen. Nizh ni v' meni, kar bi samoglu tebe k' usmilenju obuditi: ampak use moje sadershanje samóre tvojo pravizhno, inu ojstro jeso rásdra-shiti. Use, kar dobriga imam, je od tebe: moje dobre dela v' meni tvoj duh dela; moja pokóra je tvoj dar, inu moja vera is tebe pride. Use pak, kar je hudobniga, inu spazhe-niga, je od rodovinskiga greha moja lastina. Kje bi bil sdaj, aku bi tebe pogubljenje eniga grešhnika veselilu? Al per tebi je nagnenje k' usmilenju, inu sanáshanju, katerimu nizh drugiga super ne stoji kakúr nesavúplivost na tebe. Kmalu pak, kadar grešhnik na tebe vúpati sazhne, sazhnésh tudi ti pruti njemu usmilen biti. Tvoja svestoba v' oblubah moje vúpanje obudy, kateru so moji grehi oflabeli, inu poderli. Ti, Gospód, si sam sebi eno postavo sturil, inu si se terdnu savešal, grešhniku persanefiti, kadar se hó resnizhnu k' tebi obernil. Na tó se po pólnim sanésem; tó je

je podpóra mojiga vúpanja: tó je terdni šteber, na kateriga se naflánjam: tó je moje samu obveselenje.

5. Moja dušha zhaka na njegovo besedo: moja dušha na Gospóda vúpa.

Moja dušha! sa káj si takú silnu shaloftna? sa káj se pravize Bosh-je tolikáj bojish? sa káj se tolikaj tręfesh per spominu na tvoje gręhe? Mejnish már, de je tvoja molitu sa-vershena, de je tvoje preobernen-je prasnu, de je tvoje pogublenje gotovu? Nikár takú ne misli, ampak vúpaj na Gospóda. Aku bi samú tiisti, kateri tebi pokóro osuanújejo, inu tebe k' pobólsanju rav-
najo, tebi usmilenje obętali, bi se ti sa rešs imęla bati; sakaj gręshnik rad gręshniku vúpanje dela: zhlo-
vėk, kateri je nagnen k' laganju, inu je vús berlav, kadar od Gos-
spódovih pórov sódi, se zelú lohku v' svoji sodbi sapele. Al besęda, na ka-
tęro se móre tvoje vúpanje opera-

ti, je beseda tvojiga Golpóda, tvojiga Bogá, beseda, katéra je s' persegó poterjena: *) *Kakur resnizhnu jest shivim, pove Gospod Bog: nozhem smert hudobniga, temuzh de se hudoben od svojiga djania preoberne, inu shivy. Samóre Bóg umreti? Na nobeno visho, ker je sámú shivljenje. Zhe pak Bóg umreti ne more, so tudi njegove oblube nepremaknene: sakaj on saterdi, de takú ress, kakur ress shivy, nozhe pogubljenje grëshnika; temuzh, de bi se preobernil, inu shivel. On oblubi, de bó dushe grëshnika, katéri se resnizhnu preoberne, ozhilti, inu use rane sazélil, katere je grësh njej sturil. **)* *Jenjajte hudobnu delati, vuzhite se dobru sturiti: — Po tim pridite, inu pertoshite se zhes-me, rezhe Gospod: zhe bi bily vashi grëhi kakur shkàrlát, bodo kakur sneg beli postalí: inu aku bi bily k kur barsun rudzhi, bodo kakur volna beli. On zelú oblubi, de bó takimu spokorniku*
ne

*) Ezech. 33. 11. **) Isa. 1. 16.

ne samú use grêhe odpustil, temuzh,
 de bó tudi na teiste posabil. *) *Aku*
krivizhen zhes use svoje sturjene grêhe
pokoro stury, inu use moje sapovèdi do-
pólni, ter prav, inu po pravizi dela:
bó gotovu shivel, inu ne umerl. Na
nobeno njegovih sturjenih hudobij je ne
tóm spomnil. Glej, moja dusha! Go-
spódova besêda je, de nebú, inu
sem la bôdo prefhlé, njegove besê-
de pak ne bôdo nikdár prefhlé.
Gospód ni dolshan tebi besêdo res-
nize dati. Al ti si grosnu nehvareshna,
aku na toisto, kadar njó tebi dá,
vúpati nozhesh. Samú tiisti, kateri
hozhejo v' svoji hudobii ostati, no-
zhejo na Gospódovo besêdo vúpati:
kateri pak na Gospóda svoje zêlu
savúpanje postavio, ne bôdo nik-
dár ošramoteni.

6. Od jutrajniga zhuvanja do nozhy
 imá Israel na Gospóda vúpati.

Gospod! ti si vezhni Bóg, inu
 tvoja milost je neskonzhna. Ti bi
 mogel

*) Ezech. 18. 21.

mogel jęnjati Bóg biti, aku bi tvo-
ja milost kadaj prejęnjala. Jest sim
tvoj flushabnik. Ti si meni sapove-
dal, de morem na tebe vúpati: jest
bi jęnjal tvoj flushabnik biti, aku
bi kàdaj od vúpanja jęnjal. Od ju-
trajnega zhuvanja do nozhy, tó jé,
ufelaj tvoj flushabnik ostanem, te-
daj hozhem tudi ufelaj na tebe
vúpati.

Srežhen je bil nekàdaj Jakob,
kateri se je s' angelam metal, inu
ni jęnjal, dokler ni angela pre-
magal, inu permoral, de ga je po-
shegnal. Srežhen jest, aku moje
vúpanje vędnou oстане, inu serdito
pravizo Boshjo premaga, de takú
ohlublen shegęn dobim. Ti, Go-
spód, si mene udaril, kadar si me-
ne v' gręhe pasti pustil; tiisti me-
ni tęsho dęlajo, inu meni ferze po-
dęrajo, de bi fkoraj omagal. Strašna
je tá tvoja praviza! Bóm pak már
fkusi njó ostrašhen od vúpanja jęn-
jal? kratku nikár ne. Jakob ni od
boja

boja jęnjäl, kadar se je angel kite
njegoviga štegna dotaknil, inu se je
taista sdajzi usufhila: tudi jest se
nozhem pustiti od tvoje oštre pra-
vize takü ostrafhiti, de bi od vü-
panja jęnjäl. Nikdär ne bóm na be-
šede tvojiga lúbiga „Sina posabil,
kateri oblubi, de *) šędni, kateri
proši, prejme: inu kateri rishe, tá
naide, ina kateri tērka, timu se odpré.
Aku bi tudi ti, Gospod, v' hrami
tvojiga vęzhniga pozhitka kakür
někadaj Evangelski perjatěl meni
odgovóril, rekózh: **) *Ne dělaj me-
ni nepokaj - - ne morem uštati, inu te-
bi (kar proših) dati, vendēr ne
bóm od vupanja jęnjäl. Vęm fizer,
de kakür gręšhnik nifim tvoj pēr-
jatel, inu de sa pěrjateljstva volo
ne bósh uštal, inu meni pomagat:
vendēr vúpam, de sa moje nadlęsh-
nosti volo bósh uštal, inu meni do-
dejlil, kar potrebújem.*

Ti bi samogel meni rezhi, kar je
tvoj

*) Luk. 11. 10. **) Luk. 11. 7.

tvoj Sin nekdaj Kananejski sheni, katéra je sa isgnanje nezhi-
stiga duhá is njene hzhere profila,
rekal: *) *Nisim poslan, svunaj k' sgu-
blenim ovzam Israelove hiše. - Ni dobru
usei krúh otrokam, inu psam urezhi.*
Jest sposnam, de savolo moje pre-
majhne vere nisim urèden med
Israelovi sárod fhtet biti: sposnam,
de sim savolo moje hudobie kakúr
savershen pás, katerimu se ne sme
dati, kar je svetiga. Jest se ne fra-
mujem s' tó shenó rezhi: **) *Kaj
pak de, Gospód, sakaj tudi psizhi jedo
od drbtin, katere pádajo od mise njih
gospódov. Kakúr se tá shena na no-
beno visbo ny odgnati pustila, ta-
kú se tudi jest odgnati ne pustim.*
Jakob se ni udal, kadar je Angel
njega profil, rekózh: ***) *Jest te ne
ispustim, zhe meni shegen ne dásh. Sa tó
je on na mésti svojiga imeva Ja-
kob ime ISRAEL, tó je, Mozhan
zhes Bogá sadobil. Tudi jest, ó Go-
spod,*

*) Matt. 15. 24.

**) Matt. 15. 27.

***) 1. Moj. 32. 26.

spód, ne bóm na tvojo milost vúpajenjal, dokler mene ne poshegnash, dokler mene resnizhnu ne preobernešh, inu sa praviga Israelza, v' katerim ni golúfie, ne šturish. Preobernen pak, inu s' tebój spravlen ne bóm jénjal na tvojo milost vúpajen; ampak do smerti imá moje vúpajenje na tebe terdnu ostati.

7: Sakaj per Gospódu je usmilenje, inu per njemu je obilnu odreshenje.

Ni már Bóg pravizhen? Ne govory on v' svetim písmu vezhkrat od svoje serdite pravize? Se már ne imenuje on, takú rézhi, s' dopadajenjam, Bóg moshtúvanja? Sa ress, Bóg je use tó, kar od sebe terdi: inu ti moja dusha, móresh njega sebi sa takiga pred ozhy staviti, de jénjash greshiti. Al kakú, moja dusha? tá Bóg póln pravize, kateri se imenuje Bóg moshtúvanja, se ne imenuje már tudi ozhe usmilenja? Ne pove li, de njegova milost je ne-
skon-

ſkonzhna, inu njegove dobróte bogátſtvu neismerjenu? Sa káj tedaj vúpanje od ſtrahú lózhiſh? Ne veſh már, de, kadar sa uſmilenje próſiſh, nimafh s' zhlovekam temuzh s' Bógam opraviti? Per ludéh bi morebiti tudi sa májhne preſtópíke odpufhanje ne dobil. Aku bi bil s' nar majnſhim deſlam od tigá, kar ſim super tebe, o Goſpód, ſturil, ludy reſhalil, bi uſe moje proſhnje bile ſapſtójn, uſe perſadevanje bi ſgublenu bilú. Jeſt bi bil pogublen, aku bi moje ſhivljenje v' njih rokah ſtalu: ſakáj tudi nar bòl uſmileni med ludmy ſo zelú kratkiga uſmiljenja. Tebe pak moj Bóg! ſim bres uſe mere, bres ſtrahú pruti tvojim ſtraſhnim ſodbam tòlikukrat reſhalil; vednu ſim ſe super tebe s' mojimi gréhi voſkùval, inu ti ſi tvojo ſerdito rokó naſaj perdershùval, inu do sdaj na mojo pokóro poterpeſhlivu zha-
 kal. Bóm már sdaj vúpanje ſgubil? velikú vezh porezhem: *Per Goſpódu je uſmilenje.*

Tvoje

Tvoje usmilenje, glás krivy tvojiga Sina upije bòl možnú kakùr ufa moja pregrèha, kakùr use pohujšhanje tolikaj dušh, katere sim sapelal. Svunaj Jesusa Kristusa ne najdem drugiga kakùr pogublenje. Nizh nimam v' sebi, kar bi tvojo serdito pravizo, o Bóg, to-lashiti samóglu; temuzh use je takú, de samóre tvojo milost reshaliti. K' tvojimu Sinu pak, aku lih sim revèn, inu hudoben, pertezhem bres use s'kerby, ravnu kakùr de bi ne bil ubóg, ne hudobèn: sakaj on je vezhni frèdnik, inu besèdnik pred sedesham tvojiga usmilenja: inu sku-si njega je per tebi obilnu odrèshenje, Káj bóm she vezh rekal, kakùr sim rekal? She bóm eno resnizo, al samú prizho tebe, o Bóg, rekal: sa'aj svejt ne posna tebe, inu ni v' stani to resnizo saltopiti. Aku na Jesusa Kristusa mojiga Odrèshenika poglèdam, porezhem, de savolo mojih grèhov se Kristusovu usmilenje kashe, inu

Kri-

Kristus je usmilen odrešhenik tam, kjer se snajde en ubóg grěshnik. Ravnu sa tó pak, ker usmilenje Odrěshenika is moje pregrehe perlóshnost usáme se pokasati, vúpam odpushtanje, inu obilnu reshenje, de se svejtu iskash, kar govori „S. Paul: *) Ker je grěh *obilnibil*, je gnada *she obilnishi* postala.

Moja dusha! tebe ni drugiga kú spazhenje: ti ufiga potrebújesh: sa use tedaj profi. Samú tígá se varuj, de ne bosh s' kako nesavuplivoftio Boshji milosti mejnike stávila. Profi, inu per usim tvojim velikim spazhenji mozhnú vúpaj. Ti prófish tígá, kateri je skusi svojiga „Sina vezh perdóbil, kakúr si ti njemu dólshna; ti profish tígá, per katerimu je usmilenje, inu obilnu odrešhenje. O! de bi ti, Gospód, kotel donashni dan tvoji Zerkvi veselje sturiti, inu en zhudesh tvojiga usmilenja pokasati! al de bi tó sturil, bi si mogel eniga prav hudobniga

niga grěšnika k' timu isbrati. Inu glej, ravnu jest sim nar hudobni-
fhi, nar neurednišhi, po pólnim
sgublen grěšnik. Sturi tedaj, Go-
spód, inu iskashi nad menój, kakú
obilnu je per tebi odrěshenje. Mój
Bóg! zhe lih sim prah, inu pepeł,
inu sa volo mojih grěhov she mājn
kakur prah, inu pepeł, venděr se
predersnem rězhi: Aku moja pre-
grěha meni k' dobrimu ne tēkne;
aku bóm mājn svět, kakur sim bil
hudoběn, inu pregrěshen, se ne
bó tvoje odrěshenje, vsaj nad me-
nój, obilnu pokasalu, ker venděr
hózhesih, de tudi jest imam rězhi:
*Per Gospódu je usmilenje, inu per nje-
mu je obilnu odrěshenje.*

8. Inu on bó Israela rěshil od usih
njegovih hudobij.

Moja dusha! ti fizer ne vesh sa
terdnu, zhe si med shtěvilam is-
vólenih: sakaj *) so pravizhni, inu
modri,

*) Pridig. 9. 1.

módri, inu njih dela so v' Boshji ro-
 ki : inu vender ne v' zhlovèk, zhe je lu-
 bèsni, ali serda urèdèn. Vender nizh-
 ni, sa kogàr volo bi se imela od-
 fhtèvila isvólenih lozhiti : ampak
 vúpaj, ker vúpati tebi tvoj Bóg
 sapove, inu vúpaj terdnu ; sakaj on
 je tvoj Bóg, on sam je Odrèshenik.
 Jèsus Kristus je sprava sa tvoje
 grèhe, inu tvoje obilnu odrèshenje.
 Ne koslovška kry nekadjnih ófrov,
 ne zhlovèshka roka, ne en angel
 ne bó tebe is pregrèh rèshil, am-
 pak sam edinurojen Sin nebèshki-
 ga ozheta. On je use tvoje grèhe se-
 bi nalóshil : on je tèiste na lèš kri-
 sha nèšil : on je uso tvojo pregrèho na
 svojim nedólshnim mèsu umóril : s'
 svojo lástno krivjó je tebe oprál, inu
 vus dólgo obilnu plazhal. Samú glej,
 de is lubèsni pruti tvojimu Odrèsheni-
 ku svojo pregrèho urèdnu obshalú-
 jesh, de tèjisti sa rès flavu dásh, de se
 tèiste pred Bógam, inu njegovim
 namestnikam odkritoserzhnu obtó-
 shish, de se vednu, inu bres sana-
 shanja v' pokórnih delih trudish ;
 tvoj

tvoj Bóg bó tebi ufo pregrêho usmilenu odpustil: sakaj on sam bó *Israela rešhil od usih njegovih hudobij.*

Ne bój se, de bó Gospód rekal: 'Aku bi bil tá grêšnik samú enu majhnu shtévilu grêhov sturil, bi jest niemu teiste odpustil: aku bi njegovi grêhi samú ene sorti bily, bi na teisterad posabil: aku bi bil na grêhe svoje mladosti druge perkladati jénjal, bi njegovim mladim lejtam persanêfil: al njegóva hudobia je preobilna: njegóve nehvalešnosti so prevelike; on je vezhkrat vse sápušhene pregrêhe ponóvil; on zelú ni jénjai svoje five lejta s' grêhmi madeshati: tó je, kar mene prevezh shali, pustil bóm tiga hudobnika v' hudobii shiveti, inu bres pokóre umreti. Ne misli takú, moja dusha, od Boga, inu ne bój se: ne velikost tvojih pregrêh, ne veliku shtévilu tibištih nima tvoje vúpaje podreti: veruj, inu vúpaj na usigamogózhniga, inu usmileniga Bogá; na Bogá, kateri je tebi svo-

svojiga edinurojeniga „Sina sa Odrè-
 ſhenika, inu Isvelizharja dâl. Na
 preſtópikè, kateri ſo is nevednoſti
 pèrſhli, na pregrèhe is hudobie ſtur-
 jene, na grèhe, nad katerimi je te-
 be groſa, na uſe pobuſhanja, na
 tvoje nehvaleſhnoſti, inu nesveſto-
 be, na potrátenje uſih ſadoblenih
 daróv, na grèhe opuſhanja tvojih
 dolſhnoſt, na prelomljenja Evangel-
 ſkih poſtav, inu reſniz, na uſe tó
 bó tvoj Bóg poſabil, uſe tó bó tebi
 ſavolo ſvojiga lubiga „Sina odpuſtil.
 Sakaj *) Goſpod je uſmilen, inu miſloſ-
 liv : dolgu ſanaſhajozh, inu póln uſmi-
 lenja : on ſe ne jeſy bres konza : inu
 tudi ne proty na vèkoma : ne ravna
 s' nami po naſhkih pregrèhah : inu nam
 tudi ne pourazhúje po naſhkih hudobiah.
 Sakaj kakúr viſoku je od ſemle do ne-
 beſs : takú veliko je njegovu uſmilenje
 zhes te, kateri ſe njega boje. Kakúr
 delezh je jutru od vèzhera : takú delezh
 je naſhe pregrèhe od naſs poſlavlil.

Ka-

*) Pfal. 102. 8.

Kakur se ozhe zhes otroke usmili, taku je Gospod zhes tčisle usmili, kateri se njega boje: sakaj on ve, kakú slabe stvary smo my. On se spomni, de smo prah: de je zhlovèk v' svojim shivlenji kakur trava, de on kakur polska rosha zvede. Sakaj aku vejter zhes njo potegne, nij ni vezh: inu se ne ve, kje je stala. Usmilenje Gospodovu pak je od vekoma do vekoma zhes tč, kateri se njega boje.

Njegova usmilena fkèrb sa tebe, o dusha, grè takú delezh, de ni nobenimu drugimu svunaj svojimu lastnimu Sinu delu tvojiga odrešhenja isrózhil. Ne Mojsefa, ne eniga krajla, ne eniga vojvoda ni tebi, kakur nekadaš Israelzam sa odrešhenika isvolil: ampak sam njegóvi Sin je flushbo eniga Odrèshenika, eniga Sređnika, eniga Isvelizharja na-se vsel. O kakú veliku bogatstvu njegoviga neismerjeniga usmiljenja je tó! Tá hózhe tebi sanefiti, kateri tebe ne potrebuje; tá hózhe

G

tebe

tebe reshiti, kateriga si reshalila.
 Ne samú sanefiti hózhe, ampak on
 sam, kir bi imel tvoj ojster sodnik
 biti, postane tvoj usmilen Odré-
 shenik: on postane slab, de bi ti
 mozhua bilá: on se pusty raniti,
 de bi tvoje rane sazelené bile: zhe
 lih senze gréha nima, hózhe sa
 gréshnika shtet biti, de bi ti pra-
 vizhua postala: on hózhe tvoj Odré-
 shenik biti, de bi ti jenjala flushua
 gréha, inu hudizha biti. Ne samú
 hudobio pretezhenih lejt je per-
 pravlen tebi odpustiti, temuzh she
 naprej bó tebe pred gréhi obvarú-
 val: sakaj on ni samú na en zhas
 tvoj Odréshenik, ampak je sa uselej.
 Gospód! od tiga dneva se med isvole-
 nu Israelfku ludstvu pershtejem inu s'
 Mojsefam tvojim sveštim flushabnikom
 porezhem: *) Po tvojim usmilenji si
 ti ludstvu vodil, kateru si odtel: inu
 si toistu s' tvojo mozhjó k' tvojimu suč-
 timu prebivalishu nešil. Naródi so se us-
 dignili, inu serdili: — Od mogózhnosti
 tvoje

*) 2. Moj. 15. 13.

tvoje roke ima strah, inu trepetanje
 zhes nje (sovrašnike) pesti, naj okam-
 ne, dokler tvoje ljudstvu skusi pride,
 Gospód, dokler toistu tvoje ljudstvu, ka-
 teru si v' last usel, skusi pride. Glej,
 Gospód! koliku nevarnih nastáv
 tvoj slushábnik na poti isvelizhanja
 najde: koliku skritih sovrašnikov
 njega salasúje: koliku sapelvih sa-
 derg njemu nastávlajo. Rásvitli mo-
 je ozhy; uterdi v' dobrim mojo vó-
 lo: spremlaj mene na nevarni poti:
 dershi nasaj moje sovrašnike, de
 meni ne škodujejo, dokler stópm
 v' tvoje svetu mešlu, v' katerim bó
 dopolnjenú našhe odréshenje. Sre-
 zhén taisti dan, na kateriga bóm od
 usih nevarnost po pólnim réshen!

Al kadaj bó tá takú sashelen dan
 pérshal, tá dan, na kateriga ti,
 Gospód, ne bósh v' meni nizh tvo-
 jim ozhem superniga náshal? *) Gor-
 je meni, ker moje popotúvanje takú dót-
 gu terpy. Jest vshe teshkú na tá dan
 G 2 zha-

*) Psalm. 119. 5.

zhakam, inu sdihújem vednu po tim dnevi: al vidim, de she nisim urèdèn po pólnim rěshèn biti; temuzh de se morem she na tim svejti v' pokóri truditi, inu svoje serzë zhistiti. Al, Gospód, ozhisti mene fkoraj od usih grěhov, de mene ne bó nizz perdershalu moje dovershenu odrěshenje sadobiti. Daj meni tako lubesèn, de bósh samogel meni rezhi, kar je tvoj lubi. Sin od ozhitne grěshnize rekal: *) *Veliku grěhov je njej odpushtenih, ker je veliku lubila. Komür je pak mājn odpushteniga, mājn lubi. Pusti mene tē obveselenja pólne besede slishati, katere so bile Zahesusu rezbene: **)* *Danas je tēj hishi isvelizhanje doshlu: sa to, ker je tudi on en sin Abrahama. Inu kadar ura mojiga lozhenja is tiga sveitá pride, rezi meni, kakür je bilú na desni strani visezhimu rásbójniku rezhenú: ***)* *Danàjs boshs' menoj v' Paradishi.*

*) Luk. 7. 47. **) Luk. 19. 9. ***) Luk. 23. 43.

VII. Pfalm od Pokóre.

S a p o p a d e k.

Tá Pfalm je David takrat slóshil, kadar je pred Absalomam svojim puntarskim sinam bejshal. On se je okóli klátil, inu po luknjah v' pušhavi skrival, inu povsód je bilá velika nevarnost sa njega. On se tedaj k' Bógu oberne, inu Bogá v' tim Pfál.

Pŕŕalmi prŕŕŕi, de bi njega hitru is
 tŕ velike nadlŕge reŕhil: on prŕŕŕi,
 de bi Bŕg ne ŕhal s' njim k' ŕodbi,
 per kateri tudi nar pravizhniŕhi
 ne bŕ nedŕlshen snajden; temuzh
 de bi Bŕg njemu grehe odpustil,
 ter njemu pravo pŕt ne ŕamŕ po-
 kŕsal, ampak de bi tudi Boshji dŕh
 njega po teiŕti vodil. Pŕln savŕpan-
 ja na Boshje uŕmilenje v' dŕhu
 napreŕ pove, de bŕ Bŕg njega is
 nadlŕge reŕhil, njegove ŕovrŕshni-
 ke pak rŕskrŕpil, inu zhe ŕe ne po-
 bŕlŕhajo, zelŕ pogŕbil.

Zŕku je tŕ Psalm med ŕhtŕvilu
 ŕedŕm Plŕlmov od Pokŕre poŕtavila,
 inu hŕzhe, de imŕ ŕpokŕrnikam ŕa
 molitu ŕluŕhiti. En greŕhnik, kadar
 v' tim Plŕalmi bere: *Sovrŕshnik - - je*
moje ŕhivljenje do ŕemle poterŕl, on je mene
v' tamoto poŕstavil, ŕaŕtŕpi, de je ŕavolo
pervolenja v' grehe grosnu ŕlep po-
ŕtal, inu ŕvoje veŕelje v' peŕemelŕkih
nezhimernostih imŕ, inu ŕa tŕ ne
ŕaŕluŕhi drugiga kakŕr tamoto pe-
 klen-

klenf'kiga bresna. Táku sposnanje
svoje slepote, svojih grěhov, inu
svojiga nesrezniga stanú je perva
stopna k' preobernenju. Grěšnik
dalej v' tim Psálmi bere: *Moj dih*
v' meni od teshav omagúje, inu moje
serze je v' meni prestrashenu. V' tih
besedah pokashe, de njega Boshje
sodbe stráshio: inu tó je druga
stopna k' preobernenju. Ker bi pak
on savolo prevelikiga strahú samo-
gél omagati, jíshe on, kar je
tretja stopna k' pobóls'hanju, v' sebi
veliku vúpaje na Bogá obuditi. On
se spomni na resnizhnost Boshjih
oblub, s' katerimi je Bóg oblubil
usim resnizhnim spokórníkam grěhe
odpuštití, inu nję v' svoje perjatel-
stvu vsęti: on pogléda na Boshjo
pravizo, katera ne bó krivizhni
ferd preusętnih sovráshnikov pod-
pęala, temuzh bó rajshi niemu po-
magala, ker je ponishni spokornik.
Dalej jíshe grěšnik v' sebi vúpaj-
je na Bogá s' tim obuditi, ker sa-
volo svoje zhlovef'hke slabósti nizh
sam

sam na-se ne vúpa, ampak use od Boshjiga usmilenja zhaka, kateru je Bóg use zhase gręhnikam sturil, kadar so se pred njim ponishali, inu se niso nize na svojo mózh sana-shali.

Sadnize opera svoje vúpanje na to, ker Bógú pred ozhy postavi, de bó njegova zhasť skusi to povi-shana, aku njega preoberne, inu preoberneniga v' dóbrim ohráni. Sakaj is tiga se bó iskasalu, de opravizhenje ne pride is zhlovekoviga saslushenja, temuzh is milosti Boshje. Póln savúpanja tedaj prósi s' gorezhimi shelami ne samú, de bi Bóg njemu grehe odpustil, inu njega is slushnosti hudizhove ręhil; temuzh tudi, de bi njega na dobrih delih bogátiga sturil, per skufhnjavah pred gręham obvarúval, v' njegovih dolshnostih podvúzhil, njegovi vishar na póti pravizhnosti bil, njega is usih dufnih nevarnost ręhil, inu od njega use, kar bi samóglu njegovimu is.

isvelizhanju na spruti biti, od-
vèrnìl.

1. Gospód! usliši moju molitu: po-
slušhaj moju prošnju sa volo tvo-
je svetobe; usliši me po tvoji
pravizi.

Glej Gospód, en grěšnik póla
nadróg, v' nar vėkših stiskah, od
usih sapušén, od usih savėrshen
prizho tebe ponishan klezhy, inu
tebe na pómozh klizhe. Usliši mo-
ju molitu, hiti meni pomagati. Ne
satisni tvoje vushesa prošnjam v'
britkostih sakopaniga, inu od svo-
je neurednosti previshaniga grěš-
nika, kateri zelú nizh ná-se ne sa-
vúpa, temuzh use svoje vúpanje na
tebe postavi. Jest vezhkrat moje
prošnje pruti tebi pošilam, de bi
se s' temi prave, inu bół gorėzhe
shele v' mojim ferzi obúdíle, inu
de bi sa tó bół relnizhnu uslišan
bil, ker bi bół gorėzhe shelel: sa-
kaj pogóštna molitu velike shele v'
ferzi obudy, inu velike shele sture
molitu prav gorėzho.

Ven-

Vendér, Gospód, ne usliši me po moji, ampak po tvoji vóli. Sakaj moja spazhena vola me shene sheleti, de bi is britkóšt, katere so mojemu męsu nadležne, rešhén bil: inu vendér je morebiti per tebi fklenjenu, de more s' britkóštimi moje serze od grehov zhistenu biti: inu zhe je tó, se ne branim tvoji fhibi se poduręzhi: al sturi, de bóm resnizhnu osdravlen, inu obvarúj me, de me nadlóge od tebe ne odvérnejo. Sa tó tebe prósim, usliši me po tvoji svestobi; sakaj ti si svest, de nobenimu prevezh ne nakladash, kakür prizhúje S. Paul, kadar takú govory: *) Zhes vass ne pridi druga skušnjava, kakür zhloveshka; (tó je, táka, de ni prevelika, inu zhloveku premagati preteshka;) Bóg pak je svest, kateri vass ne bó pustil skušhati vezh, kakür premórete, temuzh bó sturil, de bó skušnjava vam k' pridu, de njo samórete prenesiti. Usliši mene tudi ne po moji, ampak po tvoji pra-

*) 1. Kor. 10. 13.

pravizhnosti: sakaj v' sebi ne najdem drugiga kakur greh, inu krivizhnost, inu tedaj, aku bi savolo moje pravizhnosti hotel uflifhan biti, bi bil od tebe gotovu sapushen. Preusetni Fariser je v' templi svojo pravizhnost hvalil, inu sa to je krivizhen is templa fhal. Ponishni grešnik pak, ker ni v' sebi pravizhnosti nashal, je opravizhen is templa fhal. Namrezh: *) *Kdor je hvali, naj se v' Gospodu hvali: sakaj ny ta, kateri sebe hvali, poterjen, ampak ta, kateriga Bog hvali.*

1. Ne hodi k' sodbi s' tvojim hlapzam: sakaj pred teboj ne bo noben shiv zhlovèk pravizhen obstal,

Bóm már godernjal zhes to, ker mene tepefh? Bóm már nevolen zhes to, ker mene sdajzi ne uflifh, inu meni britkosti ne odusamesh? Aku bi to sturil, bi se s' teboj v' sodbo podal: inu gorje me-
ui,

*) 2, Kor. 10. 17.

ni, aku bi ti s' menój v' sodbo stó-
 pil: sakaj v' meni ni drugiga ka-
 kùr krivizhnost; ti pak, Gospód, si sa-
 ma pravizhnost. Zelú nizzh v' sebi
 nimam, kar bi tebi dopasti samóglu:
 use pak, kar tebe reshaliti
 samóre, v' sebi najdem. Zhu-
 tim v' sebi vedno vojskó, ker me-
 sú dúhu uselej super stoji: dúh spo-
 sná tvoje svete postave sa pravizhne;
 al mesú se zhes teiste punta, inu
 dostikrat duhá napęle, de v' pre-
 grešhne shele dovóli. Aku ti, o Bóg,
 poględash v' moje serze, kóliku
 gnusob najdesht v' timistim, sa ka-
 tere jest nizzh ne vem: Vshe to,
 kar moje serze svunaj kashe, me-
 ne previsha, kóliku gnusób more v'
 mojim serzi tizhati. Gospód! kakú
 bi se meni godilu, aku bi ti takú
 s' menój delal, kakùr sim se jest pru-
 ti tebi sadershal: aku bi tebe takú
 veselilu mene pogubiti, kakùr je
 mene veselilu tebe reshaliti: aku
 bi ti moje grehe takú na tanku rás-
 gledúval, kakùr skèrbnu sim jest
 jiskal

jiskal svojimu hudobnemu poshelen-
ju ustrežhi. Sa volo tiga se ne smem
s' tebój pravdati, temuzh veliku
vezh imam tebe ponishnu profiti, de
bi ti s' menój tvojim hlapzam v' sodbo
ne shal: sakaj pred teboj ne bó noben
shiv zhlovèk pravizhen obstal.

Zhe bósh ti, o Bóg, po tvoji
ojstri pravizi sodbo pelal, ne bó ze-
lú noben zhlovèk pravizhen snaj-
den, zhe bi she takú bogabojezh
v' ozheh svejtá bil: sakaj ti bósh
na dan tvoje sodbe túdi dobre dela
per nar svetlejshi luzhi tvoje resni-
ze pergleduval, inu bósh v' tih-
istih nashal, kar bó tvojiga svarjenja
urèdnu. Aku ljudje, katerim njili
vest nizh velikiga naprej ne mezhè,
kateri svoje mesli krishajo, inu v'
slúshnost správlajo, kateri se grèha
vezh kakúr smèrti boje, kateri s'
straham, inu trepetam svoje isve-
lizhanje jishejo, vènder ne vedó,
zhe so tvoje lubesni, ali tvojiga ser-
da urèdni: kakú bó s' menój, ker
sim se nekàdaj v' posvejtnim rásve-
selen.

selenji vùs utópil, inu sdaj, takú
 rézhi, samú ostanke mojiga shivlenja
 tebi ofrújem? Ti ne potrebuješ ve-
 liku toshnikov, de moje pogublen-
 je zhes - me skleneš: moja lástna
 vešt hó pred tvojim sodnim stolam
 toshnik, inu sraven nar hújšhi sod-
 nik: sakaj njó vednu s' sebój nósim,
 inu ona vse moje misli, sheľ, be-
 seďe, inu djanja preshteje. Gospód!
 glej, te povishnu prošim, samú na
 tvojo milost, de se zhes-me usmi-
 liš, inu meni persaneš.

3. Sakaj sovráshnik pregánja mojo
 dušo: on je moje shivljenje do
 semle poterel.

Gospód! usliši me, inu hiti me
 ni pomagati: sakaj moj sovráshnik
 mene svunaj, inu snotra preganja.
 Kdó je tá sovráshnik? ne drugi ka-
 kúr hudizh: tó nam prizhúje sve-
 ti Evangeli, kadar v' perglihi od-
 lulke takú govory: *) „Sovráshnik
 pak, kateri je toislo sejal, je
 hu-

*) Matt. 13. 39.

hudizh. Ta sovrašnik mene svunaj
preganja, kadar se hudobnih ludy
poslushi, de meni na telešnih re-
zheh fhkódujejo. Njegova hudoba je
tolikaj večíhi, ker s' tem njemu ni
pomaganu, temuzh s' takim po-
fhkódúvanjam samú jíshe mojo du-
fho v' gréh sapelati, inu umoriti.
On mene od svunaj preganja, ka-
dar me jíshe nekernbiga salesiti,
inu po póti shivlenja meni fkrivne
saderge stavi, kakúr je písanu: *)
Nastava je sa njega v' semli skrita,
inu pást na njegóvi stesi. Nepervofhliv
mojimu isvelizhanju meni vunajue
stvary, od katerih vé, de meni
dopádejo, káshe, de bi mene, kadar
bi té stvary nespametnu poshélel,
snotraj s' gréham ránil. Sa mene je
tedaj nastava v' semli skrita, ka-
dar je gréh v' zhasnih dobizhkih
fkrit: inu pást je na moji stesi, ka-
dar sovrašnik s' sapelivo fladkó-
stio posvejtnih stvary meni sadergo
gréha postavi. Takú se sgody, de,
ker

*) Job, 18. 10.

ker mene sovrašnik napelúje ne-
 beshke rezhy sanzhuvatí, inu po-
 semelske lubiti, moje shivlenje do
 semle potáre. Kakú hudú pregánjan-
 je moje dúšhe je tó! sakaj jest se
 tóliku bol dúšni smerti blisham,
 kólikur ból se od tebe, o Bóg, ti sámú
 shivlenje, dálsham: inu sa me je
 nar vékshi nevarnost takú delezhi
 pridti, de bi se meni samoglu sgo-
 diti, kar pove S. Paul, rekózh: *)
Kateri hozhejo obogatiti, pádejo v'
skushniavo, inu sadergo hudizhovo, inu v'
veliku nepriadni, inu shkodlivih shela,
kateré ludy potope v' pogublénje, inu
v' konzhanje. Sakaj lakomnost je kore-
nina usiga hudiga.

Al sovrašnik mene tudi snotraj
 pregánja, ker me napelúje, de bi po-
 pólnim omagal. On meni gnusobo
 mojiga do sdaj pelanica shivlerja
 prav shivú pred ozhy stavi: me
 opomni na tolikaj opushánia dob-
 rih del, sa kateru mene prej vést
 nizh

*) 1. Tim. 6. 9.

nizh ni bodla : on mene opomni na
teiste perlóshnosti, v' katerih bi
jest bil imel resnizi prizhòvànje da-
jati, is strahú pak se ludem
sameriti sim resnizo samólzhal : me
opomni na zhasé moje svarjenja uréd-
ne nevednosti, v' katerih sim se
tvojiga rásfvitlenja ogibal ; bál sim
se namrezh svojo hudobio sposnati,
de bi ne bil perfilen toisto sapusti-
ti. On meni tebe, o Bóg, kakur
ojstriga sodnika pred ozhy sta-
vi, kateriga ni mogózhe utolashiti :
tudi mene s' tem strasíhi, de ni vezh
zhasa na pobólsíhanje misliti, inu
de bi bil imel prei dobru sazhetí,
aku bi hotel sdaj dobru dokonzha-
ti. On meni terdi, de dar stano-
vitnosti je sad shivlenja vednu v'
nedolshnosti pelaniga, de pak ne-
stanovitne dúshé, katere so od gré-
ha v' gréh padale, tó nimajo vú-
pati. Takú grosnu je tó pregánjan-
je, de je meni vshe serze po pol-
nim upadlu, inu si ne vúpam vezh
ozhy pruti nebesam usdigniti. Go-
H spód!

Gospód! poglej usmilenu na moj nesrežhen stan, inu pomagaj meni.

4. On je mene v' tamoto poslavil, kakur so ty, kateri so vse sdalneje umerli: moj duh v' meni od teshav omaguje, inu moje serze je v' meni prestrasheuu.

Ah mene nesrežhniga! shivel sim nekàdaj sa Bogá, po tem ker sim svejtu odmerel: sdaj pak sim Bogu odmerel, ker sa svejt shivim. Skusi greh sim mertu, inu kakur v' tamnim bresni sakopan: sakaj greh ni drugiga kakur smert dushe, ker dushe od tebe vezhnu shivlenje lozbi; ker dushe k' usimu dobrimu neukretno stury, njej uho nebesko svitlobo usame, inu v' serzi supernost nad usim dobrim napravi. K' tvojim poveljam, Gospód, zhlovèk postane slep, gluh, inu neukreten. Tudi je greh sa grešnika en pekèl: sakaj kakur v' pekli nobeniga reda ni, temuzh je vezhnu, inu strashnu prekuzuvanje, taku v' gresh-

grěšnim fěrzy ni drugiga kakŭr nepokój, inu prekŭzŭvănje, kę v' takim fěrzy so use hudobne nagnen-ja sbudene, use je tam răsvusdanu, use nepokójnu, inu puntarsku.

Savolo tiga mojiga nesfězhniga stanŭ je moje serze grosnu otóshnu: moj duh v' meni od teshav oma-gúje, inu meni se fkoraj ne lubi shiveti. Ravnu tó je sa mene nar nevarnisŭhi saderga, katero je meni moj sovrašnik nastávil, inu v' kateri mene premagati hozhe: sakaj kakŭr se on narvezh boji veselje is sfvetiga Duhá v' serzi eniga zhloveka viditi, kę tó veselje zhloveka zhes use salásŭvanje mozhniga, inu terdniga stury; takŭ njega nar vezh vesely shaloŭt, inu otóshnost zhlovekoviga serzá. Tako otoshnost jishe on vezhkrat zelŭ na bogabojezhe serza is-futi, de bi teiste prav oflabil. inu po tem v' fkušhnjávi lohku premagal. Nar bólsŭhi pomózh zhes tako shaloŭt, inu otóshnost je shaloŭt,

H 2

loft, katero reſnizhna pokóra obu-
dy; ker taka ſhaloſt neſrežhno ſha-
loſt preſhene, inu ker ſhaloſt, ka-
tero ſvęti Dúh dodejly, je ſazhętik
mirú, inu pokója v' ferzi: ſakaj
po beſędah (S. Paula *) *Shaloſt*, ka-
tera je po Bógu, perneſe s' ſebój po-
koro k' ſtanovitnimu iſvelizhanju: ſhaloſt
ſvejtá pak ſmęrt s' ſebój perneſe. Daj
tedaj, Goſpód, de moj duh v' me-
ni od ſhalòvanja zheſ moje gręhe
omagúje: dáj, de bó ferze v'
meni s' ſvętim ſtraham napolnjenu:
de na póti iſvelizbanja ne omagam,
temuzh ſkusi reſnizhno pokóro iſ-
velizhanje doſęhem; de bó moj ſo-
vráshnik, kateri mene hózhe s'
mojo ſhaloſtio premagati, ravnu s'
mojo ſháloſtio premagan.

5. Smiſlim na ſtare zhaſe, premišlú-
jem uſe tvoje dęla, dobru preu-
darjam dęla tvojih rók.

Kar mene v' moji ſhaloſti podpe-
ra, de ne omagam, inu kar moje
fer-

*) 2. Kor. 7. 10.

ferze nar bòl pousdigúje, je tó ,
kir smislim na stare zhase, v' ka-
terih si ti, o Bóg, ludem usmilen-
je sturil, kadar so k' tebi pólni sa-
vúpanja pertekli. Ti si na njih zhlo-
veshko slabóit pogledal, inu njim
usmilenu persanefil. Ti si Nóetu
terdnu oblubil, de nózhesh vùs
svejt pogubiti, sa tó , ker zhlovèk je
slabu mesu, inu od mladósti k' hu-
dimu nagnen. Ti si s' Nóetam spra-
vo sturil, inu sa snaminje tē spra-
ve si máverzo v' oblakih postavil:
kólikurkrat toisto ugledam, se na
tvoje stare usmilenja spómnim. Kó-
likukrat so Israelzi savolo svojih
velikih pregrh, savolo hudobniga
puntanja zhes-te, Gospód, v' strasne
stiske pèrshli; inu ti si nje is njih
nadológ reshil, ma nebi, inu na sem-
li si grosne zhúdeshe savolo njih
sturil! Inu vùs svejt, zelu svetu
Pismu od nizeh drugiga tolikáj ne pri-
zhúje kakùr od tvojiga usmilenja,
od lubesni, katero ti pruti zhlove-
ku imash: inu de se tvoj sèrd nar
bòl zhes ludy sa tó uname, ker se
nózhe-

nózhajo tvoji lubesni podurezhi, inu
 se k' tvojimu usmilenju satézhi. Ka-
 dar premisnúlujem tvoje dela, inu
 dobru preudarjam dela tvojih rôk,
 nad ulimi vidim tvojo neskonzhno
 previdnost, s' katero use vishash,
 inu use v' pravim redi ohranish.
 Kadar pak na zhlovêka pogledam,
 se najtimistim lusebnu tvoja neismer-
 jena milost rasodeva; sakaj zhlo-
 vèk ni drugiga kakur grêshnik,
 kateri tebe, o Bóg, tólikùkrat
 shali, kateri je usiga neuredèn, inu
 samú uredèn od tebe sapushén inu
 savershen biti. *) Al ti, kakur Mó-
 der mósh govory, se zhes use usmi-
 lish, ker use samoresh, inu ludem grê-
 he pregledash, de bi pokóro sturili. - - ti
 usim sanésh: sakaj use rezhy so tvoje,
 o Gospód, kateri dushe lubish.

6. K' tebi istegújem moje roké: mo-
 ja dusha je kakur suha semla pred
 tebój:

Blagur grêshnikn, kateri po be-
 se-

*) B. Mod. 11. 24.

sedah Davida *) imá svojo volo v' postavu Gospóda, inu njegovo postavu nozh, inu dan premishlúje. Sakaj s' takim premishlúvanjam najde relnize, katere samórejo njega super use skushnjave poterdi, inu v' njemu možnu vúpanje obuditi. Skusi premishlúvanje tvoje neismérjene milosti je sazhele moje prestrašenu serze ustajati, inu na tebe vúpati. Póln vúpanja pak, inu shélén tvoje pomózhi, o Bóg, smislim sdaj na opominjanje Jeremia rekózhiga: *) *Usdignimo nashe serza, inu roké k' Gospódu v' nebesih: inu sazhnem pruti tebi moje serze v' molitvi usdiguvati, tēr moje roké na spokórne dela, inu k' obdarúvánju ubógh istegúvati. Prej sim roké na pregrehe istegúval, inu takú sim tvojo osdraviozho rokó odbijal; istegúval sim roké pruti ludem, ker tim se na zhloveshko pomózhi sanáshal: istegúval sim roké pruti svejtu, ker sim savolo dobrih del hvalo per ludem*

*) Psal. 1. 2. **) Shal, Pejś. 3. 41.

deh jiskal, inu sa tó sim tudi nezhimernu plazhilu od golufniga svejtá sadóbil. Sdaj pak, ker si ti mene s' nadlógami rásvúmil, sdaj, ker sim s' premisblúvánjam tvojih del previshan, *) de usaki nar bolsi davk, inu usaki po pólnim dóber dar je od sgoraj, inu pride od Ozheta luzhi, per katerimu ni premenenja, tudi ne senze kakushniga preobrazhanja: kakúr je nekàdaj David sturil, **) Ob zhasi nadlóge jishem Golpóda, po nozhi (istegújem) pruti njemu moje roké: inu se ne golufám. Pruti tebi, Stvarnik mojiga serzá, kateri dásh dobro volo, inu djanje, istegújem moje roké, tebe kakur mojiga samiga isvelizharja na pómozh klizhem, sa volo tebe samiga, kateri si sadni konéz mojih misel, use delam: ker vem, de ***\ nasha hvala je tá, prizhóvanje nashe vesty, de prav, inu dobru delamo.

Moja dusha je kakúr siha semla pred teboj: Sposnam, de nizh dobriga ni

*) Jak. 1. 17. **) Psal. 76. 3. ***) 2. Kor. 1. 12.

ni v' meni: sató *) kakur hrepeny
jélen po mràslih vodah, takú hrepeny
moja dusha po tebi, ti neismerjen stu-
denèz usih dobrót! Moja dusha sa-
volo velike suhote, inu prasnosti
usiga dobriga tebi odperta stoji,
inu shely s' vodo tvojih dobrót po-
shivlena biti: ona je kakur prav
súha semla usa ráspókana, inu zhe
njej hitru na pómozh ne pridešh,
je v' nevarnosti, de bi se popól-
nim v' prah ne rásfula. Sakaj ka-
kúr semla, kateri dàshja mánka, ne
seleny, ne rody lepiga zveřja, ne
pernese bogáte shetve, ampak se v'
prasen, inu pust prah rásfúje, ka-
teriga vetèr usiga rásnese: takú dusha,
kateri vode tvoje gnade permánka,
nima lepih zheďnost, ne pernese
obilniga sadú dobrih děl, ni drugiga
kakur nerodovitnu drévú, kateru
imá posekanu, inu v' ogin vershe-
nu biti. Gospód! mojo dusho sheja
veliku potebi, inu savolo tiga vú-
pam, de bóšh njó s' tvojo gnado
po-

*) Psal, 41, 1.

poshivil, ker je pisanu: *) *Kdór je shejn, naj pride, inu kdór hózhe, naj usame sapstojn vode shivlenja.*

7. Uflifhi me hitru, Gospód, moj duh slabý.

Gospód! ti fi meni do sdaj tvojo gnado dati sa tó odlaschal, ker savolo premajhne sheje nifim bil pravlen toisto po urędnim gori use-
ti: ne odlaschaj tedaj sdaj meni toisto dodejliti, ker mene po tebi, inu tvoji pravizhnosti mozhnu sheja. Ne odlaschaj, ampak hiti meni pomagati: sakaj *mój duh slabý*. Do sdaj nifim mogel prebivalishe tvojiga duhá biti, ker je v' meni duh preusętnosti gospoduval: sakaj tvoj duh ne ostane drugej kakur v' ponishnim lęrzi, v' lęrzi, kateru savolo tvoje besęde trepezhe. Sdaj pak mój preusętni duh slabý, ker fi ga ti s' tvojo gnado poderel, inu sa tó vúpam, de bófh ti mojiga duhá super

*) Skriv. răsod. 22. 17.

pet oshivél, inu mene super use
fkušnjave mojiga sovráshnika mozh-
niga sturil: sakaj nar bólfhi pomozh
fkušnjavam super stati je, kadar
zhlovék sposná, inu zhuti, de je
sam is sebe nepremóshen timistim
super stati; inu zhlovék je nar terd-
nífhi takrat, kadar sebe nar ból
flabiga zhuti. Use shive stvary, go-
vory David, *) aku njim sapo usa-
mesf, poginejo, inu se v' svoj prah vér-
nejo. Ti bósh tvojiga duhá vùn poslal,
inu bódo (supet) stvarjene: inu ti bósh
zeli svéjt ponovil. Usami tudi meni, kó-
likùr mojiga, tó je, preusètniga duhá
v' meni najdesf, usami prózh, de stáři
preusètni zhlovék v' meni konèz
usame, de se v' svoj prah vérnem,
inu sposnam, de nísim drugiga ka-
kùr prasen prah, inu pepel. Dáj pak
tudi tvojiga duhá, de bóm supet
vùfs ponovlen, inu de v' Jèsusu
Kristusu nova stvar postanem.

*) Psal. 103. 29.

8. Ne fkrivaj tvoje oblizhje pred menój: sizer bóm timistim enák, kateri v' jamo doli gredó.

Gospód! ti mene fкуси Preróka Zaharia opominjash, rekozh: *) *Preobernite se k' meni, rezhe Gospód vojskih trúm: inu jest se bóm k' vam preobernil. Al k' tebi se resnizhnu preoberniti bres tebe ne samórem: sa tó klizhem k' tebi: Ne fkrivaj tvoje oblizhje pred menój. Ti si od mene preusętniga tvoje oblizhje prozh obèrnil, kadar sim v' moji nekádajni obilni pravizhnosti preusętnu rekál: **) Ne bom nikóli premaknen: de bi ti pak mene previshal, de ufo pravizhnost, kolikúr teiste imam, samú od tebe imám, si ti tvoje oblizhje od mene obèrnil, inu meni je use upádlu. Takú si mene v' mojih mislih visokiga pomajnschal, inu mene k' mojimu pridu ponishal. Ne fkrivaj tedaj meni ponishanimu tvo-*

*) Zah. 1. 3. **) Psal. 29. 7.

tvoje oblizbje, de ne bóm timiſtim enak, kateri v' jamo do'li gredó, hozhem rézhi, kateri vúpanje na tvoje uſmilenje sgrbe, tedaj ne poſnajo tvoje uſmilenje, ſvoje ſerze v' nebéſa ne pouſdigújejo, ſhelám ſvojiga meſá ſtréſhejo, tebe, o Bóg, ſanizhújejo, inu takú ſa reſs v' globozhini obnemaganja leſhe, kakúr je piſanu: *) *Hudobén, kadar v' globozhino gréhov pride, ſanizhúje.* Od takih ſe po prizhòvanju S. Gregorja imajo ſaſtopiti belede, s' katerimi ſi ti, Goſpód, nekàdaj Izraelzam pròtil, rekózh: **) *Aku bi ſe pred mojimi ozhmy v' globozhini morjá poſkrili, bóm tam ſapovédal kazhi, de nje pizhi.* Kakor govory S. Gre-gor „zhes „take, kateri ſo ſe v' globozhni „obnemaganja ſkrili, oblaſt doby hu- „dizh, de nje grise, inu nje v' „trebùh ſvoje hudobie perpele. Sa- „kaj on je taiſta kazha, kateri je „bilú rezhenu: *Pàrſt boſh iédla uſe „dny trojiga ſhivlenja,* Goſpód! ne pu- ſti

*) Frip. 18. 3. **) Amos. 9. 3.

ſti mene v' tako jamo, inu globozhino pridti.

9. Puſti me hitru tvoje uſmilenje ſaſliſhati : ſakaj na tebe ſavúpam.

Moja duſha od ſhaloſti konéz jemle, ne odlafhaj tedaj meni tvoje uſmilenje, inu hiti meni, pomagati : danàſrezi meni, kakùr ſi nekdaj Abrahamu rekal : *) *Nikár ſe ne bój - - jeſt ſim tvoſj pomožnik, inu tvoje ſilnu veliko plažilu. Jeſt lizer nizh nimam v' ſebi, s' komùr bi tvoje uſmilenje ſaſluſhil. Nimam drugiga tebi ſa ófer dati, kakùr ene oſtanke mojiga ſerza, katere li ti perhranil, de teiſte ni hudobni ſvejt poſherèl. Al ravnu tó ſpoſnanje, de nimam nizh ſaſluſhenja v' ſebi, mene nar bòl tvojemu uſmilenju bliſha : ſakaj ti, o Bóg, ſi po prízhòvánju S. Paula rekal : **)* *Uſmilil ſe bom zhes tigá, zhes kateriga ſe uſmilim, inu timu bom mi-loſt*

*) 1. B. Moj. 15. 1, **) Rim. 9. 15.

lošť ſturil, zhes keteriga ſe bóm uſmilil. S' temi beſedami ti meni ſaſtopiti dáſh, de ſe v' zhloveku zelú nizh ne najde, ſa kogár volo bi ſe ti zhes njega uſmilil; ampak ſama tvoja miloſť je ſtudenéz uſiga uſmilenja, inu iſvelizhanja. Miloſť je v' poklizanju, inu opravizhenju greſhnikov; miloſť per ſtanovitnoſti pravizhnih; miloſť per kronanju iſvelizhanih *) Goſpod! v' tebe ſavúpan, na věkoma ne bóm ſaſramován. Aku meni ſhe kaj vúpanja manka, dopólni toíſtu, de bóm hitru tvojo miloſť zhutil, inu ſamogél rézhi: **) Goſpod je mene ſiſkal, inu ſe je zhes-me uſmilil: Goſpod je moj pomozhnik poſlal. Ti ſi meni moje ſhalúvânje v' veſelje prevèrnil: ti ſi moje ſhaloſtnu oblazhílu ràstergal, inu mene s' veſelijam obdál: de moja zhaſť tebi hvalo poje, inu ne omólkne: o Goſpod moj Bóg! vèzhnu bóm tebe hvalil.

*) Pſal. 30. 1. **) Pſal. 29. 11.

10 „Sturi meni snano tó pót, po kateri
hoditi imam: sakaj moja dušha
tebe shely.

Popótnik, kateri je nesrežho imel
sajiti, imá sferb, pravo pót do-
bru isvediti, de toisto vezh ne
sgreshy. Kóliku bôl more spokórnik,
kateri je od póti isvelizhanja safhal,
sferben biti pravo pót sposnati, de
vezh ne sajide! Gospód! sam fim
se vishal, inu sa tó fim kakúr fle-
piz safhal; sdaj, ker si ti meni ozhy
odperel, inu sposnati dál, de do
sdaj nisim bil na pravi póti, snano
sturi meni pót, po kateri hoditi
imám: sakaj mene stráfhio besede
tvojiga lúbiga „Sina, kateri, ka-
dar je njega edén práshal, rekózh:
*) *Je malu tēh, kateri so isvelizhani?*
je odgovóril, rekózh: *Persadenite*
si skusi vóske urata nótēr jiti: sakaj
vam povēm, njih veliku bó jiskalu nótēr
jiti, inu ne bōdo mogli. **) *Sakaj ura-*
ta so shiroke, inu pot prostórna, kate-
ra pēle k' pogublenju, inu veliku jih je,
ka-

*) Luk. 13. 23. **) Matt. 7. 13.

kateri po nje noter hódio! Kaku voske
 so urata, inu tesna je pot, katera pele
 k' shivlenju: inu malu jih je, kateri
 njo najdejo! Aku je pak taka nevar-
 nost, kar pot isvelizhanja sadene,
 de je zelú malu tih, kateri njo naj-
 dejo, kdo drugi samore toisto sposna-
 ti, svunaj taisti, katerimu ti njo
 usmilenu pokasheh.

Nevarnost pravo pot sgreshti je
 sa toliku vekshi, ker je she ena tretja
 pot, katero slepi svejt sredno ime-
 nuje, od katere pak S. Duh taku
 govory: *) Ena pot je, katera se
 zhloveku prava sdy, na poslednu pak
 k' smerti pele. Ta pot je sa to sape-
 liva, ker ima nekaj od shiroke, nekaj
 pak od voske poti. Tiisti, kateri
 po taki poti hódio, sture nekaj ti-
 ga, kar delajo ty, kateri po voski
 poti hódio: ony se s' njimi postio,
 s' njimi molio, s' njimi ubogim po-
 magajo, ne gredo med derhal hu-
 dobniga svejta, ne sahajajo v' pre-
 I greshnu

(* Prip. 14. 12.

grešnu veselùvanje : al ony so tudi s' timi, kateri so na široki poti, v' ferzi preušetni, v' se salubleni, zhafty, inu blaga lakomni, nevolhivi, zhemerni : ony slóshnost, inu posebne strěshbe jifhejo : si ne persadevajo svojimu hudobnimu nagnenju super stati : nad spokórnim shivlenjam supernost imajo ; se boje sebi, inu svejtu odmreti. Tá pót je tudi sa tó nevarnihi, ker je teshkú lposnati, de ni prava pót, inu se veliku teshej sapufty kakúr široka pót. Sakaj doklér zhlovék na tej poti hódi, nima teshke vesty, inu je od svejtá sa dobriga fhtet. Aku se tedaj ti, Gospód, zhes-me ne usmilish, inu meni pravo pót snano ne sturish, kakú lohku se smotim, inu sajidem!

Ti, Gospód, si fizer dushne visharje meni dál, fkusi katere hozhesh mene vishati, inu meni pravo pót kasati. Sa rešs, tó je posebni dár tvoje dobróte, de nam od rodú do rodú visharje poshilash, tó

tó je en od nafs nesaflushen dár, sa kateriga profiti nafs je tvoj lúbi. Sin vuzhil, kadar je svojim Jogram rekal: *) Shetu je fizer velika, al delavzov je malu. Profite tedaj Gospoda shetve, de poshle delavze v' svojo shetu. Al mene fkerby ravnu sapóved, katero je nam tvoj lúbi, Sin dál, rekózh: *) Várujte se pred lastnivimi preróki, kateri k' vam pridejo v' ovzhjih oblazhilih, snótraj pak so sgrablivi volkóvi: tá sapóved meni veliko fkerb dela; fusebnu, ker S. Salesi Shkof opominja, de med deset tavshent visharjov si imamo eniga pojiskati. Tvoj lubi Sin je fizer meni snaminje dál, na kateru se imam per isberanju visharjov dershati, kadar je rekal: Ne njih sadji bóte nje sposnali. - sakaj usaku dobru drèvú dobru sadje pernese, malopridnu drèvú pak malopridnu sadje pernese. Al ravnu v' timu, aku me ti ne vishash, se samorem savolo mojiga spazhenja smotiti.

Ti si meni sdaj tvojo resnizo us-
I 2 mi-

*) Luk. 10. 2.

milenu pokasal; ti si moje serze
 pruti tebi unel, inu kolikur zhutim,
 moja dusha tebe shely, inu sa to
 vupam, de bosh mene vishal, inu
 meni dobre visharje dal, ker si sam
 oblubil, rekózh: *) *Freobernite se
 otrozi, inu vernite se - - inu vam bom dal
 pastirje po mojim serzi, inu vas bodo
 pasili s' modrostjo, inu s' vukam. Al,*
*Gospod, kdo ve, kaj v' njegovim
 serzi tizhy? inu kdo ve, zhe ni
 savolo hudobniga serza ureden smo-*
ten biti? Sakaj mene strashio besede,
katere si ti nekada Ezehielu go-
*voril, rekózh: **) Sin zhlovčka! ti*
moshje imajo gnusobe v' svojih serzih, inu
so postavili pohujshanje svoje hudobie pred
svoje ozhy: bom mar prashan takim od-
govoril? sa volo tiga govori njim, inu
rezi: To govory Gospod Bog: Usa-
kimu zhlovčku hishe Israel, naj bo, kdor
hozhe, kateri bo gnusobe v' svojim ser-
zi imel, inu si pohujshanja svoje hu-
dobie pred ozhy postavil, inu pershal mene
skusi preroka prashat, timu bom jest Gospod
po obilnosti njegovih gnusob odgovoril:
de

(* Jer. 3. 14, **) Ezech. 14. 3.

de bó hišha Israel sapledena v' svojim
 šerzi, s' katerim jo je od mene lozhili,
 inu k' svojim molikam nagnili. - Inu ka-
 dar bó prerok v' smoti, inu kaj govóril:
 sim jest Gospód tígaištiga sapelal. - Inu
 bodo svojo hudobio nosili: kakúr bo hudobia
 prashávzova, takú bó hudobia prerokova.
 Usmili se zhes mene, Gospód, inu
 odverni od mene tako nesrežho: po-
 konzhaj ušo hudobio v' mojim šer-
 zi, de ne bó nizh tvoje oblizbje
 od mene odvernili; snano šuri me-
 ni pót, po kateri imam hoditi, sa-
 kaj moja dušha tebe shely.

11. Gospód! rešhi me od mojih so-
 vráshnikov, k' tebi perbejšim:
 vuzhi me tvojo vólo šuriti, sa-
 kaj ti si moj Bóg.

Popótnik se boji sa'ęs, katere
 njemu sovvráshniki naštávlajo; on se
 boji rópavzov, de bi na njega ne
 perderli, inu de bi ga ne obróпали.
 Kóliku ból se imam jest na póti is-
 velizhanja bati peklen'skiga sovvrásh-
 nika, kateri po bešedah „S. Petra
 *) ho-

*) hodi okoli kakur rujovejczhi lev, inu jishe, kogá bi posherel. Tá moj sovrašnik je sa tolikaj nevarnishhi, ker se dostikrat perkrie, kakur govory S. Paul, rekozh: **) Tudi sam Satan se v' Angela svetlobe premeny: kadar namrezh zhloveku k' videsu dobre rezhy pred ozhy stavi, sraven pak samú shkoduhati jishe. Sovrašne ludy dostikrat kaka posvejtna fkerb, ali opravik od shkoduvanja smóti, inu udershy. Al po prizhovanju S. Paula ***) Nam se ni vojskuhati super mesu, inu kry (tó je super zhloveke, kateri so is mesa, inu krivy) temuzh super poglavárje, inu oblasti, super gospoduávze tiga tamniga svejta, super hudobne duhove pod neham: katere ne teshy slabu mesú, katere nobene zhasne fkerby ne mótió, inu kateri vednu na shkoduvanje mislio, inu perpravleni zhakajo. Kdó samóre takú prekanjene sovrašnike premagati, svunaj

*) 1) Pet. 5. 8. **) 2. Kor. 11. 14.
 ***) Efes. 6. 12.

vaj sam ti, Gospód, ker is tebe
usa mózh isvera? K' tebi samimu
perbejšim, tvoj hózhem vùs biti:
ne perpušti, de bi sovráshnik nad
menój kaj náshál, kar bi njega ve-
felilu, inu s' komúr bi mene loshej
sapelal.

Al de tebi, Gospód, dopádem,
vuzhi me tvojo volo sturiti. Kaj bi
meni pomagalu, aku bi jest tvojo
vólo samú sposnal? jest bi savalo
tiga bòl nesrežhen bil, ker bi se
meni sgódilu, kar S. Paul od Judov
pove, rekozh: *) *Poslava je v' mejs*
pèrshla, inu takú je gréh obilnišhi postal.
Tvoj lúbi Sin je samú tigaištiga,
kateri tvojo vólo ispólni, sa módrí-
ga hvalil, inu srežhniga imenúval,
kir je on rekal: **) *Sledni, kateri*
slisli te moje besede, inu nje stury, bó
enak shtet módrimu móshu, kateri je si-
dal svojo hišo na skalo: inu ploha (zhaš-
nih britkost) je padla, inu so pèrshle
derežhe vode (kudobnih sheljá)
inu vetróvi (hudizhovih skušnjav)
so

*) Rim. 5. 20. **) Matt. 7. 24.

so pihali, inu so se v' toislo hisho uper-
 li, inu ni padla: sakaj ona je bila usta-
 novljena na skalo. Kdó bó pak mene
 tvojo vólo ispolniti takú vuzhil, de
 njó tudi sa refs sturim, svunaj ti
 sam? sakaj v' bukvah Isaia Preróka
 je pisanu: *) *Usi tvoji otrozi bódo*
vuzheni od Gospóda. Inu kaj pomaga
 vuk, kateriga Gospód dá? có, kar
 nam Jėsus Kristus pove, rekozh:
 **) *S'edni, kateri je od Ozheťa sli-*
shal, inu se navuzhil, pride k' meni. S'
 temi besėdami nals vuzhy, de,
 kateriga ti vuzhish, temu ne sa-
 mú dásh sastopnost, de ve, kaj imá
 sturiti, ampak njemu tudi vólo do-
 dejlish, de stury, kar imėti hózhesh.
 Nėkadaj so Israelzi Mojselu rekli:
 ***) *Govori ti s' nami: inu my te bo-*
mo poslušali: naj nikár Gospód s' na-
mi ne govory, de ki ne umerjemo. Ni-
 kár takú, Gospód; jest takú ne
 prósim, temuzh veliku vezh s' Sa-
 muelam rezhem: ****) *Govori, Go-*
spód,

*) Isa. 54. 13. **) Joan. 6. 45. ***) 2.
 B. Moj. 20. 19. ****) 1. Krajl. 3. 10.

spód, keď tvój hlapčez poslušha. Naj ne govory meni Moyses, ne eden Pre-rokov, temuzh ti sam, o Bog, govori meni. Uni fizer samórejo bešedam glafs dati, al duhá ne morejo dati: ony rešs lepú, inu dobru govore; al zhe ti molzhish, ne mórejo serze ushgati. Ony nam skrivnostíi naprej nesó, ti pak nam rásodevash saščopnost v' tihistih skrito: ony nam sapóvèdi osnanújejo, ti pak dásh njih dopolnenje: ony nam pót kashejo, ti pak nam dodejlish mózh po teisti hoditi: ony delajo samú od svunaj, ti pak podvuzhish, inu rásvitlish serza od snotraj: ony krope, inu mózhio od svunaj, ti pak dásh rast, inu rodovitnost. Sa tiga vólo naj ne govory meni Moyses, ne kdó drugi, temuzh ti mój Bóg, inu Gospód, ti vezhna resniza; de ki ne umerjem, ali mrasel ne ostanem, zhe bi bil samú od svunaj opominjan, inu bi snotraj ne bil ushgan; de se ne bó meni enkrat ozhitalu, de sim tvojo vólo fli-

slishal, pak ne sturil, de sim njo sposnal, pak ne lubil, de sim verùval, pak ne ispólnil. Govori Gospód! ker imash besede vezhniga shivlenja: *sakaj ti si moj Bóg, moj Scvarnik, mój Posvezhùvavéz. Ti si shivlenje moje dushe, luzh mojiga vúma, gibanje, inu lubesèn mojiga serzá: vuzhi mene tvojo volo sturti, de bósh moje veliku plazhlu v' nebesih.*

12. Tvoj dóber duh naj vódi mene po ravni póti: Gospód! ohrani me per shivlenju sa tvojiga imèna volo.

Mój preusètni, inu slepi duh je mene po sapelivi zèsti vodil: v' tàmi posvejtnih nezhimernost sim tolikaj zhasa okóli tápal; inu zhe sim bòl svojiga duhá posluschal, dalje sim saschal. Naj meni sdaj tvoj dóber duh ne samú ravno pót kàshe, temuzh naj mene tudi po tej-isti vódi. Daj meni takú podvuzhlivu serze, de ne bóm zehú nizh po svoji voli, po svojim dopadajenji delal,

lal, de ne bóm gledal velike dela
 sturiti, kamúr bi me nagnenje mo-
 jiga preusętniga duhá pelalu, ampak
 de se bóm pustil tvojimu dúhu, ka-
 múr bó hotel, gnati. Sakaj tvoj
 duh je dóber vodnik, inu vishar,
 ker je po besedah Isaia *) duh mo-
 drosti, inu saslopnosti, duh sveta, inu
 mozhy, duh snanja, inu brunnosti, inu
 duh Gospodoviga strahu. On je dúh
 modrosti, kateri nam kashe, v' ko-
 mu je prava frezhnost, inu stury,
 de nar perpravnishi pomózhi isvo-
 limo toisto dosęzhi. On je duh Sa-
 slopnosti, kateri nafs s' svojo luzhjo
 rasvetli, de smo v' stani prav sa-
 stopiti resnize inu fkrivnosti prave
 vere. On je dúh sveta, de per use-
 forte perloshnostih sposnamo, kar
 nam ti, o Bóg, sapovešh, inu kar
 sturiti imamo, de tvojo volo ispól-
 nimo. On je duh mozhy, s' katero se
 tebe, inu nashih dolshnóšt takú
 terdnu dershimo, de nafs nobena
 rezh ne samóre odverniti, tudi ne
 ofla-

*) Isa. 11, 2.

oslabeti. On je duh snanja, kateri nam dá potrebno sástópnošt tebe, inu febe prav sposnati. On je duh *brumnosti*, kateri stury, de use, kar je sa flushbo Boshjo, sturimo radovolnu, inu s' veseljam, kateru is gorézhe lubesni pride. On je duh *Gospódoviga strahú*, kateri nafs pergánja, usiga se skerbnu ogániti, kar samóre njega shaliti, inu to ne savolo tiga, kakúr bi se báli od tebe tepeni biti, temuzh sa tó, ker per tebi v' samero pridti sa nar vékshi nesrèzho shtejemo.

Daj, Gospód, meni od tiga tvojiga duhá, de mene po ravni póti vódi, inu meni duschnu shivljenje ohrani, de ne bóm po mēfi shivél, inu takú na duschi umerél: sakaj po besedah „S. Paula, *) *Kateri so po mēfi, si sástópio na tó, kar je mejá. Kateri so pak po dihu, zhútio, kar je duhá. Al rásvúmnost mejá je smert: inu rásvúmnost duhá je shivljenje, inu mir.*

*) Rim. 8. 5.

mir. Sakaj modróst mesá je Bogú so-
vráshna, ker Boshji postavi ni pod-
vershena, inu tudi ne more biti :
Kateri pak so v' mesi, ne morejo
Bogu dopasti. - Zhe kdo Kristusoviga
duhá nima, tá ni njegovi. Aku pak Kri-
stus v' vas prebiva, je telá sizer mertvu
(tó je, smerti, inu strohlivosti pod-
versheniu) sa volo greha; duk pak shi-
vy savolo pravizhnosti (tó je, savolo
lubesni, v' kateri je pravizhnost)
zhe pak duk tigaisliga, kateri je Jësusa
od mertvih obudil, v' vas prebiva : bó
tá, kateri je Jësusa Kristusa od mert-
vih obudil, tudi vaše umeriozhe telésa
oshivél savolo njegoviga duhá, kateri v'
vas prebiva. Jest dobru saftópim,
kaj S. Paul tukaj govory: on hó-
zhe namrezh mene podvuzhiti, de
nimam shele svojiga mesá ispolniti,
inu po vóli mesá shiveti; de tebi, o
Bóg, zhe po shelah mesá shivim,
dopasti ne morem, inu Kristusovi-
ga duhá v' sebi nimam, inu takú
sim na dúshi pred tvojimi ozhmy
mertu; zhe pak po mesi ne shivim,
pre-

prebiva v' meni Kristus, inu zhe-
lih je moje telú bolesnam, smerti,
strohlivosti podvershenu, vender
shivy moja dusha, inu je pravizhna;
verh tiga pak bóde tudi enkrat mo-
je umerjózhe telú k' vezhnimushiv-
lenju oshivelu.

Ti, Gospód, si meni fizer tiga
tvojiga dobriga duhá vshe dodejlil,
kadar si moje serze od hudobie
odvernili, inu pobólschal; sakaj ta-
kú si mojiga duhá oshivel: sturi
she, de sadoblenu shivljenje v' me-
ni raste, inu de toistu v' meni ved-
nu ostane. Stúri, de, ker je
nózh hudobie preshla, inu se je dan
pravizhnosti meni sasvetil, dela hu-
dobie po pólnim od sebe vershem,
inu Kristusa oblezhem, de bóm s'
S. Paulam samogel rézhi: *) *Jest*
shivim, ne vezh jest: ampak Kristus
shivy v' meni Kakú srezhen bi jest
bil, aku bi Kristusa dushtu shivlen-
je v' lebi vednu ohraniti samogel!
Al

*) Gal. 2, 20.

Al de tó sadobim, hozhem sturiti,
kar mene S. Paul vuzhy, rekózh:
*) *Aku bote po męsi shivęli, bote umer-
li: aku bote pak dęla męsá s' dukam
morili, bote shivęli. Jest hózhem vęd-
nu moje męsú tręti, inu krishati,
de samorem s' S. Paulam rezhi:*
**) *S' Kriflusam sim na krish nabit.*
*Sakaj ***) aku smo s' Kriflusam umęr-*
li, vęrųjemo, de bomo tudi s' Kriflu-
sam ured shivęli. Gospód! daj meni
mózh, de bóm uselej moje męsú
v' flushnosti dershal, febi, inu
svejtu krishal, inu tebi vędnu shi-
věl. Stúri tó ne savolo mene, am-
pak sa tvojiga imęna vólo, de bó
tvoje imę zheshehu, inu se iskashe,
kakú resnizhén si v' tvojih oblu-
bah.

13. Ispéli po tvoji pravizhnosti mo-
jo dusho is nadlóge, pokonzhaj
po tvojim usmilenju moje sovraš-
nike.

Ispeli moja dusho, Gospód, is
te

*) Rim. 8. 13. **) Gal. 2. 19. ***) Rim.
6. 8.

te nadlóge, katera mene na svejti
 stiska; ispeli njó ne po moji pravizh-
 nosti, ne po mojemu saflushenju, ker
 nizh tigaištiga ni, ampak po tvoji pra-
 pravizhnosti, to je, po tvoji sve-
 stobi v' oblubah; ker se pravizhni-
 ga iskashesh, kadar svoje oblube
 ispolniš. Med tolikáj britkostmi
 na, svejti ni nobene hujši, kakúr
 v' vednim vojskúvanju biti: sakaj
 po besedah (S. Paula *) *Mesú poshely*
super duhá: duh pak super mesú: sa-
kaj ta dva sta eden drugimu super. Mo-
 je mesú vednu s' seboj nósim, inu
 toistu mene bres preneha nadlegú-
 je, ker je pólnu napazhnih shela,
 inu fili, de bi se timistim uselej
 ustreglu. Svejt imá veliku stvary,
 katere use imajo grosnu sapelivo
 fladkóst v' sebi. Hudizh vednu pre-
 shy, kakú bi meni fhkodúval, inu
 kakú bi mene v' svoje saderge
 ujel. Kdó se samóre ufin tim so-
 vráshnikam ubraniti, de bi njega od
 póti isvelizhanja ne odvèrnili? Inu
 su-

*) Gal. 4. 17.

fufebnu kdo bó hudizhu super stal,
 aku ti, Gospód, ne pomagash? sa-
 kaj on je sa tolikáj hujšbi sovrásh-
 nik, ker je póln svijázh, inu ker se
 nashiga mešá, inu svejtá poslushi,
 de bi naš sapelal, inu premagal.
 Usdigni se tedaj ti, Gospód, inu
 pokonzháj tē moje sovráshnike, fu-
 sebnu pak njih vojvoda, inu pogla-
 várja, tó je, hudizha Al pokonzhaj
 nje po tvojim usmilenju. Usmilenje
 tvoje si iskasal, kadar si v' Para-
 dishu našim pervim starišham, inu
 zelimu zhlovešhkimu rodu Odrésh-
 nika oblubil, sraven pak hudizha
 saframotil, ker si njemu njegovo
 sodbo osnanil, de bó njemu oblu-
 blen Odréshenik glavó starél. Go-
 spód! sturi mene dejleshniga tiga
 usmilenja, inu dáj, de bóm skusi
 mózh mojiga Odréshenika hudizhu,
 kadar me bó salasúval, glavó ste-
 rel. Ti si nekádaj, kadar so gore-
 zhe kazhe med Israelze pèrshle,
 inu nje morile, Mojsešu ukasal eno
 kazho is brona narediti, inu njó

K

sa

sa snaminje gori postaviti. *) *Kadar* so pizheni na njo pogledali, so osdravili. Kogá so pomejnile ognene kazhe, katere so Israelze morile? inu kogá je pomejnila kazha isbrona od Mojsefa sa snamine postavljena? Gospód! tvoj lubi Sin sam se je urędniga stúril nam tó pergliho isloshiti, kadar je s' Nikodemam govorezh takú rekal: **) *Kakúr* je *Mojsef* povijhal kazho v' púshavi; takú more Sin zhlovekovi povisi an biti: de sledni, kateri v' njega verúje, ne bo pogublen, ampak vezhnu shivljenje imá. V' tó na krishi visezho kazho, sastópim, v' Jեսufa Kristusa krishaniga, hózhem póln savúpanja pogledati, kolikúrkrat bó mene ognena peklenska kazha pizhila, inu jest bóm osdravlen.

14. Inu pogúbi vse, kateri moji dušhi teshave delajo: sakaj jest sim tvoj hlapèz.

Velik Bóg! ti si ufigamogózhen,
tebi

*) 4. B. Moj. 21, 9. **) Joan. 3, 14.

tebi se nizh ne more superstaviti :
ti si neskonzhnu usmilen, tvoje us-
milenje je od rodú do rodú, je vezh-
nu. Ti si moje puntarsku serzę pre-
naredil, inu pobólschal. Jest morem
tebe sa tó uselaj visoku hvaliti, inu
vednu mózh tvoje gnade, tvojo us-
mileno lubesén osnanòvati. Al na
tá mój sedajni stan se zelú
nizh ne sanesem. Sakaj vem, de tvoj
dúh diha, kjer hózhe, inu kadar
hózhe: de stanovitnosti v' dobrim
nimám ne is sebe, ne od dru-
giga zhloveka, ampak de je taista
dár tvojiga posebniga usmilenia. Vem,
de mój dúh od tvojiga dubá oshiv-
len je fizer volán; meú pak je fla-
bú. Vem, de v' meni je grenka ko-
renina hudobniga poshelenja, kate-
ra vednu vùn fili, inu seleniti hó-
zhe, inu aku nič enukoliku per-
jenjam, sdajzi vùn poshéne odrašli-
ke, kateri sad dushne smerti per-
nesó: zhe tudi enu hudobnu nagnen-
je satarem, se sdajzi drugu, inn došti-
krat she veliko hujshi kakúr prej-

fhnu usdigne: inu sa tó, ker hu-
 dobnu poshelenje v' prizhejozhim
 shivlenju ne móre nikdár po pól-
 nim samorjenu biti, je vednu ne-
 varnost, de bi se ne unęlu. Po-
 snám tudi mojo veliko slabóft, inu
 vem, de, aku lih fim s' tvojo po-
 mozhjó nar hujshi sovrašnike pre-
 magal, vender samórem sam sebi
 pufhén od nar slabishiga premagan
 biti. Use tó moji dushi velike te-
 shave dela: inu sa tó prófim tebe
 Gospód, ponishnu: pogúbi use, kar
 moji dushi teshave dela: sateri use
 sovrašnike moje dushe takú, de
 ne bodo samógli njei shkodúvati.
 Rešs je, de prizhejozhe shivlenje
 je zhas poskushaje: ne bránim se,
 de me skúfsh: samú prófim, de
 me v' skushnjah podperash, de tei-
 ste ne bódo k' mojmu pogublenju,
 temuzh k' saflushenju: *sakaj jest
 sim tvoj hlapèz.*

Savolo mojiga hudobniga shivlen-
 ja si ti mene, o nebeski Ozhe, is
 tvo-

tvoje hišhe isgnal, al bol reſnizhnu
govoriti, ſim jeſt, kakur nekada
sgublen ſin, tebe perſilil, mene is
tvoje hišhe iſpuſtiti. Sdaj, ker ſi
mene preobernil, ſim ſupet tvoj
hlapèz poſtal, inu doſegel, kar ſim
ſkusi pokóro jiſkal, de ſmem ſupet
v' tvojo hiſho ſe vèrniti. Inu rav-
nu tó je, kar meni nar bol vúpan-
je dela, de bóſh mene pred ſo-
vráſhniki, inu pred uſo ſhkódo
mojiga iſvelizhanja obvarúval: sa-
kaj dobri goſpodárji uſelej sa ſvoje
hlapze ſkerbe, inu nje pred uſo
ſhkódo varújejo. Goſpód! pomisli
neſtanovitnoſt mojiga zhloveſhkiga
ferzá: vſhe dvakrat ſim tebe, inu
tvojo ſluſhbo ſapuſtil, tèt ſim ſlú-
ſhen gréha, inu hudizha poſtal:
pervizh, ker ſim rodovinſki gréh
s' ſebój na ſvejt perneſil: ti ſi me-
ne is perve ſlúſhnoſti ſkusi ſvet
kárſt reſhil. Is nevúmnoſti ſim te-
be tupet ſapuſtil, ker ſim ſe rado-
vólnu ſkusi moje gréhe od tebe
lózhil: inu ti ſi bil takú uſmilen
pruti

pruti meni, de si mene, aku ravnu
 si takú veliko nesvestobo nad me-
 nój vidil, supet sa svojiga hlapza
 gori usel. Varuj me Gospód! de se
 nikdar vezh od tebe ne lózhim: te-
 muzh de uselej tvoj svest hlapéz
 ostanem. Daj, de vús zhas, dokler
 tvoj lubi „Sin is nebesniga sheni-
 tòvánja, kateru s' svojimi isvoleni-
 mi obhája, ne pride mene klizati,
 njegovu povelje ispólnim, kateru
 je s' timi besedami dál, rekozh: *)
*Vashe ledie imá opasanu biti, inu go-
 rezhe svitla v' vashih rokah.* Daj, de
 bóm kakúr svest, inu zhuježhi hla-
 péz uselej perpravlen tvojo vólo
 ispolniti; de se bóm kakúr serzhen
 vojshák zhes sovráshnike mojiga
 isvelizhanja vojskúval; de kakúr
 ptujz na svejtu nikdar ne posabim,
 de morem tukaj popotúvati kakúr
 v' ptuji desheli. Daj, de bóm ved-
 nu v' rokah dershal -svitilu prave
 vere, kateru bó skusi poslúshánje,
 inu

*) Luk. 12. 35.

inu premisblùvánje tvoje besede
 uselej pershiganu; skusi lubesén pru-
 ti Bógu, inu blishnimu uselei go-
 rezhe; s' óljam dobrih del uselej
 napólnjenu: de na tó visho urédén
 postanem per moji smèrti slishti:
 *) Prav je, ti dober, inu svést hlapéz,
 ker si bil zhes ma'u svést, te bom
 zhes veliku postavil, pojdi notér v'
 veselje tvojiga Gospoda. Tam bó
 sa rešs dovershenu veselje: sakaj
 tam je svetloba bres permánkanja,
 veselje bres jezhanja, shele bres
 truda, lubesen bres shalosti, fitost
 bres navelizhanja, shivlenje bres
 smèrti, isvelizhanje bres konza. Tam
 so sveti, inu is ferza ponishni, tam
 so dushe pravizhnih, tam prebivav-
 zi nebeske deshele; inu isvelizha-
 ni duhovi gledajo svojiga krajla v'
 njegovi lepoti, inu se vesele nad nje-
 govó zhastitlivo mozhjó. Tam je v'
 usih dovershena lubesen, usih vkùp
 enu veselje, enu rásveselenje.

*) (Matt. 25. 21.)

*) „O dobrotlivi Jėsus ! Ozhe-
 „tova Besėda., svitloba Ozhetove
 „zhašty, v' katero gľedati Angeli
 „sheľe, v' ųzhi mene šturiti tvojo vó-
 „lo, de od tvojiga dobriga duhá pe-
 „lán v' toistu sřezhnu meštu pridem,
 „kjer je vėzhni dan, inu uših vkúp
 „en duh. Tam je gotóva varnost ;
 „inu varna vėzhnost ; inu vėzhni
 „pokoj, inu pokójna sřezhnost ; inu
 „sřezhna sladkóš ; inu sladka ve-
 „selost : tam ti Bóg s' Ozhetam,
 „inu S. Duham shivišh, inu kraj-
 „njesh na use vėzhne zhase.“
 Amen.

*) S. Greg. v' raslag. 7. Psal. od
 Pok.

Kar ni prav na-
tisnenu,

se takú bére.

V' I. Bukvizah

Stran. verstiza.

40 8 vezh zha-
sak aki . . .

vezh zhasa kaki

92 21 popresh

podprésh

V' II. Buk.

3 8 shoshil

slóshil

- 11 verniga

varniga

4 6 pokasati

pokasali

- 7 nar vezh-
krat . . .

vezhkrat

7 21 aaveso .

saveso

10 20 dobro con-
júng tlive .

dobrótlive

12 3 pódéz .

pádéz

20 8 v' stan bil

v' stani bil

22 20 ker so ne sa-
mú mene islekli

je odvezh, more
vún oftatí

23 6 péshal .

péshal

26 14 vere .

vera

35 11 oftanbi .

ostanki

43 7 poshal .

poslal

50 8 Troje us-
milenje . . .

Tvoje usmilenje

- 21 rokal .

rokah

54 4 bóm bəl

bóm bəl bəl

59	9	poskùvale	poskakùvale
62	16	is jerza	is sèrza
63	15	Pred Besë-	morejo tē besëde fla-
		dami: zelú takih	ti: se ustrashi
		shelá . . .	
75	22	Isvelizhan-	Isvelizharja ime.
		ja imeti . . .	ti
89	19	nad shgani-	nad shganimi ófri
		nu ófri . . .	
91	23	sa grësh	sa grësh
99	10	kamni .	kamni
102	21	telesam	teletam
V	III,	Bukvizah.	
3	9	resrëzhen	nesrëzhen
7	15	rekadajni	nëkadajni
12	—	ŷ. 3. .	ŷ. 4.
38	24	obilni	obilnu
61	24	tita . . .	tiga
107	—	ŷ. 1.	ŷ. 2.

